

T.C.
ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
MÜZİK ANASANAT DALI

145954

MÜZİK TARİHİNDE VİYOLANIN YERİ VE ÖNEMİ

145954

Sibel AKYÜREK

Danışman: Prof. Farhang HÜSEYNOV

YÜKSEK LİSANS TEZİ

ADANA, 2004

Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürlüğü'ne

Bu çalışma, jürimiz tarafından Müzik Anasanat Dalı'nda YÜKSEK LİSANS TEZİ olarak kabul edilmiştir.

.....
Başkan: Prof. Farnang HÜSEYNOV
(Danışman)

.....
Üye : Prof. Dr. Ahmet Hilmi YÜCEL

.....
Üye : Yard. Doç. Hakan ÇUHADAR

ONAY

Yukarıdaki imzaların, adı geçen öğretim elemanlarına ait olduklarını onaylarım.

17.10.2004

Prof. Dr. ~~Ali Rıza~~ KUCUKSAVAŞ
Enstitü Müdürü

Not: Bu tezde kullanılan özgün ve başka kaynaktan yapılan bildirişlerin, çizelge, şekil ve fotoğrafların kaynak gösterilmeden kullanımı, 5846 Sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'ndaki hükümlere tabidir.

ÖZET**MÜZİK TARİHİNDE VİYOLANIN YERİ VE ÖNEMİ****Sibel AKYÜREK****Yüksek Lisans Tezi, Müzik Anasanat Dalı****Danışman: Prof. Farhang HÜSEYNOV****Mayıs-2004, 192 sayfa**

Bu tarihsel araştırmada, keman ailesinin ikinci üyesi olan “Viyola” adlı yaylı çalgının; doğuşu, gelişimi, çeşitleri, kısımları, teknik ve müzikal özellikleri, repertuarı, çoksesli müzikte kullanımı, müzik tarihi içindeki yeri ve önemi araştırılmıştır. Tüm bu bilgileri elde etmek için; çalgının kökenine inilmiş, viyolanın atası olan çalgılar; Rebap-Rebek, ve Viyol ailesi (Viyola da Gamba: Treble Viyol, Tenor Viyol, Bas Viyol ve Viyola da Braccio: Lira da Braccio, Viyola d’Amore) kronolojik sırayla verilmiştir.

Eski resimli kanıtlar, viyol ailesinin 1500 sıralarında ortaya çıktığını göstermiştir. Viyollerin ve daha sonra Keman Ailesi enstrümanlarının, günümüzdeki şekil ve boyutları, İtalya’da Andrea Amati ve diğer lütiyeler sayesinde 16. yy. başlarında oluşmaya başlamıştır. Günümüz viyolası, tek bir enstrümandan doğmamıştır ve; tenor viyol, viyola da braccio ve kemanın birleşimidir.

Viyolanın, son halini kemandan almasından dolayı, kemanla ilgili bilgiler de verilmiş, keman ve viyola karşılaştırılmış; çalış tekniği olarak benzerlik ve farklılık gösteren yönler belirtilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Viyola, Keman, Viyol Ailesi, Viyola da Gamba, Viyola da Braccio, Rebek, Rebap.

ABSTRACT**THE ROLE AND SIGNIFICANCE OF THE VIOLA
IN MUSIC HISTORY****Sibel AKYÜREK****Master Thesis, Music Main Branch****Supervisor: Prof. Farhang HÜSEYNOV****May-2004, 192 pages**

Viola is a stringed instrument which is the second member of the violin family. In this historical study, the evolution and the development of the viola, its parts, its technical and musical characteristics, its repertoire and its use in polyphonical music, have been researched. The role and the significance of the viola in music history have also been studied. In order to obtain all this information, the evolution of the viola has been studied and ancestor instruments of the viola which are; Rubebe-Rebec and Viol Family (Viola da Gamba: Treble Viol, Tenor Viol, Bass Viol and Viola da Braccio: Lira da Braccio, Viola d'Amore) have been listed in chronological order.

Pictorial evidence of the viol family began around 1500. The shape and dimensions of the viols, afterwards the violin family instruments in their present form evolved early in 16th century in Italy where Andrea Amati and other luthiers created their instruments. The viola that we use today did not start out as one kind of instrument and it is the compromise of three instruments, the tenor viol, the viola da braccio and the violin.

In addition, information about the violin has been given because the present form of the viola evolved from the violin. The viola and the violin have been compared. Furthermore, the similarities and differences in playing these instruments have been explained.

Key Words: Viola, Violin, Viol Family, Viola da Gamba, Viola da Braccio, Rebec, Rubebe.

ÖNSÖZ

Bir viyolacı olarak, konservatuardaki öğrencilik yıllarımda gördüğüm müzik tarihi derslerindeki bilgilerime ekleyebilmek için bu çalgının kökenini derinlemesine bilmek istedim ve ülkemizde sayısı az olan enstrüman tarihi ile ilgili bilgilerin yetersizliği karşısında bu konuyu seçerek, bu boşluğu biraz olsun doldurmaya çalıştım. Bu çalışmada bana destek olan danışmanım, sevgili ve sayın hocam Prof. Farhang HÜSEYNOV'a, Ç.Ü. Bilimsel Araştırma Projeleri Destekleme Fonu'na, bilgisayar konusunda yardımcı olan Mehmet ERCAN'a, Sibel KOÇAŞ'a ve eşi bulunmaz sevgisi ve şefkatiyle daima yanımda olduğu için anneme sonsuz sevgi, saygı ve teşekkürler...

Adana, Mayıs 2004

Sibel AKYÜREK

NOT: Bu çalışma Ç.Ü. Araştırma Fonu Saymanlığı'nca desteklenmiştir.
(DK2003 YL1)

İÇİNDEKİLER

Sayfa No:

ÖZET	I
ABSTRACT	II
ÖNSÖZ	III
NOTALAR LİSTESİ	VI
RESİMLER LİSTESİ	VII
GİRİŞ	1

I. BÖLÜM

REBEK VE VİYOL AİLESİ	6
1.1. Rebap	6
1.2. Rebek (9. yy-21. yy)	9
1.3. Viyol Ailesi (15. yy- 21.yy)	17
1.4. Viyola da Gamba	21
1.5. Treble Viyol (Tiz Viyol)	25
1.6. Tenor Viyol	27
1.7. Bas Viyol	28
1.8. Viyola da Braccio	30
1.9. Lira da Braccio	31
1.10. Viyola d'Amore	32

II. BÖLÜM

VİYOLA	35
2.1. Keman	35
2.2. Viyolanın Yapısı, Çeşitleri ve Parçaları	40
2.3. Keman ve Viyola	50
2.4. Viyolanın, Teknik, Müzikal ve Tını Özellikleri ve Kullanımı	52
2.5. Viyola Çalan Besteci, İcracı ve Başka Mesleklerde Ün Yapmış Kişiler	58

III. BÖLÜM

VİYOLANIN REPERTUARI.....	61
3.1. İçerik listesi	61
3.2. Franz Zeyringer Kitapçığında Yer Almayan Türk Bestecileri ve Eserleri	181
SONUÇ.....	183
KAYNAKÇA.....	187
ÖZGEÇMİŞ	192

NOTALAR LİSTESİ

Sayfa No:

Örnek I.1. Rebekin Telleri.....	11
Örnek II.2. Viyolanın Telleri.....	39
Örnek II.3. Viyolanın Ses Genişliği.....	39

RESİMLER LİSTESİ

Sayfa No:

Resim 1. Boynuz Formunda İlkel Lir	4
Resim 2. Soprano Lir	4
Resim 3. Saggal	4
Resim 4. Farklı Uzunluklarda İlkel Yaylar	5
Resim 5. Ravanastron ve Yayı	5
Resim I.6. Rebap ve Yayı	6
Resim I.7. Lut Ailesi	7
Resim I.8. Tambur	8
Resim I.9. Armut Biçimli Üç Telli Rebek	9
Resim I.10. Demirli Rebek	9
Resim I.11. Kemençe	9
Resim I.12. Kendang	10
Resim I.13. Bizans Rebeki ve Çalıcısı	11
Resim I.14. Ses Delikleri c Formunda Rebek ve Çalıcısı	12
Resim I.15. Ters c Formunda Ses Delikleri Olan Rebek	12
Resim I.16. Halk Ozanları	13
Resim I.17. Cep Kemanları ve Yayı	15
Resim I.18. Köy Kemanı Çalıcısı	15
Resim I.19. Rebek ve Kemanın Önden Görünüşü	16
Resim I.20. Rebek ve Kemanın Yandan Görünüşü	16
Resim I.21. Keman Şekilli Viyol ve Klasik Viyol	20
Resim I.22. Rebek Çalıcıları	21
Resim I.23. Viyola da Gambalar	22
Resim I.24. Viyola da Gamba ve Yayının Kısımları	24
Resim I.25. Treble Viyoller	25
Resim I.26. Pardessus Viyolün Arkası	25
Resim I.27. Keman Biçimli Pardessus Viyol	26
Resim I.28. Tiz Viyol Yayının Ucu	27
Resim I.29. Tiz Viyol Yayının Topuğu	27
Resim I.30. Tenor Viyol	27

Resim I.31. Tenor Viyol Yayının Ucu.....	28
Resim I.32. Tenor Viyol Yayının Topuğu.....	28
Resim I.33. Bas Viyola da Gamba	28
Resim I.34. Bas Viyol Yayının Ucu	29
Resim I.35. Bas Viyol Yayının Topuğu.....	29
Resim I.36. Viyola da Braccio, Yayı ve Çalıcısı.....	30
Resim I.37. Lira da Braccio	31
Resim I.38. Köprünün Üzerinde Yayla Çalınarak Ses Veren Teller ve Köprünün Ortasından Geçmiş Rezonans Teller	32
Resim I.39. Viyola d'Amore.....	33
Resim I.40. Kol Viyolü Yayının Ucu	34
Resim I.41. Kol Viyolü Yayının Topuğu.....	34
Resim II.42. Viyolanın önden görünüşü.....	37
Resim II.43. Viyolanın Arkadan Görünüşü	38
Resim II.44. Viyola, Keman ve Yayları	40
Resim II.45. Viyola Pomposa	41
Resim II.46. En Eski Viyola	43
Resim II.47. Viyolanın Parçaları.....	44
Resim II.48. Barok Dönem Köprüleri	45
Resim II.49. Barok Dönem Akort Kulağı Çeşitleri.....	45
Resim II.50. Barok Dönem Kuyruğu.....	46
Resim II.51. Çenelik.....	46
Resim II.52. Fiksler	46
Resim II.53. Günümüzde Bas Balkonun Yapıştırılması.....	47
Resim II.54. Keman ve Viyolanın Tutuş Şekilleri	48
Resim II.55. 1650 Sonrası Yayın Ucu.....	48
Resim II.56. 1650 Sonrası Yayın Topuğu	48
Resim II.57. Barok Dönem Viyola Yayı	49
Resim II.58. Barok Sonu ve Klasik Dönem Baş Viyola Yayı.....	49
Resim II.59. Modern Viyola Yayı.....	49

BÖLÜM I

GİRİŞ

Müzik terimi, eski Yunanca'daki "musike" sözcüğünden kaynaklanmıştır. Müzik malzemesi, insan doğmadan önce hazırды. Doğa, sonsuz bir sesli malzemedir. "Gök gürültüsü, yer kayması, yer sarsıntısı, suyun akışı ve çalkantısı, havanın dar boğazlardaki hareketi gibi olaylar, doğadaki sayısız sesler ve titreşimlerden bir bölümünü oluşturur" (Selanik, 1996, 2). "İki yüz milyon yıllık bir geçmişi olan insanoğlu, bir "ses evreni"nin içine doğar, bu ses evreniyle iç içe yaşar ve algıladığı seslerle sürekli etkileşim içinde bulunur. İnsan, varolduğu çağlardan beri algıladığı sesleri çözümleyip değerlendirmiş ve giderek sesleri bir anlatım biçimine dönüştürmüştür" (Say, 2000, 17). İnsanoğlu sesleri kendi amacına uygun biçimde kullanmayı başarmış ve bunu bir sanat haline getirmiştir.

"Seslerle düşünme, sesler aracılığı ile yaşamı duyumsama ve geliştirme yolunda insan gerçeğinin, bütün ilişkileri içinde, araştırılması ve aktarılması" (Selanik, 1996, 2) olarak tanımlanabilecek olan müziğin üstlendiği amaç, insanı korumak olmuştur. Eski çağlardan başlayarak müziğin, fiziksel güç kazanmada, hastaları iyileştirmede, ölüme, doğuma, evlenmeye, savaşa eşlik etmede kullanılması, insanoğlunun müzikle korunmaya inandığını göstermektedir. "Müzik, matematiksel bir mantık, disiplin, zamanı kullanma, susma, diyalog kurma, hareket etme ve ilişkiler sanatıdır" (Selanik, 1996, 2). İnsan düşüncesinin ürünü olduğu kadar duygusal bir deşarj yolu da olan müzik, yaratıldığı ortamla, çağın dünya görüşü ile, insan yaşamıyla ve toplumla, diğer sanat dalları gibi, bağlıdır. Bu nedenle de ne bir fantezi ne de bir eğlence ürünü ya da aracı değildir.

İnsanoğlunun ne zaman müzik yapmaya başladığı sorusuna her uygarlıkta yanıt aranmaktadır. Eski uygarlıkların Mitologya'larında, bu konuda çeşitli açıklamalar vardır. Hint Mitologya'sında, Tanrı Brahma'nın karısı Sarasvati, Mısır Mitologya'sında Tanrı Osiris, müziği bularak insanlara sunan üstün varlıklar olarak tanıtılır. Eski Yunanlılar, bu saygınlığı Tanrı Apollon'a verirler. Savaş Tanrıçası Pallas Athena da, ilk flütü yapmıştır. Bu gibi açıklamalar, günümüzün akılcı düşüncesine hiçbir aydınlık getiremez. Müziğin en eski geçmişi konusu ile günümüzde de uğraşılmış, "Kıyaslamalı Müzikbilim" (Müzikoloji) denilen bilim dalı doğmuştur. Müzikbilimin amacı, sanatın

en eski dönemlerini aydınlığa çıkarmaktır. Bunun gerçekleştirilebilmesi için, günümüzün ilkel ya da yarı ilkel toplumlarının müzikleri derlenir, kaydedilir. Daha sonra, bu müzik belgeleri ile, eski dönemler hakkındaki bilgilerle buluntular kıyaslanarak, belirli sonuçlara varılmaya çalışılır. 19. yy. boyunca, müziğin doğuşuna ilişkin ortaya atılan teorilerde; müzik dilden, hayvan sesleri ve özellikle kuş seslerinden, insanların birbirine seslenmesinden, insanların birbiriyle kurduğu duygusal ilişkilerden kaynaklanmış ya da esinlenerek doğmuştur. İlkelerde, ele geçen her türlü araç ve gereç, çalgı olarak kullanılırdı. Boş hayvan kemiklerinden sesler çıkartılır, kamışlardan düdük yapılırdı. İçi boşaltılmış midye ve ceviz kabuklarına çakıl taşı doldurulur ve sallayarak çalınırdı. “İlkel insanların taşlardan, ağaç kabuklarından, kemik ve boynuzlardan çıkarttığı sesler, önceleri doğayı tanımak, haberleşmek, sonraları büyü amacıyla elde ettiği, estetik amaç dışı” (Say, 2000, 23) tınılardır. Bu alandaki en ileri çaba, hayvan derilerinin bir çerçeve üzerine gerilmesi ile yapılan ilk davullar olmuştur. İnsandaki ritm duygusunu, ““bir vuruş, bir gürültü yada bağırışın tekrarından ve simetrisinden doğan haz” şeklinde tanımlayabiliriz” (Selanik, 1996, 3). Doğadan aldığımız en kesin mesaj ritmdir ve doğadaki olgular ölçülüdür; “gece ve gündüz, mevsimler, üreme, filizleme, çiçek açma, solma, yaşam ve ölüm mekanizması” (Selanik, 1996, 3) kesin bir disipline boyun eğer. İnsanoğlu, kendi organizmasının da ritmlerle çevrili ve onlarla yönetildiğini kavramıştır. Bu yüzden bulunan ilk çalgı grubu “Vurmalı Çalgılar”dır.

“Ateşin, mızrağın, baltanın, tekerleğin, kayığın, çanak çömleğin icadıyla doğa ilk kez kontrol altına alınmaya başlanmış, bunun yanı sıra ilkel kabileler doğayı büyü ayinleriyle de denetim altına almaya çaba göstermişlerdir.” (Finkelstein, 1986, 19) “Kuzeyde, güneyde, doğuda ve batıda, bu yolla bulunmuş tüm çalgılar, müzik amacına değil, büyü amaçlarına yarayacaktır” (Say, 2000, 27). İlk insanlar, zaman içersinde, basınçlı hava sütununun tınısını bulmuş, onu bir tüp içinde titreştirmeye başlamıştır. Delik bir öküz boynuzu, içi oyuk bir kamış yada kemikten uyumlu sesler çıkmış ve “Üflemeli Çalgılar” böyle oluşmaya başlamıştır.

Önce, hayvan, özellikle koyun ve kedi bağırsaklarından, “çelik”in keşfi ile sonraları çelikten “Tel”i yapmışlar ve “Telli Çalgılar” oluşmuştur. Müzikçiler, sesin ve tınının sırlarını çözmeye uğraşmışlar, “teli tırnakla çekerek, kazıyarak, vurarak, okşayarak değişik etkiler” (Selanik, 1996, 3) elde etmişlerdir. Avcılıkta kullanılan gerilmiş yayı, telle buluşturdıklarında çıkan ses, yeni bir çalgı ailesinin “Yaylı Çalgılar” ailesinin doğmasına yol açtı.

“Köleciler toplumlar, uzmanlaşmış zanaatçılar üretti; eğitimli müzisyenler de içinde olmak üzere, bunların çoğu köleydi. Maden, ağaç ve taş işçiliği konusundaki becerilerin ve matematik bilgisinin giderek artması, yetkin müzik aletlerinin yapılmasına olanak verdi. Matematik bilgisi, boru ve tellerin boyunu ya da delik yerlerini kesin olarak belirlemeye ve çalgıların perdelerini kesin olarak hesaplamaya olanak sağladı. Çalgıların bu gelişimi ile de, insan sesi ve insan kulağı daha kesin perdeler işitecek ve bunları yeniden üretecek şekilde eğitilebildi” (Finkelstein, 1986, 23).

Müzik tarihinin, “Eski Sanat” olarak adlandırılan “Romanesk (950-1150)” ve “Gotik (1150-1400)” dönemlerinde, çalgıların günümüzdeki gibi gruplanmaları söz konusu değildi. “Yeni Sanat”ı başlatan “Rönesans (1400-1600)” ve Opera ve Bale’nin bulunduğu “Barok (1600-1750)” dönemlerde de; “Senfonik Orkestra”dan söz etmek mümkün değildi. Barok dönem sonunda, yaylı ailesi bugün kullandığımız şeklini almıştı ancak o dönemde “orkestra” yoktu. Günümüzde de geçerli olan oturma düzeni ve çalgıların gruplanmaları; “Klasik (1750-1825)” dönemde belirlenmiş, “Romantik (1825-1897)”, “Çağdaş (1897-1945)” ve “Yeni Müzik (1945 ve sonrası- halen devam etmekte olan) dönemlerde de geçerliliğini korumuştur. Orkestradaki çalgı grupları ve adları şöyledir:

Yaylı Çalgılar: Keman-Viyola-Viyolonsel-Kontrbas

Üflemeli Çalgılar: Ağaç Üflemeliler: Flüt-Obua-Klarinet-Fagot Bakır

Üflemeliler: Korno-Trompet-Trombon-Tuba

Vurmalı Çalgılar: Timpani, Çelik Üçgen, Davul, Büyük Davul (Gran cassa), Trampet, Glockenspiel, Çan, Zil, Gong, Ksilofon, Marimba, Tahta Blok, Vibrafon, Kastanyet, Kamçı. Bu çalgıların hepsi bir eserde yer almaz, bestecinin seçimine göre kullanılır.

Orkestrada, eğer eser gerektiriyorsa Arp ve Piyano da yer alır.

Yaylı enstrümanların ortaya çıkışı, telin bulunmasından sonra gerçekleşmiştir. İlk telli çalgı, M.Ö 3000 sıralarında Mezopotamya’da Sümerlilerin kullanmış oldukları “Lir” adlı çalgıdır. (Alm. ve Lat. Lyra; Fr. ve İng. Lyre; İt. Lira) Mezopotamya ile etkileşim içine giren Mısırlılar da bu çalgıyı onlardan alarak, aynı tarihlerde kullanmaya başlamışlardır. Önceleri kaplumbağa kabuğundan ve göğsü sığır derisinden, sonraları tahtadan yapılan lir, sol elde tutularak, sağ el parmaklarıyla ya da mızrapla çalınırdı. İlkel lir boynuz formundaydı, sonraları “ses kutulu” olarak yapılmıştır. Lir, günümüz arpının, gitarının ve yaylı çalgılar ailesinin atası olan viyol ailesinin de atası olmuştur.

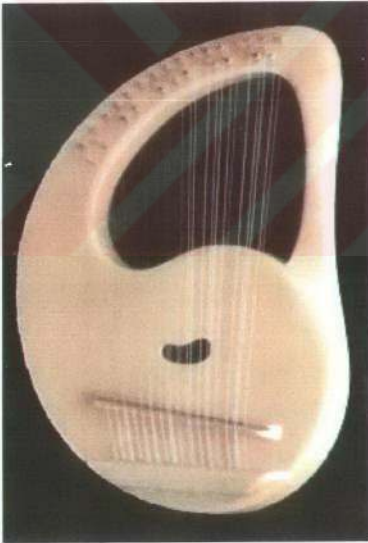
Zaman içerisinde iki türlü lir yapılmaya başlanmış, tel kısaltıkça sesin inceldiği, tel uzadıkça, sesin kalınlaştığı keşfedilmiş ve lir “ince sesli” ve “kalın sesli” olarak ayrılmıştır.

Resim 1: Boynuz formunda İlkel Lir (<http://www.probertencyclopedia.com>)

İnce sesli olanına bugün Soprano Lir denmektedir. Sümerlilerin kullandıkları ad ise; “Zagsal”dır.

Kalın sesli olanına ise Sümerliler “Saggal” demişlerdir.

Resim 2: Soprano Lir (<http://www.robertwellscollection.com/allstarfish/lyrepag.htm>)

Resim 3: Saggal (<http://www.robertwellscollection.com/allstarfish/lyrepag.htm>)

Lirin tellerinden ses elde etmenin farklı yollarını arayan insanoğlunun amacı; insan sesini taklit etme çabalarıdır. Tahta bir çubuğa, at kuyruğunu gererek yapılan “Yay”a (Alm. Streichbogen; Fr. Archet; İng. Bow; İt. Arco) gereksinim duyulmasının nedeni, telin tınlama süresini arttırmak yani sesi uzatmak olmuş ve yay, devam eden melodik bir çizgiyi çalmak için gereken gücü elde etmek amacıyla bulunmuştur. Yayla ilgili ilk bilgiler ise, 6. yy.’da Hindistan’da bulunduğu yönündedir.

Resim 4: Farklı uzunluklarda İkel Yaylar (<http://www.ellisium.cwc.net/bows.htm>)

Tel ve yayı buluşturan insanoğlunun bulduğu ilk yaylı çalgı, “Ravanastron” adındaki çalgıdır. Hintlilerin çalgısı olan, Seylan Adası’ndan gelen Ravanastron adlı bu çalgıyı, Seylan hükümdarı Ravana’nın icat ettiği yönünde bilgiler vardır. Günümüzde, gezgin Budist keşişleri olan Pandoranlar’ın kullandığı, iki ipek telli, tahta silindirik gövdeli, uzun saplı bu çalgı, “Rebap”ın, dolayısıyla tüm “Yaylı Çalgılar” ailesinin atasıdır.

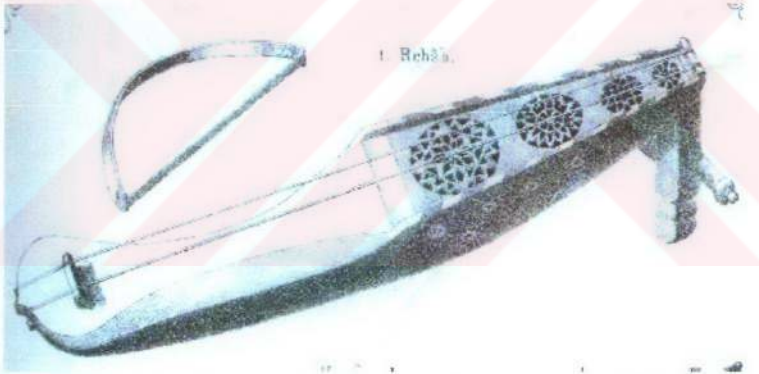
Resim 5: Ravanastron ve Yay (<http://www.knilling.com/histor.html>)

I. BÖLÜM

REBEK VE VİYOL AİLESİ

1.1. Rebap

“Rebek” (Lat. Rubeba, rubella; İsp. Rabé, rabel, rebequin; Fr. Rebebe, reberbe, rebesbe, rebet; İng. Rebeca, rebec, rebecq, ribeca, rebecum, rabel, ribibe, rubebe, rubible, rybybe), Arapların “Rebap” adlı çalgısının Avrupa’daki adıdır. “Rebap” (Arap. Rabab, rababa, rababah, rebob, rebab; İran. Rubab; İsp. Rave, rab, rabel, arrabel, arrabil; Fr. Rubbe; İt. Rubeba) sözcüğü, *yaylı ve telli enstrüman* anlamına gelen Arapça bir kelimedir. Farsça’da ise *hüzünlü tınlayan* anlamına gelir. Kökleri ile ilgili ilk bilgiler 9. yy.’da Arabistan ve İran’da olan rebap, Ortadoğu ve Afrika, Asya’nın merkezine ve güneyine, Kuzey Hindistan, Endonezya, Malezya ve Avrupa’ya ulaşmıştır.

Resim 6: Rebap ve Yay (http://www.belly-dance.org/rebab.html)

Rebap, yine Arapların icat etmiş oldukları ve kaplumbağa derisinden yaptıkları Türkçe’deki adıyla “Lavta”, “Lut” veya “Ut”, (Alm. Laute; Arap. Al ud; Fr. Luth; İng. Lute; İt. Liuto, lauto; İsp. Laud; Lat. Testudo) çalgı ailesinden gelmektedir. M.Ö. 2300’lerde Mısır’da rastlanan lut, telli ve perdeli bir çalgıdır. Yaylı bir çalgı olan rebabın, lut ailesinden sayılmasının nedeni, rebabın da, lut yapan kişilerce yapılmasından kaynaklanmıştır. Fransızca bir sözcük olan “Luthier”, “Yaylı çalgı yapan kişi” anlamına gelir. Sözcük, lut çalgısından gelmektedir. Yaylı çalgılar bulunmadan önce, yalnızca telli

çalgıları yapan kişi olarak kullanılırken, yaylı çalgıların bulunmasından sonra, hem telli, hem yaylı çalgı yapımcısı anlamında kullanılmıştır. Günümüzde, Türkçe’de “Lütiye” olarak telaffuz edilen bu sözcük, yayla çalınan enstrümanlar olan keman, viyola, viyolonsel ve kontrbas gibi günümüz çalgılarının olduğu kadar geçmiş dönemin viyollerini ve yaylarını da yapan ve onaran kişi anlamına gelir.

Resim 7: Lut Ailesi (Değişik boyda Rebap, Tambur, Ut ve Yayları) (<http://www.si.umich.edu/CHICO/MHN/enclpdia.html>)

İslamiyet’in yasakçılık gerçeğine rağmen, İbni Haldun’un “Mukadimmah” (Tarihe Giriş) adlı kitabında, rebabı betimleyen bir pasaj bulunur. Buna göre rebap, yaylı ve yaya sürülen reçine ile tellerinden ses elde edilen bir çalgıdır. Yine aynı kitapta, sol elin, farklı ses perdeleri elde etmek için kullanıldığını ve sağ elin yayı kullanarak sol eli yönetmesi gerektiğini belirten bir açıklama yer alır.

M.S. 900 sıralarında El Farabi, yazdığı El-Musiki El-Kabir adlı kitabında, rebabı, sapı tambur ile aynı biçimde, dar ve uzun, gövdesi armut şeklinde bir çalgı olarak betimler. Yalnız, tamburun aksine rebapta perde yoktur ve tambur dört tellidir. Tambur da, lut ailesindendir. Rebap, iki veya üç telli olarak yapıldı ve bugünkü mandolinde olduğu gibi aynı telden ikişer tane kullanıldığı da olurdu.

Resim 8: Tambur (<http://www.musicmall-asia.com/malaysia/instruments/tambur>)

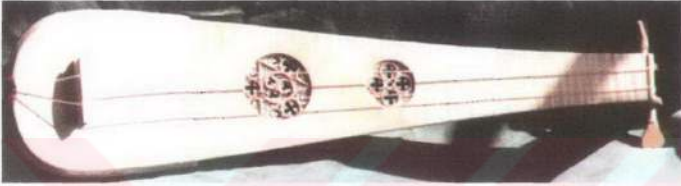
M.S. 1000 sıralarında, İbni Sina, yazdığı El-Şifa adlı kitabında, öğrencisi İbni Zalya ile bu enstrümanı araştırmıştır. Buna göre, rebabın gövdesi, kurutulmuş su kabağından, tuşesi (Sol el parmaklarının bastığı yer) ve sapının da ağaçtan yapıldığı bulunmuştur. Kullanılan telin hammaddesi ise ipek ve kurutulmuş bağırsaktır (<http://www.crab.rutgers.edu/~pbutler>).

Rebap günümüzde Kuzey Afrika'da halen kullanılmaktadır ve halen Fas'ta "Endülüs" müziğinde önemli bir rol oynar ve sokak müzisyenlerinin önde gelen çalgısıdır. Büyük ölçüde darbuka eşliğinde kullanılan rebap için eser yazmış ilk besteci, 9. yy.'da yaşamış olan "Ziriab" diye bilinen Bağdat doğumlu Ebu Hasan Ali Ben Nafi'dir (<http://www.belly-dance.org/rebab.html>).

Rebabin yaygınlaşması, İslam dünyasının büyümesi ile sıkı ilişki içinde olmuş, 10. yy'dan itibaren, Araplar ve Bizans yoluyla Avrupa'ya geçmiş ve 10. yy'dan sonra büyük bir iş ve sanat kolu olarak gelişmiştir. Her ulus, kendi içinde ve diğer uluslara kıyasla, zaman içerisinde, çalgının formunda ve çalış tekniğinde değişiklikler yapmıştır. İlk rebap ile günümüzde Arap ülkelerinde kullanılan rebap arasında farklar vardır. Rebabın, önce viyol ailesinin, daha sonra da keman ailesinin atası olmaya götüren değişimi ve gelişimi Avrupa'da gerçekleşmiştir. Avrupalılar, Arapça bir kelime olan rebabı kullanmamışlar ve bu çalgıya "Rebek" demişlerdir.

1.2. Rebek (9. yy-21. yy)

9. yy.'daki ilkel rebabın ya da rebekın iki temel çeşidi vardı; Armut biçiminde ve uzun gövdeli tahta rebekler ve altında demir çubuğu olan, çalarken demiri dayayarak destek alınan, geniş, demirli rebeklerdi. Her iki çeşidi de perdesiz saplı ve bombeli sırtlı olan rebekte iki veya üç tane bağırsak tel bulunurdu. Rebek, kucakta, dik tutarak çalınırdı ve çalgının yüzü, çalıcıya değil karşı tarafa dönüktü.

Resim 9: Armut biçimli Üç Telli Rebek (<http://merion.co.uk/gallery/other/rebab>)

Resim 10: Demirli Rebek (<http://www.instrumentsmedievax.org>)

Demirli olan çeşidi, dört telli olması dışında Türklerin “Kemençe” adlı çalgısı ile aynı özellikleri taşıyordu.

Resim 11: Kemençe (<http://www.golhisar.net/sayfalar/sazlar/saz2.jpg>)

Demirli rebekler 9. yy.'da, bugünkü Malezya Takımadası'nda bulunan ve Endonezya'nın bir bölümü olan Cava Adası'nda, o bölgeye özgü bir müzik olan "Gamelan" müziğinde kullanılmıştır. Gamelan; Endonezya'da, Bali Adası'nda ve Cava Adası'nda, sayısı 40 kişiye varan, "Gendang", Türkçe'deki şekliyle Kendang adlı "çift derili davul önderliğinde, her türlü metal ya da tahta vurma çalgı yanında, üfleme ve yaylı çalgıdan da oluşan, tapınma dansları ve gölge oyunları içinde çalan topluluğun, çoğunlukla Fransız bestecileri, empresyonistleri etkileyen müziğidir" (Aktüze, 2003, 212). Avrupalılar armut biçimli rebeki, demirli rebeke oranla daha fazla benimsemişlerdir. Dolayısıyla bu çeşit rebek, viyol ailesini, viyoller de günümüz yaylı çalgılarını oluşturmuştur.

Resim 12: Kendang (<http://www.musicmallasia.com/malaysia/instruments/gendang>)

9. yy.'da Bizans İmparatorluğu'na geçen armut biçimli rebek'in gövdesi ağaçtan tek parça halinde oyulur, yuvarlaklaştırılır ve boyun kısmına doğru inceltilerek yapılır. İlk rebekler, kurutulmuş su kabağından ve Hindistan cevizi ağacından yapılmıştır. Günümüzde, rebekın tüm parçaları, teller hariç, ağaçtan yapılır. Kullanılan ağaçlar ise; akçaağaç, badem, abanoz, kayısı ve cevizdir. İlkel rebekte, tuşe, üst tabla ile beraber bütün halinde oyulur ya da üst tablanın üzerine konmuş ayrı bir parçadan oluşurdu. Her iki şekilde yapılması çalgının önden görünüşünü değiştirmezdi. Günümüzde ayrı bir parçadan oluşur. İlk rebeklerde, perde yoktu ve akord kulakları da ayrı bir parçadan oluşmazdı, günümüzde bu parçalar da bütün halinde oyulmaz, ayrı ayrı yapılır. Köprü için, ilkel rebeklerde kullanılan malzemeler ağaç, kehribar, fildişi ve kemikti. Günümüzde ise, kullanılan tek malzeme ağaçtır. Arapların kullandıkları rebeklerde ipek teller yaygın iken, Avrupalılar koyun veya kedi bağırsağından olan telleri tercih etmişlerdir. Metal bulununca da teller bronz, gümüş ve çelikten de üretildi. Günümüzde yaylı çalgılar da olduğu gibi rebekte de bağırsak ve çelik teller kullanılmaktadır. Rebek bir çok boyda üretildi ve her ne kadar, ilkel rebeklerde ses perdeleri ile tellerin sayısı üç

ile beş arasında çeşitlilik gösterse de üç telli rebek popüler olmuştur. Rebekler, bittikten sonra kumla zımparalanırdı. Parçaları, sebze yağları ve ağaçlardaki reçinelerden oluşan zamklarla yapıştırılırdı. Rebek yayı, esneyebilen ağaç türleri olan porsuk ağacı ve huş ağacından yapılmıştır.

11. yy.'a gelindiğinde ve bu yüzyıl boyunca çalgı, Bizans ve İspanya'da yayılma olanağı bulmuş ve yay biçiminde değişiklikler olmuştur. Bizans'taki rebapta yay, Arap stilindeki gibi kavisli değil, düz ve daha uzundur.

Resim 13: Bizans Rebeki ve Çalıcısı (İki telli ve yayı daha uzun) (<http://www.crab.rutgers.edu/~pbutler>)

İspanya'daki ise Araplardaki rebabın bir başka versiyonudur. Bunda, çalgının yüzü, çalıcıya dönmeye başlamış, çalgı karakteristik formunu almıştır. Yay, Araplardaki gibi daha kısa ve kavislidir. Bu özellikleri ile Avrupa'ya geçmiş olan rebaptaki en büyük değişiklik ise tel sayısında olmuştur. Bizanslı rebapta tel sayısı iki-üç ve bazen altıya kadar gitmiştir. İspanya'da ise rebek üç tellidir. Tellerin isimleri; La, Re, Sol (İnce Sol veya bir oktav kalındaki Sol)'dür.

Örnek 1: Rebekin Telleri (Tellerin porte üzerindeki yerleri)

Haçlı Seferleri başlamak üzereyken, çalgı İspanya'dan Fransa ve Almanya'ya, 1100'ün sonlarına doğru ise İngiltere'ye geçmiştir. Gövdesi yine armut şeklinde ve sapı uzundur ancak Avrupalılar, çalgının formunda birkaç değişiklik yapmışlardır. Bunlardan ilki, tel sayısının kesinlik kazanması ve üç olarak yerleşmesidir. Ayrıca çalgı, kurutulmuş su kabağı yerine, yaygın olarak, ağaçtan, özellikle hindistancevizi ağacından yapılmaya başlanmıştır. Çalgının ön yüzüne *c* harfi veya ters *c* harfi şeklinde ses delikleri yapılmıştır. Diğer değişiklik ise; enstrümanın çalış tekniği dikey tutularak kucakta çalmak iken, bugünkü modern keman ve viyolada olduğu gibi yatay ve omuz üzerinde çalınması şeklinde olmuştur. Resim 14, bu pozisyonu verir ve bu çalış tekniği Avrupa'da yerleşmiştir:

Resim 14: Ses Delikleri *c* Formunda Rebek ve Çalıcısı (Çalgının yüzü çalıcıya dönük çalınmaya başlanan rebek) (<http://www.crab.rutgers.edu/~pbutler>)

Resim 15: Ters *c* Formunda Ses Delikleri Olan Rebek (<http://www.crab.rutgers.edu/rebec>)

Rebek başlangıçta soyluların çaldığı bir saray enstrümanıydı. Krallar dahi bu enstrümanı çalmayı bilirdi. “Halk Ozanları” olarak müzik tarihine geçen, halkın arasından çıkmış besteci ve şairler ki, bu kişilere İngiltere’de “Minstrel”, Kuzey Fransa’da “Trouvère”, Güney Fransa’da “Troubadour” ve Almanya’da “Minnesinger” ve Türkçe’de “Minstrel” denmektedir- bu enstrümanı kullanmışlardır. Viyoller bulunduktan sonra, rebek dışında viyolleri de kullanan halk ozanları, köyleri, kasabaları dolaşarak ve kendi eserlerini icra ederek, halkı eğlendirmişlerdir.

Resim 16: Halk Ozanları (<http://www.inkpot.com/classical/images/minnesinger>)

Rebek, hem saray sosyetesinin ve hem de halkın çalgısı olmuştur. 11. ve 13. yy.’lar arasında, saraylarda, rebek en popüler zamanını yaşamış, bu çalgıdan gelir elde etmeye başlamış saray müzisyenleri ortaya çıkmıştır. İspanya’daki Kastilya ve Leon Kralı Alfonso the Wise (1221-1284) ve Sicilya’da; Manfred of Hohenstaufen (1232-1266), saraylarında bu çalgıyı çalmaları için müzisyen tutan krallardır. 13. yy. boyunca rebek kiliselere girmiş, dinsel bir sunumun müzikal hizmeti ve parçası olmuştur. John of Salisbury, St. Francis of Assisi ve Johann Aegidius Zamorensis katedrallerinde rebek, dinsel müzik için kullanılmıştır.

Rebekin, Avrupa’da sanatsal anlamda ağırlık kazanması Ortaçağ ve Rönesans’a rastlamıştır. Ortaçağ’da, yaygın olarak kullanılan rebek sopranoydu. Çalgının tonu, genizden gelen bir tondur. Sarayın, bir veya daha çok müzisyeni olması, bir zenginlik işareti kabul ediliyordu. Bu, bir gelenek halini alarak, 14. yy.’a değin taşındı. Ancak, 14. yy.’da ministrellerin ev arkadaşı ve işvereni olan orta sınıf kasabalı halk rebekin, hızlı ve

enerjik çalınabilme yeteneği ile dansa kullanılması fikrini gündeme getirmişlerdir. Dans müziğinin kıvraklığının pekişmesi ve gelişmesi ile rebek arasında doğal bir bağ kurulmuş, rebek aynı zamanda solo dinlenebilen, hem sese ve hem de başka enstrümanlara ve dansa eşlik edebilen bir çalgı olmuştur. 14. yy. boyunca, çalıcının parmağını doğru sese basmasını kolaylaştıran perdeli viyoller çıkana dek rebek, saraylarda, kiliselerde ve halk tabakasında yani hem dinsel ve hem de dindışı müzikte en önemli ve yaygın yaylı enstrüman olma özelliğini korumuş, özellikle de şarkıcılarla diyalog oluşturacak melodik çizgiler yaratma konusunda o dönemin müzik yaşamında yer almıştır. Rebek, folk enstrümanı olduğu zaman, yani halk müziğinde kullanıldığında, köylerde ve kasabalarda çalınırken, küçük ve büyük üçlü veya dörtlü aralıklarla (ses aralığı) akort edilir, saraylılara hizmet edeceği zaman beşli aralıkla akort edilirdi.

15. yy.'da soylu sınıfın azalmasıyla rebek köylü sınıfının dans müziğinde saraya oranla daha fazla kullanılır olmaya başlamıştır. Bu dönemde, Johannes Tinctoris (1436-1511), Alexander Agricola (1446-1506) ve Martin Agricola (1486-1556), rebek için müzik yazmış besteci ve teorisyenlerdir.

Bellefoire ve Banquet asilzadelerinin oğulları, rebekın sesini, "bir soylunun kulağını rahatsız edici tarzda keskin ve kaba" bularak, onun ancak "köylülere" hitap edebileceğini savunmuşlardır. Böyle düşüncelerinin nedeni, yeni ortaya çıkmaya başlamış viyollerdir. Rebekın tiz sesine oranla daha kalın ve yumuşak olan viyoller daha üstün tutulmaya başlansa da, böyle düşünmeyen 8. Henry, 1526'da üç rebek çalıcısını kraliyet bandosuna dahil etmiş, Fransa kralı da kendisi için, Lancelot Levasseur ve Jehan Cavalier isimli iki rebek çalıcısını işe almıştı. M. Agricola, 1528'de, rebeke, (Alm; Cleinen Geigen) "Perdesiz Küçük Keman" adını vermiştir. 16. yy.'da, bir on yıl kadar rebek yalnızca dans müziği çalgısı olarak kullanıldı. 16.yy.'ın ikinci yarısından sonra ve bu yüzyılın ortalarında bulunan "Keman"ın, saraylarda, diğer yaylı çalgılara oranla daha fazla tercih edilmeye başlaması sonucunda rebek, sokaklarda ve tavernalarda çalınan bir halk çalgısı durumuna düştü. 17.yy.'da rebek, özellikle saraylarda eski saygınlığını kaybetmeye başladı. 1628'de Paris'te evlerde keman çalınması, saray tarafından yasaklandı, rebek çalınmasına izin verildi. Buna benzer bir durum, 1742'da Guignon'da yaşandı; "üç telli rebekın sokaktaki ve evlerdeki halkın eğlencesi" olduğu emri verildi ve "dört telli soylu keman"ı saray dışında çalmak yani halkın çalması yasaklandı. 18. yy.'da, keman ve keman ailesi çalgıları, kesin hatlarına ulaştığı için ve teknik ve müzikal kapasiteleri, rebeke oranla daha geniş olduğu için, rebeke olan ilgi daha da azaldı. Bu durum, 18. yy. boyunca geçerliliğini korudu ve yüzyılın sonunda rebeke, "Kit Fiddle"

denmeye başlandı. Çalgının ses genişliğini arttırmak için, sapının uzunluğunda ve ses deliklerinde, ayrıca yayının boyunda ve eğiminde de değişiklikler yapıldı. 19. yy.'da, (Pocket Fiddle) "Cep Kemanı" olarak da anılmaya başlanan rebek, günümüzde en yaygın olarak Amerika Birleşik Devletleri'ndeki köy ve kasaba müziğinde dans için kullanılmaktadır (<http://www.crab.rutgers.edu/~pbutler>). Günümüzdeki adı, İngilizce "Köy Kemanı" demek olan "Fiddle"dır. Türkiye'de ise bu çalgı için, bu isimlerin hepsi kullanılmaktadır.

Resim 17: Cep Kemanları ve Yay (<http://www.usd.edu/smm/pressler1.html>)

Resim 18: Köy Kemanı Çalıcısı (21. yy.'da, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki bir köyde köy kemancısı) (<http://www.s-hamilton.k12.ia.us/antiqua/rebec.htm>)

Resim 19: Rebek ve Kemanın Önden Görünüşü (Rebekin, 21. yy.'da aldığı form ve atası olduğu günümüz Kemanının önden görünüşü) (<http://www.crab.rutgers.edu/rebec>)

Resim 20: Rebek ve Kemanın Yandan Görünüşü (<http://www.crab.rutgers.edu/rebec>)

1.3. Viyol Ailesi (15. yy- 21.yy)

Viyol sözcüğü, *yay ile çalınan perdeli telli çalgılar* için kullanılan genel bir terimdir. 1480 yılında İspanya'da Aragon Krallığı tarafından bulunan viyollerin oluşum fikri, gitarın yay ile çalınmasından ileri gelmiştir. 1492'de, Valencia'lı Papa Rodrigo Borja yani VI. Alexander ya da "Papa Borgia", İspanya'dan, Roma'ya viyol çalıcıları getirtmiş, sarayda ve kilisede çaldırmak üzere onları hizmetine almıştır. Daha önce rebek, kiliselerde dinsel sunumun bir parçası olmuş, yani dinsel müzikte kullanılmıştır. Ancak, ilk defa bir Papa'nın, ibadet yerlerinde, viyol müzisyenlerinin çaldığı dindışı müziğe olanak vermesi, İtalyan politikacıları arasında bir kargaşaya ve anlaşmazlığa neden olmuştur. Aralarında, Papa'nın yaptığıının yanlış olduğunu düşünenlerin yanı sıra, bu olayın müzikte yüce bir reform olduğunu düşünenler de olan politikacıları ve askeriyei bu olay, din adamları ile karşı karşıya getirmiştir. Ancak, bu olaydan bir yıl sonra, 1493'de, büyükelçi Bernardino Prospero; lut çalıp, şarkı söyleyen, ayrıca dans etmeyi de bilen bir sanatsever ve Mantua Prensi Francesco Gonzaga'nın eşi olan Isabella d'Este (1474-1539)'ye yazdığı bir mektupta şöyle demiştir:

"Roma'daki İspanyol müzisyenler, boyları neredeyse benim kadar uzun viyoller çalıyorlar. Çalışları son derece tatlı, yumuşak ve zarif" (<http://www.mdw.ac.at/I105/orpheon/Seiten/education/OriginVdg.html>). Mektuptaki bu sözler üzerine, Isabella d'Este, Brescia'daki lütiye Giovanni Kerlino (d.1450)'ya yapması için viyoller sipariş etmiştir.

Belli aralıklarla Urbino Sarayı'na davet edilerek, aşk, güzel sanatlar, felsefe, oyun, spor, şarkı söyleme ve dansetme konularında konuşması, bilgi vermesi, fikir yürütmesi istenen ve kendisi de bir sporcu, müzisyen ve yazar olan Baldassare Castiglione (1478-1529), 1528 yılında yazdığı "Il Libro del Cortegiano" adlı kitabında viyollerle ilgili olarak şöyle demiştir:

"Müzik yalnızca bir dekorasyon değildir. Hanımefendilerin bulunduğu ortamlarda onları etkilemek için çalınması yetmez, daha birçok yeni duygu ve fikir oluşturur. Yayla çalınan üç viyolün ustalıkla elde edilmiş tonu, hassas, tatlı ve büyüleyicidir" (<http://www.mdw.ac.at/I105/orpheon/Seiten/education/OriginVdg.html>).

Viyoller, İspanya'dan İtalya'ya böylelikle geçmiş ve yayılmaya başlamıştır. 16. yy.'da, İtalya, Rönesans ile ekollerin ortaya çıktığı ve buradan dünyaya yayıldığı bir merkez durumuna gelmişti. Yaylı çalgı yapımı konusunda da, Cremona kenti başta

geliyordu. 16. yy.'ın, bu konuda marka olmuş, teknik ve işçilik konusunda ekol yaratmış ilk ismi Andrea Amati (Cremona 1510-1580)'dir. Dünyadaki ilk kemanı ve keman ailesini de yapmış olan Amati'nin oğulları ve torunları da bu mesleğe devam etmiş, lütİYeler de yetiştirmiş, kendi ülkesinin lütİYeleri başta olmak üzere, zaman içinde tüm dünya ülkelerindeki çalgı yapımcıları, detay farklılıkları olsa da bu temele sadık kalmışlardır. Bu durum, günümüzde devam etmektedir.

Alman lut çalıcısı ve lütİye Hans Gerle (1500-1570), 1532'de yayınlanan tezinde şöyle demiştir:

“Almanya'daki orta sınıf halkta, viyol çalmaya dair çok kuvvetli bir arzu var. İtalyan HÜmanizmi'nin fikirleri; yalnızca İtalyan heykeltıraş, ressam ve düşünürleri değil, İtalyan müzisyenleri ve bestecileri de, büyük bir saygı içinde Fransa'ya ve İngiltere'ye getirdi. Neoplatonik Düşünce herkesin kafasında, Petrarca ve Ariosto herkesin dilinde ve viyoller herkesin elinde!” (<http://www.mdw.ac.at/I105/orpheon/Seiten/education/OriginVdg.html>).

Bu yüzyılda, Andrea'nın oğulları Antonio Amati (d. 1540) ve Girolamo Amati (1561-1630), Brescia'da, Gasparo da Salo (Brescia 1542-1609) ve Giovanni Paolo Maggini (Brescia 1580-1603) viyolleri ve daha sonra keman ve ailesini yapan ve satan lütİYeler olmuşlardır.

17. yy.'a geldiğinde, Fransız müzik teorisyeni Marin Mersenne (1588-1648), 1636'da yazdığı “Harmonie Universelle”de viyollerle ilgili olarak şöyle demiştir:

“Eğer, insan sesini taklit etme konusunda çalgıların yetenekleri ile ilgili bir seçim yapılacaksa, birincilik ödülü, inkar edilemez şekilde viyollerindir. İnsan sesindeki tüm ton değişimlerini, nüansları, acıyı ve neşeyi vermedeki doğallığı, hayranlık ve büyük saygı duyulması bir şeydir” (<http://www.mdw.ac.at/I105/orpheon/Seiten/education/OriginVdg.html>).

İspanya'dan sırasıyla, İtalya, Almanya, Fransa ve İngiltere'ye geçen viyoller, Rönesans döneminde, keman ortaya çıkana dek sarayların en önemli enstrümanı olmuştur. Saray soylularının dışında viyoller, tüccarlar ve kent asilzadeleri tarafından da kullanılmıştır. Viyollerin yapım tekniği İtalya'da Cremona ve Brescia'dan sonra, Milano, Venedik, Mantua, Bologna, Floransa ve en son Roma'ya ulaşmış ve bu kentler de 1540 ve 1780 arasında, viyol ailesi ve keman ailesi yapımı konusunda merkez olmuştur. Girolamo'nun oğlu ve Andrea Amati'nin torunu Nicolo Amati (1596-1684) ve öğrencileri; Francesco Ruggieri (1620-1695), Antonio Stradivari (1644-1737) Bartolomeo Giuseppe Guarneri (1698-1744) bu dönemin lütİYeleridir.

Viyol ve yaylı çalgılar besteciliği açısından İtalya'da; Alfonso Ferrabosco (1578-1628) ve Antonio Vivaldi (1678-1741), viyoller için sonatlar ve konçertolar yazmış isimlerdir.

Almanya'da; viyoller hem solo, hem de oda müziğinde, yani birden fazla enstrüman birleşiminde ve özellikle dinsel müzikte kullanılmıştır. Almanların yaylı çalgı besteciliğinde ilk isim, Heinrich Schütz (1585-1672) olmuştur. Alman besteciler viyollere, sonat ve konçertonun yanı sıra, kantatlar da yazmışlardır. Dietrich Buxtehude (1637-1707), Johann Schenck (1660-1712), Georg Philipp Telemann (1681-1767), Johann Sebastian Bach (1685-1750), Georg Friedrich Haendel (1685-1759), Johann Sebastian'ın oğlu Carl Philipp Emanuel Bach (1714-1788) ve Carl Friedrich Abel (1723-1787), Almanya'nın viyol ve daha sonra keman ve keman ailesi için de yazmış bestecileridir.

Almanların lütiyeleri ise; Nicolo Amati'nin öğrencisi ve Avusturyalı olan Jacob Stainer (1617-1683) ve kardeşi Marcus Stainer (1633-1693)'dir.

Fransa'da ise, "Konsort" (Consort) denilen, "aynı aileden gelen çalgıların oluşturduğu topluluk"ların çaldığı oda müziği popüler olmuş, viyoller için ufak formda parçalar, düetler ve trio sonatlar yazılmıştır. Fransızlar, viyola da gambanın en küçük boyda olanından, bir tel çıkarmışlar, "Pardessus Viol" adını vererek, yeni bir çalgı oluşturmuşlar, en büyük boyda olanına ise, bir tel daha eklemişlerdir. Besteci ve bas viyol çalıcısı da olan Monsieur Sainte-Colombe bas viyolaya yedinci teli ekleyen kişidir. Fransızlar, viyollere teknik katkı yapmalarının dışında, bir de viyol ekolu oluşturmuşlardır. Fransız viyol okulunun viyol virtüözlüğünde tüm Avrupaya öncülük ettiği dönemde (1675-1770), Marin Marais (1656-1728) Fransanın başı çeken besteci ve bas viyolacı olmuştur. Sainte Colombe'dan viyol çalmayı öğrenen Marais, viyol akımının üretken sanatçılarındandır. En önemli çalışmaları beş cilt halinde 1686-1725 tarihleri arasında basılmıştır. Bu ciltlerde sanatçının tekli, çiftli ve üçlü viyoller için 550'den fazla çalışması bulunmaktadır. Bu çalışmalar orijinallik, çeşitlilik ve sanatsal anlatım açısından zamanının ötesindeydi. Marais, melodi ve armoninin birleşimindeki tarzı ile farklı bir anlatım oluşturmuştur. Eserleri, değişik çalma tekniklerini destekleyecek şekilde oluşturulmuştu. Marais'e göre; ciltlerin ilk bölümleri daha çok viyolaya yeni başlayanlar içindir ve sayfalar ilerledikçe eserlerin zorluk derecesi de artmaktadır.

Fransa'nın diğer viyol bestecileri şunlardır: Marc-Antoine Charpentier (1645-1704), Francois Couperin (1668-1733), Jean Phillippe Rameau (1683-1764) ve Joseph Bodin de Boismortier (1689-1755)'dir.

Fransız lütyeler ise; Gaspard Duiffopruggar (1514-1571), Charles François Vuillaume'dur.

İngiltere'de, 1540'da, VIII. Henry, İtalyan konsort viyol çalıcıları getirtmiş, kendisi de çalmayı öğrenmiştir. İngiliz besteci ve viyol çalıcısı Christopher Simpson (1605-1669), viyol ailesinin, dizler arasında çalınan çalgıları olan viyola da gamba çalma tekniği konusunda ülkesinde öncü olmuş ve İngiliz viyol ekolünü oluşturmuştur. Almanya ve Fransa'dan, kendişinden ders almak üzere öğrenciler İngiltere'ye gelmiştir. 1659'da yazdığı "Division Violist" adlı tezinde, 17. yy.'da, Almanya, Fransa ve İngiltere'de kullanılan viyollerin iki şekilde yapıldığını belirtir. Bunlar; viyollerin ilk hali olan ve gövdesi yassı olan "Klasik Viyol" çeşidi ve gövdesi keman şeklini alarak yani diğer şekilden daha yuvarlak yapılmış "Keman Biçimli Viyol"dür. Simpson, keman şekilli viyollerin tınısının, diğerine oranla daha dolgun ve yumuşak olduğunu ve özellikle solo yani tek başına çalış için daha uygun olduğunu savunur. Simpson'a göre, bu tını farkı, form değişikliğinden kaynaklanmaktadır (<http://www.mdw.ac.at/I105/orpheon/Seiten/education/ShapeUpSimpson2.htm>).

Resim 21: Solda; Keman Şekilli Viyol ve Sağda; Klasik Viyol (<http://www.mdw.ac.at/I105/orpheon/Seiten/education/ShapeUpSimpson2.htm>)

İngilizlerin viyoller için müzik yazmış diğer bestecileri şunlardır: Robert White (1538-1574), William Byrd (1542-1623), Tobias Hume (1569-1645), John Coprario (1570-1626), Michael East (1580-1648), Orlando Gibbons (1583-1625), John Jenkins (1592-1678), William Lawes (1602-1645), Henry Purcell (1659-1695), John Ward (1571-1638)'dur.

1.4. Viyola da Gamba

Viyol ailesini oluşturan çalgılar da rebek gibi ikiye ayrılır: Dizler arasında çalınanlar ve Kol üzerinde çalınanlardır. Dizler arasında çalınan viyollere "Viola da Gamba", kol, sonraları omuz üzerinde çalınanlara ise "Viola da Braccio" denmektedir. İtalyanca'da gamba; bacak, braccio ise; kol demektir. Türkçe'de ise bu çalgılar, "Kol Viyolu", "Bacak Viyolu" biçiminde söylenmekle birlikte, "Viyola da Gamba", "Viyola da Braccio" ya da "Viyoller" olarak da kullanılmaktadır. Kucakta, dizde veya çalgıyı herhangi bir yere dayayarak çalınan çalgı formu yani demirli rebekler, 11. yy.'da, diğer rebek çeşidi ile aynı zamanda Avrupa'ya geçmişti. Ancak, omuz üzerinde çalınan armut biçimli rebekler, demirli rebeke oranla daha fazla ilgi görünce, demirli rebekler, iki yüz yıl yani 13. yy.'dan 1480'e kadar ortadan kaybolmuş ve 15. yy.'da, Rönesans'ta "Viyol" olarak tekrar ortaya çıkmışlardır.

Resim 22: Rebek Çalıcıları (Ortada, armut biçimli rebek ve çalıcısı ve sağda, 11. yy.'da Avrupa'ya geçen, 15. yy.'da Viyol adını alacak Demirli Rebek ve Çalıcısı) (<http://www.crab.rutgers.edu/~pbutler>)

Viyola da gamba; (Alm. Gambe; Fr. Viole; İng. Viol) “altı bağırsak teli bulunan, birden fazla sesi aynı anda basmaya yani *akor* çalmaya elverişli tuşesi ve yedi tane perdesi olan, gövdesinde ters *c* fomunda ses delikleri (bugünkü adıyla *f* delikleri) bulunan, yayla çalınan, Avrupa’da “Viola” olarak da adlandırılan ve tahtadan yapılmış çalgılardır” (Aktüze, 2003, 212). Viyollerin, önleri bombeli, arkaları düz olarak yapıldı. Yanları ovaldır ancak köşeli olarak yapılanlar da olmuştur. Ses delikleri ters *c* şeklinde olanlar daha yaygındır, ancak düz *c* formunda yapılanları da vardır. Fransa’da Sainte-Colombe tarafından, viyola da gambaya bir tel tel daha eklenerek, yedi telli olarak kullanılmıştır. Dörtlü aralıklarla akort edilen viyollerin yalnızca, ortadaki üçüncü teli ile dördüncü teli üçlü aralıkla akort edilir. Viyola da gamba üç boyda yapılır; En küçük boyda olanı: Treble Viyol ya da Tiz Viyol, Orta boyda olanı: Tenor Viyol ve en büyüğü Bas Viyol’dür.

Resim 23: Viyola da Gambalar (Solda; Bas, ortada; Treble ve sağda; Tenor)
(<http://www.vdgsa.org/img/viol1.jpg>)

“İtalyan müzik yazarı ve viyol çalıcısı Sylvestro di Ganassi (1492-155?), 1542’de, viyola da gamba çalma üzerine yazdığı “Regola Rubertina” başlıklı bilimsel incelemede, viyollerin ortak özelliklerini şöyle belirlemiştir:

1. Viyoller, tiz pozisyonlarda hızlı pasaj çalınabilmesini sağlamıştır.

2. Aynı anda çift telin çalınabilmesi ve böylelikle ikili ve üçlü akor elde edilebilmesi mümkün olmuştur.

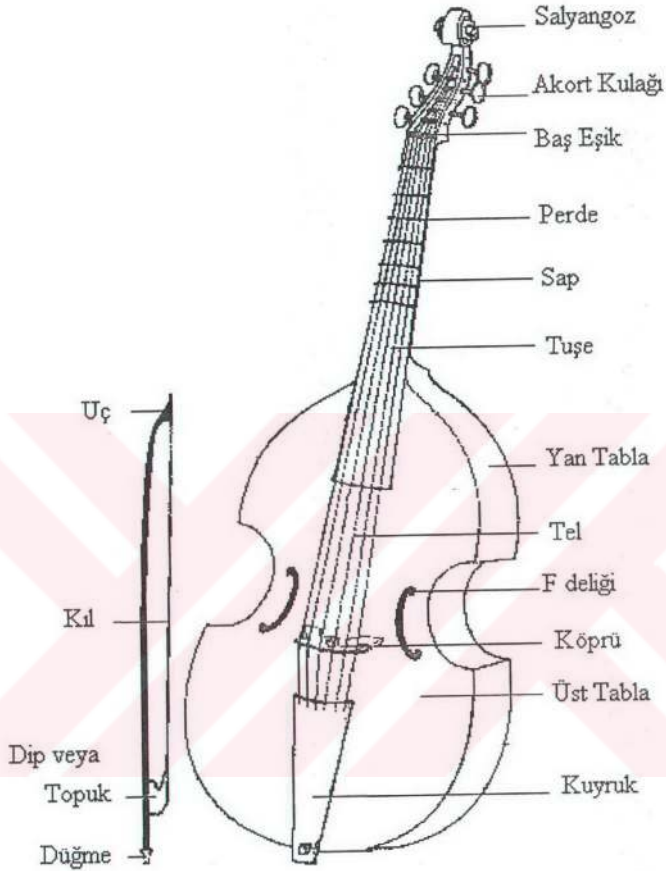
3. Ses gürlüğü arasında fark yapılabilmektedir. Sesin kuvvetli duyulmasını ifade eden ve İtalyanca “kuvvetli” demek olan *forte* (Türkçesi forte), ve az duyulması demek olan yine İtalyanca *piano* (Türkçesi piyano) sözcükleri müzikal nüans olarak terimleşmiştir.

4. Sert ve metalik ses elde etmek için İtalyanca bir müzik terimi olan ve “köprünün yakınında çalmak” ifadesi oluşturan *sul ponticello* çalış tekniği oluşmuş, bunun zıttı bir ses rengi olan, yumuşak ve az ses elde etmeye yarayan, “tuşenin üstünde çalmak” demek olan İtalyanca *sul tasto* çalış tekniği de viyoller sayesinde oluşmuştur. Böylelikle besteciler değişik ses renkleri istemeye başlamışlar ve seslendirmede bu istekler, viyollerin çalgısal olanakları elverdiği için gerçekleşmeye başlamıştır.

5. Parmağı bastıktan sonra, sol eli hareket ettirerek, sesin titreşmesini sağlamak yani *vibrato* yapabilme söz konusu olmuştur. Vibrato sayesinde, seslerin vibratosuz çalarkenki süresinden daha uzun tınlamaya başlaması mümkün olmuştur.

6. Yay darbesi ile sesleri, diğerlerinden daha kuvvetli ve kısa çalış ifade eden *portato* elde edilmiştir.

7. *Pizzicato*, telleri yay olmaksızın sağ el parmaklarıyla çalma mümkün olmuştur” (<http://www.mdw.ac.at/I105/orpheon/Seiten/education/OriginVdg.html>).

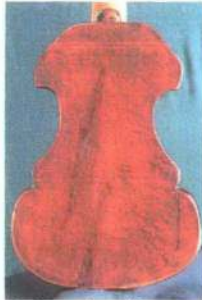
Resim 24: Viola da Gamba ve Yayının Kısımları (<http://www.angelfire.com/music/vdgsgny/GAMPARTS.GIF>)

1.5. Treble Viyol (Tiz Viyol)

“Treble” sözcüğü, Latince, “*üç katlanmış*” anlamına gelen “Triplus” sözcüğünden İngilizce’ye geçmiş ve 14. yy.’dan itibaren, tüm Avrupa’da; “Tiz Ses”, “Vokal ya da Enstrümantal Tiz Parti” ve aynı zamanda Tiz Sesli Çalgılar” karşılığı olarak kullanılmaya başlanmıştır” (Aktüze, 2003, 601). Treble viyol, veya Türkçe’deki diğer adıyla Tiz Viyol, viyol ailesinin en küçük ve en tiz sesli üyesidir. Viyol ailesinin diğer tüm üyeleri gibi, treble viyolün de altı teli bulunur ancak Fransızlar beş telli olarak da kullanmışlar ve buna “Pardessus Viyol” demişlerdir.

Resim 25: Treble Viyoller (Solda; Altı Telli ve sağda; Beş Telli Pardessus Viyol)
(<http://www.mdw.ac.at/I105/orpheon/Seiten/education/ShapeUpFestoon.htm>)

Resim 26: Pardessus Viyolün Arkası (<http://www.mdw.ac.at/I105/orpheon/Seiten/education/ShapeUpFestoon.htm>)

Viyol da gamba ailesi algılarının tümünün yapılışı bir temelden yola çıkılarak yapılmış, ancak zaman içinde ve uluslara göre değişiklikler göstermiştir. C deliklerinin şekli, dış çizgilerin şekli, salyangozun şekli ve üst, alt tabla, tuşe, sap ve kuyruğun renkleri farklı olabilmış, çalgının üst ve alt tablasına, tuşenin ve kuyruğun üzerine süslemeler yapılabilmıştir.

Resim 27: Keman Biçimli Pardessus Viyol (Parçaları farklı renkte, Sap ve Kuyruk zerinde Süslemeleri olan Pardessus Viyol) (<http://www.mdw.ac.at/I105/orpheon/Seiten/education/ShapeUpGanassi>)

Treble viyola da gambanın tellerinin uzunluğu 36 cm.'dir. Notası, Sol anahtarı ile yazılır. Telleri; Re, La, Mi, Do, Sol ve nceki Re'den bir oktav kalındaki Re'ye göre akort edilir.

Resim 28: Tiz Viyol Yayının Ucu (<http://www.vanedwards.co.uk/bowtrebleviol>)

Resim 29: Tiz Viyol Yayının Topuğu (www.vanedwards.co.uk/bowtrebleviol)

1.6. Tenor Viyol

“Tenor” sözcüğü; (Alm. İng: Tenor; Fr. Ténor; İta. Tenore) “Ortaçağ’da Latince, ilk heceyi uzatmak, tutmak karşılığı olan “Tenere” sözcüğünden türemiştir. Bu sözcük, 1250-1500 yılları arasında, “Kesilmeden, süregiden Vokal ya da Enstrümantal Ses” anlamında kullanılmıştır” (Aktüze, 2003, 580). Dört sesli koro partilerinde tiz erkek sesini ifade eden tenor, tiz erkek ses aralığını kullanan çalgılar için de kullanılmaya başlanmıştır. Tenor viyol, viyol ailesinin orta boydaki üyesidir ve orta kalınlıkta sesleri çalar.

Resim 30: Tenor Viyol (1598’de, Londra’da, Richard Bowcleffe tarafından yapılmış bir tenor viyol) (<http://www.mdw.ac.at/I105/orpheon/Seiten/education/ShapeUpViolinCorners.htm>)

Tenor viyola da gambanın tellerinin uzunluğu 52 cm.’dir. Notası, 4. çizgideki Do anahtarına göre yazılır. Telleri; Sol, Re, La, Fa, Do ve önceki Sol’den bir oktav kalındaki Sol’e göre akort edilir. Çalgının kendisi ve parçaları farklı şekil ve renklerde yapılabilmiş, süslemeler kullanılmıştır.

Resim 31: Tenor Viyol Yayının Ucu (<http://www.vanedwards.co.uk/bowtenorviol>)

Resim 32: Tenor Viyol Yayının Topuğu (<http://www.vanedwards.co.uk/bowtenorviol>)

1.7. Bas Viyol

“Bas” sözcüğü, (Alm. İng. Bass; Fr. Basse; İta. Basso) yine dört sesli korolarda en kalın erkek sesini ifade etmek için kullanılır. Bir diğer anlamı; bir eser veya akortta en pes kısımdır. Ayrıca bas; kontrbas ya da viyolonsel gibi pes sesli çalgılara verilen genel addır. Bas viyola da gamba, viyol ailesinin en büyük ve en kalın sesli üyesidir.

Resim 33: Bas Viyola da Gamba (<http://www.violadagamba.com/bassviol>)

Çalgının kendisi ve parçaları farklı şekil ve renklerde yapılabilmiş, süslemeler kullanılmıştır. Fransa'da, Monsieur Sainte-Colombe, bas viyola da gambaya bir tel daha eklemiş, yedi telli olarak kullanılmaya başlanması söz konusu olmuştur. Bas viyola da gambanın tellerinin uzunluğu 69 cm.'dir. Telleri; Re, La, Mi, Do, Sol ve önceki Re'den bir oktav kalındaki Re'ye göre akort edilir. Columbe'un, yedi telli bas viyola da gambasının tellerinin uzunluğu ise 71 cm.'dir ve telleri; Re, La, Mi, Do, Sol, önceki Re'den bir oktav kalındaki Re ve La'ya göre akort edilir. Her iki bas viyola da gambanın notası, Fa anahtarı ile yazılır.

Resim 34: Bas Viyol Yayının Ucu (<http://www.vanedwards.co.uk/bowbassviol>)

Resim 35: Bas Viyol Yayının Topuğu (<http://www.vanedwards.co.uk/bowbassviol>)

Viyola da gambanın bu üç temel çeşidine, zaman içinde; kalın kadın sesi aralığında olan "Alto Viyol" (Alto Viol), tenordan daha ince sesli "Küçük Tenor Viyol" (Small Tenor Viol) ve bugünkü kontrbasın ses aralığını taşıyan "Kontrbas Viyol" (Double Bass Viol) adlı çalgılar eklenmiştir. Viyola da gamba, 16. ve 17. yy.'larda en popüler zamanını yaşamış ve 18. yy.'da yerini "Viyolonsel'e bırakmıştır. Bu çalgılar günümüz viyolonsel ve kontrbasının atasıdır. Günümüzde viyolonsel sadece çocukların çalabilmesi için farklı boylarda imal edilir, viyola da gamba gibi üç çeşidi ve boyutu yoktur ve günümüz viyolasından bir oktav yani sekiz ses alttaki Do, Sol, Re ve La'ya göre akort edilir. Notası, 4. çizgideki Do anahtarı ve kalın seslerde Fa anahtarı ile yazılır.

Viyoller, 20. ve 21. yy.'da da imal edilip, çalınmaktadır. Rönesans ve Barok dönemlerinin müziğini, o dönemin çalgıları ile yorumlamak isteyen müzisyenler için Amerika'da, "San Francisco Early Music Society", "Viola da Gamba Society-Pacifica", "Viola da Gamba Society of America (VDGSA)" ve "Viola da Gamba Society-Southern Arizona" adlı dernekler kurulmuştur. Bu kuruluşlarda, konserler ve kurslar verilmektedir. Bu derneklere bağlı olarak ya da bağımsız çalışan viyola da gamba

lütüyleri de vardır. Günümüzde, bu çalgının alım-satımı ve icrası söz konusudur (<http://www.pacificaviols.org/playtheviol.html#top>).

1.8. Viyola da Braccio

Viyol ailesinin “Kol Viyolü” ya da “Viola da Braccio” olarak da adlandırılan bu çalgısı, 15. yy.’da viyola da gamba ile aynı zamanda ortaya çıkmış bir tek çalgıdır ancak, 16. yy.’dan itibaren kendi gibi omuzda çalınan tüm çalgıların genel adı olarak da kullanılmaya başlanmıştır. Adını, İtalyanca’da kol anlamına gelen “Braccio” kelimesinden alan bu çalgıların ortak özelliği perdesiz olmalarıdır. Viyol ailesinin viyola da gamba üyelerinin hepsinin perdeli ve altı telli olmasına karşın kol viyollerinin hepsi rebek gibi perdesizdir ve tel sayıları ailenin diğer üyeleriyle değişiklik gösterir. Kol viyollerinin gövdelerinin kenarları yuvarlaktır ve sırtı düz olan viyola da gambanın aksine, viyola da braccionun üst tablası yani göğsü ve sırtı da yani alt tablası da bombelidir. Ses deliklerinin şekli viyola da gambadaki gibi düz veya ters *c* şeklinde değil, günümüzde yapılan *f* şeklindeki ses deliklerine daha yakındır. Bu özellikler; tel sayısı ve akorttaki farklılıkların dışında tüm kol viyollerinde ortaktır. Keman ve viyola, viyol ailesinin “Viola da Braccio” adlı bu çalgılarından gelmiştir.

Resim 36: Viyola da Braccio, Yay ve Çalıcısı. (1535 yılında, İtalyan ressam Gaudenzio Ferrari tarafından İtalya’da yapılan ve Saronno Katedrali’nde bulunan Tablosu) (<http://www.violadabraccio.com/pictures>)

Viyola da Braccio ailesinin çalgıları; “Viyola da Braccio”, “Lira da Braccio” ve “Viyola d’Amore”dir.

Viyola da Braccio ya da diğer adıyla “Viyola da Mano” (İta. İsp. İng. Viola da Braccio, Viola da Mano), kol viyollerinin ilkidir ve bu isim altında toplanan diğer kol viyolleri, bu prensipten yola çıkılarak yapılmıştır. Viyola da braccio, 1530’larda rebek gibi üç telli olarak yapılmıştır ve beşli aralıklarla akort edilerek kullanılmıştır. 16. yy.’da üç ve 17. yy.’da dört telli olarak yapılmaya başlanmıştır. Üç telli kol viyolünün telleri; Sol, Re, La’ya; dört telli olanın ise, bugünkü modern viyola gibi; Do, Sol, Re ve La’ya göre akort edilirdi. Viyola da braccio, 16. yy başlarında, dans ve konsort müziğinde kullanılmış, 17. yy.’da buna vokal müzik de eklenmiştir.

1.9. Lira da Braccio

İtalya’da, 15. ve 16. yy.’larda özellikle saraya hizmet eden şair müzikçilerin başlıca çalgısıdır. Bu çalgı eşliğinde şiir okuyan bu müzisyenler, çalgıyı sarayda, Rönesans’ın bir simgesi haline getirmişlerdir. Çalgı yedi tellidir ancak beş teli yayla çalınırdı, sol taraftaki kalın sesli iki telini ise çalıcı sol el baş parmağıyla çalardı. Parmakla çalınan iki teli; Re ve bir oktav incedeki Re’ye, beş tel ise; Sol, bir oktav incedeki Sol, Re, La ve Mi’ye göre akort edilirdi. Sapı, viyola da bracciordan biraz daha kalın olan çalgının boyları; 75 ile 90 cm. arasında değişirdi.

Resim 37: Lira da Braccio (1563’de Venedik’de, Francesco Linarol’un yaptığı ve Londra’daki Rawlins Galeri’de sergilenen Lira da Braccio) (<http://www.usd.edu/smm/bowstg.html4203>)

1.10. Viyola d'Amore

Viyola d'amore (İta. Viola d'Amore; Alm. Liebesgeige; Fr. Viol d'Amour; İng. Violet) ile ilgili ilk bilgiler 1660'da İngiltere'de icat edildiği yönündedir. Avrupa'da, "Aşk Viyolası" olarak da tanımlanan viyola d'amore, diğer kol viyolları içinde daha fazla ilgi görmüştür. Avrupa'da yaygınlaşması ve popüleritesinin artması, diğer kol viyollarına oranla daha hızlı olmuştur. İngiltere'den sonra, Avusturya, Almanya, İtalya ve Çekoslovakya'ya geçmiştir. O dönemde çalgı yapımının merkezi olan İtalya'da, Stradivarius'un öğrencileri olan; Alessandro Gagliano (1660-1740) ve Lorenzo Guadagnini (1690-1748), Matteo Gofriller (1659-1742), Almanya'da ise; Jacop Stainer (1621-1683) adlı lütİYeler de, İngiltere'den geçmiş bu çalgının yapım tekniğine eklentiler yapmışlar ve hepsi bu yapım tekniğini kullanmışlardır.

18. yy.'da İstanbul'a da geçen çalgı, burada yalnızca o yüzyıl içinde "Sine-Keman" adıyla bilinmiştir.

Viyol d'amorenin alt tablası, viyola da braccio ve lira da bracciadan farklı olarak, viyola da gamba gibi bombesiz yani düz olarak yapıldı. Üst tablası bombeliydi. Gövde uzunluğu, 40 cm.'di. Ses delikleri "burma kılıç" şeklinde olan çalgının ondört teli vardı. Tellerin yedi tanesi, diğer yaylı çalgılarda olduğu gibi bağırsak ya da çelikten yapıldı. Diğer yedi tanesi ise; "Rezonans" (İng. Sympathetic Strings) tellerdi. Rezonans teller, sap içine ya da dışına yerleştirilen ve dokunulmadan, diğer yedi tel çaldığında titreşime geçerek ses veren tellerdi.

Resim 38: Köprünün Üzerinde Yayla Çalınarak Ses Veren Teller ve Köprünün Ortasından Geçmiş Rezonans Teller (<http://www.bluetbros-violins.com>)

Resim 39: Viyola d'Amore (<http://www.kontrabasswerstatt.de/images/viola.jpg>)

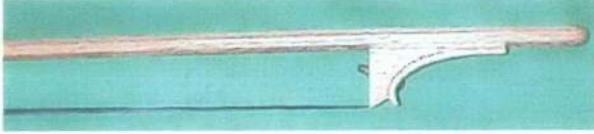
Viyola d'amorenin telleri, La, Re, La, önceki Re'den bir oktav incedeki Re, Fa diyez, önceki La'dan bir oktav incedeki La ve ilk Re'den iki oktav incedeki Re'ye göre akort edilirdi.

Viyola d'amore, kol viyollerinin sonuncusudur ve kol viyollerinin içinde, repertuarı en geniş çalgıdır. Bu çalgı için eser yazan besteciler şunlardır: Georg Philipp Telemann (1618-1767), Alessandro Scarlatti (1660-1725), Johann Hugo von Wilderer (1670-1724), Antonio Vivaldi (1678-1741), Johann Sebastian Bach (1685-1750), Pietro Locatelli (1695-1764), Johann Joachim Quantz (1697-1773), Joseph Haydn (1732-1809), Carl Stamitz (1745-1801), Leos Janacek (1854-1928), Sergei Prokofiev (1891-1953), ve Paul Hindemith (1895-1963)'tir.

Kol viyollerinin hepsinde aynı yay biçimi kullanılmıştır.

Resim 40: Kol Viyolü Yayının Ucu (<http://www.vanedwards.co.uk/bowvioladabraccio>)

Resim 41: Kol Viyolü Yayının Topuğu (<http://www.vanedwards.co.uk/bowviolada braccio>)

Kol viyolleri içinde günümüzde kullanılanı; viyola d'amore'dir. 20. yy viyolacılarından İngiliz Henry Casadesus, kendi kurduğu müzisyen grubu ile birlikte, bu çalgıyla konserler vermek ve festivallere katılmak üzere turneler yapmış, Kudüs ve Meksiko City'ye gitmiştir. Çalgı, 21. yy.'da da imal edilmekte ve her yıl Halifax'da düzenlenen "Scotia Festival of Music" adlı İskoç festivalinde; 9 Keman ve 3 Viyola d'amore'den oluşan gruplar tarafından çalınmaktadır (<http://www.violadamore.com/avd.asp>).

Viyola da baraccio ve lira da braccio günümüzde çalınmamaktadır ve yerini, günümüz keman ailesinin çalgısı olan "Viyola"ya bırakmıştır.

Viyol ailesinin, viyola da gamba adlı üyeleri; günümüz viyolonsel ve kontrbasının, viyola da braccio adlı üyeleri ise; günümüz keman ve viyolanın atası olmuşlardır. Ayrıca, viyola da gamba çalgıları da kendi içlerinde, keman ailesi üyelerinin atası olmuşlardır. Ses genişlikleri açısından; Treble viyol yani tiz viyol kemanın, tenor viyol viyolanın, bas viyol viyolonsel ve kontrbas viyol kontrbasın atasıdır. Ancak, tutuş-çalış tekniği ve çalgının formu açısından bakıldığında; viyola da gamba çalgıları viyolonsel ve kontrbasın, viyola da braccio çalgıları ise keman ve viyolanın atasıdır.

II. BÖLÜM

VİYOLA

2.1. Keman

Keman, (Alm. Violine, Geige; Fr. Violon; İng. Violin; İt. Violino) perdesiz, Sol, Re, La, Mi seslerinde dört teli olan, ağaçtan yapılan ve yaklaşık 500 yıllık bir geçmişine sahip olan, yaylı bir çalgıdır. Günümüzde, Londra'daki Kraliyet Müzik Akademisi (Royal Academy of Music)'de profesörlük yapan, yazar, şef ve müzikolog İngiliz Peter Holman, kemanın doğuşu ile ilgili olarak, 1993'te Oxford'da basılan "The Violin at the English Court 1540-1690" adlı kitabında şöyle demektedir:

"Kemanın kaynağı ve kökeni konusu üzerinde, bilginler arasında bir fikir birliği yoktur. Bilginlerin büyük bir çoğunluğu kemanın anavatanının Kuzey İtalya olduğunu savunurken, kemanın esasının, Polonyalılar'a ait olduğuna dair kanıtlar bulunduğunu savunanlar da vardır. Geleneksel olarak, kemanın eski tarihteki yeri için yapılan araştırmalar o günden kalmayı başaramamış enstrümanlar üzerinde yapıldı. Bu yaklaşım, birçok yanlış anlamayı beraberinde getirdi, çünkü, müzelerde koruma altına alınmış ve araştırmaların üzerlerinde yapıldığı bu eski enstrümanlar, sayısız form değişikliğine uğradı. Aynı zamanda, araştırma sık sık, kanıt oluşturacak belgesel kaynaklar hakkında çok az bilgisi olan satıcılar tarafından yönetildi ve bu kişiler daha çok belirli bir sonuca varmış olmakla ilgilendiler" (http://violadabracco.com/classical_violin/index.shtml).

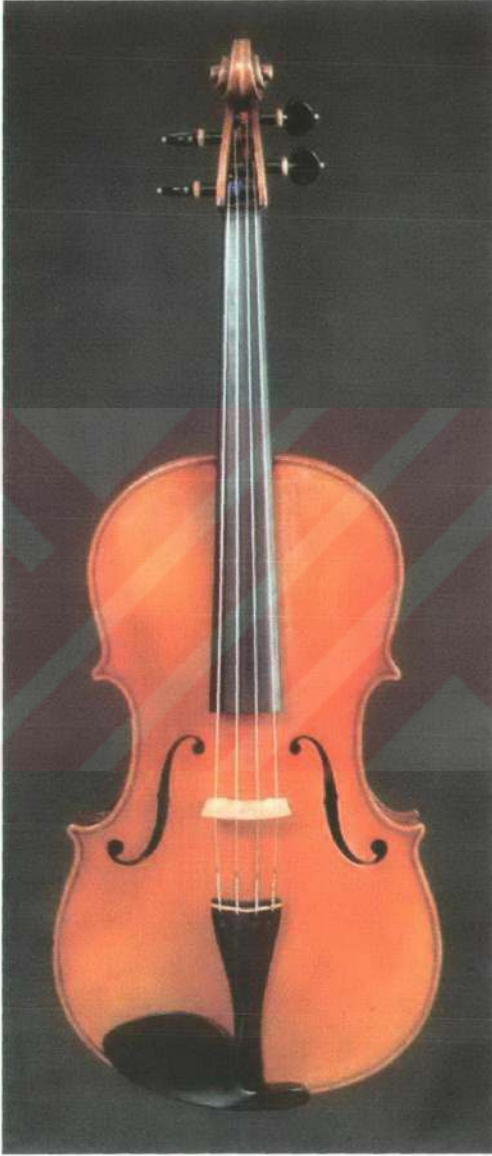
Bugün bilinen en eski keman resmi, İtalyan ressam Garofalo (1481-1559)'nın, Ferrara'da, Lodovico il Moro Sarayı'nda bulunan bir kemanı betimleyen resimdir. Bu resim, bildiğimiz keman şeklinin ilk kez ortaya çıktığı zamanı anlatır. Avrupa'da keman çalmanın yaygınlaşmasının, tarih olarak 15. yy. sonları şeklinde ve özellikle 1492'de İspanya'dan çıkartılan Yahudilerle bağlantı kurularak olduğu bilgisi mevcuttur. Bu Yahudiler, Fransa'nın güneyine ve Kuzey İtalya'ya yerleşmişler ve Polonya ve Ukrayna'yı da içine alan Güneybatı Rusya'ya kadar ilerlemişlerdir. En eski gelenekleri olan enstrüman çalmayı, aynı zamanda keman çalmayı da Avrupa'da üstlendikleri ve profesyonel müzisyenler oldukları yönünde bilgiler vardır. Enstrümanlarının şekilleri ve

çatıları, ikonografi ve çeşitli yazılı kaynaklardan görüldüğü kadarıyla çok çeşitlilik gösterir ve bugün bildiğimiz hallerinden tümüyle farklıdır.

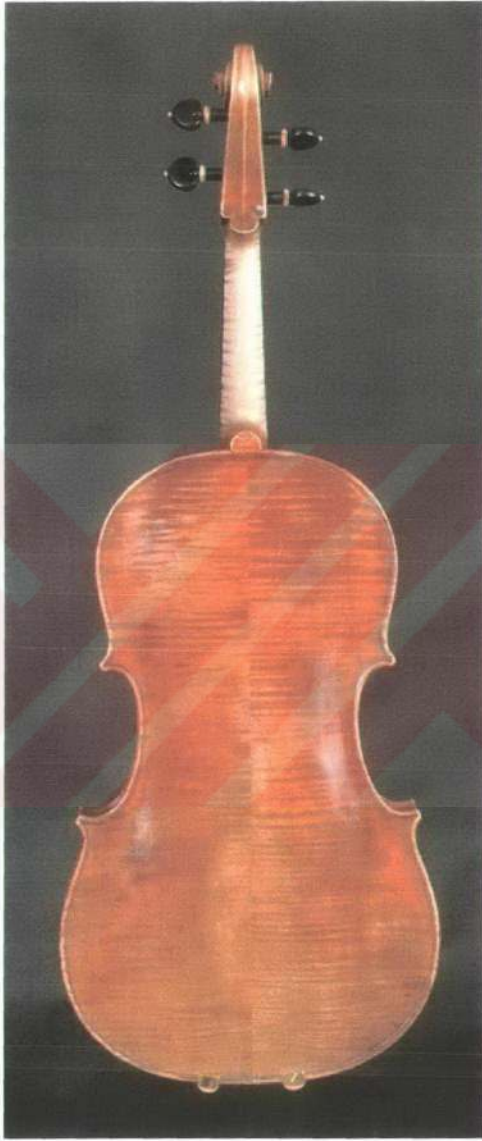
“16. yy ortalarında, Cremona Okulu’ndan, viyolleri yapan ve çalgı yapımında ekol oluşturan İtalyan lütiye Andrea Amati (1511-1580), kemanı günümüze kadar getiren bir standart belirlemiştir” (<http://www.harmonie.net/us/decouverte/his1718.html>) ve keman ailesinin diğer üyeleri olan; viyola, viyolonsel diğer adıyla çello ve kontrbas, bu standarttan yola çıkarak, yine Amati tarafından oluşturulmuştur. Ancak, bu dönemde, mesleği lütiyelik olmayan insanlar tarafından, “ince işçiliği olmadan yapılan enstrümanlar da ortaya çıkmış, bunlar Amati’nin standardına uymamış ve saray müzisyenleri de bu enstrümanları kullanmıştır. Bu durum, farklı teknik yapılar da kemanlar ortaya çıkmasına neden olmuş ve bu farklılık, günümüz kemanının o dönemdeki popülaritesini ve gelişimini etkilemiştir” (http://violadabraccio.com/classical_violin/index.shtml).

Avrupa’da, 16. yy.’da, sanat tarihinde ilk defa olmak üzere, köylü halkın kırsal müziği, saraylara girmiştir. Halkın, kendi müziğinde kullanmaya başladığı keman da saraylı olmuştur. Kemanın resmi olarak tanınmasının ilk işareti, 1626’ da Fransa Kralı XIII. Louise’ye bağlı 24 kişilik “Vingt-quatre Violons du Roi” adlı keman grubunun, avcıların avdan dönüşlerinde düzenlenen şenliklerde onları karşılamak üzere çalmalarıdır. Aristokrasi ile arasında bağ bulunan kilise de, saraydan dolayı kemanı tanımış ve keman, kiliselerde de dinsel müzikte kullanılmaya başlamıştır. Böylelikle keman, hem aristokrasinin, hem kilisenin ve hem de halkın başlıca çalgısı durumuna gelmiştir. Barok dönem süresince yapılan tüm kutsal törenlerde ve tüm dinsel aktivitelerde, saraydaki törenlerde ve halkın eğlencelerinde, kemanın ifadesi için ortamlar sağlanmıştır. Aristokrasi, kemandan dolayı, bestecilere, konserlere, dansa ve müzikal aktivitelere, kemanın yapımında ve çalınışında sponsor olmuşlar ve Avrupa’da, ülkeler arasında sanatsal ticari bağların yaratılması söz konusu olmuştur. Bu durum, Barok dönemden sonraki Klasik dönemde de devam etmiştir.

VİYOLA

Resim 42: Viyolanın Önden Görünüşü (<http://www.theviolaworkshop.com/page4.html>)

Resim 43: Viyolanın Arkadan Görünüşü (<http://www.theviolaworkshop.com/page4.html>)

Viyola (Alm. Bratsche, Viola; Fr. Alto, Viole; İng. Viola; İta. Viola da Braccio, Viola, Alto; İsp. Viola; Port. Violeta), İtalyanca “Viola da Braccio” sözcüğünü, Alman besteci ve müzik kuramcısı “Daniel Speer (1636-1707), 1687’de yalnızca “Bratsche” diye tanımlayınca, Almanca’ya bu adla giren” (Aktüze, 2003, 651) keman ailesinin ikinci üyesidir. Viyola, yaylı çalgılar ailesinin en küçük üyesi olan kemandan bir beşli daha pes, viyolonselden bir oktav daha tizdir. Keman ailesindeki enstrümanlar ile dört sesli koro partileri paralel düşünüldüğü zaman; Keman: Soprano, Viyola: Alto, Viyolonsel: Tenor ve Kontrbas: Bas partilerine denktir. Yani, viyolanın, sopranodan biraz daha kalın ve orta partileri seslendirdiğini görürüz. Zaten Fransızlar da viyolaya “Alto” demektedirler. Keman ailesinin diğer üyeleri gibi viyolanın da dört teli vardır ve beşli aralıklarla akort edilir. Telleri; Do, Sol, Re, La’dır. Notası, kalın seslerde; üçüncü çizgi do anahtarı ve ince seslerde sol anahtarı ile yazılır.

Örnek 2: Viyolanın Telleri; En solda, viyola (üçüncü çizgi Do anahtarı), üstte keman (Sol anahtarı), onun altında ise, viyolonsel ve kontrbas (Fa anahtarı) çalgılarının anahtarları ve viyolanın tellerinin porte üzerindeki yerleri

Viyolanın ses genişliği üç oktavdır.

Örnek 3: Viyolanın Ses Genişliği: Do’dan 3 oktav yukarıdaki Do’ya kadar

Viyola ve kemanın görünüşü, viyolanın kemandan biraz daha büyük olmasının dışında, farksızdır. Viyola, viyolonsel ve kontrbastan daha küçüktür.

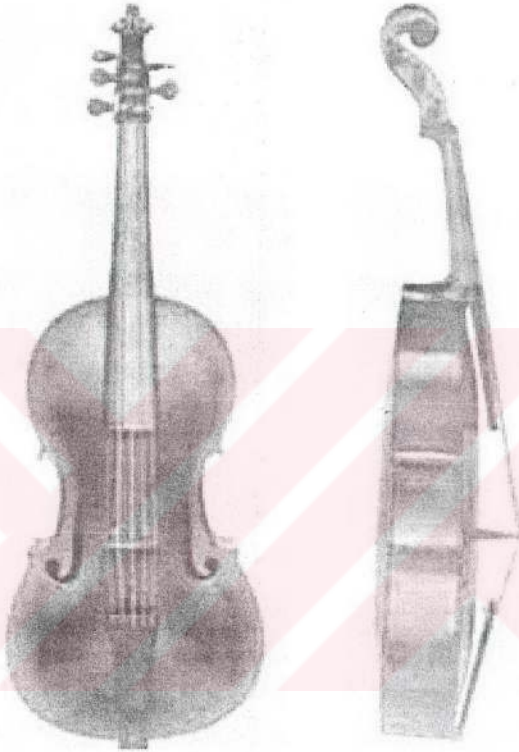
Resim 44: Viyola, Keman ve Yayları (Solda: Viyola ve sağda: Keman, Üstte: Viyola Yayı ve Altta: Keman Yayı ([http://www.windandroses.com /images /vlnavlapale.jpg](http://www.windandroses.com/images/vlnavlapale.jpg))

2.2. Viyolanın Yapısı, Çeşitleri ve Parçaları

Viyolanın tüm uzunluğunun standart ölçüsü; 69 cm.'dir. Ancak, sapa kadarki kısım yani gövde kısmının ölçüleri ile anılır. Viyolanın gövdesinin ortalama uzunluğu; 41-45 cm. arasındadır. Günümüz viyolasının klasik boyutu, 1592'de, 41 ve 45 cm. arası olarak belirlenmesine rağmen, bu ölçülerden daha büyük ve küçük viyolalar yapılmıştır. Günümüzde de, lütiyeler, standart olarak bu ölçülerde viyola yapmaktadırlar. Ancak, çalıcının fiziksel yapısına yani kol ve parmak uzunluğuna göre siparişlerin ölçüleri değişebilmektedir.

38, 38.5, 39 ve 39.5 boylarında viyolalar Barok Dönem'de, Brescia ve Cremona'da yapılmıştır. Küçük viyolalar olduğu gibi, 45 cm.'den büyük viyolalar da yapılmış ve bunlar "Large Violas" olarak kategorilendirilmiştir. Büyük viyolanın ilki,

Alman besteci, füğün ve armoninin ustası, Johann Sebastian Bach'ın tasarladığı ve “Viola Pomposa” adını verdiği çalgıdır.

Resim 45: Viola Pomposa (Solda önden, sağda yandan görünüşü) ([http:// www.altoviola.com/Documents/wonder/viol03.jpg](http://www.altoviola.com/Documents/wonder/viol03.jpg)violapomposa)

“Tantanalı, gösterişli viyola” anlamına gelen bu çalgı için, babası Bach'ın öğrencilerinden biri olan, kilise orgçusu ve leksikograf Alman Ernst Ludwig Gerber (1746-1819), şöyle yazmıştır;

“Bach'ın zamanında kullanılan viyolonsel, Bach'ın eserlerindeki canlı bas partilerini çalabilmek için yeterince kıvrak değildi. Bu durum, Bach'ın, “Viyola Pomposa” adlı çalgıyı icat etmesine neden olmuştur. Viola pomposa, beş tellidir, normal viyolanın Do, Sol, Re ve La teline Mi teli eklenmiştir. Çalgı, viyolonselden

küçük ve bir oktav tiz olmasına rağmen, viyolonselden daha tok seslidir ve normal viyoladan da daha uzundur. Çalgı, normal viyola gibi kol üzerinde çalınır ve tiz ve hızlı pasajları çalmaya çok elverişlidir. Bach, bu çalgıdan o kadar memnun olmuştur ki, yazdığı beş viyolonsel süitine altıncıyı eklemiş ve bu sonuncu süiti viyola pomposa için yazmıştır” (Mertzanoff, C. E., 1943, 1).

Alman müzikolog ve müzik tarihçisi Philipp Spitta (1841-1894) da, 1873 ve 1880’de basılan iki ciltlik “Bach’ın Hayatı” (Life of Bach) adlı kitabında, Bach’ın “Suite 6me a cinq cordes” başlıklı, 6. Viyolonsel Süiti’ni, bestecinin kendisinin tasarladığı ve yapımı için sipariş verdiği viyola pomposa için bestelemiş olduğunu iddia etmektedir. Yine bir Alman müzik tarihçisi ve Ludwig van Beethoven uzmanı olan Georg Kinsky (1822-1951)’ye göre ise, 1723 yılında, Bach, Leipzig’e gitmiş ve dönemin önemli lütiesi olan Johann Christian Hoffmann (1683-1750)’a, viyola pomposanın yapımı ve çatısı konusunda istediklerini belirtmiş ve çalgıyı sipariş etmiştir. 1725-1770 yılları arasında kullanılan bu çalgıyı, Hoffmann’dan sonra, İtalya’daki önemli lütyeler olan Gasparo da Salo, Maggini ve Amati de yapmıştır.

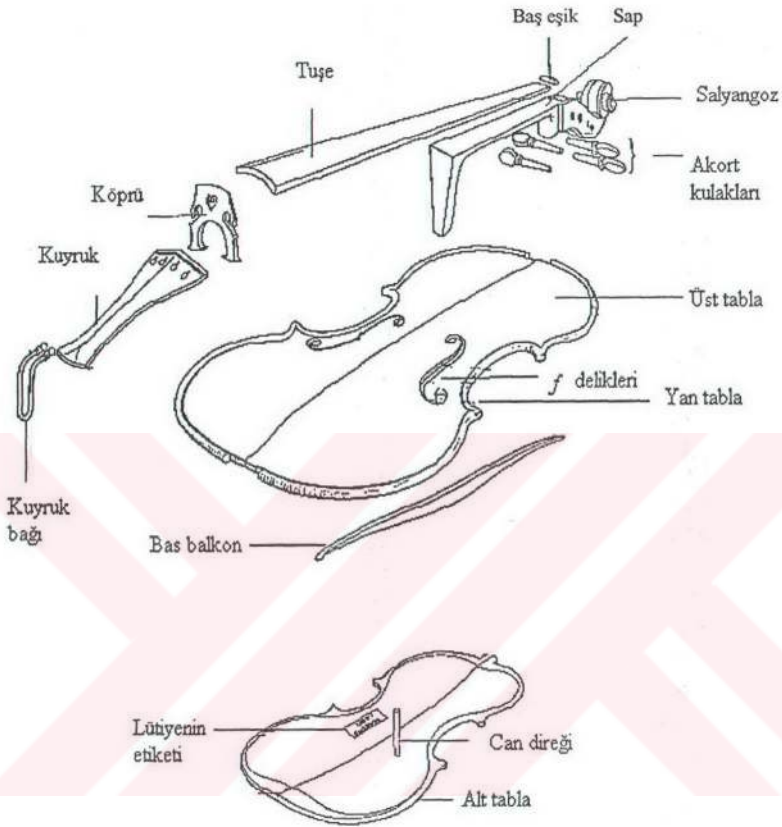
1731 Antonio Stradivarius yapımı 38 cm.’lik viyolası olan, hem besteciliğe ve hem de icracılığa getirdiği teknik ve müzikal yeniliklerle çığır açan İtalyan besteci, gitarist, viyolist ve keman virtüözü Nicolo Paganini (1782-1840), konserlerinde genellikle kendi viyolasını tercih etmiştir. Ancak, kendisi için özel olarak yapılmış “Grand Viola” ve kendisinin taktığı isimle “Kontra Viyola” (Contra Viola) adlı çalgıyı da kullanmış ve bu çalgı için özel bir “Sonata per le Gran Viola”, viyola sonatı yazmıştır. C. E. Mertzanoff (1943, 1)’a göre bu çalgının yapımcısı bilinmemektedir ancak viyolanın 45 cm.’den büyük olduğu belirlenmiştir. Paganini sayesinde, yaşadığı dönemin sanatçıların müzikal yorumlarının değişim ve gelişim göstermesi, kişiye has çalış, “Star”lık ve “Virtüöz”lüğün oluşmaya başlaması sonucunda; çalgıların boylarındaki değişimler, yapıldıkları müzikal dönemin şartlarına, ihtiyaçlarına ve taleplerine, stiline uygun olarak ve çalgıcularının fiziksel yapılarına uygun olarak ayarlanmıştır. İtalya’da, viyol ailesini yapan lütyeler, Amati’den sonra keman ailesini de yapmışlardır. Bu lütyeler, İtalya’da; Andrea Guarneri (1626-1698), Pietro Giovanni Guarneri (1655-1720), Giuseppe Giovanni Battista Guarneri (1666-1739), Peter Guarnerius (1695-1762), Carlo Bergonzi (1683-1747), Alessandro Gagliano (1700-1735), Nicolo Gagliano (1740-1780), Fernando Gagliano (1770-1795), Almanya’da Matthias Klotz (1656-1743), Sebastian Klotz (1696-1768), Joseph Klotz (1743-1819), Johann Traugott (1819-1895) ve günümüz lütyelerinden Fritz Glass (1904-)’dır.

Fransız lütiye, Jean Baptiste Vuillaume (1798-1875), 1855’de “Kontralto” (Contralto) adını verdiği bir viyola yapmıştır. Bu çalgının gövde uzunluğu, 41,3 cm.’dir ancak genişliği diğer viyolalara oranla fazladır. 1875 yılında, Alman Profesör Hermann Ritter ((1849-1926)’in keşfettiği ve Würzburg’taki lütiye, Karl Adam Hörlein (1829-1902)’a yapması için sipariş verdiği “Viyola Alta” adlı çalgı bir başka büyük viyola çeşididir. Viyola pomposa gibi mi teli de olan, beş telli bu viyolayla Ritter, Wagner Festivali’nde, Bayreuth Orkestrasi eşliğinde konser vermiştir. Viyolanın uzunluğu, 48 cm.’dir (Mertzanoff, C. E., 1943, 2).

Keman ailesi çalgılarının değeri, yapım yılı ile ilgili olarak belirlenir. Bu tarih ne kadar eski ise, çalgı o derece değerlidir. Dolayısıyla, Barok dönem, Klasik dönem ve hatta 20. yy.’ın başlarında yapılmış çalgılar, günümüzde yapılanlara oranla daha değerlidir. Viyolanın günümüze kalan en eski örneği, İtalyan Gasparo da Salo’nun, 1550 yapımı, gövde uzunluğu 40,5 cm. olan çalgısıdır.

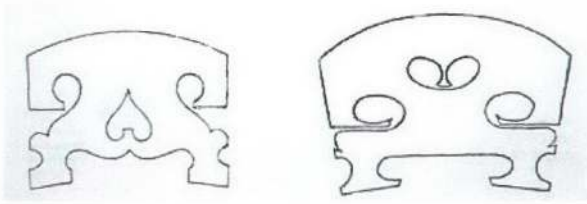
Resim 46: En Eski Viyola (Solda, Salo’nun viyolasının önden görünüşü ve sağda, arkadan görünüşü (<http://www.cozio.com/Instruments.aspx>)

Resim 47: Viyolanın Parçaları

16. ile 18. yy. arasında Barok keman ve viyolanın parçaları, tuşelerin uzunlukları, dizaynları ve köprülerin yerleri, çalıcıların yeteneklerine ve yerel ses perdelerine bağlı olarak değişiyordu. Hiçbir tuşe som abanozdan yapılmamıştı. Saplar daha kalın veya daha ince olabiliyor, daima gövdenin hizasında yapılıyor, üst ve alt tabla arasına yapıştırılıyordu.

Köprü, hayal gücü kullanılarak dizayn ediliyordu ve tuşe gibi bir düzlüğü vardı. Çalgının köprüsü üzerinde bulunan dıştaki iki teli La ve Do, diğer ikisine göre daha düz bir açı oluşturmurlardı. Bu açı, modern viyolalarda köprünün eğimiyle birlikte, daha yuvarlaktır.

Resim 48: Barok Dönem Köprüleri; Solda, Antonio Stradivari ve Sağda, Guiseppe Guarnerius Köprüleri (Günümüzde sağdaki gibi yapılmaktadır) (<http://www.mdw.ac.at/1105/orpheon/Seiten/education/BridgesVdg.htm>)

1750'den önce tüm keman ve ailesinin telleri bağırsaktandı. Akort kulakları ve kuyruklar, ilk kemandan beri vardı ve bunlar da şekil olarak, zaman içinde değişiklik göstermiş, aşınmıştır ve tek bir orijinalden yola çıkılmadan, anonim olarak yapılmıştır. O dönemin akort kulağı çevrildiğinde, belli bir yerde noktalanmayan bir hareket söz konusuydu. Akort kulağını belli bir seste durdurabilmek için, kum sürerek, hareketin nihayetlenmesini sağlamak gerekirdi. Akort kulaklarının her biri, yapanın yeteneğine bağlı olarak bir şekil ve karakter taşırdı. Akort kulaklarının başı büsbütün yuvarlaklaştırılmıştır ve halka ve koni arasında hava delikleri bırakılmış düz kenarları vardır. Baş kısmının sonunda yani kulağın en geniş bölümünde, ince iki tane oluk bulunur. Üzerinde düğme veya kemikten yapılma beyaz yıldız bulunan çeşidi, düzlere oranla daha sık yapılırdı.

Resim 49: Barok Dönem Akort Kulağı Çeşitleri (Günümüzde, sağdaki gibi yapılmaktadır) (<http://www.harmonie.net/us/decouverte/his1718html>)

Barok dönem kuyrukları, en az 10 gr. ağırlığında yapılırdı, tepesi yuvarlaklaştırılmıştı ve kaplama maddesi kullanılarak kaplanmış beyaz renkte tahtaydı.

Resim 50: Barok Dönem Kuyruğu (<http://www.harmonie.net/us/decouverte/his1718.html>)

Barok dönemde, çenelik henüz varolmamıştı çünkü çalma sistemi henüz kurulmamıştı. Günümüzde kullanılan çeneliklerden bir örnek Resim 51’de gösterilmiştir.

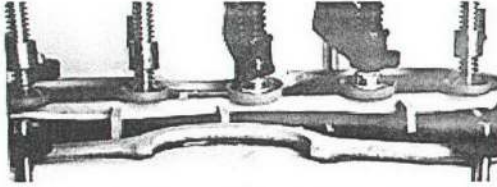
Resim 51: Çenelik (<http://www.harmonie.net/us/decouverte/his1718.html>)

Akordun ince ayarı için kullanılan fiksler de, Barok dönemde yoktu. Bu dönemde akort, yalnızca akort kulakları çevrilerek yapılırdı.

Resim 52: Fiksler (<http://www.harmonie.net/us/decouverte/his1718.html>)

Keman ailesinin tüm çalgılarında, çalgının gövdesinin içine, kalın tellerin tarafına, göğsün direnci için, uzunluğuna yapıştırılan çam veya maundan yapılmış tahta çita olan “Bas Balkon”, 16. ve 17. yy. yaylılarında yoktu (http://violadabracchio.com/classical_violin/index.shtml).

Resim 53: Günümüzde Bas Balkonun yapıştırılması (http://www.violadabracchio.com/violin_research/germv.shtml#bass_bar)

Alman müzikolog Curt Sachs (1968-)’a göre;

“Barok dönemin ortalarında, yüksek pozisyonlarda daha rahat çalabilmek için, saplar 4/1 pus (63,5 mm.) uzatıldı. Demek ki, tiz pasajlarda kolaylık elde etmek için el biraz daha yukarıya getirilmiş oluyordu. Bundan başka, tuşeye, alt tele doğru eğim verilmiş, tuşenin üst tele doğru kısmı ise, daha yukarı kaldırılmıştı. En kalın telin altında bulunan bas balkon daha uzatılmış ve kalınlaştırılmıştır” (Say, 2000, 252).

Üst, yani tiz tellerde çalınması, alt, yani pes tellere oranla daha kolay olduğu anlayışı varolduğundan, 17. yy. müziğinin, üst teller için yazılmış olanları daha fazladır. O dönemde, eğer bir besteci alt teller için yazdıysa bu, diğer tellerden farklı bir ses etkisi istediği anlamına gelirdi. Erken Barok periyodunda keman ve viyola tutuşu şu yönde belirlendi; kemani veya viyolayı göğüs üzerinde tutmaktansa, omuz üzerinde tutmak. Vücudun bu genel duruşu, sol ele maksimum serbestlik kazandırıyor. Bu tutuş rahatlığından dolayı, sapın dizaynı ve köprünün yeri buna göre şekillendi. Ayrıca, bu enstrümanların, daha ince sap ve daha yüksek köprü yapılarak ve omuzdan destek alınarak çalınması daha rahattı ve bu kemanın ve viyolanın, Barok sonunda geldiği son durumdu.

Erken Klasik dönemde ve Barok müziğin son on yılı (1740-1825) içindeki estetik talepler; köy kemancılarının, kemani göğsü üzerinde çalmaya devam etmesi dışında, kemanın omuzda çalınması yönünde değişti ve kemandan dolayı viyola tutuşu da, klasik dönemden itibaren, günümüzde de olduğu gibi, çalıcının çenesini çeneliğe

dayayarak ve çalgıyı sol omzu üzerinde ve yayı da sağ elinde tutarak çalması şeklinde belirlendi (http://violadabraccio.com/classical_violin/index.shtml).

Resim 54: Keman ve Viyolanın Tutuş Şekilleri (Solda, kemanın 1500'lerde, ilk çıktığı zamanki tutuş şekli, ortada, Erken Barok döneminde gelişmeye başlayan, Barok sonunda ve erken Klasik dönemde oluşan tutuş şekli ve sağda, günümüzdeki tutuş şekli) (http://www.violadabraccio.com/classical_violin#)

Yaylı algılar grubuna adını veren "Yay" ise, 6. yy.'da Hindistan'dan, İran'a, Araplar ve Bizans aracılığı ile 8. ve 9. yy'larda Avrupa'ya geçmiştir. İlk hali ok yayı olan enstrüman yayı, 15. yy'da gelişme sürecine girmiş, 1650'de sabit topuk oluşmaya başlamış, 1700'lerde günümüzde de geçerli olan vidalama sistemi getirilmiştir.

Resim 55: 1650 Sonrası Yayın Ucu (Sabit topuk konmuş ve ucu daha kalın ve belirgin yapılmış yay) (<http://www.baroquebows.net/orpheon/records/01.html>)

Resim 56: 1650 Sonrası Yayın Topuğu (<http://www.baroquebows.net/orpheon/records/01.html>)

İtalyan besteci Arcangelo Corelli (1653-1713), yayın ucuna bir eğim vermiş, keman çalma sanatına yenilikler getiren ve dönemin keman virtüözü olan İtalyan Guiseppe Tartini (1692-1770), 1730'larda daha hafif ve sağlam tahta kullanarak çubuğu daha da uzatmış, alt uca kanal açarak tutacak yeri güçlendirmiştir. Ailesi de keman yayı yapımcısı olan Fransız François Tourte (1747-1835) ise, 1785'te keman yayına kesin uzunluğunu vermiştir. Bundan sonra viyola, viyolonsel ve kontrbas yayları da keman yayına oranla belirlenmiştir. Buna göre; keman yayı 75, viyola 74, viyolonsel 73 ve kontrbas 70 cm.'dir (Aktüze, 2003, 669). Günümüzde kullanılan ölçüler bunlardır.

Resim 57: Barok Dönem Viyola Yayı (<http://www.ashmeadbows.com/trans-viola.htm>)

Resim 58: Barok sonu ve Klasik Dönem başı Viyola Yayı (<http://www.baroquebows.com/English/Bows/Viola/viola.htm>)

Resim 59: Modern Viyola Yayı (<http://www.baroquebows.com/English/Bows/Viola/viola.htm>)

Fransız Devrimi'nden 1929 ekonomik krizine kadarki zaman, Avrupa'da endüstrileşmenin başlangıcını oluşturmuştu. Fransız Devrimi'nden sonra aristokrasinin düşüşü, burjuvaziye ve dengesiz sosyal ve kültürel farklara neden olmuştu. Bu, ilk kez geniş yığınlar sahic bir kültürün ortaya çıkışı, geniş konser salonlarının inşa edilmesi ve konserlerin moda olmaya başlamasıydı. Çelik ve kömür, insanlar için büyük iş olanakları sağladı ve bir çok fabrika kuruldu. Enstrüman yapımı da daha bilimsel olmaya başladı. Konservatuarlarda; "Çalgı Yapım ve Onarımı" bölümleri açılarak, akademik lütiyeler yetiştirildi. Modern orkestradaki; yaylı çalgıların ses rengi ve tınısına bir standart getirildi. Artık, el yapımı çalgıların yanı sıra, fabrikalar da enstrüman imal

etmeye başladı ve çelik tel kullanımı yaygınlaştı. Bu fabrikalar çalgı imalatını sektörlendirdiler, ürünlerini tanıtan kataloglar hazırladılar ve bunlar kendi ülke sınırlarının dışına taşı (http://www.harmonie.net/us/decouverte/his19.html). İtalya, Fransa, Avusturya, Almanya ve İngiltere, kendi aralarında çalgı, yay, tel, çalgının parçaları (Çenelik, Kuyruk, Fiks) reçine, yaya takılan kıl ve kutu ithalat ve ihracatı yapmaya başlamışlardır. Bu durum günümüzde de devam etmektedir.

Türkiye’de, lütİYelerin yetişmesi, 1950’den sonra mümkün olabilmiştir. Ancak, günümüzde, tel, fiks ve reçine üreten fabrikalar Türkiye’de mevcut değildir.

2.3. Keman ve Viyola

Keman ve viyolanın tutuş tekniği aynıdır. Çalış teknikleri de benzer ama bazı farklar vardır. Viyolada; sol el ve yay tekniği, pozisyonlar ve değişik ses renklerini elde etme yöntemleri kemandan farklıdır. Ancak; viyolada, kemandan daha çok parmakların aralarını açmak gerektiğinden, parmakların ve kolun uzunluğu, viyola çalıcısı için avantaj sağlamaktadır. Viyola daha büyük ve ağır olduğu için, kemancının keman çalarken harcadığı fiziksel enerjiye oranla, viyolacı daha fazla enerjiye sahip olmalıdır çünkü çalgının doğası bunu gerektirir. David Dalton, “Viyola ve Viyolacılar” (The Viola and Violists) adlı makalesinde şöyle yazmıştır:

“1940’ta Amerika’da kariyer yapmış İskoçyalı viyola virtüözü William Primrose (1903-1982)’a, “Keman ve viyola arasındaki fark nedir?” diye sorulduğunda, Primrose, viyolanın, kemandan yaklaşık 5 cm. uzun, daha geniş ve kalın sesli olduğu gibi teknik açıklamalarda bulunduktan sonra viyolayı, kendi üslubuyla kısaca “Kolej eğitimi görmüş keman” olarak ifade eder” (http://www.viola.com/menu-articles.html).

David Dalton’un, “Viyola ve Viyolacılar” adlı makalesinde Forsyth, kemandan viyolaya geçilmesi konusunda şöyle demektedir:

“Artık ne mutlu ki; viyola çalıcılarını, keman çalacak yetenekte olmadıkları için viyola çalan ikinci sınıf müzisyenler olarak gören zihniyetler, eski, kötü günlerde kalmıştır.”

““Alman flütçü, besteci ve yazar Johann Joachim Quantz (1697-1773), 1752’de yazdığı “Versuch einer Anweisung die Flöte traversiere zu spielen?” adlı tezinde şöyle demektedir:

“Viyola çalıcıları, orkestrada, en az 2. kemanlar kadar tekniğe sahip olmalıdırlar.””

Yazar Alper Varış, “Kemandan Viyolaya Geçiş” adlı makalesinde şöyle yazmıştır:

“Türkiye dışındaki üniversitelerde profesörler yan çalgı olarak viyola çalışmak isteyen keman öğrencileri ile karşılaşılır. Kemandan viyolaya geçişte düşünülmesi gereken ilk konu enstrüman seçimidir. Bunda; viyolanın alt tablası ve yay uzunluğunu göz önünde bulundurmanın yanı sıra, enstrümanın gerçek gövde yapısı hesaba katılmalıdır. Özellikle de tuşenin yapısı düşünülmelidir. Dar avuç içine sahip bir insan, dar ve daha eğimli bir tuşeye sahip bir viyolayı, yüksek pozisyonlarda daha büyük bir kolaylıkla çalar. Vücudun enstrümana uyumlu olması viyolistin müziksel deneyimini çok daha kolaylaştıracak ve kaza riskini azaltacaktır. Kemandan viyolaya geçen öğrencilerin bazılarında ton üretimi, artikülasyon (tane tane belirterek çalış) ve vibrato gibi konularda geri kalma durumları gözlenebilir. Bu durum genellikle keman ve viyola arasındaki farklılıklar değil de benzerlikler üzerinde odaklanmanın sonucudur. Keman ve viyola arasındaki farklılıkları tam anlayamamak ve viyolaya kemanın büyüğümüş gibi yaklaşmak en büyük engeldir” (<http://www.okuyanus.com.tr/icerik.asp?KisiID=51>).

Kemanın repertuarı, viyolaya oranla daha fazladır. Kemanda, hızlı pasajların çalınabilme rahatlığı, çalgının küçük olmasından dolayı viyolaya göre daha rahattır. Ayrıca, keman yayı, viyola yayına oranla daha kısa ve hafif olduğu için yay hareketleri (Staccato, Spiccato, Martelé, Staccato Martelé) ve ton elde edebilme kemanda daha kolaydır. Ancak tiz pasajlarda, parmakların basması gereken alan kemanda daha dar olduğu için, tiz pasajlar viyolada daha rahattır.

Alper Varış, “Kemandan Viyolaya Geçiş” adlı makalesinde ton üretimi konusunda şöyle yazmıştır:

“Viyolada en önemli şey ton kalitesidir. Çalıcı, fiziksel olarak enstrümanın kontrolüne sahip olduğunda ton üretimi yapılabilir. Yay hızının değişmesi ve sağ kolun eğilimli duruşu, ton üretimi mekanizmasının iki önemli konusudur. Genellikle viyola yayı, keman yayına oranla birazcık daha yavaş ve daha fazla güç ile hareket eder. Bu yaklaşım viyolononselcinin yaklaşımına benzer. Viyola yayınındaki hareketin yavaşlığı, viyola yayının keman yayından daha ağır olmasından kaynaklanmaktadır. Tonun derinliğine ulaşmak için ön kolun yani dirsek ile el bileği arasındaki kısmın döner hareketini bir avantaj olarak kullanmak gerekir. Eğilimli duruşa konsantre olmak

sayesinde, daha az bir rezonans ve olası kaza ile sonuçlanabilecek baskı uygulamasındansa, doğal kol ağırlığı kullanılabilir. Ton üretimi için şu aşamalar gereklidir:

1. Kol ağırlığını baskı uygulamadan arttırmak için ön kolun eğilimli duruşunu fiziksel olarak hissetmek.
2. Yayı yavaş hareket ettirmek.
3. Tel üzerindeki yay vuruşlarında çeşitlilik gerçekleştirmektir yani çeşitli yay şekilleri ile çalmaktır.”

2.4. Viyolanın, Teknik, Müzikal ve Tını Özellikleri ve Kullanımı

* Viyola için, Belçikalı müzikolog ve besteci François-Auguste Gevaert (1828-1908) şöyle yazmıştır:

“Erkek sesiyle kadın sesi arasında olan viyolanın, hemen hemen hakkında bir karara varılamayacak kadar karışık bir karakteri vardır. Boğuk ve sevdalı ses renginin tokluğu ve sıcaklığı ile özel bir karakter taşır. Viyola ıstırapı, kederi ve duygunun düşkünlüğünü anlatıma yarar. Derinden gelen alto sesiyle acıyı, hüznü ve sevdayı anlatmakta etkilidir. Bununla beraber, viyola ile etkisi anlaşılabilecek ayırtılar elde edilebilir. Tellerin her biri kendine özgü bir kişilik taşır. La telinden elde edilen sesler, tatlı ve ılımlı duyulur. Re telinin gösterişsiz ama yumuşak bir rengi vardır. Ancak, iki ince tel: La ve Re, aynı zamanda, sertliğe kadar gidebilen, etkili bir titreşime malikdirler. Do teli, özgün ses renkleri ile kişiliğini sergiler: Bu telde yorumcunun elde ettiği tınlar, ciddi, egemen bir yol göstericiliği yansıtabildiği ölçüde, yaşlı insanların hoşgörülü, okşayıcı, güven veren duyarlılığını anımsatır. Sol teli çok zengin tınlar üretir. Ancak, bazen de, Do ve Sol üzerinde viyolanın sesi, karanlık ve sert bir anlatıma malikdir ki, bu durum korkunçluğa kadar gidebilir. Viyolanın genelde koyu, derin ve gizemli bir ses rengi vardır. Bazen, bakarsınız viyola, içe dönüktür, kendisiyle konuşarak, karanlıklara koşan bir ruh halini yansıtır, ardından ürkütücü anlatımlarla karşınıza çıkar ama viyola hep “mutlu son”u arar” (Say, 2002, 186-187).

Gevaert, viyolanın orkestra içindeki görevi için şöyle yazmıştır:

“Orkestrada, onun belirgin özellikleri biraz bastırılmış gibidir; sanki kişiliği öne çıkmasın diye, ona armoni eşliğinin orta partilerini seslendirme görevi verilir. Bunun nedeni açıktır: Viyolanın ses alanı, orkestra ses alanının tam ortasındadır. Ama o, eşlik

görevini uzun seslerle yapabildiği gibi, değişik ritmsel örgülerle de başarabilir. Bu kadarla da kalmaz, özelliklerinden ve doğasında taşıdığı iki zıt karakterinden yararlanmak için, orkestrada ondan kısa, karakteristik ezgiler söylemesi istenir. Orkestralarda, hem solo, hem eşlik görevi verilir. Ender olarak, yaylılardan *p* (hafif) nüansla duyulan bir bas sesi istendiğinde, viyolonsel ve kontrbas susturularak, bu görev viyolaya bırakılır. Besteciler, viyolanın ses rengindeki anlatım gücünü ancak 18. yy'ın sonlarına doğru fark etmişlerdir ve böylelikle, 19. yy.'da viyola daha fazla tanınmıştır.”

Orkestranın kuruluş dönemi olan Erken Klasik Dönem'de (1741 sıraları) viyolalar, tuttilerde yani; orkestrada ya da koroda, genellikle bir solo pasajdan sonra gelen, tüm müzikçilerin aynı anda çaldığı pasajlarda; kemanları bir oktav kalından çiftleyen ya da katlayan (bir sesi oktavında tekrarlamak), çalgılar olmuşlardır. Yine Gevaert, çiftlemeleri şöyle değerlendirmiştir:

“Çiftlemeler:

Sesdaş Çiftleme:

Keman ile Viyola: Kemanın rengi egemendir. Dolgun ve yumuşak bir renk sağlanır.

* Viyola ile Viyolonsel: Dolgun bir duyuluş sağlanır. Viyolonselin rengi egemendir.

Sekizliden Çiftleme:

* Keman ile Viyola: Buna çok sık rastlanır, iyi bir etki sağlar.

* Viyola ile Viyolonsel: Çok duygulu seslendirişlerde kullanılır. Keman ile Viyoladan daha iyidir.

İki Sekizliden Çiftleme:

* Birinci Keman, ikinci Keman ve Viyola: Bu biçim geniş ve uzun ezgilerde, özellikle *f* de kullanılır.

Üç ve Dört Sekizliden Çiftleme:

Birinci Keman, ikinci Keman ve Viyola: Bu biçim çok az kullanılır ve üflemleri çalgılarla katlanır” (<http://www.melodik.net/calgi/index.asp?id=51&calgi=Viyola>).

Viyola solisti Margaret Douglas, kendisi ile yapılan bir röportajda şöyle demiştir:

“Barok periyodun büyük bestecileri Bach ve Haendel, viyola partilerini, 3. keman veya 2. viyolonsel partisi yazıyormuş gibi düşünmüş ve viyolanın ses genişliğini böyle kullanmışlardır.”

“Harold İtalya’da” (Harold in Italy) başlıklı senfonisinde, viyola için bir solo yazmış olan Fransız besteci Hector Berlioz (1803-1869), 1843’de yayınlanan “Orkestrasyon” (Treatise on Orchestration) adlı tezinde şöyle demektedir:

“Orkestra enstrümanları içinde, en uzun soluklu eşliklere ve önem verilmeden yazılmış partilere sabır gösterme ve onları dahi güzel hale getirme konusunda viyola, en mükemmel kaliteye sahiptir. Viyola, keman kadar çeviktir ve kalın tellerinin tınısı çok kendine özgüdür. Tiz sesleri ise, hüznü ama aynı zamanda hırslıdır. Genel tonu, tüm yaylı çalgılardan daha koyu ve dolgundur. Uzun süreden beri, bir oktav üstten bas partilerini katlamak gibi önemsiz fonksiyonlarla işlevsiz bırakılmış bulunuyor” (<http://www.theviolaworkshop.com/page5.html>).

Avustralyalı keman ve viyolacı Maxine Komlos (1939-), “Neden Yaylı Kuartet’de Az Sayıda Viyola Solosu Vardır” (Why There Are So Few Viola Soli in String Quartets)” (Kuartet: “Dörtlü” veya “Dördül” 4 kişinin oluşturduğu değişik çalgılı oda müziği topluluğu demektir. Yaylı Kuartet’de; 2 Keman, 1 Viyola, 1 Viyolonsel ve 1 Kontrbas bulunabildiği gibi; 1 Keman, 1 Viyola, 1 Viyolonsel ve 1 Kontrbas da bulabilir) adlı makalesinde, şöyle yazmıştır:

“Viyolada ton kalitesi çok önemlidir. Çoğu viyolist için, keman, viyolonsel arası bu çalgıdan iyi bir ton elde etmek zordur. Fakat bu, viyolanın en karakteristik özelliğidir. Viyolanın ses rengi ve tını kalitesi, tıpkı “mor kadife” gibidir. Ancak ton kalitesinin elde edilmesindeki zorluk, yaylı kuartet literatüründe, viyolanın nadiren kullanılmasına neden olmuştur. Dünya genelinde tüm viyolacılar, kendilerini gösterme fırsatı bulacakları parlak, tatlı ve çekici yaylı kuartet soloları olmadığından şikayet ederler” (<http://www.viola.com/menu-articles.html>).

Maxine Komlos, yine aynı makalede şöyle yazmıştır:

“Kuartet repertuarında viyola, üç solo ile sevimliye başlamıştır; Smetana, Bartok 6. kuartet ve Shostakovich 1. kuartetin 2. bölümü. Hem Bartok, hem Shostakovich’in bu eserleri, viyolanın, tamamen yalnız olarak çaldığı tema ile başlar. Shostakovich, bu bölümde, viyolaya, tonunu sergilemesi için izin vermiştir. Smetana ise, temayı duyurma görevi verdiği viyolaya eşlik yazmıştır: 2 Keman, *p* nüansla, bağlı olarak, viyolonsel uzun seslerle viyolaya eşlik ederler.”

Komlos, aynı makalede, bu eserlerden sonraki araştırmalarını anlatmıştır:

“Yaylı kuartet repertuarının temelini oluşturan büyük bestecilerin viyola sololarını derinden araştırdım. Tabii ki, en büyük problem soloları bulmak oldu. Şüphesiz ki, vardılar ve diğer üç enstrümana göre ayarlanmışlardı. Bir çok viyola

solosu, viyolonsel ve keman sololarını katlamış, veya; bu soloları devam ettirmiş veya; yanıt vermişti (Müzikte; Soru-Cevap beste tekniği vardır):

Beethoven, özellikle fûğ biçimli pasajlarında, her enstrümanı eşit kullanma konusunda titizlik göstermiş ve nadiren bütün bir temayı, varyasyon (çeşitleme) bölümleri dışında, viyolaya vermiştir.

Haydn, op. 33 no.2. ve op. 76 no.5. kuartetlerinde; viyolaya, bir çift güzel ama ufak melodi yazmıştır.

Mozart, K.590 no'lu kuarteti bitiriş pasajında, viyola için nefis bir tema yazmıştır. Şüphesiz ki onun bir çok oda müziği yapıtında ve kentetlerinde (Kent: Beşli) de muhteşem, görkemli ve enfes viyola soloları bulunmaktadır. Bana göre en güzel soloları Mozart yazmıştır.

Brahms, Do minör kuartetin 3. bölümünde, 1. kemana cevap olarak viyolaya harika bir solo yazmış, op. 67'nin 2. bölümündeki tatmin edici uzunluktaki temayı viyolaya çaldırarak bölümü başlatmıştır. Bu temada viyolanın öne çıkması için diğer enstrümanlara hafif ritimlerle eşlik yazmıştır.

Schubert'in kuartetlerinde, viyola kendini duyuracak hiçbir şey yapamamıştır. Kısa, küçük temalar çalmış ve uzun pasajları diğer enstrümanlarla paylaşmıştır.

Dvorak, "American" başlıklı kuarteti çok güzel bir viyola solosu ile başlar. Dvorak, kemanlara *pianissimo* (çok hafif) ve viyolonsele *pizzicato* (teli parmakla çekerek) ve pasajlar vermiştir. Bu eserin 2. bölümünde, viyolanın temayı çalmadığı ve eşlik yaptığı yerlerde de partisi çok güzeldir. Bence bu solo, kuartet literatüründeki en önemli viyola solodur.

Çağdaş bestecilerden Yunan Nikos Skalkottas (1904-1949)'ın "Beş Yunan Dansı" (Five Greek Dances), viyola için çok zevkli bir çalışmadır. 4. dans olan "Arkadikos", viyolanın kıvrak melodisi ile başlar ve diğer üç enstrüman *pizzicato* akorlarla ona eşlik etmiştir."

Komlos, aynı makalede, viyolanın, kuartet içinde öne çıkması için yapılması gereken teknik unsurları da belirlemiştir:

- Armonik dokuda, en tiz sesi ve partiyi viyolaya vermek,
- Bir, iki veya diğer üç sesin hepsini birden, tacet yapmak (susuturmak),
- Yalnızca kemanlara veya diğer üç sesin hepsine *pizzicato* eşlikler vermek,
- Keman ve viyola arasındaki ses aralığını açmak, keman partilerini viyolaya göre çok tiz yazarak, viyolanın duyulmasını sağlamak,
- Viyolaya, dikkat çekici, değişik ve uçarı ritimler yazmak."

Müzik yazarı David Dalton, “Viyola ve Viyolacılar” (The Viola and Violists) adlı makalesinde İngiliz besteci ve yazar Cecil Forsyth (1870-1941)’dan bahsetmiştir:

“20. yy.’dan önce viyolayı, kendine göre daha parlak bir tonu olan keman ve daha güçlü viyolonsel arasında onlara hizmet eden bir pozisyonda gösteren tarihsel ve müzikal sebepler vardır. Besteci Cecil Forsyth, “Orkestrasyon” (Londra, Macmillan,1914) adlı kitabında, viyolaya ve viyolacıların müzikal hayatlarına değinmiştir:

“Viyola, orta partiyi çaldığı ve tiz ve pes sesler arasında kaldığı için, diğer enstrümanlara oranla daha değer kaybediyor gibi görünebilir. 16. yy.’ın sonlarında ve 17. yy. başlarında orkestrada viyola, bugünkü 1. ve 2. kemanlarla aynı pozisyondaydı. Zaman geçtikçe viyola, kemanın, kendisinden daha tiz ses rengi ve sürekli “kapıyı çalar gibi” hakimiyeti karşısında, kendisini “efendi” iken, “uşak” gibi buldu.”

Enstrümanın tınısı ile ilgili olarak Forsyth şu gözlemi yapmıştır:

“En incedeki iki tel, sanki genizden gelen, nezleli, keskin ve içe işleyen bir tını taşır. Bu telden elde edilecek tınlar büyük bir özen gerektirir. Bu tel üzerinde çalınan pasajlar, iyi bir yorumcuya rastlamazsa, dinleyici için sıkıcı bir hale gelebilir. Kalındaki iki teli, çalgının en karakteristik ve en uzun tınlayan telleridir.”

Forsyth, sonraki açıklamasında okuyucuyu, Johann Sebastian Bach dönemini, yani Barok dönemin sonu ile Klasik dönemin başlarının analizini yapmaya davet eder:

“Bu dönemde, bestecilerin viyola partilerini yazmakta zorlandıklarını hissederiz. Çünkü, temayı çalan partiyi kemanlara yüklemek ve bu temaya bir bas partisi yazmak daha kolay gelmiştir. Ama ikincil kontrpuantal bir orta parti yazmak, besteciler için bu dönemde neredeyse olanaksız başarmak kadar beceri isteyen bir olgu olmuştur.”

David Dalton aynı makalede, viyola solisti William Primrose (1903-1982) ile Burton Paige tarafından yapılan bir röportajdan bahsetmiştir, buna göre Primrose, viyolayla ilgili şöyle demiştir:

“Viyolistler, sürekli viyolanın repertuarının kısıtlı olmasından yakındıkları için kendilerini suçlu hissetmelidirler. Şüphesiz ki, keman ve piyano için yazılmış eserler daha fazladır ancak kemancılar ve piyanistler, resitallerinde hep aynı popüler programı çalma eğilimindedirler. Eser sayısı daha fazladır ama çalınan şeyler hep aynıdır. Bu durum, günümüz bestecileri için de son derece zordur çünkü bu popüler programdan daha üstün ve daha çok sevicecek eserler yazmak zorundadırlar. Oysa ki, eser sayısı ve dolayısıyla popüler eser sayısı viyolada daha az olduğu için, kendi yeni eserlerini viyola için yazarak duyurmaları ve sevdirmeleri daha olanaklıdır. Dünyada, viyola resitali,

kemana oranla daha nadirdir ve viyolist sayısı da daha azdır ama viyola resitaline giden biri için her eser yeni gibidir.”

David Dalton, aynı makalede viyola ile ilgili araştırmalarından bahsetmiştir:

“Müzik tarihinin en büyük bestecilerinin, viyolayı icra etmekten çok hoşlanmalarına karşın onun için çok eser yazmamış olmaları merak konusudur. Bach, armoninin ortasında olmak için hep viyola çalmayı tercih edermiş, ikinci eşi Anna Magdalena: “Bach klavsenin başına oturduğu veya viyolasını eline aldığı zamanlar, hiçbir derdin evimizde yeri yoktur.” demiş. Beethoven da Bonn Saray Orkestrası’nda viyola çalarmış. Günümüzde, Beethovenhaus’da çaldığı viyola sergilenmektedir. Beethoven’dan başlayarak 19. yy. bestecileri, orkestrada ve yaylı kuartette viyolaya eşit ağırlıkta partiler yazmaya başlamışlardır. Brahms, Dvorak ve özellikle Wagner, grup içinde, viyolaya belirgin ve önemli solistik roller vermişlerdir. Richard Strauss’un eserleri, viyola tekniğinin gelişimine olanak vermiş ve onun zamanındaki orkestraların viyolacılarından kalan teknik gelişimler viyolayı daha parlak şekilde 20. yy.’a taşımıştır. Kendisine çok saygı duyulan ama bir o kadar da korkulan İngiliz Lionel Tertis (1876-1975), kemancı iken viyolacı olmuş üç büyük solistin ilkidir. Alman Paul Hindemith (1895-1963); önemli bestecilerden biri, çok yetenekli bir viyolist, solist ve yaylı kuartet üyesi, aynı zamanda viyola için en çok eser yazmış kişidir. Hindemith’in yazdıkları, viyolacılar için en büyük mirastır. Aşılması zor yorumuyla William Primrose için ise, keman virtüözü Yehudi Menuhin az ve öz şöyle demiştir: “Lionel Tertis ilk kahramandır ama şüphe yok ki, Primrose viyolanın ilk starıdır.”

Dalton, aynı makalede günümüz viyola müziğini ve günümüzde viyolanın yerini şöyle değerlendirmiştir:

“İngiliz William Walton (1902-1983) ve Macar Béla Barok (1881-1945) başta gelmek üzere, 20. yy. bestecileri viyolanın potansiyelini keşfettiler ve günümüzde viyola eseri geçmişe oranla daha fazla yazılmış bulunuyor. Bu eserler sayesinde viyolanın teknik standardı, genç viyolistler arasında yükselmeye başlamıştır. 20. yy.’da viyola ve viyolacılar kendi kimliklerini bulmuş durumdadır.”

Viyolanın repertuar açısından genişlemesi ve teknik açıdan geliştirilmesi ona olan ilginin devamını göstermektedir. Günümüzde viyola; solo, oda müziği ve orkestra müziğinde kullanılmaktadır.

2.5. Viyola Çalan Besteci, İcracı ve Başka Mesleklerde Ün Yapmış Kişiler

BACH, Johann Sebastian (besteci): Bestecinin oğlu olan Carl Phillipp Emanuel Bach, Johann Forkel'e yazdığı bir mektupta babasından bahsederken şöyle demiştir:

"En büyük usta ve armoninin hakimi en çok, ses yüksekliğini ve yumuşaklığını beğendiği viyola çalmayı seviyor."

BRITTEN, Benjamin (besteci)

BEAMISH, Sally (besteci)

BEETHOVEN, Ludwig van (besteci)

BOWEN, York (besteci)

BRIDGE, Frank (besteci ve yazar): "Viyola Müziği" adlı bir kitabı vardır.

BROMAN, Sten (besteci)

CALE, John (Rock starı)

CANTELO, April (soprano)

CLARKE, Rebecca (besteci)

COATES, Eric (besteci)

COLLINS, Anthony (orquestra şefi)

DUTOIT, Charles (orquestra şefi)

DVORAK, Antonin (besteci ve profesyonel viyolacı)

FIORILLO, Federico (besteci)

GIULINI, Carl Maria (orquestra şefi)

GRIFFITHS, Howard (şef)

HARBISON, John (besteci)

HAYDN, Joseph (besteci)

HENDRIX, Jimi (Rock gitaristi, kariyerine küçük yaşlarda viyola çalarak başlamıştır).

HERSCHBACH, Dudley (Harvard Üniversitesi'nde Profesör, Linus Pauling Madalyası ve 1986 Kimya alanında Nobel Ödülü sahibi)

HINDEMITH, Paul (bestecidir ve 1936 yılında Ankara'da, Türkiye'deki ilk konservatuvarı olan, bugünkü adıyla; Hacettepe Devlet Konservatuvarı'nın kurucuları arasındadır.)

JENKINS, Rae (orquestra şefi)

KATIMS, Milton (şef)

KENNEDY, Nigel (keman solisti)

LALO, Edouard (besteci ve yazar) “Keman ve Viyola” adlı bir kitabı vardır.

LAYZER, David (Harvard Üniversitesi’nde Astronomi Profesörü ve “Constructing the Universe, Cosmogenesis” kitabının yazarı)

LUDWIG, Christa (şarkıcı)

MARSHALL, James (çocuk kitapları yazarı ve New England Konservatuarı mezunu)

MENDELSSOHN, Felix-Bartholdy (besteci)

MILHAUD, Darius (besteci)

MOFFO, Anna (şarkıcı)

MONTEUX, Pierre (orquestra şefi)

MONTEVERDI, Claudio (besteci)

MONTGOMERY, John (Harvard Üniversitesi’nde Uluslararası İlişkiler Profesörü)

MOZART, Wolfgang Amadeus (besteci): Mozart da, babası Leopold Mozart’a yazdığı mektuplarda, viyola çalmayı tercih ettiğini yazmıştır. “Keman ve Viyola için Senfoni Konçertant” adlı eserinin ilk seslendirilişinde, viyolayı o çalmıştır.

NARUHİTO Japon Prensi

PAGANİNİ, Nicolo (besteci): Stradivarius’un bir viyolasını çok beğenmiş ve viyola çalmaya başlamıştır.)

PETTERSSON, Allan (besteci)

SCHUBERT, Franz (besteci): 1811-1841 arası ailesi için yazdığı kuartetlerde; kardeşleri Ignaz ve Ferdinand keman ve babası da viyolonsel çalarken, o viyolayı tercih etmiştir.

SCHWARZ, Rudolf (şef)

SCHWARZKOPF, Elizabeth (şarkıcı)

SITT, Hans (kemancı, besteci ve Brodsky Kuartet’in viyolacısı)

SLATKIN, Leonard (şef)

STAMITZ, Carl (besteci)

VIOLA, Alfonso della (besteci)

WALTER, Bruno (şef)

WILLIAMS, Ralph Vaughan (besteci)

Dünyanın başlıca viyola solistleri ise; İngiliz Lionel Tertis (1876-1975), İskoçyalı William Primrose (1903-1982), Fransız Maurice Vieux (1884-1951), Alman asıllı Amerikalı Walter Trampler (1915-), Rus Yuri Bashmet (1953-), Ermeni asıllı Amerikalı Kim Kashkashian (1952-), Japon Nobuko Imai, Çinli Jian Wang (1969-), Fransız Gérard Caussé (1948-), Alman Tabea Zimmermann, Milton Preves, Charlotte Hampe, Robert Pikler, Frederick Riddle, Harry Danks, David Dawson, Jean Stewart, Alman David Schwartz, Cecil Aronowitz, Emanuel Vardi, Harold Coletta, Paul Doktor, Paul Lukacs, Norveçli Lars Anders Tomter (1959-), Türk Ruşen Güneş (1940-), Japon Hirofumi Fukai (1942-)'dir.

III. BÖLÜM

VIYOLANIN REPERTUARI

Avusturyalı viyola solisti, müzik yazarı ve Prof. Franz Zeyringer (1920-), viyola virtüözü William Primrose (1904-1982) adına, Brigham Young University tarafından kurulan, Primrose Uluslararası Viyola Arşivi (Primrose International Viola Archive: PIVA) için, "Literatur für Viola" başlığı altında bir kitapçık hazırlamıştır. Bu bölümde, Zeyringer kitapçığına ait 1995 tane viyola eseri saptanmıştır. Eserlerin viyola ile birlikte başka hangi enstrümanlar için yazılmış olduğu, listede, 135 başlık halinde, çalgı adlarına göre alfabetik sırayla gruplanmıştır. Eserler, bu başlıklar altında; alfabetik sırayla bestecilerin soyadı, adı, eserin orijinal adı (tırnak içerisinde), varsa opus sayısı, basım yeri, basımevi ve varsa basım yılı yer alacak şekilde, el yazması ise belirtilerek verilmiştir. Bu kataloğa ait bilgilerin bitiminde, katalogda yer almayan Türk bestecileri ve eserleri yer almıştır.

Kısaltmalar: b: Basım

Op: Opus: Eser demektir. Yanında yer alan sayı ile birlikte, bestecilerin eser sayılarını ifade eder

Trans: Transpoze: Aktarım demektir ve iki şekilde yapılır: Bir çalgı için yazılmış bir eseri, özgünlüğünü koruyarak, başka bir çalgının anahtarına göre uyarlamak veya yine özgünlüğünü koruyarak, başka bir tona aktarım yapmaktır.

3.1. İçerik listesi

1. Arp ve Viyola
2. Bariton ve Viyola
3. Bariton, Viyola ve Viyolonsel
4. Bas-Blokflüt, Viyola ve Çembalo
5. Bateri ve Viyola
6. Bateri, Viyola ve Orkestra
7. Beş Viyola
8. Blokflüt ve Viyola
9. Çembalo ve Viyola

10. Çembalo ve Viyola (transp.)
11. Dört Viyolalı Kentet
12. Dört ve Daha Çok Viyola için Eserler
13. Elektronik Enstrüman ve Viyola
14. Elektronik Teyp Bandı ve Viyola
15. Etüt, Egzersiz, Kapris
16. Fagot, Keman, Viyola ve Viyolonsel
17. Fagot, Viyola ve Viyolonsel
18. Farklı Enstrüman Bileşimleri ve Viyola
19. Farklı Enstrüman Bileşimleri ve Viyola (transp.)
20. Flüt, Fagot ve Viyola
21. Flüt, Keman ve Viyola
22. Flüt, Klarinet ve Viyola
23. Flüt, Korno ve Viyola
24. Flüt, Obua ve Viyola
25. Flüt, Viyola, Bateria ve Piyano
26. Flüt, Viyola d'Amore ve Arp
27. Flüt, Viyola ve Arp
28. Flüt, Viyola ve Bateria
29. Flüt, Viyola ve Çembalo
30. Flüt, Viyola ve Gitar
31. Flüt, Viyola ve Piyano
32. Flüt, Viyola ve Viyolonsel
33. Gitar ve Viyola
34. Gitar ve Viyola (transp.)
35. Gitar, Viyola ve Orkestra
36. İki Flüt ve Viyola
37. İki Keman ve Viyola
38. İki Keman ve Viyola (transp.)
39. İki Keman, Viyola, Viyolonsel ve Gitar
40. İki Klarinet ve Viyola
41. İki Viyola
42. İki Viyolalı Kentet
43. İki Viyolalı Kentet (transp.)

44. İki Viyolalı Kuartet
45. İki Viyola ve Çembalo
46. İki Viyola ve Farklı Eşlik Grupları İçin
47. İki Viyola ve Kontrbas
48. İki Viyola ve Orkestra
49. İki Viyola ve Piyano (Çembalo) (transp.)
50. İki Viyola ve Viyolonsel
51. İki Viyola ve Viyolonsel (transp.)
52. İngiliz Kornosu, Fagot ve Viyola
53. İngiliz Kornosu ve Viyola
54. Keman ve Viyola
55. Keman ve Viyola (transp.)
56. Keman, Viyola ve Arp
57. Keman, Viyola ve Bateria
58. Keman, Viyola ve Çimbal
59. Keman, Viyola ve Gitar
60. Keman, Viyola ve Kontrbas
61. Keman, Viyola ve Orkestra
62. Keman, Viyola ve Piyano
63. Keman, Viyola ve Piyano (transp.)
64. Keman, Viyola ve Viyolonsel
65. Keman, Viyola ve Viyolonsel (transp.)
66. Keman, Viyola, Viyolonsel ve Orkestra
67. Keman, Viyola, Viyolonsel ve Piyano
68. Klarinet, Fagot ve Viyola
69. Klarinet, Keman ve Viyola
70. Klarinet, Trompet ve Viyola
71. Klarinet ve Viyola
72. Klarinet, Viyola ve Orkestra
73. Klarinet, Viyola ve Piyano
74. Klarinet, Viyola ve Piyano (transp.)
75. Klarinet, Viyola ve Viyolonsel
76. Klarinet, Viyola, Viyolonsel ve Piyano
77. Kontrbas ve Viyola

78. Korno, Fagot ve Viyola
79. Korno ve Viyola
80. Korno, Viyola ve Piyano
81. Koro ve Viyola
82. Mandolin ve Viyola
83. Obua, Keman, Viyola ve Çembalo
84. Obua ve İki Viyola
85. Obua ve Viyola
86. Obua, Viyola ve Arp
87. Obua, Viyola ve Gitar
88. Obua, Viyola ve Piyano
89. Obua, Viyola ve Viyolonsel
90. Org ve Viyola
91. Org ve Viyola (transp.)
92. Org, Viyola ve Orkestra
93. Piyano Eşlikli Piyano-Viyola Solo (transp.)
94. Piyano ve Viyola (Çocuklar için)
95. Piyano ve Viyola
96. Piyano ve Viyola (transp.)
97. Piyano, Viyola ve Orkestra
98. Reçitatif ve Viyola
99. Reçitatif, Viyola ve Diğer Enstrümanlar
100. Reçitatif, Viyola ve Orkestra
101. Saksafon, Viyola ve Piyano
102. Ses, Flüt, Viyola ve Arp
103. Ses, Keman ve Viyola
104. Ses, Keman, Viyola ve Piyano
105. Ses, Klarinet, Bas-Klarinet ve Viyola
106. Ses, Klarinet, Viyola ve Viyolonsel
107. Ses, Obua ve Viyola
108. Ses, Obua, Viyola ve Viyolonsel
109. Ses ve Viyola
110. Ses, Viyola ve Org
111. Ses, Viyola ve Piyano

112. Solo Viyola
113. Solo Viyola (transp.)
114. Solo Viyola ve Altı Enstrüman
115. Solo Viyola ve Farklı Enstrümanlar
116. Solo Viyola ve Orkestra
117. Solo Viyola ve Orkestra (transp.)
118. Solo Viyola ve Üç Enstrüman
119. Üç Ses, Keman, Viyola ve Viyolonsel
120. Üç Viyola
121. Viyola, Bateri ve Çembalo
122. Viyola, Bateri ve Piyano
123. Viyola, Gitar ve Piyano (transp.)
124. Viyola, Kontrbas ve Akordeon
125. Viyola, Kontrbas ve Gitar
126. Viyola, Kontrbas ve Piyano
127. Viyola, Kontrbas ve Piyano (transp.)
128. Viyola, Viyolonsel ve Çembalo
129. Viyola, Viyolonsel ve Gitar
130. Viyola, Viyolonsel ve Kontrbas
131. Viyola, Viyolonsel ve Piyano (Çembalo)
132. Viyolonsel ve Viyola
133. Viyolonsel ve Viyola (transp.)
134. Viyolonsel, Viyola, Bateri ve Piyano
135. Viyolonsel Viyola ve Orkestra

1. Arp ve Viyola

Bancquart, Alain. "Duo: pour alto et harpe" Paris: Editions Ricordi, b1985.

Bax, Arnold. "Fantasy sonata: for harp & viola" London; New York: Chappell, b1943.

Caltabiano, Ronald. "Lyric duo: for viola and harp" Bryn Mawr, Pa.: Merion Music, b1984.

Fontyn, Jacqueline. "Fougeres: pour alto et harpe" Paris: Editions Salabert, b1985.

Hansen-Jamet, Renee. "Sonate: pour alto et harpe" Paris: Gerard Billaudot, b1982

Hess, Willy. "Sonata in old style : for viola and harp or piano" op.135
Winterthur, Schweiz : Amadeus, b1993

Knape, Walter. "Duo Suite: für Doppelpeda - Harfe und Viola (Bratsche)"
Cuxhaven: Edition Ad Portam, b1963

Porter, Quincy. "Duo for viola and harp (or harpsichord)" New York: Associated
Music Publishers, b1960.

Ter-Martirosyan, T. "Dve p'esy" Leningrad: Sovetskii Kompos, b1985.

2. Bariton ve Viyola

Hamel, Peter Michael. "Mittlerer Fruhling: sechs Duo-Miniaturen für Viola und
Baryton" Kassel; New York: Barenreiter, b1988

3. Bariton, Viyola ve Viyolonsel

Colinet, Pauk. "3 barytontrios : baryton (viola da gamba), violin (trio I) or viola
(trio II & III) and cello" op.49 Bruxelles : P. Colinet, b1992.

4. Bas-Blokflüt, Viyola ve Çembalo

Bach, Carl Philipp Emanuel. "Trio F-Dur per flauto a becco basso, viola e b.c.,"
Celle : Moeck, b1993.

5. Bateri ve Viyola

Carles, Marc. "Woy: pour alto et percussion" Paris: G. Billaudot, b1987.

Furst, Paul Walter. "Violatüre : Viola & Schlagwerk (2 Spieler)" op. 69 Wien :
Doblinger, b1992.

6. Bateri, Viyola ve Orkestra

Callhoff, Herbert. "Concerto in 5 Metamorphosen: für Viola, Schlagzeug und
Kammerorchester" Edition Gravis, b1988.

7. Beş Viyola

Vranick, Antonín. "Kassation in F-dur für fünf Violon oder vier Violon und
Fagott (Violoncello)" Winterthur : Amadeus, b1995.

8. Blokflüt ve Viyola

Samama, Leo. "Spleen et Ideal 4 pour flute a bec et alto" op.32 Amsterdam:
Donemus, b1988.

Telemann, Georg Philipp. "Sonata for treble recorder and viola or viola da
gamba" London: Schott, b1977.

Werdin, Eberhard. "Divertimento, Altblockflöte (Flöte) & Viola" Wien:
Doblinger, b1986.

9. Çembalo ve Viyola

Ariosti, Attilio Malachia. "Stockholmer Sonaten: für Viola d'amore (Viola) und Basso Continuo" Kassel: Barenreiter, b1974-77.

Ariosti, Attilio. "Collection of lessons for the viol d'amore: sei sonate per viola d'amore o violino o viola" Roma: Edizioni de Santis, b1957.

Bach, Johann Sebastian. "Drei Sonaten für Viola da gamba (Viola) und Cembalo" BWV 1027-1029 Kassel; New York: Barenreiter, b1987.

Fesch, Willen de. "Sechs Sonaten für Violine (Flöte, Oboe, Viola) und Basso continuo" Kassel: Barenreiter, b1956.

Graun, Johann Gottlieb. "Sonata für Viola und obligates Cembalo (Klavier), B-Dur" Mainz; New York: Schott, b1988.

Graun, Johann Gottlieb. "Erste Sonate für Viola und Cembalo (Klavier) mit Violoncello" Leipzig: Breitkopf & Hartel, b1937.

Marais, Marin. "Menuette aus Pieces de viole, Band III: für verschiedene Instrumente" Leipzig: Friedrich Hofmeister, b1959.

Schenck, Johann. "Sonata I in D-dur für Viola da Gamba oder Viola und Basso Continuo" op.9 Kassel: Nagels Verlag, b1973.

Tartini, Giuseppe. "Sonata in D major: for viola and piano" New York: International Music Co., b1959.

Telemann, G. Ph. "Sonata A moll für Viola da gamba (Violoncello oder Viola) und Basso continuo" Leipzig : C.F. Peters, b1953.

Toeschi, Giovanni Battista. "Sonata, per la viola d'amore con basso" Wien: Doblinger, b1963.

Tomasson, Jonas. "Notturmo III: per cembalo e viola" Jonas Tomasson.

10. Çembalo ve Viyola (transp.)

Bach, Johann Sebastian. "Sonate für Violine und Cembalo, F dur" C.F. Peters, b1936.

Boccherini, Luigi. "Sonata C-Moll für Viola und Basso continuo" Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Schott Music Corp., b1966.

Handel, Georg Friederich. "Sonate für Viola (Viola da gamba oder Violoncello) und konzertierendes Cembalo (Klavier)" Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Schott Music Corp., b1955.

Marcello, Benedetto. "Sonate in F-Dur für Viola und Basso continuo" Erlenbach, Switz. G. Aegler, b1980.

Telemann, Georg Philipp. "Sonata e-moll für Viola di Gamba [oder Viola oder Violoncello] und Coninuo" Halle: Mitteldeutscher Verlag, b1950.

Vivaldi, Antonio. "Suite en Si bemol majeur" Paris: A. Leduc, b1953.

11. Dört Viyolalı Kentet

Vivaldi, Antonio. "Concerto for four violas and piano" N.Y. : Viola World, b1981.

12. Dört ve Daha Fazla Viyola için Eserler

Bowen, York. "Fantasie quartet; for 4 violas" Rarities for Strings Publications, b1983.

Gorecki, Henryk Mikołaj. "Muzyczka 3: na altowki" op. 25 Warszawa: Przedstawicielstwo Wydawnictw Polskich, b1969.

Joubert, Claude-Henry. "Divertissement pour quatre altos" Paris: G. Billaudot, b1992.

Krebs, Joachim. "Klangsplitter: Musik für 4 Solobratschen" Hamburg: Peer, b1982.

Telemann, Georg Philipp. "Concerto no. 2 in G for four violas" N. Y.: Viola World Publications, b1980.

Telemann, Georg Philipp. "Concerto no. 3 in F for four violas" N.Y. : Viola World, b1988.

Vranicky, Anton. "Cassatio in F for five violas" Rarities for Strings Publications, b1979.

Weinzierl, Max von. "Nachtstück: für vier Violen (oder drei Violen und Violoncello)" op. 34. München-Gräfelfing: W. Wollenweber, b1988.

13. Elektronik Enstrüman ve Viyola

Eyser, Eberhard. "Melodie basque: pour alto (ou violoncello, basson, saxophone alto/ten., clar. basse etc.) et synthesizer (ou piano, harpe, ondes martenot etc.)" Stockholm: Stims Informationscentral, b1981

14. Elektronik Teyp Bandı ve Viyola

Musgrave, Thea. "From one to another (I): for viola and tape" "[electronic tape made in collaboration with Daphne Oram]". London: Novello, b1987.

15. Etüd, Egzersiz, Kapris

Anderson, Sandra. "Viola volumes" Boulder, CO: Professional Services Institute, Inc., b1980.

Applebaum, Samuel. "The University string builder: viola" Rockville Centre, L. I., N. Y.: Belwin, b1968.

Applebaum, Samuel. "String builder: a string class method (for class or individual instruction) in three books: [viola]" Melville, N.Y.: Belwin Mills, b1960.

Beer-Hofmann, Richard. "Die Ersten Studien für Viola in der ersten Lage" op. 86 Frankfurt; C.F. Peters, b1973.

Benoit, Henri. "Methode elementaire d'alto: d'apres la celebre methode de violon de Maurice Hauchard" Paris: Alphonse Leduc, b1969.

Bezrukov, Georgii. "Osnoy tekhniki igry na alte" Moskva: Muzyka, b1983.

Blumenstengel, Albrecht. "24 Violin-Etuden für Viola" op.33 Braunschweig: Henry Litolf's Verlag; Boston: Arthur P. Schmidt, b1932.

Borisovskii, Vadim Vasilevich. "4 artistic studies for viola solo" New York City: International Music Company, b1943.

Brahmig, Bernhard. "Practische Bratschenschule: enthaltend eine progressiv geordnete Auswahl technischer Elementarstudien für die wichtigsten Lagen des Bratschenspiels nebst den entsprechenden Uebungs- und Tonstücken" Leipzig: Carl Merseburger, b1881.

Brahms, Johannes. "Complete orchestral parts : viola" Indiana : Frangipani Press, b1979.

Bruni, Antonio Bartolomeo. "Bratschen-Schule" Braunschweig: H. Litolf's Verlag, b1910.

Bruni, Antonio Bartolomeo. "Viola-Schule" Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Associated Music Publishers, b1958.

Bruni, Antonio Barolomeo. "25 studies for viola solo" New York: International Music, b1970.

Bruni, Antonio Bartolomeo. "Shkola dlia al'ta" Moskva: Muzgiz, b1946.

Bruni, Antonio Bartolomeo. "Twenty-five melodious and characteristic studies for viola" New York: Carl Fisher, b1910.

Bruni, Antonio Bartolomeo. "25 Studien für Viola" Leipzig: Breitkopf & Härtel, b1883.

Bruni, Antoine-Barthelemy. "Twenty-five studies for viola solo" Well-tempered Press ; Boca Raton, Fla. : Distributed exclusively by Masters Music, b1990.

Campagnoli, Bartolomeo. "41 capricci per viola" op. 22 Milano; New York: Ricordi, b1954.

Campagnoli, Bartolomeo. "Sept divertissements pour violon" Paris: Editions Jean Jobert, b1960.

Cavallini, E. "Guida per lo studio elementare e progressivo della viola : terza parte : fantasie, variazioni, ecc. per viola con accompagnamento di pianoforte" Milano ; New York : G. Ricordi, b1920

Cavallini, Eugenio. "24 studi per viola" Milano: G. Ricordi, b1912.

Chailley, Jacques. "Premiers concerts: 12 morceaux faciles pour violon et piano (ou alto et piano) d'apres les "Exercices Divertissants" Paris: Alphonse Leduc, b1974.

Chailley, Marie Therese. "Exercices divertissants et pieces breves avec accompagnement de piano" Paris: Alphonse Leduc, b1974.

Chailley, marie Therese. "Techniue de l'alto : les exercices au service de l'expression musicale en 2 volumes" Paris: A. Leduc, b1990.

Chailley, Marie Therese. "Vingt etudes expressives en double cordes: avec des conseils pour les travailler" Paris: A. Leduc, b1980.

Dancla, Charles. "School of mechanism for viola" op.74 New York: International Music, b1957.

Dinn, Freda. "A viola method: from the third to the first position, for individual and class instruction" London; New York: Schott & Co., b1975.

Dont, Jacob. "24 Vorubungen zu R. Kreutzers und P. Rodes Violin-Etuden" op. 37 Leipzig: F. Hofmeister, b1953.

Dont, Jacob. "Twenty progressive exercises for the viola, with accompaniment of a second viola" op. 38 New York: G. Schirmer, b1925.

Dont, Jacob. "Vierundzwanzig Etuden für Violine" Leipzig: Friedrich Hofmeister, b1957.

Dont, Jacob. "Viola-Schule (Bratschen-Schule) auf Grundlage der Studienwerke" Leipzig: F.E.C. Leuckart, b1900.

Drozen, J. "Lidova a prakticka skola na violu: se zretelem pro samouky" Brno-Bratislava: Jar. Stozicky, b1965.

Etling, Forest. "Intermediate string techniques : viola" Van Nuys, CA : Alfred, b1990.

Etling, Forest R. "Solo time for strings : for string class or individual instruction : viola" Van Nuys, CA. : Alfred : Highland/Etling, b1990 vol.1-5

Etling, Forest. "Workbook for strings : viola" Van Nuys, CA : Highland/Etling : Alfred, b1990. vol.1-2

Fiorillo, Federigo. "36 Etuden-Capricen für violine" Leipzig: Friedrich Hofmeister Musikverlag, b1954.

Fiorillo, Federigo. "31 studies for viola solo" New York: International Music Co, b1965.

Flesch, Carl. "Das Skalensystem: Tonleiterübungen durch alle Dur und Moll Tonarten für das tagliche Studium für Viola" Berlin: Ries & Erler, b1956.

Flesch, Carl. "Urstudien: Grundstudien für Viola" Berlin: Ries & Erler, b1990.

Flor, Samuel. "The positions: technique, melodies, scales for viola" Boston: The Boston Music Company, b1975.

Forbes, Watson. "A second book of scales & arpeggios for viola players" London: Oxford University Press, b1951.

Forbes, Watson. "A third book of scales & arpeggios for viola players." London: Oxford University Press, b1954.

Forbes, Watson. "Exercises for viola players" London: Associated Board of Royal Schools of Music, b1965.

Forbes, Watson. "A book of daily exercises for viola players" London: Oxford University Press, b1949.

Gardner, Maurice. "Six viola studies" Fl.: Staff Music Publishing, b1987.

Gardner, Samuel. "Viola method: elementary to fairly advanced: first through fifth positions" Boston: Boston Music, b1954.

Gasser, Ulrich. "Pro musica nova : Studien zum spielen neuer Musik für Viola" Wiesbaden : Breitkopf & Härtel, b1991.

Gavinies, Pierre. "24 studies for viola solo" New York: International Music Co., b1953.

Goldis, M. L. "Schule für Viole d'amour" op. 6 Leipzig : Josef Weinberger, b1916.

Herfurth, Clarence Paul. "A tune a day: for viola: a first book for viola instruction in group, public school classes or individual lessons" Boston: Boston Music Company, b1967.

Herman, Helen. "Bow and strings: viola" New York: Belwin, b1949-1950.vol 1.

Hermann, Friedrich. "Konzert-Studien für Viola" op. 18 Leipzig: Breitkopf & Hartel, b1890.

Hermann, Friedrich. "Technische Studien für Viola" op. 22 Leipzig: Breitkopf & Hartel, b1881.

Herold, Jiri. "Etudes, viola solo" Praha: Hudebni Matice, b1937.

Herold, Jiri. "Etudy pro violu" Praha: Editio Supraphon, b1984.

Hoffmeister, Franz Anton. "Etuden: für Viola" New York: C.F. Peters, b1952.

Hofmann, Richard. "Die ersten Etuden für Viola (in der ersten Lage)" op. 86 Leipzig: C. F. Peters, b1924.

Hofmann, Richard. "15 studies for viola solo" op. 87 New York: International Music Co., b1947.

Hudadoff, Igor. "A rhythm a day for strings : for all string instruments in unison and harmony : 276 basic rhythms, 14 basic orchestra scales, major and minor intervals" Pro Art, b1965.

Hyksa, Antonín. "Etudy v první poloze" Praha: Národní Hudební Vydavatelství Orbis, b1950.

Isaac, Merle. "String class method : viola" Chicago : M. M. Cole, b1966. vol.1

Janowsky, Edward. "Viola note speller" New York : Belwin, b1950.

Kayser, Heinrich Ernst. "36 studies: (elementary and progressive) for viola solo" op.20 New York: International Music, b1956.

Kayser, Heinrich Ernst. "24 studies for viola" op.55 New York: International Music Company, b1986.

Kayser, Heinrich Ernst. "36 studies for viola" op.43 Melville, N.Y.: Belwin Mills, b1980.

Kolar, Augustin. "Denni cviceni pro violu: (system kvintoveho kruhu)" Praha: Statni Hudebni Vydavatelstvi: export, Artia, b1964.

Kolar, Augustin. "Mistrovska skola pro violu: denni cviceni" Praha: Editio Supraphon, b1979.

Kral, Johann. "Anleitung zum Spiele der Viole d'amour (Liebesgeige)" Bruxelles: A. Cranz, b1867.

Kreutzer, Rodolphe. "42 Etuden oder Capricen: für Viola" Leipzig: VEB Friedrich Hofmeister Musikverlag, b1953.

Kruse, Steven Lewis. "The viola school of technique: etudes and methods written between 1780 and 1860" El yazması: Steven Lewis Kruse. 1985.

Lesinsky, Adam. "The rhythm master viola method : (for individual or class teaching of combined violas and 'cellos)" Chicago : Gamble Hinged Music, b1937 vol.1.

Lestan, Tomas. "Metodo completo de viola" Madrid: Union Musical Espanola, b1954.

Lifschey, Samuel. "Daily technical studies for the viola" New York: G. Schirmer, b1929.

Lifschey, Samuel. "Scale and arpeggio studies for the viola" New York: G. Schirmer, b1939.

Lifschey, Samuel. "Double-stop studies for the viola" New York: G. Schirmer, b1943.

Mackay, Neil. "Position changing for the viola: exercises and melodies for class and individual use" London: Oxford University Press, b1966.

Mackay, Neil. "A modern viola method" London: Oxford University Press, b1964.

Matz, Arnold. "Intonationsstudien für Viola" Leipzig: Breitkopf & Hartel, b1951.

Matz, Arnold. "Fünfundzwanzig Capricen für Viola: Lagenstudien in verschiedenen Kompositionstechniken" Leipzig: F. Hofmeister, b1956.

Mayseder, Joseph. "Sechs Etuden für Bratsche (Viola)" op. 29 Dresden: Bellmann u. Thumer, b1932.

Mazas, Jacques F. (Fereol). Etudes brillantes for viola solo" op.36 New York: International Music Co., b1976.

Milne, Alison. "Playing the viola: an approach through live music making" London: Novello, b1986.

Mogill, Leonard. "Advanced scales and double stops for viola" New York: G. Schirmer, b1970.

Mogill, Leonard. "Scale studies for viola, based on the Hrimaly scale studies for the violin" New York: G. Schirmer, b1967.

Moravec, Karel. "Vybrane etudy a studie" Praha: Editio Supraphon, b1982.

Müller, J. Frederick. "Müller-Rusch string method: for class or individual instruction: viola" Park Ridge, Ill.: Neil A. Kjos Music, b1961.

Nagy, Sandor. "Ot etud melyhegedure" Budapest: Editio Musica, b1986.

Orszagh, Tivadar. "Bracsaiskola" Budapest: Zenemukiado Vallalat, b1954.

Palaschko, Johannes. "10 Künstler-Etuden: für Viola" op. 44 Leipzig: Jul. Heinr. Zimmermann, b1907.

Palaschko, Johannes. "15 Studien-Etudes für Viola" op. 66 Mainz: B. Schott's Sohne, b1926.

Palaschko, Johannes. "20 Etuden für Viola zur Forderung der Technik und des Vortrags" op. 36 Leipzig: Fr. Kistner, b1953.

Palaschko, Johannes. "25 melodische Studien für viola" op. 96 Leipzig: Carl Merseburger; New York: Carl Fischer, b1930.

Palaschko, Johannes. "Dodici studii per viola" op. 62 Milano: Ricordim, b1923.

Palaschko, Johannes. "Veinticinque studi facili e melodici per viola: (1a e 3a posizione)" op. 87 Milano; New York: G. Ricordi, b1928.

Palaschko, Johannes. "Zehn Viola-Studien für vorgeruckte Spieler" op. 49 Heilbronn a/N.: C. F. Schmidt, b1910.

Palaschko, Johannes. "12 studies for viola" op.55 New York: International Music, b1974.

Palaschko, Johannes. "Vingt-quatre etudes melodiques: pour alto" op. 77 Paris: A. Leduc, b1927.

Palmer, Edwina. "A first book of twelve tunes for technique" London; New York: Oxford University Press, b1951.

Palmer, Edwina. "A second book of twelve tunes for technique" London; New York: Oxford University Press, b1951.

Polo, E. "Trenta studii a corde doppie, progressivi dalla prima alla terza posizione : per violino, trascritti per viola" Milano ; New York : Ricordi, b1924.

Primrose, William. "Technique is memory : a method for violin and viola players based on finger patterns" London: Oxford University Press, b1960.

Prume, Francois Hubert. "6 Etudes de concert transcrites pour l'alto (viola)" Leipzig: Aug. Cranz, b1922.

Reese, Wendel. "22 studies for strings : adapted from Wohlfahrt, Hohmann and Henning : for individual or class instruction in unison or ensemble : viola" Belwin ; Miami, FL : Distributed by Columbia Pictures Publications, b1961.

Riley, Maurice Winton. "The teaching of bowed instruments from 1511 to 1756 Thesis (Ph.D.) University of Michigan, 1954". Mi.: University Microfilms International, b1985.

Ritter, Hermann. "Viola-Schule: Das Studium der Viola alto oder Altgeige" Leipzig: Carl Ruhle's, Musikverlag, b1902.

Ritter, Hermann. "Elementartechnik der Viola alta" Leipzig: F. Kistner, b1917.

Rode, Pierre. "24 Capricen transcrits pour Viola (Alto)" Leipzig: Aug. Cranz, b1935.

Rode, Pierre. 24 Capricen: in form of etudes for viola alone, in all 24 keys" Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Schott Music Corp., b1974.

Rolland, Paul. "Prelude to string playing: basic materials and motion techniques for individual or class instruction" New York: Boosey & Hawkes, b1971.

Sassmannshaus, Egon. "Früher Anfang auf der Bratsche" New York: Bärenreiter, b1987-1988.

Schloming, Harry. "Das Studium der Viola: Praktischer Lehrgang für die Viola in Zwei Teilen" op. 20 Hamburg: Anton J. Benjamin, b1921.

Schradieck, Henry. "School of viola technique: for viola solo" New York: International Music, b1980.

Schreiber, Arthur. "Tonleiterstudien für Viola" Leipzig: Fr. Kistner, b1912.

Schubert, Franz. "Neuf etudes pour alto" Paris: A. Leduc, b1962.

Sevcik, Otakar Josef. "The celebrated Sevcik studies: school of technic for viola (alto)" op.1 Cologne, Germany: Bosworth, b1952.

Sevcik, Otakar Josef. "The celebrated Sevcik studies: school of bowing technique for viola (alto)" op.2 Cologne, Germany: Bosworth, b1956.

Sevcik, Otakar Josef. "The celebrated Sevcik studies: changes of position and preparatory scale studies for viola (alto)" op.8 Cologne, Germany: Bosworth, b1952.

Seybold, Arthur. "Leichte Etuden: für Viola; nach den Violin- Etuden" op. 280 Mainz; New York: Schott, b1969.

Shirley, Paul. "The study of the viola d'amore" New York: C.F. Peters, b1958.

Sitt, Hans. "24 Etuden aus für Viola solo" op.32 Edition Kunzelmann, b1975.

Sitt, Hans. "15 Etuden für Viola" op. 116 London: Ernst Eulenburg, b1913.

Sladek, Paul. "Thirty minutes a day : basic exercises for violin : adaptable for viola" Pittsburgh, Pa. : Volkwein Bros., b1972.

Steiner, Hugo von. "Viola-technik" Wien: Universal-Edition, b1909.

Strauss, Richard. "Orchesterstudien aus den symphonischen Werken für Viola" Leipzig: C. F. Peters, b1938.

Suzuki, Shin'ichi. "Suzuki viola school" Princeton, NJ: Summy-Birchard music division of Birch Tree Group Ltd., b1981-1983.

Trendelenburg, Wilhelm Ernst Theodor. "Die Natürlichen Grundlagen der Kunst des Streichinstrumentspiels" Kassel: Horst Hamecher, b1974.

Vieux, Maurice Edgard. "Dix etudes pour alto sur les intervalles" Paris: Alphonse Leduc, b1931.

Wagner, Richard. "Orchestral studies from operas and concert works : for viola" New York City : International Music, b1946.

Weinreich, Justus. "Dur und Moll 24 Uebungen und Charakterstucke in allen Tonarten für Bratsche (Viola)" op. 8 Johann Andre, b1900.

Whistler, Harvey Samuel. "Introducing the positions for viola" Chicago: Rubank, b1953.

Wohlfahrt, Franz. "Wohlfahrt foundation studies for the viola: a compilation of the most practical studies" New York: C. Fischer, b1938.

Wreede, Katrina. "Violaerobics : a technical work out for violists" Oakland, CA: Vlazville Music, b1993.

16. Fagot, Keman, Viyola ve Viyolonsel

Celis, Frits. "Concertino per fagotto, violino, viola e violoncello" op. 38. Bruxelles : CeBeDeM, b1992.

17. Fagot, Viyola ve Viyolonsel

Mersson, Boris. "Fünf Bagatellen für Tenorsaxophon oder Fagott, Viola und Violoncello" op. 46 Edition Kunzelmann, b1995.

Rolla, Alessandro. "Concertino per viola, cello e basson" New Jersey: Jerona, b1987.

18. Farklı Enstrüman Bileşimleri ve Viyola

Cage, John. "Twenty-three : for thirteen violins, five violas, and five cellos" New York, N.Y. : Henmar Press, b1988.

Dijkstra, Lowell. "Adagio for clarinet, vibraphone/marimba, violin and viola, 1986" Amsterdam: Donemus, b1988.

Kreutzer, Conradin. "Fantasie sur un theme suisse für Clarinette in B, Viola, Violoncello und Klavier" op.55 Edition Kunzelmann, b1988.

Lysight, Michael. "Chronographie III : for two instruments and piano" Bruxelles: Kerckhoven, b1998.

Pleyel, Ignaz. "Sextett F-Dur für zwei Violinen, zwei Violen" Ebersberg : Editio Alto, b1993.

Rudenauer, Meinhard. Harfenquartett: für Harfe, Violine, Viola und Violoncello" Munchen: Edition Modern, b1980.

Ruyneman, Daniel. "Divertimento pour flute, clarinette, cor, alto et piano, 1927" Amsterdam: Donemus, b1978.

Schneider, Friedrich. "Sestetto notturno in G: for oboe, clarinet, horn, two violas, bassoon, cello, bass" Bellingham, Wash.: Medici Music Press, b1983.

Svendsen, Johan Severin. "Quintett für 2 Violinen, 2 Violon und Violoncello" op. 5 Munchen-Grafelfing: W. Wollenweber, b1984.

Treibmann, Karl Ottomar. "Consort-Sonate: für Oboe, Viola, Kontrabass, und Gitarre: 1985" Leipzig: Deutscher Verlag für Musik, b1986.

Walter, Caspar Johannes. "Der Geist aus der Plastikflasche: für Bratsche, Bandoneon, Stahlrohre, 3 grosse Trommeln und Tonband" Köln: Thurmchen Verlag, b1985.

19. Farklı Enstrüman Bileşimleri ve Viyola (transp.)

Bach, Johann Sebastian. "Brandenburgisches Konzert Nr. 6" New York: C. F. Peters, b1952.

Hoffmeister, Franz Anton. "Notturmo Es-dur für Flauto traverso, Flauto d'amore, 2 Corni, 2 Violon und Violoncello" Deutschland : Edition Kunzelmann, b1986.

Walter, Caspar Johannes. "Der Geist aus der Plastikflasche : Neufassung : für Bratsche, Bandoneon, Steeldrums, 3 grosse Trommeln, Zusatzinstrumente und Tonband" Köln : Thurmchen Verlag, b1988.

20. Flüt, Fagot ve Viyola

Saunders, Max. "Trio for flute, viola and basson" London: G. Ricordi & Co., b1955.

21. Flüt, Keman ve Viyola

Beethoven, Ludwig van. "Trios for violin, viola and cello; and serenade for flute, violin, and viola" op. 3, 8, 9, 25 New York: Edwin F. Kalmus, n.d.

Fiorillo, Federigo. "Trio für Flöte, Violine und Viola" op. 29, no. 1 Hamburg : N. Simrock, b1965.

Jensen, Walther. "Trio for flöjte, violin, og bratch" op. 34 Kobenhavn: Samfundet til Udgivelse af Dansk Musik, b1985.

Johnsen, Hallvard. "Trio for flauto, violino og viola" op.2 Oslo : Norsk Musikkinformasjon, b1996

Koerppen, Alfred. "Serenade in F für Flöte, Violine und Bratsche" Wiesbaden: Breitkopf & Hartel, b1953.

Meijering, Cord. "Serenade III (1992) für Flöte, Violine und Viola" Edition Gravis, b1993.

Pössinger, Franz Alexander. "Trio concertante für Flöte, Violine und Viola" op. 7 Winterthur, Schweiz : Amadeus, b1995.

Racek, Fritz. "Eine kleine Hausmusik : Rondino : für Flöte, Geige und Bratsche" Wien : Doblinger, b1957.

Reger, Max. "Serenade: für Flöte, Violine und Bratsche" op. 77 Berlin: Bote & Bock, b1954.

Reger, Max. "Serenade: G dur, für Flöte, Violine und Bratsche, oder 2 Violinen und Bratsche" op. 141 Leipzig: C. F. Peters: Ernst Eulenburg, b1915.

Szervanszky, Endre. "Trio: fuvolara, hegedure es bracsara" Budapest: Editio Musica, b1955.

22. Flüt, Klarinet ve Viyola

Miletic, Miroslav. "Istarski nacin: trio za flautu, klarinet i violu" Zagreb, Yugoslavia: Drustvo Skladatelja Hrvatske, b1984.

Reicha, Anton. "3 trios für Flöte, Clarinette und Viola" Lottstetten: Kunzelmann, b1987.

23. Flüt, Korno ve Viyola

Pössinger, Franz Alexander. "Trio in D-Dur, für Flöte, Viola und Horn" op. 28 Zürich: Amadeus, b1979.

24. Obua ve Viyola

Holst, Gustav. "Terzetto for flute, oboe and viola 1925" London: J. & W. Chester, b1944.

25. Flüt, Viyola, Bateri ve Piyano

Keller, Hermann. "Wahlverwandschaften: Quartett für Flöte, Viola, Klavier, Schlagzeug 1975/76" Leipzig; Edition Peters, b1983.

26. Flüt, Viyola d'Amore ve Arp

Hartung, Rudolf. "Trio-Serenade : für Flöte, Viola d'amore und Harfe" op. 42 F. Hofmeister, b1980.

27. Flüt, Viyola ve Arp

Adler, Samuel. "Triolet: flute, viola and harp" New York: C. F. Peters, b1990.

Barab, Seymour. "Trio for flute, viola and harp" New York: Seesaw Music, b1993.

Bax, Arnold. "Elegiac trio: for flute, viola and harp" London: J. & W. Chester, b1920.

Boguslawski, Edward. "Impromptu: na flet, altowke i harfe" Wyd. 1. Warszawa: Wydawn. Muzyczne Agencji Autorskiej, b1976.

Crockett, Donald. "Short stories : flute, viola and harp 1995" Saint Louis, MO : MMB Music, b1995.

Debussy, Claude. "Sonate pour flute, alto et harpe" Paris: Durand; Philadelphia: Elkan Vogel, b1916.

Fongaard, Bjorn. "Trio for flauto, viola og harpe 1971" op.11 Oslo : Norsk Musikkinformasjon, b1971

Frank, Andrew. "Sonata da camera II: for flute, viola, and harp 1984" Hillsdale, N. Y.: Mobart Music Publications, b1985.

Ghedini, Giorgio Federico. "Concertato per flauto, viola e arpa" Milano : Rugginenti Editore, b1986.

Harris, Ross. "Trio for flute, viola and harp" Wellington, New Zealand: Price Milburn Music Ltd., b1980.

Huber, Klaus. "Sabeth : für Altflöte (G), Englischhorn (F) (Viola), und Harfe" Mainz : Ars Viva Verlag, b1972.

Jolivet, Andre. "Pastorales de noel: pour flute (ou violin), basson (ou alto, ou violoncelle) et harpe" Paris: Heugel, b1949.

Jolivet, Andre. "Petite suite: pour flute, alto et harpe" Paris: Editions musicales transatlantiques, b1983.

Kelterborn, Rudolf. "Monodie II: für Flöte, Viola und Harfe: 1977/1990" Spielpartitur. Zürich: Hug Musikverlage, b1991.

Lerdahl, Fred. "Six Etudes for flute, viola and harp" N.Y.: Mobart Music Publications ; Hackensack, N.J. : Distributor for USA and Canada, Jerona Music Corp., b1981.

Lipkin, Malcolm. "Trio for flute, viola and harp" Penian, Crowborough Hill, Sussex: M. Lipkin, b1982.

Lloyd, Jonathan. "Like fallen angels: for flute, viola and harp". London; New York: Boosey & Hawkes, b1986.

Maessen, Antoon. "Musica divertente: voor klarinet, altviool en piano 1983" Amsterdam: Donemus, b1986.

Mathias, William. "Zodiac trio: for flute, viola, and harp" London: Oxford University Press, b1977.

Moreno-Buendia, Manuel. "Suite popular espanola: para trio (flauta - viola - arpa)" Madrid: Editorial de Musica Espanola Contemporanea, b1985.

Papastavron, Krinio. "St. Nicholas: Suite for flute, viola and harp" New York: Lyra Music Co., b1987.

Rosing, Schow, Niels. "Trio per flauto, viola ed arpa: 1983" Copenhagen: Samfundet til udgivelse af dansk musik, b1987.

Rosse, Francois. "Mod'son 5: pour flute, alto et harpe" Paris: Gerard Billaudot, b1985.

Thiele, Siegfried. "Trio für Flöte, Viola und Harfe 1981" Leipzig: Edition Peters, b1983.

28. Flüt, Viyola ve Bateri

Ferrari, Giorgio. "Ombre: serenata no. 3 per flauto, viola, percussione" Padova: G. Zanibon, b1981.

29. Flüt, Viyola ve Çembalo

Graun, Johann Gottlieb. "Sonate F-Dur für Querflöte (Violine), Viola und Basso continuo" Kassel; New York: Barenreiter, b1986.

Graun, Johann Gottlieb. "Trio B-Dur für Flöte, Viola und Basso continuo" Edition Kunzelmann, b1991.

Heinichen, Johann David. "Trio-sonate, F-Dur, Flöte oder Oboe-Violine, Oboe oder Violine-Viola d'amore-Flöte, und Cembalo (B. c.) (Viola da gamba oder Violoncello oder Fagott)" Heidelberg: W. Müller; New York: C. F. Peters, USA, b1972.

Ivancic, Amandus. "Six sonatas a tre, vol. 1, nos. 1-3" London: Nova, b1982.

Simonetti, Giovanni Paolo. "Due sonate a tre per flauto, viola da braccio col basso" op.10 Winterthur: Amadeus, b1985.

Telemann, Georg Philipp. "Triosonate h-Moll: aus "Essercizii Musici" für Querflöte (Violine), Viola (da gamba oder da braccio) und Basso continuo Cembalo (Pianoforte), Violoncello (Viola da gamba)" Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Schott Music, b1964.

30. Flüt, Viyola ve Gitar

Badings, Henk. "Trio No. IX: voor fluit, altviool en gitar" Amsterdam: Donemus, b1962.

Baumann, Herbert. "Quattro movimenti per tre" Rimsting/Chiemsee : Keturi Musikverlag, b1994.

Bus, Jan. "In memoriam 80/86: voor fluit, altviool en gitaar: 1989" Amsterdam: Donemus, b1990.

Dodgson, Stephen. "Sonata for three: for flute, viola and guitar" Columbus, Ohio: Editions Orphee, b1987.

Evensen, Bernt Kasberg. "Pastorale : for fløyte, viola, gitar" Oslo : Norsk Musikkinformasjon, b1989.

Furstenau, Anton Bernhard. "Serenade für Flöte, Viola und Gitarre" op. 86 Winterthur, Schweiz: Amadeus, b1988.

Hupfer, Konrad. "Transparente IV: für grosse Flöte, Gitarre und Bratsche" Köln: Pycrus Edition, b1992.

Kvam, Oddvar. "Trio ostinato : per flauto, viola e chitarra" op. 59 Oslo : Norsk Musikkinformasjon, b1990.

Lahav, Naftali. "Trio for guitar, viola & flute (or violin)" Tel-Aviv, Israel: Or-Tav Music Publications, b1984.

Ludewig, Wolfgang. "Movimento variato: für Flöte, Viola, Gitarre" Berlin: Bote & Bock, b1983.

Putz, Friedrich. "Trio für Flöte, Viola und Gitarre". Köln: Pycrus Edition, b1985.

Vercken, François. "Cyclothemique : (à prédominance expressive) : pour flûte, alto & guitare" Paris : Max Eschig, b1995.

31. Flüt, Viyola ve Piyo

Durufié, Maurice. "Prélude, récitatif et variations : pour flûte, alto et piano" op. 3 Paris : Durand, b1929.

Reichel, Bernard. "Trio, flute (or hautbois), alto, piano" Monthey: Cantate Domino, b1973.

Massenet, Jules. "Under the linden trees : from Scenes alsaciennes" New York : Edition Musicus, b1949.

Telemann, Georg Philipp. "46. Triosonate in g-moll für Flöte, Viola da gamba oder Viola und Basso continuo" Winterthur/Schweiz: Amadeus, b1988.

Telemann, Georg Philipp. "Sonate c-Moll für Flöte, Viola da gamba (Viola oder Violoncello) und Generalbass" Neuhausen-Stuttgart: Hanssler-Verlag; C. F. Peters, b1972.

32. Flüt, Viyola ve Viyolonsel

Ahlberg, Gunnar. "A trois" Stockholm: Svensk Music, b1985.

Davies, Peter Maxwell. "Birthday music for John" London: Chester Music, b1985.

Doppelbauer, Josef Friedrich. "Trio für Flöte, Viola und Violoncello: 1979" Wien: Doblinger, b1994.

Giordani, Tommaso. "Trio in G-dur für Flöte (Violine, Oboe), Viola und Violoncello" op.12, no.4 Winterthur: Amadeus, b1990.

Johnsen, Hallvard. "Serenade : trio per flauto, viola, violon-cello" op. 63 Oslo : Norsk Musikkinformasjon, b1974

Kvam, Oddvar. "Divertimento for fløyte, bratsj og cello" op. 22 Oslo : Norsk Musikkinformasjon, b1990

Roger, Denise. "Trio pour flute, alto et violoncelle" Paris: Denise Roger, b1979.

Roy, Alphonse. "Trio pour flute, alto, et violoncelle" Fribourg: Guilys, b1984.

33. Gitar ve Viyola

Kont, Paul. "Ballade für Viola und Gitarre" Wien: Doblinger, b1988.

Meijering, Chiel. "Nini: voor altviool en gitaar: 1986" Chiel Meijering. Amsterdam: Donemus, b1986.

Paganini, Nicolo. "Sonata per la gran viola e chitarra" Frankfurt: Zimmermann, b1985.

Schmidt, Hartmut. "Musik für Saiteninstrumente und Gitarre" (El yazması) H. Schmidt 1982.

Whettam, Graham. "Serenade (1981) for viola (or clarinet) & guitar" Ingatestone, Essex, England: Meriden, b1984.

34. Gitar ve Viyola (ar.)

Holewa, Hans. "Duetтино nr. 3, (viola-guitar)" Stockholm: Stim, b1985.

Marais, Marin. "Cinque antiche danze francesi" Ancona, Italy: Berben, b1979.

Rust, Friedrich Wilhelm. "Sonata für Viola und Gitarre" München-Grafelfing: W. Wollenweber, b1981.

35. Gitar, Viyola ve Orkestra

Vivaldi, Antonio. "Concerto d-Moll für Viola, Gitarre und Streicher" RV 540 Mainz: B. Schott's Sohne; Budapest: Editio Musica, b1980.

36. İki Flüt ve Viyola

Rolla, Alessandro. "Drei Terzettini für 2 Flöten (oder 2 Violinen) und Viola" Frankfurt; New York: Littolf/ Peters, b1983.

37. İki Keman ve Viyola

Davaux, Jean-Baptiste. "Six trios concertants: pour deux violons et alto, oeuvre 15" Paris: Janet et Cotelte, b1792.

Dvorak, Antonin. "Terzetto in C major for 2 violins and viola" op. 74 New York: International Music, b1948.

Evenson, Bernt Kasberg. "Petite suite : 2 violini, viola" Oslo : Norsk Musikkinformasjon, b1988.

Grims-Land, Ebbe. "Floridsdorfer-terzetto, I: 2 violiner + 1 viola: verk III" Stockholm: Stim, b1983.

Hubler, Klaus-K. "Musica mensurabilis: für zwei Violinen und Viola" Wiesbaden: Breitkopf & Hartel, b1983.

Kodaly, Zoltan. "Serenade für zwei Violinen und Viola" Wein; New York: Universal Edition, b1921.

Maconchy, Elizabeth. "Four easy trios: for two violins and viola or violin and two violas" London: Faber Music; New York: G. Schirmer, b1972.

Manns, Ferdinand. "Trio für zwei Violinen und Viola" op. 15 Winterthur, Schweiz: Amadeus, b1987.

Martelli, Carlo. "Terzetto for 2 violins & viola" op.11 London: A. Lengnick, b1960.

Molino, Pippo. "Tres: per due violini e viola". Milano: Rugginenti Editore, b1981.

Mozart, Wolfgang Amadeus. "Divertimento Nr. 3, 2 Violinen & Viola" Köchel-Verz anhang 229 Leipzig: Breitkopf & Hartel, b1926.

Müller, Karl-Josef. "Mobile I: für 2 Violinen und Viola: (1986)" Bad Schwalbach: Edition Gravis, b1990.

Naumann, Johann Gottlieb. "Trio G-Moll : (Divertimento da camera Nr. 4) : für zwei Violinen und Viola" München-Gräfelfing : W. Wollenweber, b1993.

Noe, Artur. "Streichtrio F-dur" op. 81 Wien: Musikverlag Ludwig Krenn, b1963.

Phillips, Richard. "Petite suite en trio: quatre pièces faciles pour violon I, violon II, alto ou violoncelle" Paris: L. Philipppo & M. Combte, b1973.

Rolla, Alessandro. "Trio C-dur für zwei Violinen und Viola" München-Grafelfing: Verlag W. Wollenweber, b1983.

Rolla, Alessandro. "Trio D-moll: für zwei Violinen und Viola" München: Verlag W. Wollenweber, b1983.

Rolla, Alessandro. "Trio F-Dur: für zwei Violinen und Viola" München-Grafelfing: Verlag Walter Wollenweber, b1983.

Rosse, Francois. "Soupir cosmique: pour 2 violons et 1 alto" Courlay, France: J. M. Fuzeau, b1987.

Taneev, Sergei Ivanovich. "Trio in D major: for two violins and viola" op.21 New York: International Music Co., b1962.

Toch, Ernst. "Serenade (In Spitzwegs Art): für 2 Violinen und Viola" op. 25 München: Tischer & Jagenberg, b1984.

38. İki Keman ve Viyola (transp.)

Bach, Johann Sebastian. "15 terzetti (after 3-part inventions) for two violins and viola" New York: Edwin F. Kalmus, b1951.

39. İki Keman, Viyola, Viyolonsel ve Gitar

Giuliani, Mauro. "Gran quintetto: per chitarra, due violini, viola e violoncello" op.65 Milano: Suvini Zerboni, b1984.

40. İki Klarinet ve Viyola

Rolla, Alessandro. "Trio for 2 clarinets & viola" Wethersfield, Conn.: Rarities for Strings Publications; New York: sole international distributor, Worldwide Music Services, b1977.

41. İki Viyola

Bach, Johann Sebastian. "Inventsia; Malen'kaia preliudiia" Moskva: Gos. muz. izd-vo, b1953.

Bach, Johann Sebastian. "Fifteen two-part inventions for two violas" Huntington Station, N.Y.: Viola World, b1986.

Bach, Wilhelm Friedemann. "3 viola duos" London: Hinrichsen Edition, b1953.

Bachorek, Milan. "Dialogy: pro due violy: (1974)" Praha: Panton, b1977.

Bartok, Bela. "44 duos: 2 Viole" Wien: Universal Edition, b1975.

Bois, Rob du. "Three sad dances: for two violas: 1954" Amsterdam: Donemus, b1971.

Bridge, Frank. "Lament: for two violas" London: Thames Publishing; Trade distribution, Novello and Co., b1981.

Cambini, Giuseppe Maria. "Sechs konzertante Duos für zwei Violon" Winterthur/Schweiz: Amadeus Verlag, b1986.

Daugherty, Michael. "Viola zombie : for two violas" New York : Peer International, b1993.

Dijkstra, Lowell. "Serenade voor 2 altviolen : 1995" Amsterdam : Donemus, b1996.

Eder de Lastra, Erich. "Duo appassionato: 2 Violon" Wien: Doblinger, b1989.

Evenson, Bernt Kasberg. "Duetto per due viole" Oslo : Norsk Musikkinformasjon, b1989.

Freudenthal, Otto. "Duo für Bratschen" München-Graefelfing: Walter Wollenweber, b1984.

Gibbons, Orlando. "Two fantasias: for two violas" Bristol, Conn.: Rarities for Strings Publications, b1979.

Hoffmann, Adolf. "Tanzbuchlein für zwei Bratschen: Tanzlieder und Volkstanze" Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Schott Music Corp., b1972.

Luening, Otto. "Eight tone poems for two violas" Hastings-on-Hudson, N.Y. : Joshua Corp., b1973.

Matz, Arnold. "Vier Fantasien (Sonate) für zwei violon" (El yazması) Arnold Matz.

Mazas, Jacques Fereol. "Three duets for two violas" op.71 New York: International Music, b1972.

Minsky, Aaron. "Young American ensembles : violas" New York : Oxford University Press, b1995.

Mozart, Wolfgang Amadeus. "Zwölf Duette für 2 Bratschen (viola's)" op. 70 Heilbronn a/N. : C. F. Schmidt, b1921.

Nelson, Sheila M. "Stringsongs: for viola" London: Boosey & Hawkes, b1985.

Reher, Sven. "Christmas music for two violas: a collection of popular Christmas carols and music" U. S.: Sven H. Reher, b1987.

Rolla, Alessandro. "Drei duos: für zwei Violon" New York: C.F. Peters, b1976.

Schindlöcker, Wolfgang. "3 Adagios mit Fugen für zwei Violoncelli; nach dem Erstdruck neu hrsg. und für zwei Violon" München-Graefelfing: W. Wollenweber, b1988.

Stamitz, Karl. "Drei Duette für zwei Violon" Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Schott Music Corp., b1955.

Sterkel, Johann Franz Xaver. "Drei Duette für Bratschen (Altviolen)" Leipzig: Hofmeister, b1955.

Stumpff, Johann Christian. "Duo C-dur: für 2 Violen" op. 15 München: Walter Wollenweber, b1985.

Sugár, Miklós. "Ballada két mélyheged ure" Budapest: Editio Musica, b1986.

Telemann, Georg Philipp. "Six canonic sonatas: for two violas" New York: International Music, b1977.

Weinrich, Justus. "3 Duetten (C dur, G dur, D moll) für zwei Bratschen (2 Viole-Alti)" op. 5 Offenbach a/M: Johann Andre, b1901.

Werdin, Eberhard. "5 Bratschen-Duette: 2 violen" Wien: Doblinger, b1988.

Yun, Isang. "Contemplation: für 2 Violen, 1988" Berlin: Bote & Bock, b1989.

42. İki Viyolalı Kentet

Alain, Jehan. "Andante con variazioni et scherzo pour quintette a cordes" Paris: Leduc, b1990.

Eyser, Eberhard. "Tonadas: for french horn, violin, 2 violas & violoncello" Score. Stockholm: Swed. Mus. I. C., b1986.

Telemann, Georg Philipp. "Darmstadter Konzert: für 2 Violinen, 2 Violen, Violoncello und Basso continuo" Winterthur/Schweiz: Amadeus, b1987.

43. İki Viyolalı Kentet (transp.)

Amon, Johann Andreas. "Quintett für Flöte, Viola und Streichtrio" op.19 Nr. 3 München-Grafelfing: Verlag W. Wollenweber, b1979.

Brahms, Johannes. "Quintet, F major for 2 violins, 2 violas and violoncello" op. 88 London : Eulenburg, b1926.

Kauder, Hugo. "Quintett: 1924" New York: Seesaw Music, b1993.

Molique, Bernard. "Quintett für Flöte, Violine, zwei Violen und Violoncello" op. 35 München-Gräfelfing : W. Wollenweber, b1978.

Ries, Ferdinand. "Quintett h-moll, für Flöte, Violine, 2 Violen und Violoncello" op.107 Holzkirchen : Accolade Musikverlag, b1999.

Romberg, Andreas. "Quintett für Flöte, Violine, zwei Violen und Violoncello" op. 41 Nr. 1 München-Gräfelfing : Walter Wollenweber, b1994.

44. İki Viyolalı Kuartet

Amon, Johann Andreas. "Quartet für Solo-Viola und Streichtrio" op.18 Nr. 3 München-Grafelfing: Verlag W. Wollenweber, b1979.

Fusz, Janos. "Notturmo en quatuor für Klarinette, 2 Violen und Violoncello (oder 3 Violen und Violoncello)" op.3 München: W. Wollenweber, b1986.

Pleyel, Ignaz. "Quartett Es-Dur für Violine, zwei Violen und Violoncello" Winterthur: Amadeus; New York: Edition Eulenburg, b1976.

Rolla, Alessandro. "Serenata für 2 Violinen und 2 Violen" Winterthur/Schweiz: Amadeus, b1987.

45. İki Viyola ve Çembalo

Marais, Marin. "Suites à trois violes (ou flûtes traversières, violon, dessus de viole et basse continue) : I Ve livre, 1717" Paris : Aug. Zurfluh, b1993.

46. İki Viyola ve Farklı Eşlik Grupları için

Bach, Johann Sebastian. "Brandenburg concerto no. 6, B_ major" New York : Broude Bros., b1950

Barab, Seymour. "Duo concertante : for solo violas with woodwind ensemble" New York : Seesaw Music, b1994.

47. İki Viyola ve Kontrbas

Irman, Regina. "Hugel bei Ceret: für 2 Bratschen und Kontrabass: 1983" Ruppertsuil: Nepomuk, b1987.

Reicha, Joseph. "Sonata a tre: für zwei Violen und Kontrabass oder Violoncello" Winterthur: Amadeus, b1985.

48. İki Viyola ve Orkestra

Telemann, George Philipp." Konzert, G-Dur: für 2 Violen, Streicher und Basso continuo" Mainz; New York: Schott, b1970.

49. İki Viyola ve Piyano (Çembalo) (transp.)

Bach, Johann Sebastian. "Brandenburg concerto no. 6, B flat major: 2 violas and piano" BWV 1051 London: Hinrichsen Edition, b1962.

Barab, Seymour. "Duo concertante: for solo violas with woodwind ensemble" (Piano reduction). New York: Seesaw Music, b1994.

Fux, Johann Joseph. "Sonate (Kanon) für zwei Viola da Gamba (Bratschen) und Basso continuo" Kassel: Barenreiter, b1949.

Handel, George Frideric. "Sonata in G minor for two violas and piano" op.2 no.8 New York City International Music Co., b1982.

Telemann, Georg Philipp. "Konzert G-Dur für 2 Violen, Streicher und Basso continuo" Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Schott Music Corp., b1970.

Wranitzky, Anton. "Konzert, C-dur: für zwei Bratschen (Violen) und Orchester (Ausgabe für zwei Bratschen und Klavierlhrsg)" Leipzig: Friedrich Hofmeister, b1956.

50. İki Viyola ve Viyolonsel

Brandl, Johann Evangeliste. "Notturmo für zwei Violen und Violoncello" op. 19 Winterthur, Schweiz : Amadeus, b1994.

51. İki Viyola ve Viyolonsel (transp.)

Haydn, Joseph. "Divertimenti für 2 Violen und Violoncello" Hob. XII:19 München-Grafelfing: Walter Wollenweber, b1977.

Koczwara, Franz. "Sonate C-Dur für zwei Violen und Violoncello, (1775)" no.6 München/Gräfelfing : W. Wollenweber, b1995.

52. İngiliz Kornosu, Fagot ve Viyola

Oehring, Helmut. "Lethal injection : für Englisch Horn, Fagott, Bratsche" Berlin: Edition Wandelweiser, b1995.

53. İngiliz Kornosu ve Viyola

Katzer, Georg. "Miteinander-gegeneinander: duo concertante für Englische Horn und Bratsche: 1982" Leipzig: Deutscher Verlag für Musik, b1985.

54. Keman ve Viyola

Am, Magnar. ""Du, bli her!" : lite radiostykke : for bratsj og cello" Oslo : Norsk Musikkinformasjon, b1979.

Amon, Johann Andreas. "Zwei Duos für Violine und Viola" op. 2 Nr. 1-2 München-Grafelfing: Verlag Walter Wollenweber, b1986.

Bach, Johann Sebastian. "15 duets after 2-part inventions: for violin and viola" New York: International Music Co., b1978.

Bach, Johann Sebastian. "Four duets: for violin and viola" Melville, N.Y.: Belwin Mills, b1970.

Bach, Johann Sebastian. "In contrapunto alla Terza; Canon all' Ottava" London: Hinrichsen, b1953.

Bach, Johann Sebastian. "Vier Inventionen: für Violine und Viola" Wien: Doblinger, b1984.

Bancquart, Alain. "Ecorces I: pour violon et alto" Paris: Editions J. Jobert, b1968.

Barab, Seymour. "Duo for violin and viola" New York: Seesaw Music, b1994

Barriere, Jean. "Duet no. 4 for violin and viola" New York: International Music Co., b1960.

Bartos, Frantisek. "Duo pro housle a violu" op. 13 Praha: Editio Supraphon, b1972.

Beck, Conrad. "Duo für Violine und Viola" Mainz: B. Schott's Söhne; New York: Associated Music Publishers, b1935.

Beethoven, Ludwig van. "Three duets for violin and viola" Melville, N.Y.: Belwin Mills, b1984.

Bentzon, Niels Viggo. "Duo for violin & viola : (1989)" op.539 (El yazması)
Niels Viggo Bentzon

Bodenstein-Hoyme, Ruth. "Fünf Miniaturen für Violine und Bratsche (Viola)" (El yazması) Ruth Bodenstein-Hofmeister, 1963.

Braun, Wilhelm Theodor Johann. "Duo: für Violine und Viola" op.20 München: Walter Wollenwever, b1985.

Bruni, Antonio Bartolomeo. "3 duos concertants: for violin and viola" op.25 New York: International Music, b1962.

Bruni, Antonio Bartolomeo. "Six duos concertants for violin and viola" Boca Raton, Fla.: Masters Music, b1989.

Chailley, Jacques. "Improvisation a deux pour violon et alto" Paris: A. Leduc, b1952.

Crockett, Donald. "To be sung on the water: violin and viola" Playing score. U.S., b1989.

David, Karl Heinrich. "Capriccio für Violine und Bratsche" Zürich: Gebrüder Hug, b1933.

David, Thomas Christian. "Sonate (1. Duosonate), Violine & Viola" Wien: Doblinger, b1985.

Divossen, Walter J. "Ronduo: Duo für Violine und Viola" Bonn: Musik Edition, b1984.

Domansky, Alfred. "3 duos, violin et alto" Bruxelles: A. Cranz, b1932.

Egge, Klaus. "Duo concertante: per violino e viola" op.23 Norway: Harald Lyche & Co. A.s Musikkforlag, b1970.

Eggermann, Fritz. "6 Skizzen: für Giege und Bratsche" Wien: Universal Edition, b1967.

Eichner, Ernst. "Sechs Duette für Violine und Bratsche" op. 10 Hannover: A. Nagel, b1936.

Fiorillo, Federigo. "2e sonate pour violin et alto" Paris: Louis Alleton, b1913.

Fiorillo, Federigo. "5e sonate pour violin et alto" Paris: Louis Alleton, b1917.

Fongaard, Bjorn. "Duo for violine [i.e. violin] and viola" op. 127, no. 12 Oslo : Norsk Musikkinformasjon, b1974.

Freitag, Erik. "Sonate: Nachtstücke: Violine & Viola" Wein: Doblinger, b1985.

Frounberg, Ivan. "'D' : for violin and viola" Copenhagen : Samfundet til udgivelse af dansk musik, b1995.

Fuchs, Robert. "Duette für Violine und Viola" op. 60 Wien : Adolf Robitschek, b1898.

Gagneux, Renaud. "Duo pour violin et alto" Paris: Durand, b1987.

Gerster, Ottmar. "Divertimento für Violine und Viola" Mainz: B. Schott's Sohne, b1933.

Grims-Land, Ebbe. "Concerto-gavotto per Otto von Habsburg: violin + viola" Stockholm: Stim, b1984.

Grims-land, Ebbe. "Fünf Wiener Hörbilder : für Geige und Bratsche = violin & viola : Werk V, 1989" Stockholm : Svensk Musik, b1989.

Hall, Richard. "Suite: violin and viola" London: Hinrichsen Edition, b1953.

Halvorsen, Johan. "Passacaglia for violin and viola" Score and parts. New York: International Music, b1972.

Halvorsen, Johan. "Sarabande con variazioni, for violin and viola" New York: International Music Co., b1963.

Haydn, Joseph. "Sechs Sonaten für Violine und Viola" Wien: Doblinger, b1957-1963.

Haydn, Michael. "Sonata in C major (Perger 127): violin and viola" Bellingham, Wash.: Medici Music Press, b1985.

Haydn, Michael. "Sonata in D major (Perger 128): violin and viola" Bellingham, Wash.: Medici Music Press, b1985.

Haydn, Michael. "Sonata in E major (Perger 129): violin and viola" Bellingham, Wash.: Medici Music Press, b1985.

Haydn, Michael. "Sonata in F major (Perger 130): violin and viola" Bellingham, Wash.: Medici Music Press, b1985.

Haydn, Michael. "Vier Duos für Violine und Viola" Winterthur/Schweiz: Amadeus, b1993.

Haydn, Michael. "Vier Sonaten für Violine und Bratsche" Wien: Universal Edition, b1911.

Hoffmeister, Franz Anton. "Drei Konzertante Duos für Violine und Viola" op. 6 Winterthur, Schweiz: Amadeus, b1986.

Hoffmeister, Franz Anton. "Duetto primo: for violino and viola" Bellingham, Wash.: Medici Music Press, b1983.

Hoffmeister, Franz Anton. "Duetto secondo for violino and viola" Bellingham, Wash.: Medici Music Press, b1983.

Hoffmeister, Franz Anton. "Duetto terzo for violino and viola" Bellingham, Wash.: Medici Music Press, b1983.

Hoffmeister, Franz Anton. "Duetto quarto for violino and viola" Bellingham, Wash.: Medici Music Press, b1983.

Hoffmeister, Franz Anton. "Duetto quinto for violino and viola" Bellingham, Wash.: Medici Music Press, b1983.

Hoffmeister, Franz Anton. "Duetto sesto for violino and viola" Bellingham, Wash.: Medici Music Press, b1983.

Hvoslef, Ketil. "Duodu : for violin og bratsj" Oslo : Norsk Musikkinformasjon, b1982.

Jansa, Leopold. "Drei Duos für Violine und Viola" op. 70 Winterthur, Schweiz: Amadeus, b1988.

Jensen, Walther. "Duo for violin og bratch, 1980" op. 39 Kobenhavn: Samfundet til udgivelse af dansk musik, b1982.

Johnson, Geir. "I due martelli : for violin and viola" Oslo: Norsk Musikkinformasjon, b1992.

Kalliwoða, Johann Wenzel. "2 Duos für Violine und Viola" op. 208 Leipzig: C. F. Peters, b1905.

Klein, Gideon. "Duo pro housle a violu : v systému 1/4 tónovém (1939-40)" Berlin : Bote & Bock, b1993.

Klengel, Paul. "Serenade für Violine und Viola" op. 45 Leipsig; New York: Breitkopf & Hartel, b1911.

Kobjela, Detlef. "Duos co. 1: za wiolinu a wiolu" Budysin: Wudawa dom za Serbske Ludowe Wumelstwo, b1970.

Kricka, Jaroslav. "Sonatina, violino & viola (1926) op. 48 Praha: Hudebni Matice Umelecke Besedy, b1932.

Kuhnl, Claus. "Divertimento für Violine und Viola" Wiesbaden: Breitkopf & Hartel, b1984.

Laforge, Thierry. "Duos für Violine und Viola" Wien : Universal-Edition, b1940.

Lebrun, Ludwig August. "Sechs Duos für Violine und Viola" op. 4 New York: Edition Eulenburg, b1974.

Lidel, Andreas. "Drei Duette: für Violine und Viola" Kassel: Barenreiter, b1977.

Lidel, Andreas. "Duetto ex C for violin and viola" Bellingham, Wash.: Medici Music Press, b1983.

Lipovsek, Marijana. "Dva dua, za violino in violi" Ljubljana: Drustvo Slovenskih Skladateljev, b1963.

Maasz, Gerhard. "Duo e-dur für Violine und viola" Wolfenbüttel: Moseler Verlag, b1980.

Maconchy, Elizabeth. "Three easy pieces: for violin and viola" London: Faber Music; New York: G. Schirmer, b1972.

Martinu, Bohuslav. "Three madrigals for violin and viola" London; New York: Boosey & Hawkes, b1949.

Matys, Jiri. "Duo pro housle a violu" op. 39 Praha: Editio Supraphon, b1976.

Milburn, Ellsworth. "Entre nous: violin and viola: 1988" Playing score. St. Louis, Mo. b1988.

Mozart, Wolfgang Amadeus. "Duo in G-dur für Violine und Viola" K.423 Wolfenbüttel : Verlag für musikalische Kultur und Wissenschaft, b1951.

Mozart, Wolfgang Amadeus. "Duo in B-dur für Violine und Viola" K.424 Wolfenbüttel : Verlag für musikalische Kultur und Wissenschaft, b1951

Mozart, Wolfgang Amadeus. "12 duets: for violin and viola" K.487 New York: International Music Co., b1950.

Nardini, Pietro. "Sonate: für Viola, F-moll" Bruxelles: A. Cranz, b1908.

Perle, George Peter. "Solo partita: for violin and viola" Bryn Mawr, Pa.: T. Presser, b1967.

Pichl, Wenzel. "Duo für Violine und Viola" op. 18 nr. 1 Adliswil, Switzerland: Edition Kunzelmann, b1979.

Plagge, Wolfgang. "2 episodes : violin & viola" op. 25 Oslo : Norsk Musikkinformasjon, b1985.

Pleyel, Ignaz. "Three duets: for violin and viola" op. 44 Melville, N. Y.: Belwin Mills, b1972.

Pleyel, Ignaz. "Drei Duos für Violine und Viola" op. 68 Winterthur/Schweiz: Amadeus, b1987.

Pleyel, Ignaz Joseph. "Trois grands duos pour violon et viola" op. 69 Leipzig: C. F. Peters, b1932.

Possinger, Franz Alexander. "Drei Duos für Violine und Viola" op. 4 Winterthur: Amadeus, b1986.

Quinet, Marcel. "Sonatine pour violon et alto, 1965" (El yazması) Marcel Quinet.

Raphael, Gunter. "Duo (c) für Violine und Bratsche" op. 47, no. 2 Süddeutscher Musikverlag, b1959.

Raimondi, Ignazio. "A duett for a violin and viola" Amsterdam: A. J. Heuwekemeijer; Philadelphia: H. Elkan, b1966.

Ribaupierre, Emile de. "Suites montagnardes: pour violon et alto" Lausanne: Foetisch, b1930.

Roger, Denise. "Concert: pour violon & alto" Paris: Denise Roger, b1978.

Rolla, Alessandro. "Duo concertante, c-moll, für Violine und Viola" op.4 no.2 Basel: Edition Kneusslin, b1979.

Rolla, Alessandro. "2 Duos für Violine und Viola" op.6 Sole agent for USA and Canada: C.F. Peters, b1969.

Rolla, Alessandro. "Serenata for violin and viola tuned one third below" op.8 Bristol, Conn.: Rarities for Strings Publications, b1980.

Saunders, Max. "Five fancies for violin and viola" London: Augener, b1955.

Schickele, Peter. "Little suite for autumn: for violin and viola" Bryn Mawr, Pa.: Elkan-Vogel, b1981.

Schmalzle, Gerhard. "Vier Stücke: für Geige und Bratsche" Berlin: Sirius-Verlag, b1953.

Schoen, Moritz. "Sechs leichte und melodische Duettinos: für Violine und Bratsche" op. 37 Leipzig: F.E.C. Leuckart, b1892.

Siegl, Otto. "Duo-Sonatine: für Geige und Bratsche" op. 138 Wien: Österreichischer Bundesverlag, b1949.

Skalkottas, Nikos. "Duo per violino e viola" London: Universal Edition, b1961.

Skorzeny, Fritz. "Duo-Studien: Geige und Bratsche" Wien: Doblinger, b1954.

Spohr, Louis. "Duo für violine und viola" op. 13 Leipzig: C. F. Peters, b1953.

Stamitz, Karl. "Duo in C-Dur für Violine und Bratsche" Münster in Westf.: E. Bisping, b1930.

Thilman, Johannes Paul. "Sechs Duette Für Violine und Viola" Leipzig: Edition Peters: Collection Litolff, b1964.

Vycpalek, Ladislav. "Duo pro housle a violu" op. 20 Praha: Hudevni Matice Umelecke Besedy, b1929.

Werdin, Eberhard. "Senioren-Duo: für Violine & Viola" Wien: Doblinger, b1987.

Werner, Theodore Wilhelm. "Zweite Suite für eine Geige und eine Bratsche" Wolfenbittel: Verlag für musikalische Kultur und Wissenschaft, Winterthur : Amadeus, b1996.

Wohlfahrt, Robert. "28 little duets for violin and viola" op.191 New York: International Music Co., b1957.

Wolff, Christian. "Three pieces: violin and viola" (El yazmasi) Christian Wolff.

Young, Douglas. "Slieve League: for violin and viola" London: Ricordi, b1983.

55. Keman ve Viyola (transp.)

Bach, Johann Sebastian. Duette nach den 15 zweistimm. Inventionen für Klavier: für Violine und Viola" Leipzig: Breitkopf & Hartel, b1952.

Bach, Johann Sebastian. "Vier Duette aus dem dritten Teil der "Clavier Übung," für Violine und Viola" BWV 802-805 Leipzig: Breitkopf & Hartel, b1950.

Handel, Georg Frideric. "Passacaglia for violin and viola" Miami Lakes, Fla. : Masters Music, b1989.

Handel, Georg Frideric. "Sarabande con variazioni for violin and viola" Miami Lakes, Fla. : Masters Music, b1989.

Latham, Lynne. "Fifteen duets for violin and viola / arranged by Lynne Latham from keyboard Works" Leipzig: Edition Peters, b1969.

Mozart, Wolfgang Amadeus. "24 Duetti für Violine und Viola: aus den Opern "Die Zauberflöte" und "Don Giovanni"" Winterthur/Schweiz: Amadeus, b1990.

Mozart, Wolfgang Amadeus. "Zolf Duette: für zwei Bassethorner oder für Violine und Viola" Wolfenbittel: Verlag für Musikalische Kultur und Wissenschaft, b1951.

Nelson, Sheila M. "Stringsongs: for viola" London: Boosey & Hawkes, b1985.

Newman, Michael. "Nympheas rampant" Forward Music, b1988.

56. Keman, Viyola ve Arp

Balassa, Sandor. "Trio per violino, viola e arpa" op. 19 Budapest: Editio Musica; New York: exclusive distributor in the U.S.A., Belwin-Mills, b1971.

Jolivet, Andre. "Pastorales de noel: pour flute (ou violin), basson (ou alto, ou violoncelle) et harpe" Paris: Heugel, b1949.

Maros Rudolf. "Trio per violino, viola e arpa: partitura" Budapest: Editio Musica, b1974.

Pal, Karolyi. "Serenata notturna : per violino, viola e arpa" Budapest: Editio Musica, b1977.

Schlemm, Gustav Adolf. "Harfen Trio: Harfe, Violine und Violoncelle (oder viola)" (El yazması) Gustav Adolf Schlemm. 1965.

57. Keman, Viyola ve Bateri

Maes, Jef. "Trio: pour violon, alto et percussion, voor viool, altviool en slagwerk, 1964" Brussels: CeBeDeM, b1969.

58. Keman, Viyola und Çimbal

Maros, Rudolf. "Trio for violin, viola and cimbalom" Budapest: Editio Musica, b1987.

59. Keman, Viyola ve Gitar

Carulli, Ferdinando. "Tre trii concertanti per violino, viola e chitarra" op. 103 Milano: Suvini Zerboni, b1987.

Matiegka, Wenzel. "Grand trio: pour violon (flûte), alto et guitarre (sic) für Violine (Flöte), Viola und Gitarre" Frankfurt: Zimmerman, b1987.

Molino, Valentino. "Grand trio concertant für Violine, Viola und Gitarre" op.10 Frankfurt: Zimmermann, b1985.

60. Keman, Viyola ve Kontrbas

Skorzeny, Fritz. "Erste Suite für Violine, Viola und Kontr abass (1954/55)" no.1 Wien : Doblinger, b1957.

Walter, Caspar Johannes. "Durchscheinende Etüde I/b : für Geige, Bratsche und Kontrabass : 1991" Köln : Thürmchen Verlag, b1991.

61. Keman, Viyola ve Orkestra

Chailley, Jacques. "Cadences pour la symphonie Concertante K. 364 de Mozart" Paris: Alphonse Leduc, b1964.

Davies, Peter Maxwell. "Strathclyde concerto no. 5 : for violin, viola, and string orchestra" no.5 London ; New York : Boosey & Hawkes, b1994.

Finko, David Rafailovich. "Kontsert dlia skripki i al'ta s orkestrom" Leningrad: Sovetskii kompozitor, b1978.

Graun, Johann Gottlieb. "Konzert für Violine und Viola mit Streichorchester und Continuo" Leipzig: Breitkopf & Hartel, b1957.

Hess, Willy. "Doppelkonzert für Violine, Viola und Orchester" op. 81 Winterthur: Amadeus ; New York: Edition Eulenburg, b1976.

Mozart, Wolfgang Amadeus. "Symphonie Concertante Es Dur für Violine und Viola mit Orchester" K.364 Leipzig : E. Eulenburg, b1940.

62. Keman, Viyola ve Piyano

Collin, G. A. "Lamento: pour archets et piano (ou orgue)" Nice: Georges Delrieu and Cie, b1964.

Fasch, Johann Friedrich. "Trio in D dur für Violine, Viola und Basso continuo: (Kanon)" Leipzig; New York: Breitkopf & Hartel, b1932.

Fuchs, Robert. "Trio: für Violine, Viola und Klavier" op. 115 München-Grafelfing: Verlag Walter Wollenweber, b1975.

Hamann, Erich. "Trio für Klavier, Violine und Viola" op. 38 Wien : Doblinger, b1964.

Hauer, Josef Matthias. "Zwölftonspiel: September 1957" Wien: Doblinger, b1983.

Heinrich XXIV, Prinz Reuss. "Trio: für Violine, Viola und Klavier" op.25 München: Walter Wollenweber, b1985.

Kornauth, Egon. "Trio-Suite für Violine, Violoncello (oder Bratsche) und Klavier" op. 45 Wien: Doblinger, b1957.

Lachner, Ignaz. "Trio für Violine, Viola und Klavier" op. 45 München-Grafelfing: Verlag Walter Wollenweber, b1980.

Lachner, Ignaz. "Trio in Es-dur für Violine, Viola und Klavier" op. 102 Winterthur, Schweik: Amadeus, b1985.

Lachner, Ignaz. "Trio in d-moll für Violine, Viola und Klavier" op. 89 Winterthur, Schweiz: Amadeus, b1985.

Lindblad, Adolf Fredrik. "Trio für Violine, Viola und Klavier" op. 10 München-Grafelfing: W. Wollenweber, b1981.

Mendelssohn-Bartholdy, Felix. "Trio c-Moll für Violine, Viola und Klavier" Leipzig: VEB Deutscher Verlag für Musik, b1986.

Ostreil, Otakar. "Sonatina für Viola, Violine und Klavier" op. 22 Wien: Universal-Edition, b1928.

Scharwenka, Philipp. "Trio in A-Dur für Violine, Viola und Klavier" op. 105 Winterthur, Schweiz : Amadeus, b1998.

Scharwenka, Philipp. "Trio für Violine, Viola und Klavier" op. 121 München-Gräfelfing : W. Wollenweber, b1988.

Telemann, Georg Philipp. "Scherzi melodichi: für Violine, Viola (Voline) und Basso continuo: aus "Pyrmont Kurwoche" 1734" Kassel: Nagels Verlag, b1979.

Telemann, Georg Philipp. "89. Triosonate in g-moll für Violine, Viola da gamba oder Viola und Basso continuo" Winterthur/Schweiz: Amadeus, b1988.

63. Keman, Viyola ve Piyano (transp.)

Mozart, Wolfgang Amadeus. "Konzertante Symphonie für Violine, Viola und Orchester, Es dur, für Violine, Viola und Klavier" K.364 Leipzig: Breitkopf & Hartel, b1955.

Rachmaninoff, Sergei. "Vocalise" op. 34 no.14 New York : Edition Musicus, b1956.

Stamitz, Karl. "Symphonie concertante: pour violon et alto avec accompagnement d'orchestre, re majeur" C. F. Peters Corp., b1958.

Telemann, Georg Philipp. "85. sonata a tre in E major for violin, viola da gamba or viola and basso continuo" Winterthur, Schweiz : Amadeus, b1996.

Thuille, Ludwig. "Trio in Es-Dur für Violine, Viola und Klavier" München-Gräfelfing : W. Wollenweber, b1989.

64. Keman, Viyola ve Viyolonsel

Albrechtsberger, Johann Georg. "Sonata I per violino, viola e violoncello" Budapest: Zenemukiado, b1968.

Amromin, Richard. "String trio" no. 2 Leisure Planet Music, b1980.

Aumann, Franz Joseph. "Divertimento, für Violine, Viola und Violoncello" München: W. Wollenweber, b1980.

Bach, Johann Sebastian. "Two preludes and fugues for violin, viola, and cello" New York: International Music, b1955.

Beethoven, Ludwig van. "Trio, C minor, for violin, viola and violoncello" op. 9 no. 3 London: E. Eulenburg; New York: Eulenburg Miniature Scores, b1900.

Beethoven, Ludwig van. "Trio, D major, for violin, viola and violoncello" op. 9 no. 2 London; New York: Eulenburg, b1938.

Beethoven, Ludwig van. "Trios für Violine, Viola, Violoncell und Serenade für Flöte, Violine, Viola" New York: C.F. Peters, b1913.

Beethoven, Ludwig van. "Sonatina in G major" op. 49 no. 2 Delaware Water Gap, Pa.: Shawnee Press, b1983.

Bergh, Sverre. "Five improvisasjoner" Oslo : Norsk Musikkinformasjon, b1990.

Berkeley, Lennox. "Trio for violin, viola and cello" London: J. & W. Chester, b1944.

Blacher, Boris. "Streichtrio: drei Studien über jüdische Volkslieder: 1931" Berlin: Bote & Bock, b1994.

Boccherini, Luigi. "Three trios for violin, viola and cello" op. 38 New York City: International Music Co., b1943

Boccherini, Luigi. "Sechs Trios für Violine, Viola und Violoncello" op. 47 Winterthur: Amadeus, b1978.

Bredemeyer, Reiner. "Acht Stücke für Streichtrio, 1971" Leipzig: Deutscher Verlag für Musik, b1975.

Cherubini, Luigi. "Zwei Trios für Violine oder Oboe, Viola und Violoncello" Winterthur, Schweiz : Amadeus, b1994.

Dittersdorf, Karl Ditters von. "Divertimento: für Violine, Viola und Violoncello" Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Schott Music Corp., b1969.

Dohnanyi, Erno. "Serenade: for violin, viola, and cello" op. 10 Melville, N.Y.: Belwin Mills, b1983.

Donizetti, Gaetano. "Concertino in D minor for violin, viola, and orchestra: piano reduction" Rarities for Strings Publications, b1980.

Fortner, Wolfgang. "Trio für Violine, Viola und Violoncello (1983) Mainz; New York: Schott, b1987.

Giordani, Tommaso. "Trio in G-dur für Violine, Viola und Violoncello" op.12 no.4 Winterthur: Amadeus, b1990.

Gubaidulina, Sofia. "Trio à cordes : (1989)" Paris : Éditions du Chant du Monde, b1992.

Hamann, Erich. "Streichtrio für Violine, Viola und Cello" op. 28 Wien: Doblinger, b1949.

Hamann, Erich. "Streichtrio in d-moll für Violine, Viola und Cello" op. 30 Wien: Doblinger, b1952.

Harbison, John. "Trio sonata: for violin, viola, and cello" New York: Associated Music Publishers : Milwaukee, b1996.

Hegdal, Magne. "Trio" Oslo : Norsk Musikkinformasjon, b1971.

Herzogenberg, Heinrich v. "Trio für Violine, Viola und Violoncello" op. 27 no. 2 München-Gräfelfing : W. Wollenweber, b1986.

Hess, Willy. "Trio in G-dur für Violine, Viola und Violoncello" op. 76 New York: Edition Eulenburg, b1974.

Hopfe, Julius. "Trio für Violine, Viola und Violoncello" op. 41. Berlin: C. A. Challier, b1856.

Jemnitz, Alexander. "Serenade für Violine, Viola und Violoncell op. 24 Wien: Universal-Edition, b1928.

Jemnitz, Sandor. "Serenade für Violine, Viola und Violoncell" op. 24 Wien: Universal-Edition, b1928.

Jones, Charles. "Trio, violin, viola and violoncello" New York: Henmar Press: sole selling agents, C. F. Peters, b1992.

Kelterborn, Rudolf. "Streichtrio in zwei Teilen und elf Sätzen (1995/1996)" Karlsruhe : Edition Modern, b1996.

Kessler, Thomas. "Trio für Violine, Viola, Violoncello: 1968" Berlin: Bote & Bock, b1971.

Kodály, Zoltán. "Intermezzo per trio d'archi." Budapest: Editio Musica, b1976.

Koetsier, Jan. "Serenade für Streichtrio (Violine, Viola, Violoncello)" Amsterdam: Donemus, b1977.

Koffler, Jozef. "Trio für Geige, Bratsche und Violoncell" op. 10 Wien: Universal-Edition, b1929.

Krenek, Ernst. "Streichtrio in zwölf Stationen" op.237 Kassel; Bärenreiter, b1986.

Luening, Otto. "Fantasia brevis: string trio" Dobbs Ferry, N.Y.: Joshua Corp., b1976.

Mellers, Wilfrid Howard. "String trio: violin, viola & violoncello" London: Lengnick, b1948.

Mozart, Wolfgang Amadeus. "Streichtrio es-dur: (divertimento di sei pezzi): für Violine, Viola und Violoncello" Kassel: Barenreiter-Verlag, b1951.

Mozart, Wolfgang Amadeus. "Divertimento in E flat major for violin, viola and cello" K. 563 New York: International Music Co., b1943.

Mozart, Wolfgang Amadeus. "Four preludes and fugues, a: for violin, viola and cello Bach-Mozart" K.404 New York: International Music Co. b1950.

Mozart, Wolfgang Amadeus. "Streichtriosatz G-dur" Winterthur: Amadeus ; New York: Edition Eulenburg, b1976.

Penderecki, Krzysztof. "String trio : 1990/91" Mainz ; New York : Schott, b1991.

Petyrek, Felix. "Variationen über Volkslieder : für Streichtrio" Wien : Doblinger, b1962.

Petzold, Rudolf. "Trio für Violine, Viola und Violoncello" op. 31 Köln : Hans Gerig, b1956.

Pleyel, Ignaz. "3 trios concertants pour violon, alto et violoncelle" op. 11 Boston: A. P. Schmidt, b1924.

Ponc, Miroslav. "Trio pro housle, violu a violoncello (1937)" Praha: Panton, b1974.

Quinet, Marcel. "Trio a cordes no. 2" Bruxelles: CeBeDeM, b1970.

Raasted, Niels Otto Jensen. "Primavera: Trio for violin, viola og cello" op. 96 Kobenhavn: Samfundet til Udgivelse af dansk Musik, b1959.

Rainier, Priaulx. "String trio: (1965)" London: Schott; New York: Schott Music, b1970.

Reger, Max. "Trio, a minor: for violin, viola, and violoncello" op. 77 London: E. Eulenburg, b1932.

Reicha, Anton. "Trio F-Dur für Violine, Viola und Violoncello" München: W. Wollenweber, b1988.

Reimann, Aribert. "Trio für Violine, Viola und Violoncello" Mainz: B. Schott's Sohne ; New York: Schott Music Corp., b1989.

Rolin, Etienne. "Preludes pour trio a cordes" France: J. M. Fuzeau, b1987.

Rolla, Alessandro. "Trio concertante in B flat for violin, viola, and cello" op. 1, no. 1 Bristol, Conn.: Rarities for Strings Publications, b1984.

Rubin, Marcel. "Streichtrio" Wien : Doblinger, b1964.

Schnittke, Alfred. "Trio für Violine, Bratsche und Violoncello (1985)" Wien: Universal Edition, b1985.

Schroder, Hanning. "Streichtrio" München-Graefelfing: W. Wollenweber, b1977.

Schubert, Franz. "Erstes Trio in B dur: für Violine, Viola und Violoncello" Wiesbaden: Breitkopf & Hartel, b1972.

Siegl, Otto. "Erstes trio 1944" op.134 Wien: Doblinger, b1984.

Solomon, Edward S. "Petite suite: for string trio (violin, viola, and cello or 2 violins and cello)" San Antonio, Tex.: Southern Music Co., b1988.

Storp, Sigmund Hans. "Trio für Violine, Bratsche, Violoncello" Wolfenbüttel: Moseler, b1962.

Taneev, Sergei Ivanovich. "Trio in D major: for violin, viola and cello" New York: International Music Co., b1973.

Thomas-Mifune, Werner. "Animal-party : für Violine und Violoncello, Viola ad. Lib" Edition Kunzelmann, b1995.

Tomasson, Jonas. "Sonata XIII: for violin, viola & violoncello (con sordini)" Reykjavik: Islenszk Tonverkamidstod, b1977.

Villa-Lobos, Heitor. "Trio pour violon, alto et violoncelle" Paris: M. Eschig, b1956.

Webern, Anton von. "Streichtrio" op. 20 Wien: Universal Edition, b1955.

Wildgans, Friedrich. "Drei Kleine Stücke : für Streichtrio" Wien : Doblinger, b1961.

Wordsworth, William. "Trio in G minor for violin, viola & violoncello" London: A. Lengnick, b1947.

Wranitzky, Paul. "Trio ex D a violino, viola con violoncello" Bellingham, Wash.: Medici Music Press, b1983.

65. Keman, Viyola ve Viyolonsel (transp.)

Telemann, Georg Philipp. "Twelve minuets from "Seven times seven and one minuet": violin (flute, oboe), viola (clarinet), and violoncello (bassoon)" New York : C.F. Peters, b1992. vol.1-2.

66. Keman, Viyola, Viyolonsel ve Orkestra

Françaix, Jean. "Divertissement pour violon, alto et violoncelle soli avec accompagnement d'orchestre" Mainz : B. Schott's Söhne ; New York : Schott Music, b1974.

Surtel, Maarten. "'--del amor oscuro" : versie voor hoorn en kamerorkest, 1992" Amsterdam : Donemus, b1992.

67. Keman, Viyola, Viyolonsel ve Piyano

Chailly, Luciano. "Disegni: per quattro strumenti (violino, viola, violoncello, pianoforte)" Ancona, Italy: Edizioni Berben, b1974.

Oyens, Tera de Marez. "Dublin quartet : for violin, viola, violoncello and piano : 1989" Amsterdam : Donemus, b1990.

Saint-Saëns, Camille. "Quatuor pour piano, violon, alto et violoncelle" E Maj. Paris : Éditions musicales du Marais, b1992.

68. Klarinet, Fagot ve Viyola

Reitz, Heiner. "Trio surprise: für Klarinette, Viola und Violoncello oder Fagot" Winterthur: Amadeus, b1991.

69. Klarinet, Keman ve Viyola

Distler, Johann Georg. "Trio concertant; für Klarinette, Violine und Viola" op. 7, no.1 München: Verlag Walter Wollenweber, b1983.

70. Klarinet, Trompet ve Viyola

Raseghi, Andreas. "Trio unter dem Weinstock : für Bratsche, Trompete, Klarinette" München: Ricordi, b1988.

Schiske, Karl. "Musik für Klarinette, Trompete und Bratsch" op. 27 Wien: Universal Edition, b1952.

71. Klarinet ve Viyola

Matys, Jiri. "Suita: pro violu a basklarinet" Praha: Panton, b1976.

Pleyel, Ignaz. "Sonata I (Ben 5491): for clarinet and viola" Monteux, France: Musica Rara, b1985.

72. Klarinet, Viyola ve Orkestra

Bruch, Max. "Double concerto : clarinet (or violin) and viola with orchestra" op. 88 London : N. Simrock, b1995.

73. Klarinet, Viyola ve Piyano

Braunfels, Michael. "Zwölf Variationen über ein französisches Kinderlied: für Klarinette, Viola und Klavier" Bad Schwalbach: Edition Gravis, b1984.

Bruch, Max. "Eight pieces for clarinet, viola and piano, or violin, cello and piano" op. 83 Boca Raton, Fla. : Masters Music, b1993. vol.2.

Escaich, Thierry. "Suppliques : pour clarinette (en la et en si _), alto et piano" Paris : Gerard Billaudot, b1995.

Escher, Rudolf. "Trio for clarinet, viola and piano: (1979)" Amsterdam: Donemus, b1981.

Françaix, Jean. "Trio pour clarinette, alto et piano: (1990)" Mainz; New York: Schott, b1993.

Frendenthal, Otto. "Ashendon bucks: clarinet, viola and piano (1978)" (El yazması) Otto Frendenthal. 1978.

Hummel, Bertold. "Trio für Klarinette, Viola und Klavier" opus 76 Hamburg: J. Schuberth, b1986.

Jacob, Gordon. "Trio for clarinet, viola and piano" Monteux, France: Musica Rara, b1970.

Jacobsson, John. "Fantasistykke; Lyriskt intermezzo; Humoresk" (El yazması) John Jacobsson. 1974.

Jacobsson, John. "Tre Stycken für Klarinette (Violine), Viola und Klavier" op. 45 München-Gräfelfing : W. Wollenweber, b1986.

Lauber, Joseph. "Pastorale". op. 18 (El yazması) Joseph Lauber. 1953.

Liechty, Jon. "Trio for B-flat clarinet, viola, and piano" by Jon Liechty. 1995.

Mozart, W. A. "Trio für Klavier, Klarinette oder Violine und Viola" KV 498 München : Henle, b1981.

Onna, Peter van. "Direction-Speed-Maims : for clarinet, viola and piano : 1990" Amsterdam : Donemus, b1992.

Rehm, P. Otto. "Divertimento in G für Clarinette, Viola & Clavier" Einsiedeln: Meinrad Ochsner, b1952.

Reinecke, Carl. "Trio für Klarinette, Viola und Klavier" op. 264 Winterthur: Amadeus, b1985.

Schumann, Robert. "Fairy tales: for clarinet (or violin), viola, and piano" opus 132 New York: International Music Co. b1956.

Thorkell Sigurbjornsson. "Intrada: invitaiton to a bath" Reykjavik, Iceland: Islenszk Tonverkamdstop, b1974.

Zweig, Stefan. "Die Bäder von Aachen : (Meditation zu "Händels Auferstehung" von Stefan Zweig.) für Klarinette, Bratsche u. Klavier" Oslo : Norsk Musikkinformasjon, b1995.

74. Klarinet, Viyola ve Piyano (transp.)

Fiala, Joseph. "Concertante in B-flat for clarinet, cor anglais/viola and piano reduction" Monteux, France: Musica Rara, b1984.

75. Klarinet, Viyola ve Viyolonsel

Binkerd, Gordon. "Trio, for clarinet in B flat, viola and cello" New York: Boosey & Hawkes, b1970.

76. Klarinet, Viyola, Viyolonsel ve Piyano

Luff, Enid. "Tapestries: for chamber group" London: Primavera, b1980.

77. Kontrbas ve Viyola

Borghi, Giovanni Battista. "1. Sonate für Viola d'Amore (Violino) u. Contrabass" Leipzig: Paul Gunther, b1933.

Keyper, Franz Joseph. "Rondo solo: for double bass and violoncello or viola" London: Yorke Edition, b1974.

Matthias, Leopold. "Fünf Bagatellen : für Viola und Kontrabass" Wien : Verlag Doblinger, b1963.

Nelhybel, Vaclav. "Counterpoint for solo viola and double bass" no.3 Barta Music, b1979.

Sperger, Johann Matthias. "Sonate für Viola und Kontrabass" Wien: Doblinger, b1967.

Walzel, Leopold Matthias. "Fünf Bagatellen: für Viola und Kontrabass" op. 34 Wien: Doblinger, b1963.

78. Korno, Fagot ve Viyola

Kurpinski, Karol. "Nokturne = Nocturne per corno, fagotto e viola. Pejzazmuzyczny" Krakow: Polskie Wydawnictwo Muzyczne, b1985.

79. Korno ve Viyola

Bois, Rob du. "Trois danses tristes: pour cor en fa et alto: 1954" Amsterdam: Donemus, b1971.

Makoveck'y, Jan. "Duo concertant for horn and viola or clarinet no.1 Amsterdam: Edition KaWe, b1968.

80. Korno, Viyola ve Piyano

Seymour, Barab. "Suite for viola, horn and piano" New York : Seesaw Music, b1994.

81. Koro ve Viyola

Roy, Klaus George. "St. Francis' canticle of the sun-"Cantico di frate sole,": for small chorus of four mixed voices (a cappella) and solo viola" op. 17 Los Angeles: Affiliated Musicians, b1953.

82. Mandolin ve Viyola

Korda, Viktor. "Impression für Mandoline und Viola" (El yazması) V. Korda.
1963.

83. Obua, Keman, Viyola ve Çembalo

Janitsch, Johann Gottlieb. "Quadro "O Haupt voll Blut und Wunden": für Oboe, Violine, Viola und Generalbass" Neuhausen-Stuttgart: Hanssler-Verlag, b1973.

84. Obua ve İki Viyola

Maiben, William. "Sonata for oboe and two violas." (El yazması) W. Maiden
1975.

85. Obua ve Viyola

Fiala, Joseph. "Duetto C-Dur für Oboe und Viola" Erstdruck. Wien: Doblinger,
b1988.

86. Obua, Viyola ve Arp

Mortari, Virgilio. "Meditazione : per oboe, viola e arpa" Milano : Rugginenti,
b1992.

87. Obua, Viyola ve Gitar

Meijering, Chiel. "Handgeld: for oboe, guitar and viola, 1987" Amsterdam:
Donemus, b1987.

88. Obua, Viyola ve Piyano

Klughardt, August. "Schilflieder : fünf Phantasiestücke nach Lenau's Gedichten für Pianoforte, Oboe (oder Violine) u. Bratsche" op. 28 Leipzig ; New York : J. Schuberth, b1873.

Telemann, Georg Philipp. "Triosonate c-moll für Oboe, Viola und Basso continuo" Hamburg: H. Sikorski, b1963.

89. Obua, Viyola ve Viyolonsel

Giordani, Tommaso. "Trio in G-dur für Flöte (Violine, Oboe), Viola und Violoncello" op. 12, no. 4 Winterthur: Amadeus, b1990.

Possinger, Franz Alexander. "Trio in F-dur für Oboe (Querflöte), Viola und Violoncello" op. 16 Winterthur: Amadeus, b1982.

90. Org ve Viyola

Ahrens, Joseph. "Sonate: für Viola und Orgel (oder Positiv)" Willy Muller, Sddeutscher Musikverlag, b1955.

Baumann, Waldemar von. "Drei ernste Stücke: für Solo-Streicher und Orgel" Berlin: Chr. Friedrich Vieweg, b1940.

Bertram, Hans Georg. "Jesu, meine Freude: Choralfantasie für Viola (Englishhorn, Klarinette in B, Violoncello) und Orgel" Neuhausen-Stuttgart: Hanssler-Verlag, b1984.

Borris, Siegfried. "Canzona: für Bratsche und Orgel (oder Cembalo)" op. 110 Berlin: Sirius verlag, b1933.

Geiser, Walther. "Sonatine für Viola und Orgel, 1954" op. 46 Winterthur: Amadeus; New York: Edition Eulenburg, b1976.

Glaser, Paul. "Trostung: Andante religioso für Violine (Viola oder Violoncello) u. Orgel" Leipzig: C. F. Kahnt, b1919.

Haydn, Michael. "Konzert C-dur für Orgel (Cembalo), Viola und Streicher" Wein: Doblinger, b1970.

Kmeth, Hans. "3. Lilienfelder Kirchensonate: für Bratsche u. Orgel" (El yazması) Hans Kmeth. 1971.

Kukuck, Felicitas. "Aus tiefer Not" Stuttgart: Hanssler, b1969.

Müller, J. V. "Abend-Andacht: adagio für Viola alta oder Violine und Orgel oder Harmonium oder Piano-Forte" op. 9 Mainz: B. Schott's Sohne, b1883.

Noe, Artur. "Stück for Viola und Orgel, 1907" (El yazması) Artur Noe. 1970.

Senn, Karl. "Zwei Romanzen für Bratsche und Orgel oder Harmonium" op. 27 Leipzig: Fr. Kistner, b1902.

Siegl, Otto. "Weihnachts-Sonate: für Bratsche und Orgel" op. 137 Wien: Doblinger, b1959.

Sowerby, Leo. "Ballade for English horn and organ: (with alternate parts for viola, violin and clarinet)" New York: H. W. Gray, b1950.

Turcke, Carl. "Thema mit Veränderungen für Viola alta und Orgel (oder Pianoforte)" op. 9 Leipzig: C. F. Kahnt, b1912.

Wegman, Theo. "Nostalgia ; Canzone ; Wedding : für Orgel und Altsaxophon Es oder Klarinette B, Viola, Cello" Maur : SME Verlag, b1992.

Wermann, Oskar. "Zwei Vortragsstücke für Viola und Orgel oder Harmonium oder Pianoforte" op. 81 Leipzig: Gebruder Hug, b1893.

Weyrauch, Johannes. "Herzliebster Jesu, was hast du verbrochen: Sonate für Bratsche und Orgel" Stuttgart: Hanssler, b1963.

91. Org ve Viyola (transp.)

Bach, Johann Sebastian. "Choral über "O Mensch Bewein' dein' Sunde gross": für Violine oder Viola und Orgel" Stuttgart: Edition Euterpe, b1929.

92. Org, Viyola ve Orkestra

Haydn, Michael. "Konzert in C-Dur für Orgel (Cembalo), Viola und Streicher"
Wien: Verlag Doblinger, b1970.

93. Piyano Eşlikli Viyola-Piyano Solo (transp.)

Bach, Johann Christoph Friedrich. "Concerto per il piano forte e viola obbligata"
Berlin: Bote & Bock, b1966.

Hartmann, Karl Amadeus. "Konzert für Bratsche mit Klavier, begleitet von
Blasern und Schlagzeug" Mainz; New York: B. Schott's Sohne, b1958.

94. Piyano ve Viyola (çocuklar için)

Hand, Colin. "Progressive pieces : for viola" London : Schott ; New York :
Schott Music Corp., b1977.

Mozart, W. A. "Mozart für Kinder : 18 kleine Kompositionen für Violine und
Klavier" Ebersberg : Editio Alto, b1993.

Murray, Eleanor ve Brown, Sebastian. "Tunes for my viola" London ; New York
: Boosey & Hawkes, b1972.

Salter, Lionel. "Starters for viola : 17 arrangements and original pieces with
piano accompaniment" London : Associated Board of the Royal Schools of Music,
b1988.

95. Piyano ve Viyola

Aaltonen, Erkki. "Preludi ja allegro: alttoviululle ja pianolle" Helsinki: Julkaisija
Erkki Aaltonen, b1983.

Adler, Samuel. "Sonata for viola and piano". Bryn Mawr, Pa.: T. Presser, b1987.

Adolphus, Milton. "Bouncettino for viola and piano" op. 78 New York:
American Composers Alliance, b1957.

Adolphus, Milton. "Improvisation for viola and piano" op. 61 New York:
American Composers Alliance, b1957.

Aichelburg, Wolf v. "Sonate für Viola und Klavier" Köln : P.J. Tonger, b1995.

Akimenko, Fyodor Stepanovich. "Eclogue: pour cor anglais (ou alto ou violon)
avec accompagnement de piano" op. 12 Leipzig: M. P. Belaieff, b1901.

Akimenko, Fyodor Stepanovich. "Romance pour alto avec accompagnement de
piano" op. 13 Leipzig: M. P. Belaieff, b1902.

Allgen, Claude Loyola. "Praeludium; och, Carmen Perlotense: for violoncell
(viola, saxofon) och piano (cembalo, orgel)" (El yazması) Claude Loyola Allgen. 1955.

Ameller, Andre. "Petit nuage: pour alto avec accompagnement de piano" Paris: Alphonse Leduc, b1984.

Ameller, Andre. "Sourire: pour alto avec accompagnement de piano" Paris: Alphonse Leduc, b1984.

Ames, William Thayer. "Sonata for viola and piano" New York: American Composer Alliance, b1953.

Amirov, Fikret. "Elegiia: dlia violoncheli (ili al'ta) i fortepiano" Moskva: Gosudarstvennoe Muzykal'noe Izd-vo, b1951.

Ancelin, Pierre. "Lyriques: 3 pieces pour l'alto avec accompagnement de piano" Paris: Gerard Billaudot, b1984.

Anderson, T. J. (Thomas Jefferson). "Variations on a theme by Alban Berg: for viola and piano" New York: American Composers Alliance, b1977.

Antiufeev, B. (Boris). "Dva dramaticheskikh epizoda dlia al'ta i fortepiano" Moskva: Gos. muzykal'noe izd-vo, b1946.

Applebaum, Edward. "Foci: for viola and piano" London: J. & W. Chester/Ed. W Hansen, b1973.

Arends, Andrei (Genrikh) Fedorovich. "Ballad: for viola and piano" Moscow: Muzyka, b1985.

Ashton, Algernon. "Sonate A moll für pianoforte und viola" op. 44 Berlin: N. Simrock, b1891.

Auber, Chantal. "Introduction et allegro pour alto et piano" Paris : Durand ; Bryn Mawr, U.S.A. : T. Presser, b1993.

Aubin, Tony. "Passacaglia del' addio: pour alto et piano" op.55 Paris: A. Leduc, b1977.

Bach, Carl Phillip Emanuel. "Sonata in G minor for viola and piano" New York: International Music, b1955.

Bacri, Nicolas. "Deux lieder: pour alto et piano" Paris: Editions Calao, b1981.

Barab, Seymour. "Duo for viola and piano". New York: Seesaw Music, b1994.

Barab, Seymour. "Duo II for viola and piano". New York: Seesaw Music, b1994.

Barab, Seymour. "Duo III for viola and piano". New York: Seesaw Music, b1994.

Barnett, David. "Ballade: for viola and piano" op. 16 New York: Oxford University Press, b1959.

Barrell, Bernard. "A pageant of pieces: for viola and piano" op. 100 London: Stainer & Bell, b1986.

Barrell, Joyce. "Three fours: viola and piano" op. 45 London: Barry Brunton Music Publisher, b1986.

Bartos, Jan Zdenek. "Sonatina: viola e piano" op. 46 Prague: Orbis, b1950.

Bass, Philip. "Four lyric movements: viola and piano" Ayrshire, Scotland: Piper Publications, b1988.

Bass, Philip. "Viola walkways: 7 elementary pieces for viola and piano". Ayrshire, Scotland: Piper Publications, b1988.

Bassett, Leslie. "Sonata for viola and piano" New York: American Composers Alliance, b1957.

Bates, David S. "Suenas: gestures and interludes one for viola and piano" Fresno, Calif." APR Publishers, b1975.

Bauer, Ross. "Chin music: viola and piano". New York: C. F. Peters, b1993.

Beale, James. "Ballade: for viola and piano" op. 23 New York: American Composers Alliance, b1958.

Beale, James. "Sonata for viola and piano" op. 44. New York: American Composers Alliance, b1985.

Beer, Leopold Josef. "Concertino in E minor I position" op. 47 Cologne, Germany: Bosworth, b1925.

Belyi, Viktor Arkad'evich. "Poema; dlia al'ta i fortepiano" Moskva: Gos. izd-vo muz. sektor; Wien: Universal Edition, b1929.

Benary, Peter. "Kleine Kammermusik für Bratsche und Cembalo" Wolfenbüttel: Moseler Verlag, b1972.

Benary, Peter "Ballade für Viola und Klavier" (El yazması) P. Benary, 1990.

Ben-Haim, Paul. "Three songs without words for viola and piano" Tel-Aviv: Israeli Music Publications; New York: Leeds Music, b1953.

Benjamin, Arthur. "Sonata: for viola and pianoforte" London; New York: Boosey and Hawkes, b1947.

Berlyn, A. "Nocturne pour alto ou violoncello avec accomp. d'orchestre ou de piano" op. 161 Offenbach: Jean Andre, b1904.

Bernaud, Alain. "Contrastes: pour alto et piano" Paris: Editions Rideau Rouge, b1968.

Beuger, Antoine. "La part du peu : für Geige (Bratsche) und Klavier" Berlin : Edition Wandelweiser, b1992.

Bezrukov, Georgii. "Tri legkie pesy dlia alta i fortepiano" Moskva: Gos. muz. izd-vo, b1950.

Blackwood, Easley. "Sonata for viola and piano" op.1 Philadelphia : Elkan-Vogel, b1959.

Bliss, Arthur, Sir. "Sonata dlia al'ta i fortepiano" Moskva: Muzyka, b1975.

Bloch, Ernest. "Meditation and processional: for viola and piano" New York/London: G. Schirmer, b1954.

Bloch, Ernest. "Suite for viola and piano or orchestra" New York: G. Schirmer, b1948.

Bloch, Ernest. "Suite hebraique: for viola (or violin) and piano" New York: G. Schirmer, b1953.

Boeck, Auguste de. "Deux esquisses" Bruxelles: Schott Freres, b1932.

Boisdeffre, Rene de. "Berceuse: for viola and piano" op. 23 Melville, N.Y.: Belwin Mills, b1972.

Booren, Jo van den. "Haiku : for viola and piano" op. 92 Amsterdam : Donemus, b1994.

Borris, Siegfried. "Kleine Suite: für Bratsche und Klavier" Berlin: Sirius-Verlag, b1966.

Bortolotti, Mauro. "Combinazioni libere: improvvisazione per viola e pianoforte" Milano: Ricordi, b1968.

Bottje, Will Gay. "Fantasy sonata" New York: American Composers Alliance, b1959.

Bowen, York. "Sonata I, C moll, viola und piano" London: Edition Schott, b1972.

Bowen, York. "Sonata II, F dur, viola und piano" Mainz: B. Schott's Sohne, b1911.

Bozza, Eugene. "Improvisation burlesque: pour alto et piano" Paris: A. Leduc, b1968.

Brahms, Johannes. "Clarinet sonata in F minor,; clarinet & piano or viola & piano" op. 120 no. 1 London: Augener, b1951.

Brahms, Johannes. "Sonatensatz (Scherzo): for violin (or viola) and piano" New York: G. Schirmer, b1951.

Brahms, Johannes. "Sonata in E-flat, for viola and piano" op. 120 no. 2 New York: G. Schirmer, b1979.

Bresgen, Cesar. "Sonate für Bratsche und Klavier" Heidelberg: Musikverlag Willy Muller, b1939.

Bridge, Frank. "Two pieces for viola and piano" Miami Lakes, Fla.: Masters Music, b1989.

Britten, Benjamin. "Lachrymae: reflections on a song of Dowland: for viola and piano" op. 48 London: Boosey & Hawkes, b1951.

Broeren, Henri. "Exposition and developments : for viola and piano" op. 2 Amsterdam : Donemus, b1993.

Broz, Frantisek. "Jarni sonata: ro violu a klavir" Praha: Orbis, b1951.

Bröder, Alois. "Subimago : für Viola und Klavier" Köln : P. J. Tonger, b1995.

Bunin, Revol Samoilovich. "Sonate für Viola und Klavier" op. 26 Leipzig: Edition Peters, b1972.

Busser, Henri. "Rhapsodie armenienne: (sur des themes populaires): pour alto et piano" op. 81 Paris: Costallat, b1930.

Busser, Henri. "Catalane: sur des airs populaires, pour alto avec accompagnement de piano" Paris: Henry Lemoine, b1926.

Callhoff, Herbert. "Lights and shadows : Vier Stücke für Viola und Klavier, 1992 Bad Schwaldbach : Gravis, b1992.

Capoianu, Dumitru. "Sonata pentru viola si pian" Bucuresti: Editura de Stat Pentru Literatura si Arta, b1955.

Carles, Marc. "Intensites: pour alto et piano" Paris: Alphonse Leduc, b1964.

Carse, Adam von Ahn. "A breezy story: for viola and piano" London: Stainer & Bell, b1932.

Casadesus, Francis. "Deux pieces pour alto" Paris: Henry Lemoine, b1947.

Casadesus, Robert. "Sonata for viola & piano" op. 12 New York City: International Music, b1989.

Ceulemans, Ivo. "Capriccio per violino o viola e pianoforte" Bruxelles: Schott Freres, b1971.

Chailley, Jacques. "Sonate pour alto et piano" Paris; A. Leduc, b1942.

Challen, Henri. "Diptyque: pour alto et piano" Paris: Alphonse Leduc, b1961.

Charpentier, Jacques. "Couleurs pour une sonate imaginaire : pour alto et piano" Paris : A. Leduc, b1991.

Charpentier, Raymond (Louis Marie). "Sonate en trois parties enchainées: pour alto et piano" (El yazması) Raymond Charpentier. 1932.

Chaynes, Charles. "Alternances: pour alto et piano" Paris: Alphonse Leduc, b1966.

Chemerdzhi, Nikolai Karpovich. "Siuita dlia al'ta s fortepiano" op. 4 Moskva: Muzsektor Gosizdata; Wien: Universal-Edition, b1930.

Clarke, Henry Leland. "Nocturne for viola & piano" New York: American Composers Alliance, b1956.

Clarke, Rebecca. "Passacaglia on an old English tune: for viola (or violoncello) and piano" New York: G. Schirmer, b1943.

Clarke, Rebecca. "Sonata for viola (or cello) and piano" New York: Da Capo Press, b1986.

Cooper, Paul. "Variants II: for viola and piano" London: Chester Music, b1975.

Cordero, Roque. "Tres mensajes breves: for viola and piano" New York: Peer International Corp., b1970.

Corrette, Michel. "Sonata in B-dur für Viola und Basso continuo" Winterthur, Schweiz: Amadeus, b1992.

Cosma, Edgar. "Sonatina, pentru corn (viola) si pian" Bucuresti: Editura de Stat Pentru Literatura si Arta, b1955.

Cowell, Henry. "Hymn and fuguing tune for viola and piano" no.7 New York: Peer International, b1953.

Cox, Kenneth. "Sonata for viola and piano" op. 31 London: B. Brunton, b1986.

Cramer, J. B. (Johann Baptist). "Walzer" Mainz: B. Schott's Sohne, b1914.

Creston, Paul. "Suite, viola and piano" New York: Pro-Arte Publications, b1938.

Creston, Paul. "Homage: for viola or violoncello and piano" op. 41 Delaware Water Gap, Pa.: Shawnee Press, b1950.

Creston, Paul. "Suite; viola and piano" op.13 Templeton Pub. Co.; Delaware Water Gap, Pa.: sole selling agent: Shawnee Press, b1938.

Cruft, Adrian. "Impromptu: for clarinet or viola and piano" op. 22 London: Joad Press, b1982.

Cutter, Benjamin. "Eine Liebes-Novelle-A love story: 5 Bagatellen für Viola und Pianoforte" op. 20 Boston: Arthur P. Schmidt, b1895.

Dahl, Ingolf. "Divertimento: for viola and piano" New York: G. Schirmer, b1951.

Dale, Benjamin. "Phantasy for viola and pianoforte" op. 4 London: Schott; New York: Associated Music Publishers, b1912.

Dale, Benjamin. "Suite for viola and pianoforte, op. 2 London: Novello, b1913.

Defossez, René. "Improvisation et fugato: pour alto et piano" Brussels: CeBeDeM, b1978.

Del Campo, Conrado. "Pequeña pieza : viola y piano" op. 6 Madrid : Editorial de Música Española Contemporanea, b1992.

Delden, Lex van. "Suite voor altviool en piano" Amsterdam: Donemus, b1949.

Denhoff, Michael. "Champs de mars: Inventionen nach March Chagall, für Viola und Klavier" Wiesbaden: Breitkopf & Hartel, b1982.

Dessau, Paul. "Sonatine für Viola und Klavier" Dresden: Dresdner Verlag, b1943.

Diemer, Emma Lou. "Lovely song : for viola and violin (one player)" New York, N.Y. : Seesaw Music, b1993.

Dionisi, Renato. "Sonatina: per viola e pianoforte" Milano: Edizioni Suvini Zerboni, b1984.

Dittersdorf, Karl, Ditters von. "Sonate für Viola und Klavier in Es-dur" Leipzig: F. Hofmeister, b1922.

Dodgson, Stephen. "Four fancies: for viola and piano" London: Chappell, b1964.

Domazlicky, Frantisik. "5 bagatelle: per viola e pianoforte" op. 41 Praha: Tisk Dilia, b1962.

Donato, Vincenzo di. "Variazioni: sopra un tema di R. Schumann" Bologna: Edizioni Bongiovanni, b1921.

Draeseke, Felix. "Sonate für Viola alta und Klavier, Nr. 1 (c-moll)" Germany: F. Draeseke Gesellschaft, b1956.

Driessler, Johannes. "Fünf Stücke für Viola und Klavier" op. 24/3b Kassel: Barenreiter, b1953.

Duhamel, Maurice. "Soniou an dous: les chants de la fiancée" Paris: Rouart, Lerolle & Cie, b1921.

Durbin, Jean. "In memoriam; Melodie-impressions: pour alto (viola) et piano" Centraton Musikverlag, b1983.

Dydo, John Stephen. "Fantasy and variations for viola and piano" New York: American Composers Alliance, b1971.

Eccles, Henry. "Sonata" Moskva: Gos. muz. Izd-vo, b1953.

Enesco, Georges. "Concertstück: for viola and piano" Miami Lakes, Fla.: Masters Music, b1988.

Erdmann, Dietrich. "Prisma: für Viola und Klavier" Wiesbaden: Breitkopf & Hartel, b1985.

Evelt, Robert. "Viola sonata" New York: American Composers Alliance, b1959.

Feld, Jindrich. "Mala sonatina pro violu a klavir" Praha: Supraphon, b1976.

Ferguson, Howard. "Four short pieces: for viola and piano" London; New York: Boosey & Hawkes, b1937.

Fievet, Paul. "Chant elegiaque: alto et piano" Paris: Alphonse Leduc, b1919.

Filas, Juraj. "Sonata, pro violu a klavir: (1978)" Praha: Panton, b1984.

Fine, Marshall. "Suite for viola and piano" op. 26 Greensboro, NC : Latham Music, b1995.

Finney, Ross Lee. "Second sonata, viola and piano" New York: C. F. Peters, b1971.

Firket, Leon. "Concert Stück: pour alto (viola) avec accompt. de piano" Bruxelles:L Schott Freres, b1902.

Fitelberg, Jerzy. "Serenade for violin or viola and piano" New York: Southern Music, b1954.

Flackton, William. "Sonata in C for viola and piano (or harpsichord)" op. II no. 4 London: Schott; New York: Associated Music Publishers, b1954.

Flackton, William. "Sonata in G for viola and piano (or harpsichord)" London: Schott; New York: Associated Music Publishers, b1942.

Flackton, William. "Four sonatas for viola and basso continuo" Winterthur : Amadeus, b1995.

Fletcher, Grant. "Zortzicos VI: viola and piano" (El yazması) Grant Fletcher. 1971

Foerster, Joseph Bohuslav. "Zbirozska suita: pro violu a klavir (1940)" op. 167 Praha: Hudebni matice Umelecke besedy, b1943.

Fongaard, Bjorn. "Sonatina for viola and piano" op. 126, nr. 28 Oslo: Norsk Musikkinformasjon, b1971

Forsyth, Cecil. "Chanson celtique: pour viola et piano" Mainz: B. Schott's Sohne, b1936.

Fraczkiewicz, Aleksander. "Sonatina na altowke i fortepian" Krakow: Polskie Wydawnictwo Muzyczne, b1977.

Frid, Geza. "Vice versa II, voor altviool en piano, 1984" op.96 Amsterdam: Donemus, b1984.

Fuchs, Robert. "Phantasiestücke: für Viola und Klavier" op. 117 München-Grafelfing: W. Wollenweber, b1977.

Fuchs, Robert. "Sonate für Viola und Klavier" op. 86 Winterthur: Amadeus, b1978.

Fuleihan, Anis. "Recitative and sicilienne: for violoncello (or viola) and piano" New York: Southern Music Pub. Co., b1945.

Fulton, Norman. "Sonata de camera: for viola and piano" London: J. & W. Chester Ltd., b1952.

Furst, Paul Walter. "Sonatine für Viola und Klavier" op. 13 Wien: Verlag Doblinger, b1966.

Gal, Hans. "Suite for viola & pianoforte" op. 102 London : N. Simrock, b1973.

Gamburg, Grigorii. "Napev: dlja al'ta s fortepiano aus dem "Hohen Lied"" op. 5, no. 1 Vena: Universalnoe Izd-vo; Moskva: Muzsektor Gosizdata, b1928.

Gamburg, Grigorii. "Dva napeva; dlja al'ta s fortepiano" op. 5, no. 2 Moskva: Muzsektor Gosizdata; Vena: Universalnoe Izd-vo, b1928.

Gange, Kenneth. "Homage to the baroque: sonata in G major for viola and keyboard" Stone, England: Piper Publications, b1985.

Garcin, Jules Auguste. "Concertino pour alto ou violoncelle: avec accompagnement de piano" op. 19 Paris: Henry Lemoine, b1903.

Gattermeyer, Heinrich. "Sechs Grotesken: für Viola und Klavier" op. 108/1 Wien: Verlag Doblinger, b1977.

Gawronski, Wojciech. "Sonata na altowke i fortepian" op. 22 Krakow: Polskie Wydawnictwo Muzyczne, b1953.

Geissler, Fritz. "Sonate für Viola und Klavier" Leipzig: Edition Peters, b1971.

Genzmer, Harald. "Sonate für Bratsche und Klavier" Berlin: Ries & Erler, b1940.

Genzmer, Harald. "Zweite sonate für Bratsche und Klavier: (1955)" Kassel: Barenreiter, b1958.

Genzmer, Harald. "Sonatine für Viola und Klavier" Frankfurt: Henry Litolf's Verlag; New York: C.F. Peters, b1973.

Ghent, Emmanuel. "Entelechy: a concert-piece for viola and piano". New York: Oxford University Press, b1963.

Giampieri, Alamiro. "Fantasia, per viola e pianoforte" Milano; New York: G. Ricordi, b1939.

Gideon, Miriam. "Sonata for viola & piano" New York: American Composers Alliance, b1957.

Gistelinc, Elias. "Song for Beatrice : for viola or violoncello and piano 1993" opus 54. Bruxelles : CeBeDeM, b1993.

Glanert, Detlev. "3 Stücke für Viola und Klavier" Berlin: Bote & Bock, b1986.

Glasunov, Aleksandr Konstantinovich. "Elegie für Viola und Klavier" op. 44 Frankfurt: M.P. Belaieff, b1953.

Glinka, Mikhail Ivanovich. "Neokonchennaia sonata dlia al'ta i fortepiano" Moskva: Izd-vo Muzyka, b1977.

Glukh, Mikhail. "P'esy dlia al'ta s fortepiano" Leningrad: Gos. muz. izd-vo, b1956.

Godfrey, Daniel S. "Five character pieces: for viola and piano" New York: American Composers Alliance, b1976.

Goeb, Roger. "Concertant III for solo viola and piano" New York: American Composers Alliance, b1952.

Golestan, Stan. "Arioso et allegro de concert: pour alto et piano" Paris: Salabert, b1933.

Golovin, A. (Andre). "Sonata breve: dlia al'ta i fortepiano" Moskva: Sovetski kompositor, b1982.

Goltermann, Georg. "Grand duo: pour piano et violoncello ou viola" op. 25. Leipzig: C. F. Peters, b1880.

Gorli, Sandro. "Rondò per viola e pianoforte". Milano: Ricordi, b1986.

Gotkovsky, Ida. "Invocation lyrique: pour alto et piano" Paris: Gerard Billaudot, b1983.

Gow, David. "Nocturne and capriccio for viola and piano" op. 31 London: Augener, b1957.

Grabner, Hermann. "Sonate f-moll für Viola (od. Violine) und Klavier" op. 47 Leipzig: Kistner & Siegel, b1931.

Graue, C. D. "Menuetto scherzando" op. 27 Leipzig: Fr. Kistner, b1895.

Graugaard, Lars. "Between two : for viola and piano" op. 14 Kobenhavn : Engstrøm & Sødning Musikforlag, b1984.

Grgic, Stjepan. "Za violu i klavir: sveska I" Knjazevac, Yugoslavia: Muzicko izdavacko preduzece, b1974.

Grief, Olivier. "Na pari tomaj: pour alto et piano". Paris: Editions Max Eschig, b1978.

Grimm, Friedrich Karl. "Nordische Erzählung Nr. 1: (nach Knut Hamsums Erzählung "Viktoria"): für Bratsche oder Violine und Klavier" op. 54 Wolfenbittel: Verlag für Musikalische Kultur und Wissenschaft, b1936.

Grosser, Alfons. "Notturmo für Englisch Horn (oder Viola) mit Klavier- (Orch.)" op. 52 (El yazması) Alfons Grosser. 1942.

Grudis, Juozas. "Dvi pjeses altui su fortepijonu" St. Simkus. Vilnius: Vaga, b1966.

Guillou, Rene. "Elegie: pour alto (ou cor anglais) et piano" Paris: Henry Lemoine, b1927.

Haag, Hanno. "12 Miniaturen: für Viola und Klavier" op. 24 Wolfenbittel: Moseler Verlag, b1984.

Habersack, Karl. "Sonate für Bratsche und Klavier" op. 61/1 (El yazması) Karl Habersack. 1941.

Hahn, Reynaldo. "Soliloque et forlane: pour alto et piano" Paris: Editions Max Eschig; New York: Associated Music Publishers, b1937.

Haidmayer, Karl. "Bratschen-Sonate" no.1 Graz : Eigenverlag des Komponisten, b1968

Haller, Hermann. "Trois Nocturnes: für Viola und Klavier" Locarno: Edizioni Pegasus, b1977.

Hamilton, Iain. "Sonata for viola and piano" op. 9 London: Schott, b1954.

Hanesyan, Harutyun. "Elegie per viola (ou violoncello e pianoforte)" Paris: Edition Max Eschig, b1932.

Hanesyan, Harutyun. "Nocturne per viola (ou violoncello e pianoforte)" Paris: Edition Max Eschig, b1936.

Hanesyan, Harutyun. "Pastorale et rondo pour alto et piano" Paris: Editions Max Eschig, b1960.

Hanesyan, Harutyun. "Andantino pour viola ou violon et piano" Paris : Editions Max Eschig, b1960.

Harris, Roy. "Soliloquy and dance: for viola and piano" New York: G. Schirmer, b1941.

Harris, Russell G. "Variations for viola and piano" op. 30 New York: American Composers Alliance, b1948.

Harsanyi, Tibor. "Sonate pour alto et piano" Paris: Heugel, b1958.

Haruthyunyan, Alekhsandr Grigori. "Sonata "retro": dlia al'ta i fortepiano" Moskva: Sovetskii Kompozitor, b1988.

Hauser, Michele. "Quattro romanze senza parole: per viola con accompagnamento di pianoforte" Milano; New York: G. Ricordi, b1927.

Hauta-aho, Teppo. "Tuokioita alttoviululle ja pianolle" Helsinki: Suomalaisen Musiikin Tiedotuskeskus, b1975.

Hedges, Anthony. "Sonatina for viola and piano" op. 91 Beverly: Westfield Music, b1982.

Heilmann, Harald. "Sonata serena: für Klarinette in B oder Viola und Klavier" Heidelberg: Willy Muller, b1987.

Hennessy, Swan. "Sonate celtique: pour piano et alto" op. 62 Paris: Editions Max Eschig, b1924.

Hennessy, Swan. "Quatre morceaux pour saxophone alto ou alto et piano" op. 71 Paris: Editions Max Eschig, b1929.

Herzogenberg, Heinrich von. "Legenden: für Viola und Klavier" op. 62 Winterthur: Amadeus; New York: Edition Eulenburg, b1976.

Hessenberg, Kurt. "Sonate für Bratsche und Klavier" op. 94 Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Schott Music Corp., b1976.

Hill, Anthony Herschel. "Two pieces for viola and piano" London: Stainer & Bell, b1982.

Hindemith, Paul. "Sonate für Bratsche und Klavier" Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Ass. Music Publishers, b1940.

Hindemith, Paul. "Sonate für Bratsche und Klavier" op. 11 no. 4 Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Schott Music Corp., b1949.

Hoegelnad, Eilert. "Sonatine for viola og klaver" Oslo : Norsk Musikkinformasjon, b1993.

Höffer, Paul. "Bratschen-Musik mit Klavier" Halle: Mitteldeutscher, b1950.

Holstein, Jean Paul. "5 épisodes de la vie d'un altiste: pour alto et piano". Paris: G. Billaudot, b1986.

Honegger, Arthur. "Sonate pour alto et piano" Paris: M. Eschig, b1921.

Horusitzky, Zoltan. "Sonata per viola e pianoforte" Budapest: Editio Musica, b1974.

Hovhaness, Alan. "Campuan sonata: for viola and piano" op. 371 Lim Chong Keat, b1983.

Hoyer, Karl. "Sonate für Viola & Klavier" op. 30 Berlin: N. Simrock; New York: T. B. Harms Co., b1923.

Huhn, Ernst Joachim. "Sonatine für Viola und Klavier" Leipzig: Selbstverlag, b1932.

Hummel, Bertold. "Albumblatt: viola and piano" Hamburg: N. Simrock, b1989.

Hummel, Johann Nepomuk. "Sonate Es-dur für Viola und Klavier" op. 5 no. 3 Wien: Verlag Doblinger, b1960.

Inghelbrecht, Desire Emile. "Prelude et saltarelle: pour alto et piano" Paris: A. Z. Mathot, b1907.

Inghelbrecht, Desire Emile. "Impromptu pour alto et piano" Paris: Alphonse Leduc, b1922.

Israel-Meyer, Pierre. "Sept inventions: pour alto et piano" A. Alain Gelfmann, b1964.

Istvan, Miloslav. "Ronda pro violu a klavir" Praha: Statni Nakladatelstvi Krasne Literatury, Hudby a Umeni, b1960.

Ivanov-Radkevich, Nikolai Pavlovich. "Sonata-poema: dlia al'ta i fortepiano" Moskva: Gos. muzykal noe izd-vo, b1947.

Jacob, Gordon. "Sonatina: for viola or clarinet and piano" London: Novello, b1949.

Jacob, Gordon. "Air and dance: for viola and piano" London: Oxford University Press, b1957.

Jacobson, Maurice. "Berceuse: for viola and pianoforte" London: Oxford University Press; New York: Carl Fischer, b1946.

Jacoby, Hanoch. "King David's lyre: violin or viola and piano" Tel-Aviv: Israeli Music Pub.; New York: Leeds Music Corp., sole representative for the Western Hemisphere, b1953.

Jensen, Walther. "Sonate for bratch og klaver 1956 op. 21 Kobenhavn: Samfundet til udgivelse af dansk musik, b1985.

Joachim, Joseph. "Hebraische Melodien: nach Eindrücken der Byronschen Gesänge: für Viola und Pianoforte" op. 9 Leipzig: Breitkopf & Hartel, b1913.

Joachim, Joseph. "Variationen über ein eigenes Thema : für Viola und Pianoforte" op. 10 Leipzig : Breitkopf & Härtel, b1930.

Jockisch, Reinhold. "Drei lyrische Stücke für Viola oder Viola alta mit Begleitung des Pianoforte" op. 4 Leipzig: Siegel, b1902.

Jolivet, André. "Chant d'oppression: pour piano et alto". Paris: Editions Salabert, b1993.

Jones, Douglas. "Three pieces for viola and piano" London; New York: Schott, b1977.

Jongen, Joseph. "Allegro appassionato : pour alto et piano" op. 79 Paris : A. Leduc, b1949.

Jora, Mihail. "Sonata pentru viola si pian" op. 32 Bucuresti: Editura de Stat Pentru Literatura si Arta, b1956.

Joubert, Claude-Henry. "Menuet de l'argyronete: pour alto et piano" Macon Cedex, France: Editions Robert Martin, b1985.

Juon, Paul. "Sonatas, viola, piano D major" op. 15 Berlin: Verlag der Schlesinger'schen Buch & Musikhandlung, b1938.

Juon, Paul. "Sonatas, viola, piano F major" Berlin: Verlag der Schlesinger'schen Buch & Musikhandlung, b1924.

Kalliwoğa, Johann Wenzel. "Sechs Nocturnes für Viola und Klavier" op. 186 Frankfurt; New York: C.F. Peters, b1973.

Karaev, Kara. "5 p'es: skripka iakhud alt ila ochun kochurma" Bakı: Azerbaijan Dövlət Musiqi Nashriyatı, b1952.

Kauffmann, Leo Justinus. "Kleine Suite: für Bratsche und Klavier" Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Ass. Music Pub., b1939.

Keldorfer, Robert. "Sonate für Viola und Klavier, 1964" Wien: Verlag Doblinger, b1966.

Khachaturian, Aram Ilich. "Andantino" Moskva: Gosudarstvennoe Muzykal'noe, b1955.

Khitsunov, Serhii Ipolytovych. "Sonatas dlia al'ta i forte piano" Kiiv: Sovetskii Kompozitor, b1961.

Khozak, Rafail Matveich. "Marsel' Marso i ego videmiia: Siuta dlia al'ta i fortepiano" Moskva: Sovetskii Kompozitor, b1988.

Kiel, Friedrich. "Sonate, für Pianoforte und Viola (oder für Pianoforte mit Violoncello oder Violine)" op. 67 Berlin: Ed. Bote & G. Bock, b1902.

Kiel, Friedrich. "Drei Romanzen für Viola und Klavier" op. 69 Adliswil-Zurich: Amadeus, b1972.

Kiepert, Max. "Romanze: für Cello oder Bratsche" op. 22 Wilhelmshaven: Heinrichshofen's Verlag, b1958.

Kirkor, Georgi. "Dve p'esy dlia al'ta i fortepiano". Moskva: Gos. muz. izd-vo, b1953.

Kirkor, Georgii Vasil'evich. "Kontsertnaia fantaziia dlia al'ta i fortepiano" Moskva: Muzyka, b1967.

Klaas, Julius. "Sechs Tondichtungen: für Viola und Klavier" op. 14 Magdeburg: Heinrichshofen's Verlag, b1940.

Klaas, Julius. "Sonate für Viola und Klavier" op.40 Wilhelmshaven: Heinrichshofen's Verlag, b1965.

Klengel, Paul. "Drei Romanzen für Viola und Klavier" op. 46 Leipzig: Fr. Kistner, b1912.

Klengel, Paul. "Sechs Stücke für Bratsche und Klavier" op. 39 Leipzig: Breitkopf & Hartel, b1910.

Klingler, Karl. "Sonatas, viola, piano, D minor" Berlin: N Simrock, b1909.

Knigge, Wilhelm baron. "Deux morceaux de salon : pour alto et piano our accompagnement de deux violon, violoncello et contrebass" op. 86 Potschappel : Bellman & Thumer, b1923.

Kochan, Gunter. "Sonate für Viola und Klavier" Berlin: Verlag Neue Musik, b1988.

Kochlin, Charles. "Sonate pour piano et alto" op. 53. Paris: M. Senart, b1923.

Kohler, Moritz. "Elegie: pour viola avec accompagnement de piano" op. 31 Moscou: P. Jurgenson, b1922.

Kolb, Barbara. "Related characters: for viola and piano" New York: Boosey & Hawkes, b1985.

Koringer, Franz. "Sonata profana 7: Viola & Klavier" Wien: Doblinger, b1987.

Kornauth, Egon. "Sonate cis-moll für Viola (oder Klarinette) und Klavier" op. 3 Wien: Ludwig Doblinger, b1913.

Kouguell, Arkadie. "Suite dans le style ancien : pour alto et piano" Paris : Gallet, b1950.

Kovalev, V. "Pema: dlia al'ta i fortepiano" Moskva: Gosudarstvennoe Muzykal'noe Izd-vo, b1952.

Kozlovskii, Aleksei Fedorovich. "Sonata dlia al'ta i fortepiano" Moskva: Vsesoiuznoe Izd-vo Sovetskii Kompozitor, b1970.

Krein, Aleksandr Abramovich. "Prolog" Moskva: Sovetskii Kompozitor, b1962.

Kreuz, Emil. "Sketch" op. 13 no. 3 London: Augener, b1918.

Kriukov, Vladimir Nikolaevich. "Dve p'esy dlia skripki (ili al'ta, ili violoncheli) i fortepiano" Moskva: Gos. muzykal'noe izd-vo, b1950.

Kriukov, Vladimir Nikolaevich. "Sonata dlia al'ta i fortep'iano" op. 15 Moskva: Gos. muzykal'noe izd-vo, b1959.

Kruez, Emil. "Der violaspieler: Sammlung von progressiv geordneten Stucken für Viola und Klavier" op. 13 Mainz: B. Schott's Sohne, b1944.

Kuhn, Siegfried. "Sonate (h-moll) für Bratsche und Klavier" op. 7 Kuhn. Berlin: Ries & Erler, b1909.

Kutavicius, Bronius. "Sonate für Viola ud Klavier 1968" Leipzig: Edition Peters; New York: C. F. Peters, b1984.

Kwiatkowski, Pyszard. "Sonata per viola e pianoforte" Krakow: Polskie Wydawn. Muzycczne, b1983.

Labroca, Mario. "Suite per viola e pianoforte" (El yazması) Mario Labroca.

Lampe, K. "Erinnerungen eines Greises: für Viola und Klavier" (El yazması) K. Lampe. 1955

Langer, Hans-Klaus. "Thema mit Variationen für Viola und Klavier" Berlin: Astoria Verlag, b1958.

Lebic, Lojze. "Meditacije za dva: za violu in violoncello" Ljubljana: Drustva slovenskih skladateljev, b1972.

Leighton, Kenneth. "Fantasia on the name Bach: for viola and piano" op. 29 London: Novello, b1957.

Lesieur, Emile. "Automne: pour alto avec accompagnement de piano" Paris: M. Combre, b1985.

Lessle, Adolf. "Capriccioso" Stettin: Baltischer Musikverlag; Mainz: Eigentümer der Verlags- und Aufführungsrechte, B. Schott's Sohne, b1910.

Lhotka, Fran. "Sljepacka; za violu i klavir" Zagreb: Muzicka Naklada, b1960.

Liashenko, Hennadi Ivanovych. "Preliudiia, arieta 1, tanets": dlia al'ta z fortepiano" Kyiv: Muzychna Ukraina, b1971.

Limbert, Frank L. "Sonate (C moll) für Pianoforte und Viola" op. 7 Frankfurt a/Main: Steyl & Thomas; New York: G. Schirmer, b1904.

Liszt, Franz. "Romance oubliee pour viola & piano". Hannover: Chr. Bachmann, b1899.

London, Edwin. "Sonatina for viola and piano: 1962" Northampton, Mass.: New Valley Music Press, b1965.

Longo, Alessandro. "Suite per viola e pianoforte" op. 53 Milano; New York: G. Ricordi, b1911.

Luedeke, Raymond. "Sonata for viola and piano" New York: American Composers Alliance, b1975.

Maasz, Gerhard. "Musik für Bratsche und Klavier" Kassel: Barenreiter, b1949.

MacBride, David. "Fourth way: for viola and piano" New York: American Composers Alliance, b1971.

Mack, Dieter. "Aneh: für Viola und Klavier" Freiburg: Mack, b1987.

Madsen, Trygve. "Sonata for viola and piano" op. 33 Oslo: Musikk-Husets Forlag, b1987.

Magdic, Josip. "5 satiricnih anekdot: za violu in klavir" Ljubljana: Drustvo Slovenskih Skladateljev, b1967.

Majorelle, Philippe. "Sonate pour alto et piano" op. 1 Paris: G. Billaudot, b1971.

Marcello, Benedetto. "2 sonatas in C major and in G major: for viola and piano" New York: International Music Co., b1966.

Martincek, Dusan. "Hudba pre violu a klavir" Bratislava: Slovensky Hudobny Fond, b1978.

Martinon, Jean. "Rapsodie 72: pour alto et piano" Paris: G. Billaudot, b1972.

Martinu, Bohuslav. "Sonata for viola and piano" no.1 New York: Associated Music Publishers, b1958.

Maugue, J.M.L. "Cantilene et danse: pour alto et piano" Paris: Henry lemoine, b1928.

Mayer, Rudolf. "Kleine Suite: für Bratsche und Klavier" Wien: Ludwig Doblinger, b1939.

Mazas, F. "Elegie pour alto et piano" op.73 Paris : Editions Calao, b1981.

McLaughlin, Marian. "Romantic piece for viola and piano" (El yazması) Marian McLaughlin. 1959.

Medins, Jekabs. "Tri miniatiury: dlja al'ta i fortepiano" Leningrad: Sovetskii Kompositor, b1969.

Meyer, Clemens. "Wiegenlied" Heilbronn: C. F. Schmidt, b1932.

Meyer, Ernst Hermann. "Sonate für viola und Klavier, 1979" Leipzig: Edition Peters; New York: C. F. Peters, b1984.

Meyer-Olbersleben, Max. "Sonate für Clavier und Viola (alta)" op. 14. Leipzig: Fritz schuberth, b1883.

Miaskovsii, Nikolai. "Sonata dlja violoncheli (ili al'ta) i fortepiano" no.2 Moskva: Gos. muzykal'noe izd-vo, b1960.

Mihalovici, Marcel. "Sonate pour alto et piano" Paris: Heugel, b1948.

Mihalovici, Marcel. "Textes: pour alto et piano" Paris: Heugel, b1975.

Milburn, Ellsworth. "Entendre: viola and piano: 1982". St. Louis, Mo.: MMB Music, b1982.

Milhaud, Darius. "4 visages: pour alto et piano" Paris: Heugel, b1946.

Milhaud, Darius. "2eme sonate pour alto et piano" Paris: Heugel, b1946.

Milhaud, Darius. "I ere sonate pour alto et piano: sur des themes inedits et anonymes du XVIIIe siecle" Paris: Heugel, b1968.

Milosevic, Vlado. "Sonata za violu i klavir" Zagreb: Udruzenje Kompozitora Bosne i Hercegovine, b1967.

Moortel, Arie Van de. "Sonate pour alto et piano: voor altviool en klavier" Jette: Bij de Componist - Chez l'Auteur, b1955.

Mork, Kjell. "Sonata nova : for bratsj og piano" op.101 Oslo : Norsk Musikkinformasjon, b1992.

Mortensen, Finn. "Sonatine for viola og klaver" op. 18 Oslo : Norsk Musikkinformasjon, b1959.

Mourant, Walter. "Fantasy for viola and piano" New York: American Composers Alliance, b1952.

Münchhausen, August Baron v. "Sonate für Viola und Klavier C-Dur" op. 10 Mainz ; New York : Schott, b1994.

Mullich, Hermann. "7 Dialoge: sowohl für Violoncello und Klavier wie für Viola und Klavier" Rhein: P.J. Tonger Musikverlag, b1975.

Murgier, Jacques. "Moda 2: pour violon (ou alto) a la 2eme et piano" Paris: Editions Musicales Translantiqes, b1981.

Murray, Eleanor ve Tate, Phyllis. "Tunes old and new : eight short pieces with exercises and study suggestions : for viola and piano" London : Oxford University Press, b1958.

Murray, Eleanor. "The new viola books: easy original pieces" London: Oxford University Press, b1962.

Naoumoff, Emile. "Petite suite: pour alto et piano" Mainz; New York: Schott, b1984.

Napoli, Carlo. "Ouverture per viola e pianoforte" Milano: G. Ricordi, b1975.

Nardini, Pietro. "Sonata in F minor for viola and piano" Melville, N.Y.: Belwin Mills, b1982.

Noe, Artur. "Trauermarsch für Viola und Klavier" (El yazması) Artur Noe. 1973

Norman, Ludvig. "Sonate in g-moll für Viola und Klavier" op. 32 = Sonata in G minor for viola and piano" Winterthur, Schweiz: Amadeus, b1985.

Norton, Christopher. "Microjazz for viola" London; New York: Boosey & Hawkes, b1989.

Nowak, Lionel. "Duo for viola and piano" New York: American Composers Alliance, b1985.

Onslow, Georges. "Sonate für Viola & piano" op. 16, no. 3 Hamburg: N. Simrock, b1963.

Orr, Robin. "Sonata for viola and piano" London: Oxford University Press, b1949.

Osorio-Swaab, Colaco. "Sonate voor altviool en piano" no. 3 Amsterdam : Donemus, b1952.

Overton, Hall. "Sonata for viola and piano" New York: American Composers Alliance, b1960.

Owens, David. "Fantasy on a Celtic carol : for viola and piano" Holliston, Mass. : Andrea Press, b1991.

Papandopulo, Boris. "Sonata za violu i klavir" Zagreb: Saveza kompozitora Jugoslavije, b1963.

Parik, Ivan. "Meditacia: pre violu a klavir" Bratislava: Slovensky Hudobny Fond, b1977.

Parris, Robert. "Sonata for viola and piano" New York: American Composers Alliance, b1957.

Passani, Emile. "Sizain: six morceaux faciles pour violon ou alto et piano" Nice: Georges Delrieu, b1963.

Pearson, William. "Two carols for viola and piano" London : Hinrichsen Edition, b1942.

Pergolesi, Giovanni Battista. "Sinfonia for viola & piano" Rocky Hill, Conn.: Rarities for Strings Publications, b1977.

Perilhou, A. "Scenes agrestes" Paris: Heugel, b1923.

Peron, Paul. "Elegie: alto et piano" op. 7 Paris: E. Gallet, b1920.

Piston, Walter. "Interlude for viola and piano" New York: Boosey & Hawkes, b1952.

Plagge, Wolfgang. "Sonata, viola & piano" op. 30 Oslo : Norsk Musikkinformasjon, b1987.

Pogge, Hans. "Sonate F-dur für Klarinette (od. Bratsche) und Pianoforte" op. 14 Leipzig: Ernst Eulenburg, b1932.

Popatenko, Tamara Aleksandrovna. "Romanticheskaja sonata: dlia al'ta i fortepiano" I. Kheifets. Moskva: Sovetskii, 1985.

Poser, Hans. "Sonatina for viola and piano" op.6 Hamburg: H. Sikorski, b1973.

Procaccini, Teresa. "Dialogo: per viola e pianoforte" Roma: Edizioni EDI-PAN, b1982.

Purcell, Henry. "Suite for viola and piano" New York: International Music Co., b1973.

Pütz, Eduard. "Blues for Benni : for viola and piano" Mainz ; New York : Schott, b1994.

Quinet, Fernand. "Sonate pour alto et piano" Paris : Editions Maurice Senart, b1928.

Radnai, Milos. "Sonate für Bratsche und Pianoforte" Leipzig: N. Simrock, b1913.

Raphael, Gunter. "Sonate in Es dur für Bratsche und Klavier" op. 13 Leipzig: Breitkopf & Hartel, b1926.

Raphael, Gunter. "Sonate II: für Bratsche und Klavier" Wiesbaden: Breitkopf & Hartel, b1957.

Raskatov, Alexander. "Sonata für Viola und Klavier" Bonn : Rob. Forberg/P. Jurgenson, b1996.

Ratez, Emile Pierre. "Sonate pour alto et piano" op. 48 Paris: Rouart, Lerolle, b1907.

Read, Thomas Lawrence. "Rondo fantasy: for viola and piano, 1967" New York: American Composers Alliance, b1977.

Rebikov, Vladimir. "Pesnia bez slov perevozhenie dlia al'ta i fortepiano" Moskva: Gos. Muz. Izd-vo., b1951.

Reger, Max. "Sonate B-dur für Klarinette (Bratsche) oder Violine und Klavier" op. 107 Berlin: Ed. Bote & G. Bock, b1937.

Reinecke, Carl. "Phantasiestücke: für Viola und Klavier" op. 43 München-Grafeling: Walter Wollenweber, b1974.

Reinhold, Otto. "Musik für Bratsche und Klavier" Kassel: Barenreiter-Verlag, b1952.

Reuss, Heinrich, Prinz. "Sonate für Pianoforte und Viola" op. 22 Wien: C. Schmidl, b1900.

Reutter, Hermann. "Musik für Bratsche und Klavier: 1951" Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Associated Music Publishers, b1952.

Ribollet, Albert. "Suite pour alto et piano" Paris: A. Leduc, b1924.

Ricci Signorini, Antonio. "Tre espressioni liriche" Milano: A. & G. Carisch, b1925.

Richardson, Alan. "Autumn Sketches: for viola and piano" London: Oxford University Press, b1949.

Richardson, Alan. "Sussex lullaby" London: Oxford University Press, b1938.

Ridky, Jaroslav. "Ukkolebavka - Berceuse - Schlummerlied -Lullaby" op. 26 Praha: Edition Sadlo, b1933.

Ridky, Jaroslav. "Adagio: viola & piano" Praha: Edition Sadlo, b1932.

Ries, Franz. "Adagio" (El yazması) Franz Ries. 1904.

Ritter, Alexander. "Tonstück: für Viola und Klavier" Leipzig: J. Aibl; Wien: Universal-Edition, b1901.

Ritter, Hermann. "Allegretto scherzando" op. 65 no. 2 Leipzig: Fr. Kistner, b1898.

Ritter, Hermann. "Gesangsstück für Altgeige (Viola alta)" op. 66 Heilbronn a/N.: C. F. Schmidt, b1925.

Ritter, Hermann. "Im Traume" op. 32 no. 2 Leipzig: Fr. Kistner, b1913.

Ritter, Hermann. "Introduktion und Mazurka" op. 33 no. 2 Leipzig: Fr. Kistner, b1913.

Ritter, Hermann. "Italienische Suite" op. 37 Leipzig: Fr. Kistner, b1886.

Ritter, Hermann. "Jagdstück" op. 17 Berlin: N. Simrock, b1883.

Ritter, Hermann. "Pastorale und Gavotte" op. 32 no. 1 Leipzig: Fr. Kistner, b1919.

Ritter, Hermann. "Rokoko: 2 Vortragsstücke" op. 73 Leipzig: Fr. Kistner, b1907.

Ritter, Hermann. "Standchen" op. 70 Leipzig: Fr. Kistner, b1905.

Roger, Denise. "Tableautin : pour alto et piano" Paris : M. Combre, b1983.

Roger, Kurt George. "Irish sonata: for viola and pianoforte" op. 37 London: Fancis, Day & Hunter, b1948.

Rosen, Jerome. "Five pieces for viola and piano" New York: American Composers Alliance, b1969.

Roslawez, Nikolai. "Sonate für Viola und Klavier 1926" no.1 Mainz ; New York : Schott, b1993.

Rougnon, Paul Louis. "Fantaisie-caprice: pour alto avec accompagnement de piano" Paris: Alphonse Leduc, b1922.

Rougnon, Paul. "4e fantaisie de concert pour alto (ou violon) et piano" Paris: Costallat, b1931.

Roussel, Albert. "Aria: pour alto (ou viola alta) et piano" Paris: Alphonse Leduc, b1959.

Rötscher, Konrad. "Musik für Bratsche und Klavier" op. 27 Berlin : Bote & Bock, b1954.

Rubinstein, Anton. "Sonate F moll: für viola und Pianoforte" op. 49 Leipzig: Breitkopf & Hartel, b1934.

Rudin, Rolf. "Erscheinungen II: Sonate für Viola und Klavier 1989" op. 12. Berlin: Bote & Bock, b1992.

Rudzinski, Witold. "Sonata na altowke i fortepian" Cracow: Polskie Wydawnictwo Muzyczne, b1949.

Rueff, Jeanine. "Dialogues: pour alto et piano" Paris: Alphonse Leduc, b1970.

Russotto, Leo. "Novelette: for viola and piano" (El yazması) Leo Russotto.

Russotto, Leo. "Poeme: for viola and piano" (El yazması) Leo Russotto.

Samama, Leo. "Caged memories II: for viola and piano 1981" op. 11b
Amsterdam: Donemus, b1981.

Sandby, Herman. "Romance for violin (viola) og orkester" Kobenhavn:
Skandinavisk Musikforlag, b1945.

Sapp, Allen. "First viola sonata 1948" New York: American Composers
Alliance, b1982.

Saroun, Jaroslav. "Sonata, ballata e passacaglia: per viola e piano 1969" Praha:
Cesky Hudebni Fond, b1982.

Scharwenka, Ludwig Philipp. "Sonate für Viola mit Begleitung des Pianoforte"
op. 106 Leipzig; New York: Breitkopf & Hartel, b1899.

Schedl, Gerhard. "Concertino: für Viola & Klavier" Wien: Doblinger, b1984.

Schibler, Armin. "Ballade für Viola und Klavier 1957" op. 54 Adliswil, Zurich,
Switzerland: Edition Kunzelmann, b1984.

Schiff, Helmut. "Sonate für Viola und Klavier" Wien: Doblinger, b1960.

Schlemmuller, Hugo. "Our soldiers : march : for four strings with use of four
fingers" op. 12. no. 5 New York : Carl Fischer, b1934.

Schollum, Robert. "Sonate für Viola und Klavier": op. 42/2 Wien: Doblinger,
b1963.

Schonzeler, Hans Hubert. "Sonate für Bratsche und Klavier" op. 5 Adliswil-
Zurich: Eulenburg, b1975.

Schumann, Robert Alexander. "Adagio & allegro for horn (or cello or viola) and
piano" op.70 New York City: International Music Co., b1952.

Schumann, Robert. "Märchenbilder: vier Stücke für Viola (Voline) und
Klavier" op. 113 Durchgesehene Neuauflage. Wiesbaden: Breitkopf & Hartel, b1986.

Schwartz, Elliott. "Suite, for viola and piano" New York: American Composers
Alliance, b1964.

Seitz, A. (Albert). "Fantaisie de concert: pour alto ou violoncello et piano" op.
31. Paris: Gay, b1932.

Sekles, Bernhard. "Chaconne uber ein achttaktiges Marschthema: für Bratsche
und Klavier" op. 38 Leipzig: C. F. Peters, b1931.

Shebalin, Vissarion I Akovlevich. "Sonata dlia al'ta i fortepiano" Moskva: Gos.
muzykal'noe izd-vo, b1956.

Shirinskii, Vasilii Petrovich. "Sonata dlia al'ta s fortepiano" op. 4 Moskva: Gos.
Izd-vo Muzykal'nyi Sektor, b1926.

Shostakovich, Dmitrii Dmitrievich. "Sonata: for viola and piano" op. 147 New York: G. Schirmer, b1975.

Shukailo, Liudmila Fedorovna. "Rapsodiia dlia al'ta i fortepiano" Kyiv: Muzychna Ukraina, b1981.

Siegl, Otto. "1. Sonata Viola und Klavier" op. 41 Wien: Doblinger, b1925.

Siegl, Otto. "Zweite Sonate (Es-dur) für Bratsche und Klavier" op. 103 Wien: Lvdwig Doblinger (Bernhard Herzmannsky), b1939.

Simbriger, Heinrich. "Variationen für Bratsche und Klavier" op. 116 (El yazması) Heinrich Simbriger. 1964.

Simonetti, Achille. "Two pieces for viola and piano" Boca Raton, Fla. : Masters Music, b1990.

Simonis, Jean Marie. "Duetti: pour alto et piano" op. 15 Bruxelles: CeBeDeM; Philadelphia: U.S.A. & Canada, H. Elkan, b1976.

Sitt, Hans. "Fantasiestücke, villa, piano" op. 58 no. 1-3. Leipzig: Ernst Eulenburg, b1894.

Sitt, Hans. "Albumblätter: für Bratsche (Viola) mit Begleitung des Pianoforte" op. 39 Leipzig: C. F. Peters, b1932.

Sitt, Hans. "Elegie" op. 75, no. 1 Leipzig: Bosworth, b1901.

Sitt, Hans. "Gavotte und Mazurka: für Bratsche (Viola) und Klavier" op. 132 I/II Leipzig: Steingraber-Verlag, b1919.

Sitt, Hans. "Trois Morceaux: pour alto avec accompagnement de piano" op. 75 no. 1-3 / Leipzig: Bosworth, b1901.

Sivic, Pavel. "Narodona: za violu in klavir" Ljubljana: Edicije Drustva Slovenskih Sjkadatekhev, b1975.

Skold, Yngve. "Legend" op. 9 (El yazması) Yngve Skold. 1920.

Sladek, Paul. "Elegy: from an old sketch book" Pittsburgh, Pa.: Volkwein Bros.; b1947.

Sladek, Paul. "Fantasy for viola and piano" Pittsburgh, Pa.: Volkwein Bros., b1968.

Slonimskii, Sergei Mikhailovich. "Dve p'esy dlia al'ta s fortep'iano" Leningrad: Muzgiz, b1960.

Slonimskii, Sergei Mikhailovich. "Suite for viola and piano" Melville, N. Y.: Belwin Mills Publishing Corp., b1971.

Smith, Leland C. "Sonata for heckelphon (or viola) and piano" New York: American Composers Alliance, b1954.

Sollberger, Harvey. "Composition for viola and piano: in nine sections" New York: American Composers Alliance, b1979.

Soproni, Jozsef. "Rapsodia: melyhegedure es zongorara" Budapest: Editio Musica, b1984.

Spies, Leo. "Fünf Sommerbilder: für Viola und Klavier" Leipzig: VEB Breitkopf & Hartel, b1955.

Sprongl, Norbert. "Sonate für Bratsche und Klavier" op. 115 Wien: Doblinger, b1958.

Stahmer, Klaus Hinrich. "Rapsodia piccola" Wilhelmshaven: Heinrichshofen's Verlag, b1976.

Stallcop, Glenn. "Sonata for viola and piano" New York: American Composers Alliance, b1982.

Stamitz, Karl. "Sonatas, viola d'amore, basso continuo, D major". Mainz: B. Schott's Sohne, b1930.

Stamitz, Karl. "Sonate B-Dur für Viola und Klavier" Mainz; New York: Schott, b1969.

Stein, Richard Heinrich. "Zwei Fantasiestücke für Viola und Klavier" op. 27 Berlin-Tempelhof: Eisoldt & Rohkramer, b1916.

Steiner, Hugo von. "Sonate ut mineur pour alto et piano" op. 53 Bruxelles: A. Cranz, b1935.

Stepanov, Lev. "Tri Miniatiury: (detskaia siuita): dlia al'ta i fortepiano". Moskva; Leningrad: Gos. Muz. izd-vo, b1951.

Stepanova, Vera Aleksandrovna. "Sonata dlia al'ta i fortepiano" Moskva: Sovetskii Kompozitor, b1963.

Stepanova, Vera. "10 Poema: dlia al'ta (ili violoncheli) i fortepiano". Moskva: Gos. muz. izd-vo, b1950.

Steptoe, Roger. "Three pieces for viola and piano" London: Stainer & Bell, b1983.

Stevens, Halsey. "Suit: for viola and piano" New York: Peer International Corp., b1969.

Stewart, Robert. "Three short pieces for viola and piano" New York: American Composers Alliance, b1965.

Sturmer, Bruno. "Kleine Hausmusik: Viola und Klavier" Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Ass. Music Publishers, b1938.

Stutschewsky, Joachim. "Andante religioso: for violoncello (viola) and piano" Tel-Aviv: OR-TAV Music Publications, b1970.

Swinnen, Hans. "Elegie voor altviool en piano" Brussel: Uitgeverij J. Maurer, b1982.

Swinnen, Hans. "Pezzetto capriccioso: voor altviool of cello of saxofoon mi (flat) en piano" Brussel: Uitgeverij J. Maurer, b1984.

Szonyi, Erzsebet. "Francia szvit: br'acs'ara 'es zongor'ara" Budapest: Editio Musica, b1984.

Taneev, Aleksandr Sergeevich. "Feuillet d'album: pour Viola avec accompagnement de Piano" op. 33 Moscou: P. Jurgenson, b1965.

Tchaikovsky, Peter Ilich. "Liricheskii moment" Moskva: Gosudarstvennoe Muzykal'noe Izd-vo, b1958.

Telemann, G. Ph. "Sonate in D voor altviool en continuo" Amsterdam : Broekmans & Van Poppel, b1948.

Terzakis, Dmitri. "Sonetto für Viola und Klavier 1993" Bad Schwalbach : Edition Gravis, b1995.

Thommessen, Olav Anton. "Sort sang : for bratsj og klavér" Oslo : Norsk Musikkinformasjon, b1992.

Thorkell Sigurbjornsson. "Six Icelandic folk-songs: for viola and piano" Reykjavik, Iceland: Islenszk Tonverkamidstod, b1959.

Tillis, Frederick. "Capriccio for viola and piano" New York: American Composers Alliance, b1972.

Tkach, Zlata Moiseevna. "Sonata dlia alta i fortepiano" Sovetskii Kompozitor, b1981.

Tomc, Matija. "Caprice za violu in klavir" Ljubljana: Drustvo Slovenskih Skladateljev, b1964.

Tomc, Matija. "Elegija za violu in klavir" Ljubljana: Drustvo Slovenskih Skladateljev, b1964.

Trevani, Francesco. "1. Sonate: für Viola und Klavier (Clavicembalo)" Wien: Doblinger, b1967.

Trevani, Francesco. "2. Sonate: für Viola und Klavier (Clavicembalo)" Wien: Verlag Doblinger, b1967.

Trimble, Lester. "Duo for viola and piano" (El yazması) Lester Trimble.

Tsintsadze, Sulkhan. "Khorumi: Gruzinskii tanets dlia al'ta s fortepiano" Moskva: Gos. muz. izd-vo, b1950.

Ultan, Lloyd. "Sonata for viola and piano" New York: American Composers Alliance, b1976.

Valentine, Robert. "Sonata in A minor: for viola" London: Schott; New York: Schott Music Corp., b1977.

Vallentin, Artur. "Sonate für Viola (oder Klarinette) und Klavier" op. 37 Duisburg: Im Musikselbstverlag Artur Vallentin, b1932.

Van de Vate, Nancy. "Sonata for viola and piano" New York: American Composers Alliance, b1966.

Vanhal, Johann Baptist. "Sonate, Es-dur, für Viola und Klavier" Wien: Doblinger, b1973.

Vanhal, Johann Baptist. "Sonate für Viola und Klavier" op. 5 no. 3 München-Grafelfing: Verlag Walter Wollenweber, b1980.

Vasilenko, Sergei Nikiforovich. "Sonata dlia al'ta (ili skripki) i fortepiano" op.46 Moskva: Gos. muzykal'noe izd-vo, b1955.

Vaughan Williams, Ralph. "Romance, for viola and piano" London: Oxford University Press, b1962.

Vierne, Louis. "Deux pieces pour alto avec accompagnement de piano" Paris: A. Leduc, b1915.

Vierne, Louis. "Le soir: for viola and piano" New York: Belwin Mills, b1982.

Vieuxtemps, Henri. "Elegie pour alto et piano" op. 30 Braunschweig: Litolf, b1934.

Vieuxtemps, Henri. "Etude for viola & piano" New York: G. Schirmer, b1975.

Vieuxtemps, Henri. "Sonate pour piano et alto ou violoncelle" op. 36 Leipzig; New York: J. Schuberth & Co., b1890.

Vieuxtemps, Henri. "Unfinished sonata for viola and piano" Winterthur, Schweiz: Amadeus, b1986.

Villette, Pierre. "Spleen : pour alto et piano" Paris : G. Billaudot, b1993.

Vitachek, Favi. "Tema s variatsiiami dlia al'ta i fortepiano" op. 7 Moskva: Gos. muz. izd-vo, b1938.

Vitols, Jazeps. "Recit: pour alto ou violoncelle avec accompagnement de piano" op. 14 Leipzig: M. P. Belaieff, b1894.

Vivaldi, Antonio. "Sonata in A major, for violin (or viola) and piano" New York: International Music Co., b1944.

Vivaldi, Antonio. "Sonata in C major for viola" London: Schott; New York: Schott Music Corp., b1977.

Volkonskii, Andrei Mikhailovich. "Sonate: für Viola und Klavier" Frankfurt: M. P. Belaieff, b1976.

Voormolen, Alexander. "Sonata per viola e pianoforte" Amsterdam: Donemus, b1954.

Vrana, Frantisek. "Sonatina pro violu a klavir: 1940" Praha: Panton, b1971.

Vremsak, Samo. "Suita za violu in klavir" Ljubljana: Drustvo Slovenskih Skladateljev, b1964.

Walzel, Leopold Matthias. "Sonata ariosa: für Viola und Klavier" op. 30 Wien: Doblinger, b1962.

Watson, Walter. "Lyric piece: for viola and piano" Cleveland, OH: Ludwig Music Publishing Co., b1971.

Weismann, Julius. "Thema, Variationen und Gigue für Viola und Klavier 1943" op. 146 Bad Schwalbach, Germany: Edition Gravis, b1992.

Whear, Paul W. "Sonata for viola and piano" (El yazması) Paul W. Whear.

Wieniawski, Henri. "Reverie: pour alto et piano" Krakow: Polskie Wydawnictwo Muzyczne, b1973.

Wigglesworth, Frank. "Sound piece: for viola and piano" New York: American Composers Alliance, b1958.

Winkler, Alexandre. "Sonate pour piano et alto (ou violon)" op. 10 Leipzig: M. P. Belaieff, b1902.

Wood, Joseph. "Sonata for viola and piano" New York: American Composers Alliance, b1942.

Woollett, Henry. "5me sonate en ut mineur pour violon et piano" Paris: Editions Maurice Senart, b1922.

Zanibon, Padova. "Sonata per viola e pianoforte" Giorgio Ferrari, b1973.

Zeidman, Boris Isaakovich. "Kontsertino dlia al'ta i fortepiano: 5-7 klassy DMSH" Moskva: Gos. muzykal'noe izd-vo, b1962.

Zich, Otakar. "Elegie: viola e piano" Praha: Statni Hudebni Vydavatelstvi, b1965.

Zieritz, Grete von. "Sonate für Bratsche und Klavier" (El yazması) Grete von Zieritz. 1939.

Zolotarev, Vasilii Andreevich. "Ekloga: dlia al'ta i fortepiano" op. 38 Moskva: Gos. Izd-vo, Muzykalnyi Sektor, b1923.

96. Piyano ve Viyola (transp.)

Accolay, J. B. "Concerto no. 1" New York: G. Schirmer, b1955.

Albéniz, Isaac. "Mallorca: barcarola: para viola y piano" Madrid: Union Musical Española, b1986.

Albéniz, Isaac. "Two Spanish dances : for viola and piano" Boca Raton, FL : Masters Music, b1993.

Ambrosius, Hermann. "Concertino für Bratsche und Orchester" Leipzig: Bernhardine Bosse, b1933.

Antiufeeov, Boris Ivanovich. "Kontsert" Moskva; Gos. muz. izd-vo, b1953.

Antiufeeov, Boris Ivanovich. "Kontsert dlia al'ta s orkestrom" op. 45 Moskva: Gos. muz. izd-vo, b1952.

Applebaum, Samuel. "String festival solos" Volume I U.S. : Belwin, b1995.

Applebaum, Samuel. "String festival solos" Volume II U.S. : Belwin, b1995.

Arends, H. "Concertino pour alto-violoncelle avec accompagnement de piano ou d'orchestre" Moscou: P. Jurgenson, b1922.

Ariosti, Attilio Malachia. "Sonata" Moskva, Gosudarstvennoe Muzykal'noe Izd-vo, b1954.

Ariosti, Attilio Malachia. "Sonate I Es dur: (Mi flat maj.) für Viola (Alto) und Piano" Mainz: B. Schott's Sohne, b1897.

Ariosti, Attilio Malachia. "Sonata II for viole d'amour" Op. 40 Leipzig : Paul Günther, b1920.

Aristakesian, Emin Aspetovich. "Kontsert dlia al'ta s orkestrom, perelozhenie dlia al'ta i fortepiano" Moskva: Vsesoiuznoe Izd-vo Sovetskii Kompozitor, b1967.

Arnold, Malcolm. "Concerto for viola and chamber orchestra" op. 108 London: Faber; New York: G. Schirmer, b1980.

Bach, Carl Philipp Emanuel. "Konzert B dur für Violoncell (Viola) und Orchester (Klavier) Leipzig: Breitkopf & Hartel, b1931.

Bach, Carl Philipp Emanuel. "Solfeggietto" New York: Carl Fischer, b1945.

Bach, Carl Philipp Emanuel. "Concerto en la mineur" Paris: A. Leduc, b1965.

Bach, Carl Philipp Emanuel. "Sonata in G minor for viola and piano" New York: International Music, b1955.

Bach, Johann Christian. "Concerto en Ut mineur" Paris; New York: Salabert, b1947.

Bach, Joh. Christoph Friedrich. "Sonate (1789) für Violoncello (Viola) und Klavier" München-Gräfelfing : W. Wollenweber, b1992.

Bach, J.S. "6 sonatas for viola and piano" New York City : International Music, b1985-1989. vol.1-2

Bach, J. S. "Prelude and gigue from the Suite in D major : originally written for the 5 string viola pomposa unaccompanied" BWV 1012 New York: Sprague-Coleman, b1938.

Bach, Johann Sebastian. "Adazhio iz organnogo kontserta no. 3 (po A. Vival'di)" Moskva: Gos. Muzykal'noe izd-vo, b1960.

Bach, Johann Sebastian. "Sitsiliana / Rondo" Moskva: Gosudarstvennoe Muzykal'noe Izd-vo, b1957.

Bach, Johann Sebastian. "Tre sonate per viola da gamba e pianoforte: trascitte per viola e pianoforte" Milano; New York: Ricordi, b1922.

Bach, Johann Sebastian. "Andante: from sola violin sonata in A minor arr. for violoncello (or viola) and piano" London: J. Curwen and Sons Ltd, b1945.

Bach, Johann Sebastian. "Aria "Bist du bei mir": for violin or flute and piano, viola and piano, or cello and piano" San Diego: Nick Stamon Press, b1984.

Bach, Johann Sebastian. "Chorale prelude: O man, thy heavy sin bewail" London: J. Williams Ltd., b1940.

Bach, Johann Sebastian. "Gavotte in A major: from solo violin partita in E major transcriptions for viola and piano" London: Oxford University Press, b1939.

Bach, Johann Sebastian. "Inventsiia: perevozhenie dlia al'ta i fortepiano" Moskva: Gos. Muzykal'noe izd-vo, b1956.

Bach, Johann Sebastian. "St. John passion" Stanford, Conn.: Jack Spratt Music Co., b1965.

Bach, Johann Sebastian. "Sheep may safely graze: aria from secular cantata for violin (or viola, or cello) and pianoforte" no.208 London: Oxford University Press, b1946.

Bach, Johann Sebastian. "Three pieces: (from 1st sonata for cello solo) for viola & piano" London: A. Lengnick, b1946.

Baker, David. "Concertpiece: viola and piano: 1989". St. Louis, Mo.: MMB, b1989.

Barab, Seymour. "Concertino for viola and string orchestra: piano reduction". New York: Seesaw Music, b1993.

Bartok, Bela. "Concerto for viola and orchestra, Reduction for viola and piano". London; New York: Boosey & Hawkes, b1949.

Bartok, Bela. "Este a szekelyeknel. Tot legenyek tanca-An evening at the village" Budapest: Zenemukiado Vallalat, b1957.

Bartók, Béla. "Two pieces for viola and piano" Boca Raton, Fla. : Masters Music, b1993.

Beck, Conrad. "Konzert für Viola und Orchester" Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Schott Music, b1952.

Beethoven, Ludwig van. "Romanzen für Violine und Orchester für Viola und Pianoforte" op. 40 ve 50 Leipzig: C. F. Peters, b1912.

Beethoven, Ludwig van. "Sonate 17tes" Wien: Tobias Haslinger, b1939.

Beethoven, Ludwig van. "Adagio für eine Spieluhr eingerichtet für Violoncello oder Viola und Klavier" Adliswil, Switzerland: Edition Kunzelmann, b1982.

Beethoven, Ludwig van. "Alla polacco: from the serenade for string trio, arr. for viola and piano" op.8 London: Oxford University Press, b1951.

Beethoven, Ludwig van. "Seven variations on "Bei Männern" from Mozart's Die Zauberflöte, for viola and piano" New York : International Music, b1993.

Beethoven, Ludwig van. "Sonata in A major for viola and piano" op. 69 New York City : International Music, b1984.

Beethoven, Ludwig van. "Sonata in G minor for viola and piano" op. 5 no. 2 New York City : International Music, b1984.

Benda, Georg. "Konzert F-Dur für Viola und Streicher mit Cembalo: zwei Horner in F ad lib". Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Schott Music Corp., b1968.

Benjamin, Arthur. "Jamaican rumba, arranged for viola and piano" New York: Boosey & Hawkes, b1944.

Berlioz, Hector. "Harold en Italie : symphonie avec alto principal, transcription pour alto et piano" op.16 Paris : G. Billaudot, b1990.

Bliss, Arthur, Sir. "Intermezzo / transcribed for viola and piano" London: Oxford University Press, b1950.

Boccherini, Luigi. "Sonata in do minore per viola e pianoforte" Milano: Carisch, b1959.

Boccherini, Luigi. "Music box menuet / arranged for viola" N.Y. : Viola World, b1984.

Boccherini, Luigi. "Sonata in G major, for viola and piano" no.3 New York: International Music Co., b1946.

Boccherini, Luigi. "Sonata in A major for viola (or cello) and piano" no.6 New York: International Music, b1947.

Bortnianskii, Dmitrii Stepanovich. "Sonata, do mazhor, chast'1 dlia al'ta i f-p" Moskva: gos. muz. izd-vo, b1954.

Boyce, William. "Tempo di gavotta / arr. for viola (or cello) and piano" London: Oxford University Press, b1948.

Brahms, Johannes. "Sonatensatz-sonata movement: scherzo: for violin (or viola) and piano" New York: International Music Co., b1948.

Brahms, Johannes. "Allegro: (Scherzo c-Moll): aus der "F. A. E."-Sonate: für Violine und Klavier, für Viola und Klavier" Wien: Verlag Doblinger, b1969.

Brahms, Johannes. "Sonata movement for viola and piano" London: Stainer and Bell, b1983.

Bridge, Frank. "Four pieces for viola and piano" London : Faber Music, b1992.

Bridge, Frank. "There is a willow grows aslant a brook : for small orchestra / arranged for viola and pianoforte" London : Thames Publishing : trade distribution, Novello, b1990.

Bruch, Max. "Kol nidre sic" op. 47 New York: Carl Fischer, b1941.

Bruch, Max. "Romanze für Viola und Orchester" op. 85 Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Schott Music Corp., b1911.

Bunin, Revol' Samoilovich. "Concerto for viola and orchestra, arranged for viola and piano" op. 22 Moscow: State Music Publishers, b1958.

Burkhard, Willy. "Konzert für Viola und Orchester" Kassel: Barenreiter Verlag, b1954.

Busoni, Ferruccio. "Albumblatt : für Flöte (Violine) und Klavier e-moll / für Viola und Klavier" Wiesbaden : Breitkopf & Härtel, b1993.

Butsko, IUrii Markovich. "Sonata dlia al'ta i fortepiano" Moskva: Sovetskii Kompozitor, b1986.

Caix d'Hervelois, Louis de. "La chambor (allemande)" New York: International Music Co., b1948.

Cambini, Giuseppe Maria. "Concerto in D-dur für Viola und Orchester" Winterthur/Schweiz: Amadeus, b1988.

Carter, Elliott. "Pastoral: for piano and viola, English horn, or clarinet" New York: New Music, b1945.

Casadesus, Francis. "Divertissement petit Rusien: pour piano and alto" Paris: Editions Choudens, b1919.

Chaikovskii, Aleksandr. "Kontsert: dlia alta s orkestrom (klavir)" Moskva: Sovetskii Kompozitor, b1983.

Chopin, Frederic. "Nocturne in C# minor" New York: Joseph Patelson Music House, b1942.

Chopin, Frederic. "Nocturne for viola" N.Y. : Viola World, b1979.

Chopin, Frederic. "Nocturne in C minor" San Diego, Calif.: Nick Stamon Press, b1984.

Corelli, Arcangelo. "Sonata in D minor for viola and piano" op. 5 no. 8 New York: International Music Co., b1944.

Corelli, Arcangelo. "Adagio" Moscou : P. Jurgenson, b1930.

Corelli, Arcangelo. "Sarabanda, giga and badinerie" op.5 N.Y. : Viola World, b1983.

Corelli, Arcangelo. "Sonata da camera" London: Oxford University Press, b1948.

Couperin, Francois. "Suite from "Concerts Royaux"" London: Oxford University Press, b1947.

Creuzburg, Heinrich. "Concertino für Bratsche und Streichorchester" Berlin: Astoria Verlag, b1986.

Cui, Cesar. "Deux morceaux pour violoncelle avec accompagnement d'orchestre ou de piano-arrangement pour alto et piano" op.36 Leipzig: D. Rahter, b1909.

d'Indy, Vincent. "Choral varié : pour saxophone solo (alto ou violoncelle) et orchestre" op. 55 Paris : A. Durand, b1903.

Dancla, Charles. "Carnival of Venice" N.Y. : Viola World, b1978.

Dargomyzhskii, Aleksandr Sergeevich. "Elegiia /dlia al'ta i fortepiano" Moskva: Gosudarstvennoe Muzykal'noe Izd-vo, b1949.

David, Gyula. "Bracsaverseny (bracsa-zongora)" Budapest: Zenem"ukiado Vallalat, b1951.

De Veritch, Alan "Viola & piano: a collection of 43 famous compositions arranged for viola with piano accompaniment; with stories and illustrated biographical sketches" Cincinnati, Ohio: Willis Music Company, b1960.

Debussy, Claude. "Clair de lune: extrait de Suite bergamasque" Ft. Lauderdale: J. Spratt Music, b1976.

Debussy, Claude. "Dve pesy / dlia al'ta i fortepiano" Moskva: Gos. muz. izd-vo, b1947.

Debussy, Claude. "Petite suite, piano, (4 hands)" Moskva: Gos. muzykal'noe izd-vo, b1955.

Debussy, Claude. "Romance for viola and piano" New York City : International Music, b1987.

Delius, Frederick. "Serenade from the drama Hassan: viola & piano" New York: Boosey & Hawkes, b1939.

Delius, Frederick. "Sonata for violin and piano, adapted and edited for viola" no.2 London : Boosey & Hawkes, b1973.

Delius, Frederick. "Sonata for violin and piano, adapted and edited for viola" no.3 London ; New York : Boosey & Hawkes, b1977.

Dello Joio, Norman. "Lyric fantasies: for viola and strings" New York: Associated Music Publishers, b1976.

Dinicu, Grigoras. "Hora staccato: (Roumanian)" New York: C. Fischer, b1944.

Dittersdorf, Karl Ditters von. "Andantino in A major: for viola and piano" New York City: International Music, b1957.

Dittersdorf, Karl Ditters von. "Konzert in F-dur für Viola und Orchester" Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Schott Music Corp.: Associated Music Publishers, b1959.

Doktor, Paul. "First solos for the viola player (in first position)" New York: G. Schirmer; London: Chappell, b1969.

Doktor, Paul. "Solos for the viola player with piano acc" New York: G. Schirmer, b1959.

Doppelbauer, Josef Friedrich. "Konzert für Viola und kleines Orchester" Wien: Doblinger, b1974.

Drigo, R. "Serenade, viola solo with piano accompaniment" New York : Carl Fischer, b1939.

Druschetzky, Georg. "Concerto D-dur" Hamburg: N. Simrock, b1962.

Dubois, Pierre Max. "Suite de danses: pour alto et orchestre a cords, avec harpe ad libitum" Paris: A. Leduc, b1960.

Dvarionas, Balys. "Tema s variatsiiami, kontsertnaia obrabotka dlia al'ta s orkestrom" Moskva: Gosudarstvennoe Muzykal'noe Izd-vo, b1957.

Dvorak, Antonin. "Dva valciky, viola a klavir" op. 54 Praha: Statni nakladatelstvi krasne literatury, hudby a umeni, b1956.

Dvorak, Antonin. "Concerto in B minor for viola and piano" op.104 New York City : International Music, b1963.

Dvorak, Antonin. "Sonatine G-dur für Violine und Klavier, für Viola und Klavier" op.100 Leipzig: Edition Peters; New York: C.F. Peters, b1981.

Eccles, Henry. "Sonate für Viola und Klavier" Leipzig: C. F. Peters, b1930.

Elgar, Edward. "Two pieces for viola and piano" Miami Lakes, Fla.: Masters Music Publications, b1988.

Erod, Ivan. "Konzertante Fantasie: für Viola & Streichorchester" Wien: L. Doblinger, b1985.

Faure, Gabriel. "Elegy for cello (or viola) and piano" op.24 New York City: International Music, b1947.

Faure, Gabriel. "Après un reve" New York: International Music, b1960.

Faure, Gabriel. "Fantasie / arr. for viola and piano" op.79 N.Y. : Viola World, b1985.

Faure, Gabriel. "Lamento: for cello (or viola) and piano" New York: International Music Co., b1970.

Faure, Gabriel. "Pavane pour violoncelle ou alto et piano" op. 50 Paris: J. Hamelle: A. Leduc, b1976.

Faure, Gabriel. "Sicilienne" op. 78 New York: International Music Co., b1956.

Ferguson, Howard. "Five Irish folk-tunes" London: Oxford University Press, b1944.

Fibich, Zdenek. "Sonatina; alto e piano" op. 27 Praha: Fr. A. Urbánek, b1880.

Finko, David. "Kontsert dlia al'ta s orkestrom" Leningrad: Izd-vo "Muzyka," Leningradskoe otd-nie, b1977.

Fiocco, Joseph Hector. "Allegro" N. Y.: Viola World Publications, b1977.

Forbes, Watson. "A book of classical pieces" London: Oxford University Press, b1948.

Forbes, Watson. "A first year classical album for viola players" London: Oxford University Press, b1955.

Forbes, Watson. "A second year classical album for viola players" London: Oxford University Press, b1960.

Forbes, Watson. "Eight pieces for viola and piano" Miami Lakes, Fla.: Masters Music Publications, b1984.

Forbes, Watson. "Tunes and dances: nine pieces for violin or viola and piano" London: Oxford University Press, b1982.

Forsyth, Cecil. "Concerto sol-mineur pour viola et orchestre ou piano" Mainz: B. Schott's Söhne, b1904.

Fortner, Wolfgang. "Concertino für Bratsche und kleineres Orchester" Mainz: B. Schott's Söhne; New York: Associated Music Publishers, b1934.

Françaix, Jean. "Rhapsodie, pour alto solo et petit orchestre, 1946" Mainz: New York: Schott, b1993.

Francoeur, Francois. "Sonata in E major: for viola and piano" no.4 New York: International Music Co., b1945.

Fricker, Peter Racine. "Concerto for viola & orchestra" op. 18 (El yazması) P. Racine Fricker. 1953.

Gade, Neils. "Sonate für Pianoforte und Violine" op. 21 no.2 Leipzig : Breitkopf & Härtel, b1930.

Gifford, Alexander. "12 Irish airs" Mainz: B. Schott's Söhne; New York: Schott & Co. Ltd., b1930.

Giornovichi, Giovanni Mane. "Konzert für Viola und Orchester <D-Dur>" Leipzig: VEB Friedrich Hofmeister, b1955.

Glazunov, Aleksandr Konstantinovich. "Grezy; Ispanskaia serenada; Pesn' trudadura" Moskva: Gosudarstvennoe Muzykal'noe Izd-vo, b1957.

Gliere, Reinhold Moritsevich. "Noktiurn" Moskva: Muzykal'nyi Fond SSSR, b1946.

Gliere, Reinhold Moritsevich. "Preljud (op. 45 no.1) Romans (op. 45 no. 4) Rondo (op. 43 no. 6)" Moskva: Gos. muz. izd-vo, b1953.

Gliere, Reinhold Moritsevich. "Russkaia pesnia / dlia al'ta i fortepiano" Moskva: Sovetskii Kompozitor, b1958.

Glinka, Mikhail Ivanovich. "Noktiurn: (Razluka) / dlia al'ta i fortepiano"
Moskva: Gos. muz. izd-vo, b1948.

Gluck, Christoph Willibald, Ritter von. "Melody from "Orfeo"" N. Y.: Viola
World Publications, b1978.

Golterman, George. "Andante, for viola and piano : Cantilena : from the A-
minor cello concerto" op. 14 New York : Carl Fischer, b1937.

Gould, Morton. "Concerto for viola and orchestra" New York: Belwin Mills,
b1971.

Granados, Enrique. "Danza española Oriental: para viola y piano" no.2 Madrid:
Union Musical Española, b1988.

Granados, Enrique. "Danza española Andaluza: para viola y piano" no.5 Madrid:
Union Musical Española, b1970.

Granados, Enrique. "Danza española "Rondalla aragonesa": para viola y piano"
no.6 Madrid: Union Musical Espanola, b1970..

Graun, Johann Gottlieb. "Konzert Es-dur für Viola und Streicher" Hamburg: N.
Simrock, b1976.

Grazioli, Giovanni Battista. "Sonata in F for viola and piano" Melville, N. Y.:
Belwin Mills, b1972.

Grech, Pawlu. "Oppositions: viola and piano, 1984" Bradwell, Essex: Anglian
Ed., b1984.

Grieg, Edvard. "Erste Peer Gynt-Suite für Viola und Klavier" op. 46 Leipzig: C.
F. Peters, b1898.

Grieg, Edvard. "Lyric pieces.: Viola und Piano" op. 43 ve 47 Leipzig: C. F.
Peters, b1909.

Grieg, Edvard. "Poema" op.43 no.5 Moskva: Gosudarstvennoe Muzykal'noe
Izd-vo, b1950.

Grieg, Edvard. "To the spring" op. 43 no. 6 London: Oxford University Press,
b1960.

Guerrini, Guido. "Aria di ciociaria" Bologna: F. Bongiovanni, b1925.

Handel, Georg Frideric. "Sonata in C major for viola and piano" New York City
: International Music, b1945.

Handel, Georg Frideric. "Three movements from Water music suite : for viola
and piano" New York : Shapiro, Bernstein & Co., b1965.

Handel, George Frideric. "Concerto en si mineur pour alto avec accompagnement d'orchestre" Paris; M. Eschig, b1924.

Handel, George Frideric. "TV sonata per viola e pianoforte: (dall'originale per violino e basso)" Milano: Ricordi, b1988.

Handel, George Frideric. "Sonata in D" N. Y.: Viola World Publications, b1980.

Handel, George Frideric. "Sonata in G minor: for cello (or viola or bass) and piano" New York: International Music Co., b1944.

Handel, George Frideric. "Sonata in G major / arr. for viola and piano" op.1 no.13 Oxford: Oxford University Press, b1986.

Händel, Georg Friedrich. "2 sonate per viola e pianoforte" Budapest : Editio Musica, b1992.

Handel, George Frideric. "Arrival of the Queen of Sheba (from "Solomon")" London: Oxford University Press, b1963.

Handel, George Frideric. "Kontsert, (h-moll), dlja al'ta i tsifrovannogo basa" Moskva: Gos. muz. izd-vo, b1947.

Handel, George Frideric. "Sonata in A major for viola and piano" New York: International Music Co., b1957.

Handel, George Frideric. "Sonata in G minor for viola and keyboard" op.1 no.6 London: Stainer & Bell, b1982.

Handel, George Frideric. "Sonata in G minor: for viola and piano" no.10 New York: International Music Co., b1950.

Handel, George Frideric. "Sonata" no. 6 Moskva: Gos. muz. izd-vo, b1954.

Haufrecht, Herbert. "Caprice for clarinet (or viola) and piano" New York : Murbo Music, b1968.

Hauser, Miska. "Berceuse" New York : Carl Fischer, b1937.

Haydn, Joseph. "Menuet / dlja al'ta i fortepiano" Moskva: Gos. muz. izd-vo, b1950.

Hedges, Anthony. "Simon's Samba: for viola and piano" Beverley: Westfield Music, b1985.

Hill, Alfred. "Concerto for viola and orchestra" Sydney: Southern Music Publishing Co., b1969.

Hindemith, Paul. "Konzertmusik: für Solobratsche und grosseres Kammerorchester: 1930" Mainz; B. Schott's Sohne; New York: Associated Music Pub., b1931.

Hindemith, Paul. "Meditation aus dem Tanzspiel "Nobilissima visione"" Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Assoc. Music Publ., b1938.

Hindemith, Paul. "Kammermusik (Bratschen-Konzert): für Solobratsche und grösseres Kammerorchester" op. 36 no. 4 Mainz: B. Schott's Söhne, b1956.

Hoch, Peter. "Berührungen : für ein oder zwei Melodieinstrumente (z.B. Blockflöte(n), Querflöte(n), Violine/Bratsche oder Cello) und Piano" Mèunster : Mieroprint, b1993.

Hoffmeister, Franz Anton. "Concert in D-dur für Viola und Orchester" Leipzig: Paul Gunther, b1931.

Hoffstetter, Roman. "Concerto in Es für Bratsche und Kleines Orchester" Heidelberg: Willy Muller/Suddeutscher Musikverlag, b1968.

Hoffstetter, Roman. "Konzert C-dur für Viola, Streicher, 2 Oboen und 2 Horner" Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Schott Music, b1971.

Holland, Theodore. "Ellingham marshes: for viola and orchestra" London: Hinrichsen Edition, b1941.

Hummel, Johann Nepomuk. "Fantasie für Viola und Orchester" Adliswil [Switzerland]: Kunzelmann, b1980.

Husa, Karel. "Poem: für Viola und Kammerorchester" Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Schott Music Corp., b1963.

Indy, Vincent d'. "Lied: pour alto et orchestre ou piano" Paris: J. Hamelle, b1920.

Indy, Vincent d'. "Choral varie: for viola and piano" op. 55 New York: Kalmus, b1980.

Jacob, Gordon. "Concerto for viola and orchestra: viola and piano" London: N. Simrock, b1978.

Jaromir, Dadak. "Koncert pro violu a maly orchestr, 1976" Praha: Panton, b1983.

Jon Thorarinsson. "Sonata: for clarinet (viola) and piano" Musica Islandica; b1964.

Josten, Werner Eric. "Sonata for violoncello (viola) and piano" (El yazması) Werner Eric Jonsen. 1938.

Jullien, Rene. "Concertstück, viola, orchestra" op. 19 Berlin: N. Simrock, b1912.

Karaev, Kara. "Adazhio; Kitaiskii tanets: iz baleta "Sem krasavits" dlia al'ta i fortep'iano" Moskva: Sovetskii Kompozitor, b1962.

Khandoshkin, Ivan Evstaf'evich. "Variations on a Russian song of love: for viola and piano" Leonard Davis. New York: International, b1981.

Khandoshkin, Ivan Evstaf'evich. "Kontsert, dlja al'ta so strunnym orkestrom: pereložhenie dlja al'ta i fortepiano" Moskva: Gos. muz. izd-vo, b1947.

Klazunov, Aleksandr Konstantinovich. "Kontsert dlja saksofona s orkestrom / dlja al'ta i fortepiano" Moskva: Gos. Mus. Izd-vo, b1948.

Koetsier, Jan. "Concertino: per viola e orchestra: Viola und Klavier" Wilhelmshaven: Heinrichshofen, b1973.

Kolle, Conrad. "Konzert für Bratsche u. Kammerorchester" op. 38 Leipzig: Carl Merseburger; New York: Carl Fischer, b1930.

Kratochwil, Heinz. "Konzert: für Viola & Kammerorchester" op. 67 Wien: Doblinger, b1977.

Kreutzer, Rodolphe. "IXe concerto pour violon et piano: 1er solo / transcrit et arrange pour alto et piano" Paris: Editions Jean Jobert, b 1960.

Lamote de Grignon, Juan. "Rêverie: (Schumanniana): para viola y piano" Madrid: Union Musical Española, b1970.

Leclair, Jean Marie. "Sonate III D dur / für Viola (Alto) und Piano" Litolf: C.F. Peters, b1979.

Locatelli, Pietro Antonio. "Sonata in G minor for viola and piano" New York, N.Y.: International Music Co., b1956.

Locatelli, Pietro Antonio. "Sonata in G minor for viola and piano" op. 6, no. 12 New York: International Music Co., b1953.

Loeillet, Jean Baptiste. "Sonata in B flat major, for viola and piano" New York: International Music Co., b1978.

Lotti, Antonio, d. "Aria" Praha: Urbanek a synove, b1935.

Ma, Ssu-ts'ung. "Pesnia pastukha" Moskva: Muzgiz, b1954.

Marais, Marin. "Five old French dances: for viola (or violin or violoncello) with pianoforte accompaniment" London: Chester Music, b1966.

Marais, Marin. "Fantaisie" Paris: Editions Musicales A. Leduc, b1955.

Marcello, Benedetto. "2 sonatas in G minor and in F major for cello (or viola) and piano" New York city: International Music, b1949.

Marcello, Benedetto. "2 sonatas: in C major and in G major for viola and piano" New York: International Music Co., b1966.

Marcello, Benedetto. "Sonata" Moskva: Gos. muz. izd-vo, b1954.

Maros, Rudolf. "Balkan szvit: gordonkara (hegedure vagy melyhagedure) zongorakiserettel" Budapest Editio Musica, b1959.

Martini, Johann Paul Aegidius. "Plaisir d'amour: for viola and piano" New York: Edwin F. Kalmus, b1979.

Massis, Amable. "Poème : pour alto et orchestre" Paris : Editions Costallat, b1944.

Matej, Josef. "Rapsodie: pro violu a orchestr" Praha: Panton, b1982.

Maugue, J. M. L. "Allegre, lent et scherzo: pour alto principal et orchestra" Paris: Henry Lemoine, b1927.

Medins, Jekabs. "Konsert = Concerto: for viola and orchestra / arr. for viola and piano" Leningrad: Soviet Composer, b1985.

Mendelssohn, Felix. "Sonata in E" N.Y. : Viola World, b1981.

Mendelssohn-Bartholdy, Felix. "Dbe pesni bez slov" Moskva: Gos. muz. izd-vo, b1958.

Mendelssohn-Bartholdy, Felix. "Song without words in D major: for cello (or viola) and piano" op. 109 New York City: International Music, b1947.

Meyer, Ernst Hermann. "Poem: für Viola und Orchester" Leipzig: Breitkopf & Hartel, b1964.

Meyer-Olbersleben, Max. "Konzert für Viola und Orchester oder Piano" (El yazması) Max Meyer-Olbersleben. 1928.

Migot, Georges. "Le premier livre de divertissements francais: a deux et a trois. IV. Estampie pour clarinette et harp / pour alto et piano" Paris: A. Leduc, b1929.

Miletic, Miroslav. "Monolog: za violu (ili violinu) i klavir-für Viola (oder Violine) und Klavier" Zagreb: Edition Pax, b1988.

Milhaud, Darius. "Kontsert no. 1 dlia al'ta s orkestrom: pereložhenie dlia al'ta i fortepiano". Moskva: Izd-vo Musyka, b1969.

Moniuszko, Stanislaw. "Polonez: z opery Hrabina: na wiolonczele (altówke) z fortepianem" Cracow: Polskie Wydawn. Muzyczne, b1946.

Mortari, Virgilio. "Concerto dell'osservanza: per viola e orchestra 1965" Milano: Ricordi, b1966.

Mozart, Wolfgang Amadeus. "Adagio du concerto pour viole d'amour avec accompagnement de piano" op.107 Liege: Veuve Leopold Muraille, b1920.

Mozart, Wolfgang Amadeus. "Concerto in a major for clarinet (or viola) and piano" K. 622 New York City: International Music, b1944.

Mozart, Wolfgang Amadeus. "Concerto in G major, for viola and piano" no. 3 K.216 New York : International Music, b1991.

Mozart, Wolfgang Amadeus. "Menuetto divertimento" N.Y. : Viola World, b1979.

Mozart, Wolfgang Amadeus. "Sonata in E minor for viola and piano" K. 304 New York City : International Music, b1981.

Mozart, Wolfgang Amadeus. "Sonatina in C major" Bryn Mawr, Pa. : Elkan-Vogel, b1944.

Murrill, Herbert Henry John. "Four French nursery songs: for viola (or violoncello) and piano" London: J. & W. Chester, b1942.

Mussorgsky, Modest Petrovich. "'Hopak" for viola and piano" New York: International Music Co., b1944.

Nardini, P. "Adagio cantabile" Moscou : P. Jurgenson, b1930.

Nardini, Pietro. "Sonata fa minor dlia al'ta i fortepiano" Moskva: Gos. Muz. Izd-vo, b1960.

Nardini, Pietro. "Concerto in G minor" London: Oxford University Press, b1950.

Nardini, Pietro. "Sonata in D major" New York: International Music, b1948.

Nedbal, Oskar. "Romantisches Stück : für Violoncell mit Klavierbegleitung, für Viola und Klavier" op.18 Leipzig : L. Doblinger, b1910.

Nemerovskii, Aleksandr Sergeevich. "Meditation" op. 8 Moscou: P. Jurgenson, b1911.

Nin, Joaquin. "Chants d'espagne" Paris: Editions Max Eschig, b1986.

Novacek, Ottokar. "Mouvement perpetuel: pour violon et piano / arrange pour alto et piano" Paris: Editions Jean Jobert, b1962.

Oeshpa, Andre. "Konsert dli_a al'ta s orkestrom" Moskva : Sovetski Kompozitor, b1990.

Onslow, Goerges. "Sonate in C für Viola (oder Violoncello) und Klavier" op. 16 no. 2 Kassel: Barenreiter, b1972.

Onslow, Georges. "IIIme. Sonate" op. 16 no. 3 Leipzig; New York: Breitkopf & Hartel, b1914.

Ostergren, Eduardo A. "Sonata em trees seculos: for viola and piano" Naperville, Il.: Fema Music Publications, b1971.

Paganini, Nicolo. "Moto perpetuo (concert-allegro)" op. 11 London; New York: Oxford University Press, b1952.

Paganini, Nicolo. "Sonata per la grand' viola e orchestra" Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Schott Music Corp., b1974.

Paganini, Nicolo. "Caprices: op. 1 no. 13; op. 1 no. 20 for viola and piano" London: Hinrichsen, b1953.

Paganini, Nicolo. "Sonata" no. 12 London: Augener, b1960.

Paganini, Nicolo. "24th Caprice" New York: Carl Fischer, b1945.

Palaschko, Johannes. "Alte Meister für junge Spieler: leichte klassische Stücke: Viola und Piano" Mainz; New York: Schott, b1990.

Pannain, Guido. "Concerto per viola e orchestra" Milano: Edizioni Curci, b1958.

Partos, Oedoen. "Yiskor: (In memoriam): viola (or violin or violoncello) and piano" Tel-Aviv: Israeli Music Publications; New York: Hargail Music Press, b1949.

Penderecki, Krzysztof. "Concerto per viola ed orchestra 1983" Mainz; New York: Schott, b1987.

Piston, Walter. "Concerto for viola and orchestra 1957" New York: Associated Music Publishers, b1959.

Plavec, Josef. "Tragikomedie: cyklus tri melodramat s orchestrem" Czechoslovakia: Ceska Hudba, b1939.

Pleyel, Ignaz. "Concerto, Viola & Orchester" op. 31 Frankfurt/M: H. L. Grabl, b1951.

Pleyel, Ignaz. "Concerto Viola & Orchester" op. 51 Frankfurt am Main: H. L. Grabl, b1951.

Popper, David. "Gavotte (D dur) für Violoncell (viola) und Clavier" op. 23 no.2 Leipzig: Friedrich Hofmeister, b1934.

Popper, David. "Romance: viola et piano". London: Augener, b1897.

Porpora, Nicola. "Sonata e. major: for viola and piano" no.9 New York: International Music Co., b1960.

Porpora, Nicola. "Sonata in G major: for viola and piano" New York: International Music Co., b1959.

Proctor, Leland H. "Sonata for clarinet (or viola) and piano" New York: American Composers Alliance, b1974.

Prokofiev, Sergey. "Izbrannye p'ecy" Moskva: Sovetskii Kompozitor, b1972.

Prokofiev, Sergey. "Fragmenty iz baleta "Romeo i Dzhul'etta" Moskva: Sovetskii kompositor, b1977.

Pugnani, Gaetano. "Prelude et allegro pour violon et piano" Paris: Editions Jean Jobert, b1963.

Purcell, Henry. "Dido and aeneas. (Selections; arr.) Air -- Dance -- Ground : from Dido and Aeneas" London: J. & W. Chester, B1946.

Purcell, Henry. "Siuita dlia al'ta i fortepiano" Moskva: Muzyka, b1969.

Purcell, William. "Aria for cello (or viola) and piano" New York : International Music, b1975.

Rachmaninoff, Sergei. "Sonata dlia violoncheli (ili al'ta) i fortepiano" op. 19 Moskva: Gos. muz. izd-vo, b1950.

Rachmaninoff, Sergei. "Romance and scherzo / arr. for viola or cello and piano" London: Oxford University Press, b1976.

Rameau, Jean Philippe. "Tambourin; arr. for viola and piano" London: Oxford University Press, b1944.

Rameau, Jean-Pierre. "Rigaudon for viola solo with piano" Miami, FL : Belwin, b1965.

Rathaus, Karol. "Rapsodia notturna: for viola and piano" New York: Boosey and Hawkes, b1968.

Raukhverger, Mikhail Rafilovich. "Kontsert dlia al'ta s orkestrom" Moskva: Muzyka, b1986.

Ravel, Maurice. "Pavane pour une infante defunte / pour alto et piano" Paris: Max Eschig, b1921.

Reger, Max. "Romanze G-dur: für Klavier and Violine / für Klavier und Viola" Wiesbaden: Breitkopf & Hartel, b1924.

Reher, Sven. "Essay: for solo viola and string orchestra" Madrid: Union Musical Espanola, b1986.

Reinecke, Carl. "10 little pieces: for violin and piano" op. 122 Melville, N.Y.: Belwin Mills, b1972.

Richter, Marga. "Aria and toccata: for viola and piano" New York: Mills Music, b1961.

Ries, Franz. "Perpetuum mobile" op. 34, no. 5 N.Y. : Viola World, b1981.

Rimsky-Korsakov, Nicolai. "Song of India : from Sadko : for viola and piano" New York : Carl Fischer, b1937.

Rode, Pierre. "VIIe concerto pour violon et piano / arrange pour alto et piano" Paris: Editions Jean Jobert, b1961.

Rolla, Alessandro. "Concerto for viola and orchestra" op. 3 New York: Ricordi, b1953.

Rolla, Alessandro. "Concerto in fa maggiore per viola e orchestra" Roma: Edizioni De Santis, b1970.

Rolla, Alessandro. "Sonata in la bemolle maggiore per viola e basso" Milano : Edizioni Suvini Zerboni, b1977.

Rose, Griffith. "Concerto for viola and chamber ensemble" Theodore Presser Company, b1975.

Rossini, Gioachino. "Skertso / dlia al'ta i fortepiano" Moskva Muzgiz, b1962.

Rozsa, Miklos. "Konzert für Viola und Orchester" op. 37 Wiesbaden: Breitkopf & Hartel, b1988.

Rust, Friedrich Wilhelm. "Sonata für Viola und Klavier" München-Grafelfing: W. Wollenweber, b1980.

Ruygrok, Leo. "Poeme: Fantasiestück für Bratsche und Orchester" op. 20 Leipzig: Breitkopf & Hartel, b1933.

Saint-Saens, Camille. "Le cygne-The swan : from Carnaval des animaux" New York : Carl Fischer, b1914.

Saint-Saens, Camile. "Reverie du Soir (A Blidah): extraite de la Suite algerienne" op. 60 Paris: Durand, b1909.

Saint-Saëns, Camille. "Sérénade for viola and piano" op. 16, no. 2 Well-tempered Press ; Boca Raton, Fla.: Masters Music, b1990.

Saint-Saëns, Camille. "Lebed: Romans". Moskva: Gos. muz. izd-vo, b1956.

Schmitt, Florent. "Legende pour saxophone, alto, ou violon, et orchestre" op. 66 Paris: Durand, b1919.

Schmitt, Joseph. "Concerto in C-Dur für Viola und Orchester" Winterthur : Amadeus, b1995.

Schubert, Franz Peter. "Sonatina in D major, for viola and piano" opus 137 no. 1 New York: International, b1975.

Schubert, Franz. "Dva val'sa, dlia al'ta i fortepiano" op. 9 no.1 Moskva: Gosudarstvennoe Muzykal'noe Izd-vo, b1952.

Schubert, Franz. "Rosamunda: (II. Intermezzo): alto e piano" op. 26 Praha: Fr. A. Urbanek a synove, b1937.

Schubert, Franz. "The bee" N. Y.: Viola World Publications, b1977.

Schubert, Franz. "Three sonatinas" London: Augener, b1957.

Schubert, Franz. "Prayer" op. 139 London: Oxford University Press, b1969.

Schubert, Franz. "Sonata movement for viola and piano" London: Stainer & Bell, b1960.

Schubert, Franz. "Sonate arpeggione: pour alto et piano" Paris: Editions Jean Jobert, b1969.

Schubert, Franz. "Reverie: from piano sonata in A" op. 120 London: Oxford University Press, b1963.

Schubert, Joseph. "Konzert, C-Dur für Viola und Orchester" Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Schott Music Corp., b1967.

Schumann, Robert. "Abendlied-Evening song" op. 85 no. 12 Leipzig : J. Schuberth, b1880.

Schumann, Robert. "Three romances for viola and piano" op. 94 Melville, N.Y.: Belwin Mills, b1986.

Scriabin, Aleksandr Nikolayevich. "Prelude in C sharp minor" op. 9 no. 1 New York: International Music Co., b1946.

Scriabin, Alexander. "Etude for violoncello, violin, or viola" op. 2 no. 1 New York : G. Schirmer, b1955.

Seiber, Matyas. "Elegy for solo viola and small orchestra" London: Schott, b1954.

Seitz, Friedrich. "Student concerto for viola in the first position with piano accompaniment" op. 13 no.2 New York: Associated Music Publishers, b1955.

Seitz, Freidrich. "Student concerto for viola in the first to third positions with piano accompaniment" op. 12 no.3 New York : Associated Music Publishers, b1955.

Senaille, Jean Baptiste. "Allegro spiritoso" New York: International Music Co., b1945.

Senaille, Jean Baptiste. "Sonata arranged for viola and piano" op.5 no.9 Melville, N.Y.: Belwin Mills, b1986.

Serly, Tibor. "Concerto for viola and orchestra" New York: Sprague-Coleman, b1943.

Serly, Tibor. "Rhapsody (on folk songs harmonized by Bela Bartok): for viola and orchestra" New York: Southern Music Pub. Co., b1950.

Shostakovich, Dmitrii Dmitrievich. "Adazhio; Vesenii val's / dlia al'ta i fortepiano" Moskva: Sovetskii kompozitor, b1962.

Shostakovich, Dmitrii Dmitrievich. "Sonata dlia violoncheli i fortepiano: s prilozheniem partii al'ta" op. 40 Moskva: Izdatel'stvo Muzyka, b1971.

Shulman, Alan. "Theme and variations: for viola and orchestra" New York: Chappell, b1953.

Sitt, Hans. "Concert (A moll) für Bratsche mit Begleitung des Orchesters oder des Pianoforte" op. 68 Leipzig: Ernst Eulenburg, b1900.

Sitt, Hans. "Konzertstück (G moll), für Bratsche (Viola) mit Begleitung des Orchesters oder Pianoforte" op. 46 Leipzig: Ernst Eulenburg, b1944.

Sitt, Hans. "Romance pour alto (Bratsche) avec accompagnement d'orchestre ou de piano" op. 72 Leipzig: Otto Forberg, b1900.

Smorgonskaia, Dina Mikhailovna. "Kontsert dlia al'ta i kamernogo orkestra" Leningrad: Sovetskii Kompozitor, b1986.

Sobanski, Hans Joachim. "Romantisches Konzert: für Bratsche und Orchester" Wien: Universal-Edition, b1940.

Sosen, Otto Ebel von. "Arioso im alten Stil: für Klarinette (Viola) und Klavier". Op.15 Leipzig: Edition Peters, Collection Litolff, b1958.

Spendiaryan, Alexander Afanasii. "Kolybel'naia" Moskva: Gosudarstvennoe Muzykal'noe Izd-vo, b1953.

Stamitz, Anton. "Concerto pour viola principale: avec accompagnement de violons primo et secondo, altos and basses" Antwerpen: Uitgave Metropolis, b1970.

Stamitz, Anton. "Konzert für Viola und Streichorchester D-dur" op.1 no. 4 Wiesbaden: Breitkopf & Hartel, b1973.

Stamitz, Anton. "Konzert für Viola und Streichorchester: F Dur 1779" no.2 Mainz; New York: Schott, b1970.

Stamitz, Johann. "Sonata" Moskva: Muzgiz, b1956.

Stamitz, Johann. "Konzert G-Dur: für Viola, Streichorchester und Cembalo" Frankfurt; New York: Henry Litolff's Verlag/C.F. Peters, b1961.

Stamitz, Karl. "Koncert A-dur na altowke i orkiestre" no.2 Krakow: Polskie Wydawn. Muzyczne, b1975.

Stamitz, Karl. "Koncert D-dur na altowke i orkiestre" no.1 Krakow: Polskie Wydawn. Muzyczne, b1979.

Stamitz, Karl. "3te Sonate für V. d'A. und Klavier" Leipzig: Paul Gunther, b1912.

Starer, Robert. "Concerto for viola, strings and percussion: reduction for viola and piano" New York: Leeds Music Co., b1961.

Steiner, Hugo von. "Konzert für die Viola mit Begleitung des Pianoforte, D moll" op. 43 Leipzig: Aug. Cranz, b1924.

Steiner, Hugo von. "Concerto no. 3, la mineur, pour viole et piano" op. 51 Bruxelles: A. Cranz, b1937.

Steiner, Hugo von. "Zweites Konzert (in einem Satz): für Viola mit Klavierbegleitung: op. 44 Wien; New York: Universal-Edition, b1910.

Stojowski, Sigismund. "Fantazja na puzon (lub altowke) i fortepian" Krakow: Polskie Wydawnictwo Muzyczne, b1953.

Strauss, Richard. "An einsamer Quelle, aus "Stimmungsbilder,"" op. 9, no. 2 Wien: Universal-Edition, b1912.

Stoutamire, Albert and Kenneth Henderson. "Solos for festival and fun : piano accompaniment included : viola" Pacific, Mo. : Mel Bay Publications, b1985.

Suchy, Frantisek. "Vinarska suita: pro violu a komorni orchestr: klavirni uprava skladatelova" Praha: Stani nakl. krasne literatury, hudby a umeni: export, Artia, b1959.

Szeremi, Gustave. "Ier Concerto pour viola alto avec accompagnement de piano" op. 6 Budapest: Charles Rozsnyai, b1915.

Szeremi, Gustave. "Iime concerto pour viola alto avec accompagnement de piano" op. 57 Budapest: Charles Rozsnyai, b1916.

Tartini, Giuseppe. "Adagio and fugue" London: J. W. Chester Ltd., b1898.

Tartini, Giuseppe. "Sarabanda" Moskva: Gos. muz. izd-vo, b1957.

Tartini, Giuseppe. "Sonate II, F dur" Mainz: B. Schott's Sohne, b1946.

Tartini, Giuseppe. "Concerto en re majeur, pour viola avec accompagnement d'orchestre a cordes et deux cors" Paris: Editions Max Eschig, b1956.

Tartini, Giuseppe. "Larghetto, tire d'une sonate pour violon" Moscou : P. Jurgenson, b1930.

Tartini, Giuseppe. "Sonata Angelique / arranged for viola" N.Y. : Viola World, b1982.

Tate, Phyllis. ve Eleanor Murray. "Tunes old and new: eight short pieces with exercises and study suggestions, for viola and piano" London: Oxford University Press, b1958.

Tchaikovsky, Peter Ilich. "Noktiurn" op. 19 no. 4 Moskva : Muzgiz, b1937.

Tchaikovsky, Peter Ilich. "Canzonetta: tiree du concerto pour alto (viola) avec piano" op.35 Moscou: P. Jurgenson, b1937.

Tchaikovsky, Peter Ilich. "Kolybel'naia: iz opery "Mazepa": perelozhenie dlia al'ta i fortepiano" Moskva: Gos. muzykal'noe izd-vo, b1952.

Tchaikovsky, Peter Ilich. "Sladkaia greza" Moskva: Gosudarstvennoe muzykal'noe izd-vo, b1955.

Tchaikovsky, Peter Ilich. "None but the lonely heart: for viola (or violin) and piano" New York: Mills Music, b1955.

Telemann, Georg Philipp. "Concerto in G major for viola and piano" New York City: International Music Co., b1948.

Telemann, Georg Phillip. "Sonate A moll für Viola da gamba (Violoncello oder Viola) und Basso continuo" Leipzig : Edition Peters, b1961.

Telemann, George Philipp. "Sonata" New York: International Music Co., b1957.

Toldra, Eduardo. "La font: de "Seis sonetos"" Nice: Edition Delrieu, b1932.

Trede, Yngve Jan. "Concerto for viola and orchestra" New York: Edition W. Hansen/Chester Music, b1986.

Turina, Joaquin. "Andante iz siuity "Sevil'ia" / dlia al'ta i fortepiano" Moskva: Gosudarstvennoe Muzykal'noe Izd-vo, b1958.

Valensin, Georges. "Minuet in G major for cello (or viola) and piano" New York: International Music Co., b1949.

Valenti, Giuseppe. "X sonata e-dur: na alt'owke i fortepian (klawesyn)" Krakow: Polskie Wydawnictwo Muzyczne, b1962.

Valle, Francisco Magalhaes do. "Ao pe da fogueira: (preludio XV): for viola and piano" New York: Carl Fischer, b1945.

Vanhal, Johann Baptist. "Sonata; obrabotka dlia al'ta i fortep'iano" Moskva: Gos. muz. izd-vo, b1961.

Vanhal, Johann Baptist. "Sonate Es-Dur für Viola und Klavier" München-Gräfelfing: Verlag Walter Wollenweber, b1971.

Vaughan Williams, Ralph. "Six studies in English folksong : for viola and piano" Boca Raton, FL : Masters Music, b1993.

Veracini, Francesco Maria. "Concert sonata in E minor for viola and piano" Boca Raton, Fla. : Masters Music, b1990.

Veracini, Francesco Maria. "Largo / transcribed for viola and piano" New York: International Music Co., b1945.

Vieuxtemps, Henri. "Ier concerto pour violon et piano / transcrit et arrange pour alto et piano" op.37 Paris: Editions Jean Jobert, b1960.

Vieuxtemps, Henry. "V^e concerto pour violon et piano: Ier mouvement (avec cadence) / arrange pour alto et piano" Paris: J. Jobert, b1961.

Vieuxtemps, Henri. "IIe concerto pour violon et piano / arrange pour alto et piano" Paris: Editions Jean Jobert, b1961.

Viotti, Giovanni Battista. "XXIIe concerto pour violon e piano: lo solo / arrange pour alto et piano" Paris: J. Jobert, b1961.

Viotti, Giovanni Battista. "XXIXeme concerto: pour violon et piano / arrange pour alto et piano" Paris: Editions Jean Jobert, b1960.

Vitali, Tommaso Antonio. "Chakona: obrabotka dlia skripki (ili al'ta) i fortep'iano" Moskva: Gosudarstvennoe Muzykal'noe Izd-vo, b1958.

Vivaldi, Antonio. "Concerto en la-majeur: pour alto et orchestre a cordes et cembalo" no.19 Paris: Editions Musicales Transatlantiques, b1961.

Vivaldi, Antonio. "Kontsert dlia violy d'amur s orkestrom" Moskva: Gos. muzykal'noe izd-vo, b1955.

Vivaldi, Antonio. "Kontsert: ("Vozvrashchenie")" Moskva: Muzyka, b1964.

Vivaldi, Antonio. "Sonata in A minor for viola and piano : originally for cello" no.3 New York : International Music, b1955.

Vivaldi, Antonio. "Suite en Si bemol majeur" Paris: A. Leduc, b1953.

Wagner, Richard. "Potpourri aus Lohengrin / für Pianoforte und Viola" Leipzig; New York: Breitkopf & Hartel, b1899.

Wagner, Richard. "Albumblatt für Viola und Klavier" Leipzig : B. Schott's Söhne, b1880.

Wagner, Richard. "Song to the evening star : from Tannhäuser : for viola and piano" New York : Carl Fischer, b1937.

Walton, William. "Concerto for viola and orchestra" London: Oxford University Press, b1958.

Wanhal, Johann Baptist. "Koncert C dur pro violu a orchestr" Praha: Statni Hudebni Vydavatelstvi, b1962.

Weber, Carl Maria von. "Andante und rondo ungarese: für Viola und Orchester" Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Schott Music Corp., b1938.

Weber, Carl Maria von. "Variationen über das österreichische Volkslied A Schusserl und a Reind'rl / für Viola und Klavier" Frankfurt; New York: H. Litolf's Verlag/C.F. Peters, b1981.

Weber, Carl Maria von. "Variazioni per l'alto viola e orchestra" Zurich; New York: Eulenburg, b1976.

Wieniawski, Henri. "Ile concerto pour violon et piano / arrange pour alto et piano" op.22 Paris: Editions Jean Jobert, b1960.

Wolstenholme, William. "Canzona for viola and piano" London: Novello, b1954.

Zamacois, J. "Serenada d'hivern : para viola y piano" Madrid : Union Musical Española, b1970.

Zelezny, Lubomir. "Koncert pro violu a komorní orchestr: 1968-69" Praha: Panton, b1977.

Zelter, Carl Friedrich. "Kontsert mi bemol mazhor dlia al'ta s orkestrom" Moskva: Gos. muz. izd-vo, b1959.

Zelter, Carl Friedrich. "Concerto, Viola und Orchester" Frankfurt: H. L. Grah, b1935.

97. Piyano, Viyola ve Orkestra

Frid, Gergorii Samuilovich. "Kontsert dlia al'ta, fortepiano i strunnykh" Moskva: Sov. kompozitor, b1985.

Golovin, A. (Andrei) "Kontsertnaia simfoniia: dlia al'ta i fortepiano s orkestrom" Partitura. Moskva: Muzyka, b1988.

98. Reçitatif ve Viyola

Tarenskeen, Boudewijn. "Poetry : for viola solo, 1993" Amsterdam : Donemus, b1993.

99. Reçitatif, Viyola ve Diğer Enstrümanlar

Alpher, David. "The walrus and the carpenter : for narrator, flute, viola and piano" Lakeland, FL : Brixton, b1995.

100. Reçitatif, Viyola ve Orkestra

Ramsier, Paul. "Road to Hamelin-for narrator, solo double bass (or clarinet in A or viola) and orchestra (narrative based on a scenario by Ruth Ramsay)" New York, N. Y.: Boosey & Hawkes, b1986.

101. Saksafon, Viyola ve Piyano

Burgers, Simon. "Trio, altsaxofoon, altviool, piano, 1982/83" Amsterdam: Donemus, b1985.

Rudinger, Gottfried. "Divertimento, g-moll, für Viola (oder Klarinette in B), Tenorsaxophon (oder Bassklarinette in B, oder Cello) und Klavier" op. 75 Benno Filser Verlag, b1958.

Samama, Leo. "Trio marchese (chiaroscuro II, di pesaro) voor altsaxofoon, altviool en piano" op.24 Amsterdam: Donemus, b1986.

Zander, Heinz Joachim. "Elegie für Saxophon (Klarinette), Viola und Klavier" Köln-Rodenkirchen : P.J. Tonger, b1995.

102. Ses, Flüt, Viyola ve Arp

Maw, Nicholas. "Roman canticle : two in the Campagna : for medium voice, flute, viola and harp" London : Faber Music, b1995.

Schickele, Peter. "The lowest trees have tops: cantata for soprano, flute, viola and harp on sixteenth and seventeenth century English poems" Bryn Mawr, Pa.: Elkan-Vogel, b1978.

103. Ses, Keman ve Viyola

Heiller, Anton. "Ave Maria: für Sopran, Violine und Viola". Wien: Doblinger, b1986.

104. Ses, Keman, Viyola ve Piyano

Wellesz, Egon. "Geistliches Lied: ausden "Gebetn der Demut" von Francis James" op. 23 Wien: Universal Edition, b1919.

105. Ses, Klarinet, Bas-Klarinet ve Viyola

Weber, Anton. "Drei Volkstexte: für Gesang, Geige (auch Bratsche), Klarinette in B und Bass-Klarinette in B" op. 17 Wien: Universal Edition, b1955.

106. Ses, Klarinet, Viyola ve Viyolonsel

Krasa, Hans. "Drei Lieder für Bariton, Klarinette, Viola und Violoncello" Praha: Tempo ; Berlin : Bote & Bock, b1993.

107. Ses, Obua ve Viyola

Simbriger, Heinrich. "Drei Gesänge nach Salta Focke: für Sopran, oboe u. Bratsche" op. 44 (El yazması) Heinrich Simbriger. 1978.

108. Ses, Obua, Viyola ve Viyolonsel

Hindemith, Paul. "Die Serenaden: kleine Kantate nach romantischen Texten für Sopran, Oboe, Bratsche und Violoncello" op. 35 Mainz: B. Schott's Sohne, b1925.

109. Ses ve Viyola

Berger, Jean. "Six rondeaux : voice and viola" Denver, Colo.: J. Sheppard Music Press, b1968.

Booren, Jo Van Den. "Psalmus XI per contralto e viola" op.48 Amsterdam: Donemus, b1984.

Dimov, Bojidar. "Tanzlied : für Stimme und Viola: 1990" Köln : Verlag Dohr, b1995.

Gerster, Ottmar. "Vier alte Lieder: von unbekannten Dischtern: für eine Altstimme und Bratsche" Mainz: B. Schott's Sohne, b1943.

Knab, Armin. "Rosa mystica: sechs Sinnsprüche des Angelus Silesius für eine Altstimme und Viola" Mainz: B. Schott's Sohne, b1949.

Lafite, Carl. "Drei mystische Gesänge: (Deutsche geistliche Volksdichtungen): für eine Frauenstimme und Bratsche" Wien: Ludwig Doblinger, b1930.

Schmidt, Hartmut. "Acht Lieder nach Gedichten von Friedrich Holderlin: für Bariton und Viola" (El yazması) Hartmut Schmidt. 1977.

Simons, Netty. "Songs for Wendy: for voice and viola" Merion Music; Bryn Mawr, Pa.: T. Presser Co., b1977.

110. Ses, Viyola ve Org

Pfanner, Adolf. "Der Schonste Fruhling: Geistliche Gesänge für Alt, Bratsche und Orgel" op. 18 Gladbach: Volksvereinverlag, b1937.

111. Ses, Viyola ve Piyanò

Brahms, Johannes. "Zwei Gesänge für Altstimme mit Klavier und Bratsche" op. 91 Leipzig: Breitkopf & Hartel, b1948.

Bridge, Frank. "Three songs (H.76): for medium voice, viola and piano" London: Thames Publishing; G. Schirmer, b1982.

Busch, Adolf. "Drei Lieder für eine Singstimme, Viola und Klavier" op. 3 Berlin: N. Simrock: T. B. Harms, b1922.

Donizetti, Gaetano. "J'aime trop pour etre heureux" Bristol, Conn.: Rarities for Strings Publications, b1981.

Durra, Hermann. "Stimme im Dunkeln: für eine tiefere Singstimme mit Bratsche und Klavier" Berlin: Albert Stahl; New York: G. Schirmer, b1914.

Focke, Fré. "Übergänge : 12. Folge : für Mezzosopran, Bratsche und Klavier, 1955" Amsterdam : Donemus, b1992.

Foerster, Josef Bohuslav. "Dve pisne s violu a klavirem-Zwei Lieder mit Bratsche und Klavier" op. 91 Praha: Hudebni Matice Umelecke Besedy, b1923.

Gounod, Charles. "L'Absent: melodie / paroles et musique" Paris: Lemoine & Fils, b1913.

Grabner, Hermann. "Zweigesprach" op. 16 Leipzig: C. F. Kahnt, b1924.

Hausegger, Siegmund von. "Drei Gesänge nach mittelhochdeutschen Dichtungen: für eine mittlere Frauenstimme, Bratsche und Klavier" Berlin: Ries & Erler, b1926.

Hay, Fred. "Vier Lieder für Sopran, obligate Bratsche u. Klavier" op. 20 Bern: Mueller & Schade, b1925.

Koschingsky, Fritz. "Zwei Gesänge nach Texten von Richard Dehmel: für eine Männerstimme, obligate Bratsche und Klavier" Leipzig: W. Ehrler, b1924.

Lassen, Eduard. "Die Waldbruder: (mit Bratsche Begleitung)" op. 46 no. 4 Breslau: Julius Hainauer; New York: G. Schirmer, b1897.

Loeffler, Charles. "Four poems : for voice, viola and piano" op.5 Boca Raton, Fla. : Masters Music, b1990.

Malipiero, Gian Francesco. "De profundis: per una voce, viola, gran cassa e pianoforte" Milano: G. Ricordi, b1937.

Reutter, Hermann. "Fünf antike Oden, für eine mittlere Frauenstimme, Bratsche und Klavier" op.57 Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Associated Music Publishers, b1948.

Reutter, Hermann. "Solokantate nach Worten des Matthias Claudius, für eine Altstimme, Bratsche und Klavier (oder Orgel)" op.45 Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Associated Music, b1948.

Roselius, Ludwig Wilhelm. "Geistliche Gesänge: (nach Gedichten von Eichendorf): für eine teife Singstimme, Bratsche, und Klavier" op. 11 Berlin: Ries & Erler, b1934.

Rossel, Willy. "Drei Lieder für eine mittlere Singstimme, Viola und Klavier" op. 12 Leipzig: Breitkopf & Hartel, b1934.

Schreiber, Fritz. "Drei Lieder nach Christian Morgenstern: für Altstimme, Bratsche und Klavier" op. 10 Wien: Universal Edition, b1920.

Sheng, Bright. "Three Chinese love songs : for voice, viola and piano" New York : G. Schirmer ; Milwaukee, WI : Distributed by H. Leonard, b1988.

Siegl, Otto. "Gesänge für Sopran, Bratsche und Klavier" op. 112 Anton Böhm, b1977.

Siegl, Otto. "Volkslieder für Sopran, Bratsche und Klavier" op. 113 Anton Bohm, b1978.

Siegmeister, Elie. "Songs of experience: for voice, viola, and piano" New York: C. Fischer, b1979.

Zoepfel, Klaus. "La truren varn-(Lass Trubsal fahren): Mittelhochdeutsche Minnelieder für eine Singstimme, Viola (Violine) und Klavier" Leipzig: Edition Peters: Collection Litolff, b1959.

112. Solo Viyola

Albrecht, Alexander. "Certik v rozpravke" (El yazması) A. Albrecht. 1952.

Allen, Judith Shatin. "L'etude du coeur: for solo viola" New York: American Composers Alliance, b1984.

Arel, Bülent. "Solo Viyola için Parça" New York: American Composers Alliance, b1971.

Aristakesian, Emin Aspetovich. "Sonata dlia al'ta solo" Moskva: Sovetskii Kompozitor, b1977.

Arnell, Richard. "Partita for unaccompanied viola" London: Hinrichsen Edition Ltd., b1961.

Babbitt, Milton. "Play it again, Sam : viola solo" New York : C. F. Peters, b1994.

Bach, Johann Sebastian. "Sonatas and partitas for solo viola" Oxford (Oxfordshire): New York: Oxford University Press, b1986.

Bancquart, Alain. "Sonate pour alto seul" Paris: Ricordi, b1984.

Bartos, Jan Zdenek. "Fantazie pro solovou violu" Praha: Panton, b1985.

Bartos, Jan Zdenek. "Partita, viola solo 1944) op. 36 Praze: Pritomnosti, b1946.

Bayliss, Colin. "Signatures : for solo viola" Hedon, England : Da Capo, b1992.

Bechtel, Helmut. "Musik II für Viola solo" Wolfenbittel: Moseler, b1983.

Becker, Günther. "Reflexe: für Viola". Wiesbaden: Breitkopf & Härtel, b1987.

Benary, Peter. "Kleine Kammermusik: für Bratsche allein" Wolfenbittel: Moseler Verlag, b1972.

Bentzon, Jorgen. "Fabula for viola solo" op. 42 Kobenhavn: Skandinavisk Musikforlag, b1946.

Beyer, Frank Michael. "Melos: für Viola solo 1983" Berlin: Bote & Bock, b1986.

Bialosky, Marshall. "Pastoral: (with dark edges), solo viola" New York: Seesay Music, b1966.

Bjerre, Jens. "Purgatorio: con tre intermezzi: per viola sola" Kobenhavn: Samfundet til udgivelse af dansk musik, b1977.

Blake, Howard. "Prelude for solo viola: from Benedictus" London: Highbridge Music; New York: G. Schirmer, b1985.

Blarr, Oskar Gottlieb. "Threnos II: für Viola d'amore" Köln: Hans Gerig, b1984.

Blendinger, Herbert. "Suite" op. 40 Wien: Doblinger, b1985.

Blendinger, Herbert. "Partita für Viola" München : Orlando-Musikverlag, b1976.

Bloch, Ernest. "Suite for viola solo" New York: Broude Brothers, b1962.

Block, Robert Paul. "Fantasy for viola solo: 1967-1973" London: Musica Rara, b1974.

Blumenthaler, Volker. "Concetto: per viola sola: 1985". Dortmund: Verlag "pläne," b1986.

Bohnke, Emil. "Sonate für Bratsche Solo" op. 13 no. 2 Berlin: N. Simrock, b1924.

Borkovec, Pavel. "Sonata pro violu solo" op. 12 Praha: Hudebni Matice Umelecke Besedy, b1933.

Britten, Benjamin. "Elegy for solo viola" London: Faber Music; New York: G. Schirmer, b1985.

Brün, Herbert. "Sonatina for viola alone 1950" op. 12 Baltimore : Smith Publications, b1992.

Brustad, Bjarne. "Partita: for viola" Oslo: Norsk Musikkinformasjon, b1931.

Burgan, Patrick. "Sept petits caprices pour alto" Paris : A. Leduc, b1995.

Burkhard, Willy. "Sonate für Solo-Bratsche" op. 59 Kassel: Barenreiter, b1946.

Bussotti, Sylvano. "Nudo disteso: una daceza per viola". Milano: Ricordi, b1980.

Cartier, Jean-Baptiste. "3 airs varies: für Viola solo" München-Grafelfing: W. Wollenweber, b1986.

Constant, Marius. "Recitativo: pour alto solo" Paris: Editions Salabert, b1983.

Conyngham, Barry. "Viola" Australia: Universal Edition, b1981.

Creuzburg, Henrich. "Sonate für Bratsche" Berlin: Astoria Verlag, b1980.

Decoust, Michel. "Les galleries de Pierres" Paris: Editions Salabert, b1984.

Dibak, Igor. "Partita pre solovu violu" op. 14. Bratislava: Opus, b1978.

Dinescu, Violeta. "Din cimpoju: für Solo-Bratsche". Berlin: Astoria Verlag, b1986.

Dmitriev, Georgii Petrovich. "Sonata dlia alta solo 1962-1979" op. 7 Moskva: Sovetskii Kompozitor, b1983.

Doppelbauer, Josef Friedrich. "Sonate für Viola solo" Wien: Doblinger, b1988.

Dorward, David Philip. "Capriccio for viola" Glasgow: Scottish Music Publishing, b1986.

Dusapin, Pascal. "Inside" Paris: Editions Salabert, b1980.

Ebenhöh, Horst. "Sonatine für Viola" op. 19 no. 3 Wien : Doblinger, b1990.

Eyser, Eberhard. "Passacaglia per viola-sola" Stockholm : Edition Margana, b1991.

Felder, Alfred. "Dschen : für Viola solo, 1989" Winterthur, Schweiz : A. Felder, b1991.

Feldman, Harry A. "First rounds for all instruments : viola" New York : Century Music, b1948.

Fenelon, Philippe. "Caprice: pour alto solo" Paris: Amphion, b1984.

Fénelon, Philippe. "Nit : pour alto" Paris : Amphion, b1995.

Fletcher, Grant. "Sonata for viola alone (IV)" (El yazması) Grant Fletcher. 1976.

Fongaard, Bjorn. "Sonata for viola" op. 125 no.1 Oslo: Norsk Musikkinformasjon, b1973.

Fongaard, Bjorn. "Sonate for viola" op. 125 no.2 Oslo: Norsk Musikkinformasjon, b1973.

Fongaard, Bjorn. "Sonate for viola" op. 128 no 3 Oslo: Norsk Musikkinformasjon, b1978.

Fuchs, Lillian. "Sonata pastorale: for unaccompanied viola" New York: Associated Music Publishers, b1956.

Fuchs, Lillian. "Twelve caprices for viola" New York: G. Schirmer, b1950.

Fuchs, Lillian. "16 fantasy etudes: for viola" New York: International Music Co., b1976.

Furer, Arthur. "Musica per viola sola" Bern : Müller & Schade, b1991.

Garbe, F. "Vier Stücke für die Bratsche" op. 1 Heilbronn: C. F. Schmidt, b1890.

Geddes, John Maxwell. "Apt for viola" Glasgow: Scottish Music Publishing, b1986.

Geissler, Fritz. "Sonate für Viola allein" Leipzig: F. Hofmeister, b1961.

Genzmer, Harald. "Sonate für Viola Solo" Henry Litolff; New York: C.F. Peters, b1958.

Globokar, Vinko. "Limites: für einen Geiger oder Bratschisten" Frankfurt; New York: H. Litolff's Verlag, b1975.

Grims-Land, Ebbe. "Impulsi musicali: svit f'or solo-viola 1985" op. I Stockholm: Stim, b1985.

Grisey, Gérard. "Prologue: pour alto seul" Milano: Ricordi, b1978.

Haag, Hanno. "Trifolium, Musik für Bratsche allein" op.19 Wolfenbuttel: Moseler, b1986.

Hallmann, Dietmar. "Ballata virtuosita: für Viola solo" Leipzig: Editions Peters, b1984.

Hampe, Charlotte. "Sieben kleine Barock-Tänze: für Viola allein" Berlin: Ries & Erler, b1923.

Hauta-aho, Teppo. "3 pieces for viola solo" Helsinki: Suomalaisen Musiikin Tiedotuskeskus, b1982.

Heller, Barbara. "Nah oder fern : für Viola solo" Celle : Moeck, b1993.

Hersant, Philippe. "Pavane pour alto solo" Paris: Durand, b1987.

Hetu, Jacques. "Variations, alto seul" op.11 Saint-Nicolas, Quebec: Editions Yppan, b1984.

Hindemith, Paul. "Sonata, viola solo" op. 11 no. 5 New York: Associated Music Publishers, b1923.

Hindemith, Paul. "Sonate für Bratsche allein" op. 25 no. 1 Mainz: B. Schott's Sohne, b1923.

Hollinger, Heinz. "Trema: für Viola solo: 1981" Mainz: Ars Viva Verlag, b1984.

Hovhaness, Alan. "Chahagir: for viola solo" op. 56 New York: Rongwen Music, b1958.

Hueber, Kurt Anton. "Sonate: für Viola solo" op.4 Amsterdam: Heinrichshofen's Verlag, b1965.

Hurel, Philippe. "Altomobile; pour alto seul" Paris: G. Billaudot, b1987.

Isaac, Merle John. "Melody book for strings: eleven pieces for young string players" Boston: Carl Fischer, b1954.

Jacob, Gordon. "Variations for solo viola" London: Musica Rara, b1977.

Jensen, Walther. "Variationer for bratch solo 1961" op. 29 Kobenhavn: Samfundet til udgivelse af dansk musik, b1983.

Jesinghaus, Walter. "Sonata Ia per viola d'amore solo: 1932" Lugano: Walter Jesinghaus, b1942..

Johansen, Bertil Palmar. "Capriccio per viola solo" Oslo : Norsk Musikkinformasjon, b1993.

Jolas, Betsy. "Episode sixieme: pour alto seul" Paris: A. Leduc, b1984.

Jolivet, Andre. "Cinq Eglogues: pour alto seul" Paris: G. Billaudot, b1968.

Karchin, Louis S. "Fantasy for violin or viola 1972" New York: American Composers Alliance, b1981.

Karolyi, Pal. "Motivo 1: per viola" Budapest: Editio Musica, b1983.

Kauder, Hugo. "Kleini Suite: für Bratsche allein" Wien; New York: Universal-Edition, b1926.

Kocsar, Miklos. "Het valtozat melyhegedure" Budapest; Editio Musica, b1983.

Kozinskii, Petr Borisovich. "Sonata dlia al'ta solo" Leningrad: Sovetskii Kompozitor, b1987.

Kracke, Hans. "Chaconne: für Viola-Solo" (El yazması) Hans Kracke. 1963.

Kukcuk, Felicitas. "Die Tanze der Mirjam: für Bratsche allein" Kassel: Furore Edition, b1988.

Kurtág, György. "Signes: pour alto" op. 5. Budapest, Editio Musica, b1965.

Laderman, Ezra. "Elegy for solo viola" New York: G. Schirmer, b1983.

Leduc, Jacques. "Lamento: pour alto solo" op. 70 Bruxelles: CeBeDeM, b1988.

Legley, Victor. "4 miniaturen : voor altviool" op. 118 no 1 Bruxelles : CeBeDeM, b1994.

Lerstad, Terje Bb. "Fantasi: for bratsj solo" Oslo: Norsk Musikkinformasjon, b1984.

Lieberman, Glenn. "Silent place" New York: American Composers Alliance, b1980.

Lutyens, Elisabeth. "Sonata for solo viola" op. 5 no. 4 London: Alfred Lengnick & Co. Ltd., b1946.

Maconchy, Elizabeth. "Five sketches: for viola" London: Chester Music, b1987.

Maegaard, Jan. "Labirinto I : per viola sola" Editio Musica Budapest, b1991.

Mannino, Franco. "Three pieces for viola: anxiety, tumult, peace" Roma: Boccaccini & Spada Editori, b1984.

Marcel, Luc Andre. "Sonate pour alto seul" Paris: G. Billaudot b1982.

Martini, Manlio. "Tema e 6 variazioni: per solo viola" Ancona, Italia: b1966.

Martinicek, Dusan. "Elegia vo forme improvizece pre violu solo" (El yazması) D. Martinicek. 1965.

Matousek, Lukas. "Intimate music (Intimni hudba): for solo viola" London; New York: Chester, b1984.

Mazas, Fereol. "8 Melodien für Viola (Solo)" op. 80 Dresden: Bellmann & Thumer, b1933.

McGuire, Edward. "Martyr: for solo viola" Glasgow: Scottish Music Publishers, b1986.

Merilainen, Usko. "Trauerlied für Bratsche" Helsinki: Suomalaisen Musiikin Tiedotuskeskus, b1962.

Meyer, Ernst Hermann. "Essay : für Viola solo : 1983" Leipzig : Edition Peters ; b1988.

Migot, Georges. "Sonate pour alto seul" Paris : SEDIM, b1996.

Mihalovici, Marcel. "Sonate pour alto solo" Paris: Editions Salabert, b1985.

Müller, Hans Herbert. "Sonate, Viola Solo" op. 25 no. 5. Wien: Doblinger, b1988.

Nelson, Sheila M. "Stringsongs: for viola" London: Boosey & Hawkes, b1985.

Nielson, Lewis. "And die Ferne: viola solo" New York: American Composers Alliance, b1980.

Nobis, Herbert. "Sonata für Viola solo" Celle: Moeck, b1984.

Orrego Salas, Juan. "A greeting cadenza for William Primrose: solo viola" op. 65 Bloomington, Ind. Frangipani Press, b1984.

Padilha, Marco Cesar. "Triptico: für Viola" op. 6 Darmstadt: Tonos, b1987.

Parsons, Alan. "Sonata for solo viola 1985" Braintree Essex, England: Anglian Edition, b1986.

Penderecki, Krzysztof. "Cadenza per viola sola 1984" Mainz; New York: Schott, b1986.

Petrovics, Emil. "II. Rapszodia melyhegedure" Budapest: Editio Musica, b1984.

Petzold, Christian. "Partita in D major for viola, unaccompanied" New York : John Markert, b1966.

Polin, Claire C. J. "Serpentine: lyrical instances for solo viola and imaginary dancer" New York: Seesaw Music Corp., b1972.

Porter, Quincy. "Suite for viola alone" The Valley Music Pres, b1937.

Price, John E. "Blues: and Circle dance, viola solo, 1979" Tuskegee, Alabama: Slave Shipress, b1979.

Radulescu, Michael. "Sonata, bratsche solo" Wien: Doblinger, b1987.

Raitio, Pentti. "Musica per viola" Helsinki, Finland: Suomalaisen Musiikin Tiedotuskeskus, b1975.

Rasch, Kurt. "Acht soli für viola" op. 40 Lottstetten: Edition Kunzelmann, b1983.

Rechberger, Herman. "Rotazioni: for violi (or viola)" München: Edition Modern, b1980.

Reger, Max. "Drei Suiten für Bratsche allein, op. 131 Leipzig: C. F. Peters, b1916.

Reinhardt, Bruno. "Fantasy: for viola solo" Tel- Aviv: OR-TAV Music Publications, b1967.

Reverdy, Michèle. "Rencontres: pour alto solo" Paris: G. Billaudot, b1994.

Rivilis, Pavel Borisovich. "Sonata dlia alta solo" Kishinev: Kartia Moldoveniaske, b1964.

Rolla, Giuseppe Antonio. "Idyllen: für Viola solo" Winterthur/Schweiz: Amadeus, b1988.

Roosevelt, J. Willard. "Suite for viola" New York: American Composers Alliance, b1978.

Rosse, Francois. "Corpus alto: pour alto solo" Paris: Durand, b1987.

Rouse, Christopher. "Subjectives X" New York: American Composers Alliance, b1975.

Schiff, David. "Joycesketch II: jigs, reels, drones, and a ballad: for viola alone" (El yazması) David Schiff. 1981.

Schmidt, Hartmut. "Due notturni per viola-sola" (El yazması) H. Schmidt. 1977.

Schmidt, Hartmut. "Viola-sola per Veronica" (El yazması) H. Schmidt. 1980.

Schonthal, Ruth. "Four epiphanies: for unacc. Viola" New York: Oxford University Press, b1977.

Schreiber, Josef. "Sonata per viola sola 1931" Praha: Panton, b1969.

Schuback, Peter. "Chant du vide: pour alto seul: 1984" Stockholm: Stim, b1988.

Sciarrino, Salvatore. "Tre notturni brillanti: per viola sola" Milano: Ricordi, b1975.

Shatin, Judith. "L'étude du coeur : viola solo" New York : C.F. Peters, b1991.

Shulman, Alan. "Suite for solo viola". Shawnee Press, b1962.

Sims, Ezra. "And, as I was saying,..." New York: American Composers Alliance, b1979.

Smith, Leland C. "Suite for solo viola" New York: American Composers Alliance, b1948.

Sokolov, Vladimir. "Sonata dlia al'ta solo" Leningrad: b1988.

Sollner, Herbert. "Tabea: solo für Viola" Regensburg: Bosse, b1983.

Srámek, Vladimír. "Color: Viola solo". München: Filmkunst-Musikverlag, b1988.

Stanicki, Ksawery. "6 kaprysow na altowke" Krakow: Polski Wydawnictwo Muzyczne, b1970.

Stearns, Peter Pindar. "Variations for solo viola" New York: American Composers Alliance, b1965.

Sternberg, Hans. "Suite für Bratsche solo" München: Verband Deutscher Musikerzieher und Konzertierender Künstler E. V., b1985.

Straumer, Fritz. "Sonate für Viola solo" Dresden: Carl Pilling, b1952.

Stravinsky, Igor. "Elegie for viola or violin unaccompanied" New York: Associated Music Publishers, b1945.

Stumpf, Karl. "Vision: für Viola d'amore ohne Begleitung" Wien: Krenn-Musikverlag, b1984/5.

Svoboda, Jaroslav. "Etude viola sola" no.13 (El yazması) Jaroslav Svoboda. 1968.

Tate, Phyllis. "Variegations: for solo viola" London: Oxford University Press, b1971.

Terashima, Rikuya. "Sonata for solo viola" Tokyo, Japan : Japan Federation of Composers, b1994.

Tiet, Ton-That. "Terre-feu: alto solo" Paris: Jobert, b1983.

Tillis, Frederick. "3 showpieces for viola" New York: American Composers Alliance.

Uhl, Alfred. "Kleine Suite für Viola". Mainz: B. Schott's Söhne; New York: Schott Music, b1974.

Vackar, Dalibor C. "Dialogues: for viola solo" Praha: Cesky Hudebni Fond, b1968.

Van de Vate, Nancy. "Six etudes for solo viola : 1969" Wahington, D.C.: Sisra Publications, b1980.

Van de Vate, Nancy. "Suite for solo viola" New York: American Composers Alliance, b1975.

Voirpy, Yvette. "Premier voyage...: pour l'alto" Paris: Editions Henry Lemoine, b1984.

Volpert, Andreas. "Suite für Bratsche allein" op. 11 München: Musikverlag Max Heiber, b1954.

Vycpalek, Ladislav. "Suita pro solovou violu" op. 21 Praha: Hudebni Matice Umelecke Besedy, b1930.

Weisberg, Arthur. "Piece for viola solo" New York: American Composers Alliance, b1984.

Wellesz, Egon. "Rhapsody für Viola solo" op. 87 Wien: Doblinger, b1963.

Werdin, Eberhard. "Divertimento für Viola Solo" Wolfenbuttel: Moseler Verlag, b1979.

Wildberger, Jacques. "Diaphanie: per viola sola: fantasia su per" Zürich: Hug, b1989.

Windsperger, Lothar. "Ode: C moll: viola solo" Mainz: B. Schott's Sohne, b1919.

Woehr, Christian G. "Bachiana: for unaccompanied viola" N. Y.: Viola World Publications, b1988.

Zafred, Mario. "Sonata per viola sola" Milano: Ricordi, b1984.

Zaninelli, Luigi. "Two movements for unaccompanied viola or violin, for one player" Shawnee Press, b1986.

Zeyringer, Franz. "Variationen uber das Erzherzog-Johann-Lied: für Viola solo: 1982" Zagreb: Edition Pax, b1988.

Zonn, Paul. "Viola sonata" New York: American Composers Alliance, b1967.

113. Solo Viyola (transp.)

Bach, Johann Sebastian. "6 cello suites: for viola solo" BWV 1007-1012 New York: International Music Co., b1980.

Bach, Johann Sebastian. "Sonaten für Viola (Viola Alta, Altgeige)" Leipzig: Verlag von Friedrich Hofmeister, b1931.

Bach, Johann Sebastian. "Partita g-Moll für Viola solo" BWV 1013 Locarno : Heinrichshofen, b1992.

Campagnoli, Bartolomeo. "Sieben Divertimenti" op. 18 Leipzig: Friedrich Hofmeister Musikverlag, b1954.

Kreisler, Fritz. "Recitativo and scherzo-caprice" N. Y.: Viola World Publications, b1988.

Paganini, Niccolo. "24 caprices pour violon, transcrits pour alto" op. 1 Bruxelles : A. Cranz, b1930.

Rovelli, Pietro. "12 capricci per violino / trascritti per viola" op. 3,5 New York: G. Ricordi, b1922.

Rovelli, Pietro. "Zwölf Capricen für Violine; für Viola" Leipzig: F. Hofmeister, b1955.

Sevcik, Otakar Josef. "Forty variations for viola" op. 3 Cologne: Bosworth, b1984.

Wieniawski, Henri. "Etiudy-kaprysky" op. 10 Krakow: Polskie Wydawn. Muzyczne, b1972.

114. Solo Viyola ve Altı Enstrüman

Ockenfels, Helmut. "Rhapsodische Variationen: für Viola (oder Klarinette), fünf Gitarren und Cello (oder Bassgitarre)" Köln: Pycrus Edition, b1982.

115. Solo Viyola ve Farklı Enstrüman Grupları için

Bazelon, Irwin. "Fairy tale : for solo viola and chamber ensemble" Bryn Mawr, Pa. : T. Presser, b1993.

Bryars, Gavin. "The old tower of Löbenicht : for solo violin or viola and ensemble" Mainz ; New York : Schott, b1996.

Jolas, Betsy. "Points d'aube: pour alto et 13 instruments a vent" Paris: Heugel, b1969.

Korchmar, Grigorii. "Kontsert-diptykh: dlia al'ta (violoncheli), orkestra udarnykh, chelesty i arfy" Leningrad: Leningradskoe otd-nie, b1986.

Oosten, Roel van. "Prisma: pour alto et neuf instruments, 1984" Amsterdam: Donemus, b1985.

Schmidt, Hartmut. "3 Stücke für Viola und 5 Instrumente: Klarinette in B, Posaune, Klavier, Vibraphone-Marimbaphon, Gitarre" (El yazması) Hartmut Schmidt. 1941.

116. Solo Viyola ve Orkestra

Arnold, Alan H. "Cadenzas for Telemann Viola concerto in G" N. Y.: Viola World, b1986.

Bainbridge, Simon. "Viola concerto" London: United Music Publishers, b1981.

Baird, Tadeusz. "Concerto for viola and orchestra" New York : H. Litolf/C. F. Peters, b1978.

Barkauskas, Vytautas. "Kontsert dlia al'ta i kamernogo orkestra: 1981" Leningrad: Sov. kompozitor, b1986.

Bartos, Jan Zdenek. "Concerto da camera: per viola sola e archi" Kassel: Bärenreiter, b1982.

Bartók, Béla. "Concerto for viola and orchestra" New York: Boosey & Hawkes, b1950.

Barab, Seymour. "Concertino for viola and string orchestra" New York: Seesaw Music, b1993.

Benda, George. "Konzert: F-dur für Viola und Streicher mit Cambalo" Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Schott Music Corp., b1968.

Berlioz, Hector. "Harold en Italie" op. 16 Leipzig: E. Eulenburg, b1904.

Bialas, Günter. "Trauermusik : für Viola und Orchester : in memoriam Hansjörg Schmitthenner" Kassel ; New York : Bärenreiter, b1994.

Brahms, Johannes. "Opus 120 no. 1 für Klarinette (oder Viola) und Orchester" Wien: Universal Edition, b1986.

Bull, Edvard Hagerup. "3 morceaux brefs : pour alto et orchestre 1955" op. 17 Oslo : Norsk Musikkinformasjon, b1955.

Bunin, Revol' Samoilovich. "Kontsert dlia al'ta orkestrom" Moskva: Gosudartsvennoe Muzykal'noe Izd-vo, b1957.

Burkhard, Willy. "Konzert für Viola und Orchester" Kassel: Barenreiter, b1954.

Cambini, Giuseppe Maria. "Concerto in D-Dur für Viola und Orchester" Winterthur: Amadeus, b1988.

Cavallini, Eugenio. "Divertimento for viola and strings" Dallas, TX: Rarities for Strings Publications, b1981.

Creuzburg, Heinrich. "Concertino für Bratsche und Streichorchester" Berlin: Astoria Verlag, b1986.

Dale, Benjamin James. "Romance from the Suite for viola & orchestra" (El yazması) Benjamin J. Dale. 1946.

Erod, Ivan. "Violakonzert" op. 30 Wien: Doblinger, b1984.

Finko, David Rafailovich. "Concerto for viola and orchestra" Philadelphia: Dako Publishers (ASCAP), b1971.

Fongaard, Bjørn. "Konsert for viola og orkester 1977" op. 119 no 8 : Oslo : Norsk Musikkinformasjon, b1977.

Fricker, Peter Racine. "Concerto for viola and orchestra" op. 18 London: Schott, b1953.

Friedman, Joel Phillip. "Concerto (in the form of variations) : for viola and orchestra" St. Louis, MO : MMB Music, b1990.

Genzmer, Harald. "Kammerkonzert: für Viola und Streicher" Frankfurt; New York: H. Litolf's Verlag/C. F. Peters, b1972.

Gerster, Ottmar. "Konzertino für eine solo Bratsche und Kammerorchester" op. 16 Mainz: B. Schott's Sohne, b1935.

Ghedini, Giorgio Federico. "Musica da concerto: per viola e orchestra d'archi" Milano: G. Ricordi, b1955.

Graun, Johann Gottlieb. "Concerto: Es-Dur, für Viola und Streicher" Hamburg: N. Simrock, b1976.

Gurkov, Vladimir Nestorovich. "Muzyka dlja al'ta i orkestra" Leningrad: Muzyka, b1978.

Handel, George Frideric. "Concerto en si mineur pour alto avec accompagnement d'orchestre" New York: Associated Music Publishers, b1925.

Harbison, John. "Concerto for viola and orchestra" New York: Associated Music Publishers, b1990.

Hermans, Nico. "Concert voor altviool en strijkorkest: 1987" Amsterdam: Donemus, b1987.

Hindemith, Paul. "Der Schwanendreher: Konzert nach alten Volksliedern für Bratsche und kleines Orchester" Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Associated Music Publishers, b1936.

Hindemith, Paul. "Trauermusik: für Bratsche oder Violoncello oder Violine und Streichorchester" Mainz: B. Schott's Sohne, b1936.

Hindemith, Paul. "Kammermusik: für Viola d'amore und Kammerorchester" op. 46 no. 6 Mainz; New York: Schott, b1958.

Hoffstetter, Roman. "Konzert G-Dur für Viola, 2 Floten, 2 Hörner, Violoncello obligato und Streichorchester" Wolfenbüttel: Moseler Verlag, b1979.

Holst, Gustav. "Lyric movement: for viola and small orchestra" Oxford England: Oxford University Press, b1986.

Holt, Klaus ten. "Concert voor 3 klokken, altviool en orkest : for orchestra, 1992" Amsterdam : Donemus, b1993.

Hummel, Johann Nepomuk. "Fantasie, viola & string orchestra with 2 clarinets" London: Musica Rara, b1973.

Jentzsch, Wilfried. "Concerto espressivo: für Viola und Orchester" Leipzig: Peters, b1971.

Kadosa, Pal. "Concertino per viola e orchestra" op. 27 Budapest: Editio Music, b1967.

Kancheli, Giya. "Abii ne viderem : Fassung für Streichorchester, Klavier, Bassgitarre und Solo-Viola" Hamburg : H. Sikorski, b1995.

Kirchner, Volker David. "Nachtstück: Variationen über eine Wagnersche Akkordverbindung für Viola und kleines Orchester 1980/81" Mainz; New York: Schott, b1983.

Krancher, Willy. "Rhapsodie: viola con orchestra" Antwerpen: Editions Metropolis, b1959.

Kurtág, György. "Bracsaverseny: Konzert für Viola und Orchester" Budapest: Zenemukiado Vallalat, b1961.

Majorelle, Philippe. "Concerto pour alto et cordes" France: Philippe Majorelle, b1979.

Malipiero, G. F. "Dialoghi V : viola e orchestra : (quasi concerto)" Milano : Ricordi, b1957.

Martín, Bohuslav. "Rhapsody-concerto: für Viola und Orchester" Praha: Editio Supraphon, b1978.

Masson, Askill. "Violukonsert 1983" (El yazması) Askill Masson. 1983.

Milhaud, Darius. "Concerto pour alto et orchestre" no.1 Wien : Universal Edition, b1931.

Moretti, Celestino. "Concerto per viola e orchestra" Bologna : Ut Orpheus Edizioni, b1998.

Nordgren, Pehr Henrik. "Alttoviulukonsertto" nr. 1 Helsinki: Suomalaisen Musiikin Tiedotuskeskus, b1970.

Nordgren, Pehr Henrik. "Concerto for viola and orchestra 1979" op. 48 no.2 Helsinki, Finland: Suomalaisen Musiikin Tiedotuskeskus, b1979.

Partos, Oedoen. "Fusions: (Shiluvim), for viola and chamber orchestra" Tel Aviv: Israel Music Institute, b1971.

Pavey, Sidney. "Concertante: the woodpecker: for viola or clarinet and orchestra" Staffordshire, England: Piper Publications, b1983.

Prosev, Toma. "Koncertantne improvizacije: za violu i gudacki orkestar" Zagreb: Udruzenje Kompozitora Makedonije, b1964.

Rihm, Wolfgang. "Bratschenkonzert" Wein: Universal Edition, b1983.

Rolla, Alessandro. "Concerto in fa maggior per viola e orchestra" Roma: Edizioni De Santis, b1970.

Rolla, Alessandro. "Rondo: for viola & orchestra" Rarities for Strings Publications, b1977.

Ruygrok, Leo. "Poeme: Fantasiestück für Bratsche und Orchester:" op. 20 Leipzig: Breitkopf & Hartel, b1933.

Schenker, Friedrich. "Konzert für Viola und Orchester:" Leipzig: VEB Deutscher Verlag für Musik, b1981.

Schmitt, Joseph. "Concerto in C-Dur für Viola und Orchester" Winterthur : Amadeus, b1995.

Schubert, Joseph. "Konzert; C-Dur für Viola und Orchester" Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Schott Music Corp., b1967.

Seiber, Matyas. "Elegie: für Viola und kleines orchester" Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Schott Music, b1958.

Stamitz, Anton. "Konzert G-dur, für Viola und Orchester" no.3 Wiesbaden: Breitkopf & Hartel, b1971.

Stamitz, Anton. "Konzert F-Dur, für Viola und Streichorchester" no.2 Mainz; New York: B. Schott's Sohne, b1970.

Stamitz, Anton. "Konzert D-Dur: für Viola und Streicher" no. 4 Wiesbaden: Breitkopf & Hartel, b1973.

Stamitz, Carl-Philipp. "Concerto pour alto en ré majeur (ca. 1744)" op.1 France : Éditions J.M. Fuzeau, b1997.

Stamitz, Johann. "Konzert G-Dur für Viola, Streichorchester und Cembalo" Frankfurt ; New York: H. Litolf's Verlag / C. F. Peters, b1962.

Takemitsu, Toru. "A string around autumn: for viola and orchestra" Mainz; New York: Schott, b1991.

Telemann, Georg Philipp. "Konzert G-dur für Viola, und Streichorchester mit Basso Continuo" Kassel: Barenreiter, b1953.

Trede, Yngve Jan. "Concerto for viola and orchestra" New York: Edition W. Hansen/Chester Music, b1986.

Vaughan Williams, Ralph. "Flos compi: solo viola" London: Oxford University Press, b1928.

Vellere, Lucie. "Epitaphe pour un ami: pour alto et orchestre a cordes" Brussels: CeBeDeM, b1973.

Vivaldi, Antonio. "Concerto in la min. per viola d'amore, archi e cembalo" F. II no. 6 Milano: G. Ricordi, b1971.

Walton, William. "Concerto for viola and orchestra : 1929" London : Oxford University Press, b1930.

Weber, Carl Maria von. "Andante und Rondo ungarese: für Viola und Orchester" Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Schott Music, b1938.

Wooldridge, David. "Concerto for viola and orchestra 1949" Bridgewater, Conn.: Hinchinbroke Music, b1981.

Zimmerman, Heinz Werner. "Bratschenkonzert" (El yazması) H. W. Zimmermann, 1980.

117. Solo Viyola ve Orkestra (transp.)

Ghébart, Giuseppe. "Premier concerto en ré mineur pour alto et piano : (original pour alto avec accompagnement d'orchestre)" no.1 Paris : G. Billaudot, b1992.

Newton, Harold. "Suite for viola & piano (or orchestra) : 1944 / transcribed for violin & piano (or orchestra)" Lexington, KY : Quilisma Music Enterprises, b1992.

Rode, Pierre. "VIIIe concerto: pour violon et piano / transcrit et arrange pour alto et piano" Paris: Editions Jean Jobert, b1960

Sitt, Hans. "Romance für Viola und Klavier" op. 72 Winterthur, Schweiz : Amadeus, b1993.

Telemann, Georg Philipp. "Concerto in G major for viola and piano" Boca Raton, Fla. : Masters Music, b1992.

Walton, William. "Concerto for viola and orchestra / piano reduction" Oxford : Oxford University Press, b1993.

118. Solo Viyola ve Üç Enstrüman

Meijering, Chiel. "Another day dies on a gull's cry: for viola and guitar trio: 1989". Amsterdam: Donemus, b1993.

Meijering, Chiel. "Winds of change: no rhyme no reason, part 2: for viola and guitar trio: 1987". Amsterdam: Donemus, b1993.

Meijering, Chiel. "Dreamtime: No rhyme no reason, part 3: for viola, guitar trio, and tape: 1987". Amsterdam: Donemus, b1993.

Rust, Friedrich Wilhelm. "Sonate in C-dur für Viola solo, zwei Horner und Violoncello" Winterthur: Amadeus, b1988.

119. Üç Ses, Keman, Viyola ve Viyolonsel

Pärt, Arvo. "Stabat Mater : per soprano, alto, tenore, violino, viola e violoncello" Wien : Universal Edition, b1985.

120. Üç Viyola

Fine, Marshall. "Five medieval motets : for viola trio" Greensboro, N.C. : Latham Music, b1995.

Freudenthal, Otto. "Trio im alten Stil : für drei Bratschen" München-Gräfelfing : W. Wollenweber, b1981.

Furst, Paul Walter. "Bratschen-Trio" op. 67 Wien: Doblinger, b1984.

Hiraishi, Hirokazu. "Wings: for 3 violas" Tokyo: Tokyo Art Service, b1982.

Latham, Lynne. "Ten trios for 3 violas from keyboard works of the Baroque era" Greensboro, NC : Latham Music Enterprises, b1991.

121. Viyola, Bateri ve Çembalo

Nordheim, Arne. "Partita per viola, clavicembalo e percussione" Copenhagen : W. Hansen, b1993.

122. Viyola, Bateri ve Piyano

Nicolai, Bruno. "Sonate per viola, pianoforte e percussione" Roma: Edipan, b1983.

123. Viyola, Gitar ve Piyano (transp.)

Vivaldi, Antonio. "Concerto d-Moll für Viola, Gitarre und Streicher" RV 540 Budapest: Editio Musica, b1980.

124. Viyola, Kontrbas ve Akordeon

Meijering, Chiel. "The Swing of the thing: for accordian, viola and double bass: version 1990" Amsterdam: Donemus, b1990.

Meijering, Chiel. "Ready to go again!: for viola, double bass and accordion: 1991". Amsterdam: Donemus, b1991.

125. Viyola, Kontrbas ve Gitar

Bredemeyer, Reiner. "Triostücke 3: in fünf Satzen: für Viola, Gitarre und Kontrabass" Leipzig: Deutscher Verlag für Musik, b1986.

Oehring, Helmut. "Trio II, Viola, Gitarre und Kontrabass" no.2 Berlin : Edition Wandelweiser, b1994.

126. Viyola, Kontrbas ve Piyano

Koblenz, Babette. "Mysterium Buffo I: für verdunkeltes Klaviertrio (Vla, Kb, Klav.)" Hamburg: Kodasi, b1984.

127. Viyola, Kontrbas ve Piyano (transp.)

Dittersdorf, Carl Ditters von. "Sinfonia in D für Kontrabass, Viola und Orchester" F. Hofmeister, b1994.

128. Viyola, Viyolonsel ve Çembalo

Vanhal, Johann Baptist. "Divertimento in C for viola, cello, and cembalo" Minn.: Medici Music Press, b1982.

129. Viyola, Viyolonsel ve Gitar

Paganini, Nicolò. "Serenata in do maggiore, per viola, violoncello e chitarra : 1808" Milano : Edizioni Suvini Zerboni, b1989.

130. Viyola, Viyolonsel ve Kontrbas

Albrechtsberger, Anton. "Divertimento für Viola, Violoncello und Kontrabass in C-dur" Winterthur, Schweiz: Amadeus, b1976.

Delás, José Luis de. "Quadrant é cel: für Viola, Violoncello und Kontrabass" Wiesbaden: Breitkopf & Härtel, b1988.

Denhoff, Michael. "Los dispartes: Skizzen nach Goya: für Viola, Violoncello und Kontrabass" Bad Schwalbach: Edition Gravis, b1988.

Faber, Roland. "Ecce homo fragilis : Trio für Viola, Violoncello und Kontrabass" op. 11 Wiesbaden : Breitkopf & Härtel, b1990.

Hartmann, Erich. "Reverie: "Hommage a Serge Koussevitzky" : pour alto, violoncelle et contrebasse : 1984" Berlin: Bote & Bock, b1985.

Heyn, Volker. "Lexus: für Viola, Violoncello und Kontrabass" Wiesbaden: Breitkopf & Hartel, b1985.

Hidalgo, Manuel. "Seguiriyas d'Estúgar y la Plaza Helderlin : für Viola, Violoncello und Kontrabass" Wiesbaden : Breitkopf & Härtel, b1985.

Hofmann, Leopold. "Trio für Viola, Violoncello und Kontrabass" op. 1, no.1 München: Walter Wollenweber, b1984.

Hofmann, Leopold. "Trio für Viola, Violoncello und Kontrabass" op. 1, no. 3 München-Grafelfing; Verlag Walter Wollenweber, b1978.

Holler, York. "Pas de trois: für Viola, Violoncello und Kontrabass" Wiesbaden: Breitkopf & Hartel, b1982.

Kagel, Mauricio. "Aus dem Nachlass: Stücke für Bratsche, Violoncello und Kontrabass" Frankfurt; New York: H. Litolf's Verlag; C. F. Peters, b1988.

Kalitzke, Johannes. "Trio infernal: Gespenstermechanik in 5 Kapiteln für Trio Basso: 1985". Bad Schwalbach: Edition Gravis, b1985.

Karlsen, Kjell Mork. "Divertimento per viola, violoncello e contrabasso" op. 79 Oslo : Norsk Musikkinformasjon, b1986.

Kirsten, Michael. "Partie a tre: für Viola, Violoncello und Kontrabass" München-Grafelfing: Verlag Walter Wollenweber, b1985.

Lohse, Horst. "Divergenz: für Viola, Violoncello und Kontrabass: 1985" Bad Schwalbach: Edition Gravis, b1986.

Manneke, Daan. "Archipel II: for viola, violoncello and double-bass: 1985". Amsterdam: Donemus, b1987.

Ruiter, Wim de. "Trio voor altviool, cello en contrabas: 1988". Amsterdam: Donemus, b1991.

Singleton, Alvin. "Intezar : for viola, cello, and double bass" Valley Forge, Pa. : European American Music, b1993.

Suslin, Viktor. "Grenzübertritt : Trio für Viola, Violoncello und Kontrabass" Hamburg : Sikorski, b1992.

Zipp, Freidrich. "Maienmusik : für Viola, Violoncello und Kontrabass" Kassel : Merseburger, b1993.

131. Viyola, Viyolonsel ve Piyano (Çembalo)

Binder, Christlieb Siegmund. "Trio, harpsichord, viola, violoncello, D major" Mainz: B. Schott's Sohne; New York: Schott Music Corp., b1965.

Koetsier, Jan. "Trio romantico: per viola, violoncello e pianoforte" op. 111
Amsterdam: Donemus, b1988.

132. Viyolonsel ve Viyola

Albrechtsberger, Johann Georg. "Duo in C-Dur für Viola und Violoncello"
Winterthur: Amadeus, b1977.

Barab, Seymour. "Suite for viola and cello". New York: Seesaw Music, b1993.

Beethoven, Ludwig van. "Duet for viola and cello" Melville, N. Y.: Belwin
Mills, b1972.

Beethoven, Ludwig van. "Minuetto: second movement of the sonata, Duett mit
zwei obligaten Augenglasern: viola and violoncello" London; New York: Peters
Edition, b1952.

Borris, Siegfried. "Partita: für Viola und Violoncello (oder 2 Celli)"

Bozza, Eugene. "Sonatine: pour alto et violoncello" Paris: A. Leduc, b1976.

Castelnuovo-Tedesco, Mario. "Sonata in C minor for viola and violoncello" op.
144 Los Angeles: Affiliated Musicians, Inc., b1953.

Chailley, Jacques. "Prelude et allegro: pour alto et violoncelle" Paris: A. Leduc,
b1977.

Dagand, J. "Gaia fughetta: pour alto et violoncelle" op. 69 Paris: Edition
Maurice Senart, b1934.

Dagand, J. "Impromptu-Capriccioso: pour alto et violoncelle" op. 76 Paris:
Edition Maurice Senart, b1935.

Danzi, Franz. "Duet in E flat major: for viola and cello" no.2 (El yazması) Franz
Danzi.

Danzi, Franz. "Duet in C minor for viola and cello" op.3 New York, N.Y.:
International Music, b1977.

Ebenhoh, Horst. "Sonate viola & violoncello" op.55 Wein: Doblinger, b1984.

Farkas, Ferenc. "Sonata a due: per viola e violoncello" Budapest:
Zenem"ukiado, b1963.

Fongaard, Bjorn. "Duo for viola and vl. Cello" op. 127 no. 16 Oslo : Norsk
Musikkinformasjon, b1974.

Furst, Paul Walter. "Duo für Viola und Violoncello" op. 17 Wien: Doblinger,
b1968.

Gotskosik, Oleg. "Sonata for viola and cello" Stockholm: Svensk Musik, b1988.

Hamel, Peter Michael. "Kafka-Weiss-Dialoge: für Viola und Violoncello: Musik zum "Neuen Prozess"" Kassel; New York: Barenreiter, b1986.

Jemnitz, Sandor. "Duosonate für Viola und Violoncello" Mainz: B. Schott's Sohne, b1927.

Jolas, Betsy. "Remember: pour cor anglais ou alto et violoncello" Paris: Heugel, b1972.

Linde, Hans-Peter. "Duo concertante: für Viola und Violoncello" Leipzig: Edition Peters, b1972.

MacBride, David. "For Bonnie and Ray" New York: American Composers Alliance, b1977.

Nedbal, Manfred J.M. "Sonatine für Viola und Violoncello" op.4 Wien: Doblinger, b1966.

Piston, Walter. "Duo for viola and violoncello". New York: Associated Music Publishers, b1953.

Raphael, Günter. "Duo für Bratsche und Violoncello" op. 47 no. 4. Hedelberg: Willy Müller, b1959.

Scelsi, Giacinto. "Elegia per Ty: pour alto et violoncelle: in tre tempi." Paris: Editions Salabert, b1988.

Schenker, Friedrich. "Foglio I: per viola e violoncello, 1982" Leipzig: Deutscher Verlag für Musik, b1986.

Schmitt, Joseph. "Sonata in G for viola and violoncello" Minn.: Medici Music Press, b1983.

Schonebeck, Carl Siegmund. "Drei Duos für Viola und Violoncello" op. 2 Winterthur: Amadeus Verlag, b1985.

Schroder, Hanning. "Variationen über das Volkslied "Ach bitterer Winter" für Viola und Violoncello" Berlin-Lichterfelde: Robert Lienau, b1954.

Stamitz, Karl. "Zwei Duos: für Viola und Violoncello, C-Dur, D-Dur" Winterthur: Amadeus Verlag; b1976.

Stamitz, Karl. "Duo in F-dur für Viola und Violoncello" New York: International Music Co, b1977.

Werdin, Eberhard. "Duo, viola & violoncello" Wien: Doblinger, b1984.

Wolf-Ferrari, Ermanno. "Duo g-moll: Serenata: für Viola d'amore und Viola da gamba" op. 33 München: F.E.C. Leuckart, b1986.

133. Viyolonsel ve Viyola (transp.)

Bach, Johann Sebastian. "Vier Duette: violino, violoncello (viola)" Wien: Universal-Edition, b1933.

134. Viyolonsel, Viyola, Bateri ve Piyan

Hodlerle, W.-Joseph. "Bobok: für Viola, Cello, Klavier und Schlagzeug 1979" Darmstadt: Wilhelm Lutz, b1984.

135. Viyolonsel, Viyola ve Orkestra (transp.)

Drigo, Riccardo. "Meditazione: per viola e violoncello con accomp. d'orchestra d'archi" Padova: Edizione Carturan, b1954.

Holzbauer, Ignaz Jakob. "Concerto für Viola, Violoncello und Streichorchester" Zürich: Eulenburg ; New York: Edition Eulenburg, b1976. (<http://www.music.lib.byu.edu/piva/ZeyringerNP2.htm>).

3.2. Franz Zeyringer Kitapçığında Yer Almayan Türk Bestecileri ve Eserleri

Türk bestecilere ait eserler; İrkin Aktüze'nin " Ansiklopedik Müzik Sözlüğü" ve Önder Kütahyalı'nın "Çağdaş Müzik Tarihi" adlı kitaplarından alınarak verilmiştir. Türk bestecilere ait eser sayısı, 29'dur ve alfabetik sırayla; besteci soyadı, adı, eserin adı (tırnak içerisinde), saptanmışsa besteleniş tarihi ve opus sayıları yer alacak şekilde verilmiştir.

Akses, Necil Kazım. "Capriccio"

Akses, Necil Kazım. Solo Viyola için "Hüzünlü Melodiler"

Akses, Necil Kazım. "Viyola Konçertosu 1977" (İlk çalınışı 1978)

Aktuğ, Mehmet. Keman, Viyola için "Gün ve Yaşam"

Aldemir, Turgut. İki Keman ve Viyola için "Adalia"

Aldemir, Turgut. Keman-Viyola "İkili"

Altınar, Mine. Keman, Viyola için "Konser Parçası"

Başegmezler, N. Solo Viyola için "Ezgi"

Başegmezler, N. Viyola, Piyan

Fırat, Ertuğrul Oğuz. "Sonatina" op.11

Fırat, Ertuğrul Oğuz. "Küçük Parçalar 1958" op.12

Fırat, Ertuğrul Oğuz. "Konçerto: Kaynak Sonunu Bekliyordu 1967" op.28 no.1

Fırat, Ertuğrul Oğuz. "Konçerto: Kanıtsız Günlerin Oldusu 1968" op.35 no.2

Gedikli, Necati. "Viyola ve Orkestra için Konçerto"

Güneş, Betin. "Comogli, 1990"

İnce, Deniz. Viyola, Piyano için "Patara 1988"

Karlıbel, A. "Meditation, 1996"

Koral, Nuri Sami. "Viyola ve Orkestra için Konçerto"

Levent, Necdet. Keman, Viyola için "Butterfly"

Levent, Necdet. Keman, Viyola için "Romans"

Manav, Ali Özkan. Viyola İçin "Partita"

Özdil, Sıdıka. "Bir Türk Teması Üzerine Çeşitlemeler 1986"

Saygun, Ahmet Adnan. "Viyola Konçertosu 1977" op.59

Tanç, Cengiz. "Viyola ve Orkestra için Konçerto"

Tura, Yalçın. "Konçerto, 1997"

Usmanbaş, İlhan. "Partita 1985"

Ün, Ekrem Zeki. Keman, Viyola için "Düo"

Ün, Ekrem Zeki. Solo Viyola için "Yudumluk"

Yürür, A. "Beş Viyola için Süit"

SONUÇ

Bu araştırma, tarihsel araştırma türünde olup, amacı, müzik tarihinde viyolanın ne olduğunu, doğuşunu, gelişimini, çeşitlerini, kısımlarını, tını, teknik ve müzikal özelliklerini, çoksesli müzikte kullanımını, repertuarını, yerini ve önemini araştırmaktır. Bunu yapabilmek için; viyoladan başlayarak, geriye doğru gidilmiş, viyolanın kemandan geldiği, kemanın viyol ailesinden geldiği ve viyol ailesinin de, Avrupa'daki adı Rebek olan ve Araplar'dan Avrupa'ya geçmiş olan Rebap adlı çalgıdan geldiği sonucuna varılmıştır. Sonra tüm bu bilgiler, kronolojik sırayla verilmiştir.

Giriş bölümünde; ilkelerde müzik yapma yolu olarak, enstrüman yapma gereği ve olgusundan bahsedilmiş, hangi çalgı gruplarının bulunmuş olduğu yine kronolojik sırayla verilmiş ve günümüz orkestralarındaki çalgı gruplanmaları da belirtilmiştir. İlk telli çalgı ve "Yay"ın keşfi ile oluşan ilk yaylı çalgı da verilmiştir. Buna göre; ilk telli çalgı; "Lir" ve ilk yaylı çalgı ise "Ravanastron"dur.

Birinci bölümde; Rebap-Rebek ve Viyol Ailesi yer almıştır. Buna göre; Rebap'ın kökleri ile ilgili ilk bilgiler 9. yy.'da Arabistan ve İran'da olduğu, oradan Ortadoğu ve Afrika, Asya'nın merkezine ve güneyine, Kuzey Hindistan, Endonezya, Malezya ve Avrupa'ya ulaşmış olduğu yönündedir. Avrupalılar, Arapça bir kelime olan rebabı kullanmamışlar ve bu çalgıya "Rebek" demişlerdir. 9. yy.'daki ilkel rebekin iki temel çeşidi vardı; Armut biçiminde ve uzun gövdeli tahta rebekler ve altında demir çubuğu olan, çalarken demiri dayayarak destek alınan, geniş, demirli rebeklerdi. Avrupalılar armut biçimli rebeki, demirli rebeke oranla daha fazla benimsemişlerdir. Aynı yy.'da Bizans İmparatorluğu'na geçen rebek, 11. yy.'da burada ve İspanya'da yayılma olanağı bulmuş ve yay biçiminde değişiklikler olmuştur. Bizans'taki rebapta yay, Arap stilindeki gibi kavisli değil, düz ve daha uzundur. İspanya'da çalgının yüzü, çalıcıya dönmeye başlamış, çalgı karakteristik formunu almıştır. Viyol ailesi ortaya çıkana dek rebek popüleritesini korumuştur.

1480 yılında İspanya'da Aragon Krallığı tarafından bulunan viyollerin oluşum fikri, gitarın yay ile çalınmasından ileri gelmiştir. Viyol ailesini oluşturan çalgılar da rebek gibi ikiye ayrılır: Dizler arasında çalınanlar ve Kol üzerinde çalınanlardır. Dizler arasında çalınan viyollere "Viola da Gamba", kol, sonraları omuz üzerinde çalınanlara ise "Viola da Braccio" denmektedir. Kucakta, dizde veya çalgıyı herhangi bir yere dayayarak çalınan çalgı formu yani demirli rebekler, 11. yy.'da, diğer rebek çeşidi ile

aynı zamanda Avrupa'ya geçmişti. Ancak, omuz üzerinde çalınan armut biçimli rebekler, demirli rebeke oranla daha fazla ilgi görünce, demirli rebekler, iki yüz yıl yani 13. yy.'dan 1480'e kadar ortadan kaybolmuş ve 15. yy.'da, Rönesans'ta "Viyol" olarak tekrar ortaya çıkmışlardır.

Viyola da gamba üç boyda yapılır; En küçük boyda olanı: Treble Viyol ya da Tiz Viyol, Orta boyda olanı: Tenor Viyol ve en büyüğü Bas Viyol'dür. Viyola da Braccio ailesinin çalgıları; "Viyola da Braccio", "Lira da Braccio" ve "Viyola d'Amore"dir. Viyola da baraccio ve lira da braccio günümüzde çalınmamaktadır ve yerini, günümüz keman ailesinin çalgısı olan "Viyola"ya bırakmıştır. Viyol ailesinin, viyola da gamba adlı üyeleri; günümüz viyolonsel ve kontrbasının, viyola da braccio adlı üyeleri ise; günümüz keman ve viyolanın atası olmuşlardır. Ayrıca, viyola da gamba çalgıları da kendi içlerinde, keman ailesi üyelerinin atası olmuşlardır. Ses genişlikleri açısından; Treble viyol yani tiz viyol kemanın, tenor viyol viyolanın, bas viyol viyolonsel ve kontrbas viyol kontrbasın atasıdır. Ancak, tutuş-çalış tekniği ve çalgının formu açısından bakıldığında; viyola da gamba çalgıları viyolonsel ve kontrbasın, viyola da braccio çalgıları ise keman ve viyolanın atasıdır.

İkinci bölümde keman ve viyola anlatılmıştır. Buna göre; 16. yy. ortalarında, Cremona Okulu'ndan, viyolleri yapan ve çalgı yapımında ekol oluşturan İtalyan lütiye Andrea Amati (1511-1580), kemani günümüze kadar getiren bir standart belirlemiştir ve keman ailesinin diğer üyeleri olan; viyola, viyolonsel diğer adıyla çello ve kontrbas, bu standarttan yola çıkarak, yine Amati tarafından oluşturulmuştur.

Viyola, keman ailesinin ikinci üyesidir. Viyola ve kemanın görünüşü, viyolanın kemandan biraz daha büyük olmasının dışında, farksızdır. Viyola, viyolonsel ve kontrbastan daha küçüktür. Viyolanın gövdesinin ortalama uzunluğu; 41-45 cm. arasındadır. Ancak, çalıcının fiziksel yapısına yani kol ve parmak uzunluğuna göre bu ölçüler değişebilmektedir. Küçük viyolalar olduğu gibi, 45 cm.'den büyük viyolalar da yapılmış ve bunlar "Large Violas" olarak kategorilendirilmiştir. Viyola çeşitleri; "Viyola Pomposa", "Kontra Viyola" ve "Viyola Alta"dır. Viyolanın günümüze kalan en eski örneği, İtalyan Gasparo da Salo'nun, 1550 yapımı, gövde uzunluğu 40,5 cm. olan çalgısıdır.

Erken Klasik dönemde ve Barok müziğin son on yılı (1740-1825) içindeki estetik talepler; köy kemancılarının, kemani göğsü üzerinde çalmaya devam etmesi dışında, kemanın omuzda çalınması yönünde değişti ve kemandan dolayı viyola tutuşu da, klasik dönemden itibaren, günümüzde de olduğu gibi, çalıcının çenesini çeneliğe dayayarak ve

çalgıyı sol omzu üzerinde ve yayı da sağ elinde tutarak çalması şeklinde belirlendi. Bu farklı tutuş nedenleri şöyle açıklanabilir: Önceleri; yalnızca böyle bir çalgının yapılmış olması ile ilgilenen besteciler ve çalıcılar, çalgının tekniği üzerinde henüz fikir oluşturacak kadar bilgiye sahip olamamışlar ve çalgıdan yalnızca, herhangi bir şekilde ses almayı düşünmüşlerdi. Ancak belli bir repertuar oluşmaya başladıkça ses kalitesi, ton, el ve kolun rahatlığı ve estetik kaygılar oluşmaya başlamış ve bu durum, yeni arayışlara neden olmuştu. Sol kolun, çalgıyı hem taşıma ve hem de çalma görevi üstlenmesi, büyük olasılıkla kol kasında ağrılara neden olmuştu. Bu yüzden, çalgıya “çenelik” denilen parçayı takarak ve çalgıyı yalnızca, sol omuz ve çene ile taşıyacak şekilde çalmak, sol kola serbesti kazandırmış ve bu rahatlık, çalgının çalış tekniğini ve yapım tekniğini değiştirmiş ve geliştirmiş, repertuarı da genişletmişti. Çünkü bu yeni teknik, bestecilere, eskiye oranla daha büyük bir kolaylıkla seslendirilen pasajlar yazabilmeleri için olanak vermişti. Bunlardan başka; konser salonlarının oluşmaya başlaması, çalıcıların, odalardan daha büyük mekanlarda daha büyük insan kitlelerine çalmaya başlaması ve ses fiziğinin de oluşmaya başlaması da çalgının değişim gereğini ortaya koymuştur.

Araştırmanın devamında, keman ve viyola karşılaştırılmıştır. Buna göre; Keman ve viyolanın tutuş tekniği aynıdır. Çalış teknikleri de benzer ama bazı farklar vardır. Viyola daha büyük ve ağır olduğu için, kemancının keman çalarken harcadığı fiziksel enerjiye oranla, viyolacı daha fazla enerjiye sahip olmalıdır çünkü çalgının doğası bunu gerektirir. Kemanın repertuarı, viyolaya oranla daha fazladır. Kemanda, hızlı pasajların çalınabilme rahatlığı, çalgının küçük olmasından dolayı viyolaya göre daha rahattır. Ayrıca, keman yayı, viyola yayına oranla daha kısa ve hafif olduğu için yay hareketleri (Staccato, Spiccato, Martelé, Staccato Martelé) ve ton elde edebilme kemanda daha kolaydır. Ancak tiz pasajlarda, parmakların basması gereken alan kemanda daha dar olduğu için, tiz pasajlar viyolada daha rahattır.

Viyolanın, teknik, müzikal, tını özellikleri ve kullanımı verilmiştir. Erkek sesiyle kadın sesi arasında olan viyolanın, hemen hemen hakkında bir karara varılamayacak kadar karışık bir karakteri vardır. Boğuk ve sevdalı ses renginin tokluğu ve sıcaklığı ile özel bir karakter taşır. Viyola ıstırapı, kederi ve duygunun düşkünlüğünü anlatıma yarar. Derinden gelen alto sesiyle acıyı, hüznü ve sevdayı anlatmakta etkilidir. Bununla beraber, viyola ile etkisi anlaşılabilecek ayırtılar elde edilebilir. Tellerin her biri kendine özgü bir kişilik taşır. Orkestranın kuruluş dönemi olan Erken Klasik Dönem’de (1741 sıraları) viyolalar, tuttilerde yani; orkestrada ya da koroda, genellikle bir solo pasajdan

sonra gelen, tüm müzikçilerin aynı anda çaldığı pasajlarda; kemanları bir oktav kalından çiftleyen ya da katlayan (bir sesi oktavında tekrarlamak), çalgılar olmuşlardır. Beethoven'dan başlayarak 19. yy. bestecileri, orkestrada ve yaylı kuartette viyolaya eşit ağırlıkta partiler yazmaya başlamışlardır. Brahms, Dvorak ve özellikle Wagner, grup içinde, viyolaya belirgin ve önemli solistik roller vermişlerdir. Richard Strauss'un eserleri, viyola tekniğinin gelişimine olanak vermiş ve onun zamanındaki orkestraların viyolacılarından kalan teknik gelişimler viyolayı daha parlak şekilde 20. yy.'a taşımıştır.

Üçüncü bölümde viyolanın repertuarı araştırılmıştır. Avusturyalı viyola solisti, müzik yazarı ve Prof. Franz Zeyringer (1920-), viyola virtüözü William Primrose (1904-1982) adına, Brigham Young University tarafından kurulan, Primrose Uluslararası Viyola Arşivi (Primrose International Viola Archive: PIVA) için, "Literatur für Viola" başlığı altında bir kitapçık hazırlamıştır. Bu bölümde, Zeyringer kitapçığına ait 1995 tane viyola eseri saptanmıştır. Bu kitapçıkta yer almayan Türk bestecilerine ait ise, 29 eser saptanmıştır.

Viyolanın repertuar açısından genişlemesi ve teknik açıdan geliştirilmesi ona olan ilginin devamını göstermektedir. Günümüzde viyola; klasik biçimiyle solo olarak, oda müziğinde ve orkestra müziğinde kullanılmaktadır. Viyolanın, "Çağdaş Dönem (1945 ve sonrası)" müziği, eski dönemlere oranla daha fazladır, bestecilerde, repertuarı geniş çalgılara oranla viyolaya daha fazla eğilim söz konusudur. 20. ve 21. yy.'larda "Elektro Viyolalar" ortaya çıkmıştır ve özel donanımlı stüdyolarda, teyp bandının da materyal olarak kullanıldığı oluşumlarda viyola da yer almaktadır.

KAYNAKÇA

1. AKTÜZE, İ., 2003. "Ansiklopedik Müzik Sözlüğü" Pan Yayıncılık, Birinci Basım 2003, İstanbul.
2. FINKELSTEIN, S., 1986. "Müzik Neyi Anlatır" (How Music Expresses Ideas) Çeviren: Halim Spatar Kaynak Yayınları, 1. Baskı Nisan 1986, İstanbul.
3. KÜTAHYALI, Ö., 1981. "Çağdaş Müzik Tarihi" Varol Matbaası 1981, Ankara
4. SELANİK, C., 1996. "Müzik Sanatının Tarihsel Serüveni" Doruk Yayıncılık, 1. Baskı 1996, Ankara.
5. SAY, A., 2000. "Müzik Tarihi" Müzik Ansiklopedisi Yayınları, 4. Basım 2000, Ankara.
6. SAY, A., 2002. "Müziğin Kitabı" Müzik Ansiklopedisi Yayınları, 1. Baskı Aralık 2002, Ankara.
7. <http://www.altoviola.com/Documents/wonder/viol103.jpgviolapomposa>
Ziyaret Tarihi: 15.06.2003
8. <http://www.angelfire.com/music/vdgsgny/GAMBPARTS.GIF>
Ziyaret Tarihi: 05.02.2003
9. <http://www.ashmeadbows.com/trans-viola.htm>
Ralph Ashmead
Ziyaret Tarihi: 09.02.2003
10. <http://www.baroquebows.com/English/Bows/Viola/viola.html>
Basil de Visser-Bows
Ziyaret Tarihi: 27.05.2003
11. <http://www.baroquebows.net/orpheon/records/01.html>
Ziyaret Tarihi: 27.05.2003
12. <http://www.baroquebows.net/orpheon/records/17.html>
Ziyaret Tarihi: 27.05.2003
13. <http://www.belly-dance.org/rebab.html>
Ziyaret Tarihi: 07.01.2004
14. <http://www.bluettbros-violins.com/damore.html>
Bluett Brothers Violins
Ziyaret Tarihi: 22.06.2003

15. <http://www.bluettbros-violins.com/violins.html>
Ziyaret Tarihi: 22.06.2003
16. <http://www.cozio.com/Instruments.aspx>
Cozio Publishing
Ziyaret Tarihi: 16.08.2003
17. <http://www.crab.rutgers.edu/~pbutler>
Paul Butler-The Rebec Page
Ziyaret Tarihi: 12.03.2004
18. <http://www.crab.rutgers.edu/rebec>
Ziyaret Tarihi: 12.03.2004
19. <http://www.ellisium.cwc.net/instruments.htm>
Ziyaret Tarihi: 17.08.2003
20. <http://www.golhisar.net/sayfalar/sazlar/saz2.jpg>
Ziyaret Tarihi: 18.09.2003
21. <http://www.harmonie.net/us/decouverte/his1718.html>
Bois d'Harmonie
Ziyaret Tarihi: 26.12.2003
22. <http://www.harmonie.net/us/decouverte/his19.html>
Ziyaret Tarihi: 26.12.2003
23. <http://www.inkpot.com/classical/images/minnesinger>
Ziyaret Tarihi: 19.02.2004
24. <http://www.instrumentsmedievaux.org>
Ziyaret Tarihi: 14.02.2004
25. <http://www.knilling.com/histor.html>
Ziyaret Tarihi: 26.09.2003
26. <http://www.kontrabasswerstatt.de/images/viola.jpg>
Ziyaret Tarihi: 22.03.2004
27. http://www.maestronet.com/m_library/violin-violinist/19431205.pdf
Property Maestronet
Mertzanoff, C. E. (1943), "Large Violas", *Violin & Violinists*, S. Aralık
Ziyaret Tarihi: 25.03.2004
28. <http://www.mdw.ac.at/1105/orpheon/Seiten/education/BridgesVdg.htm>
Ziyaret Tarihi: 23.04.2004

29. <http://www.mdw.ac.at/I105/orpheon/Seiten/education/OriginViolinDt.html>
Ziyaret Tarihi: 23.04.2004
30. <http://www.mdw.ac.at/1105/orpheon/Seiten/education/ShapeUpFestoon.htm>
Ziyaret Tarihi: 23.04.2004
31. <http://www.mdw.ac.at/1105/orpheon/Seiten/education/ShapeUpGanassi>
Ziyaret Tarihi: 23.04.2004
32. <http://www.mdw.ac.at/1105/orpheon/Seiten/education/ShapeUpSimpson2.htm>
Ziyaret Tarihi: 23.04.2004
33. <http://www.mdw.ac.at/1105/orpheon/Seiten/education/ShapeUpViolinCorners.htm>
Ziyaret Tarihi: 23.04.2004
34. <http://www.melodik.net/calgi/index.asp?id=51&calgi=Viyola>
Ziyaret Tarihi: 19.05.2003
35. <http://www.merion.co.uk/gallery/other/rebab>
Ziyaret Tarihi: 25.01.2004
36. <http://www.music.lib.byu.edu/piva/ZeyringerNP2.htm>
Ziyaret Tarihi: 11.11.2003
37. <http://www.musicmallasia.com/malaysia/instruments/gendang>
Ziyaret Tarihi: 21.07.2003
38. <http://www.musicmall-asia.com/malaysia/instruments/tambur>
Ziyaret Tarihi: 21.07.2003
39. <http://www.okuyan.us.com.tr/icerik.asp?KisiID=51>
Ziyaret Tarihi: 20.06.2003
40. <http://www.pacificaviols.org/playtheviol.html#top>
Ziyaret Tarihi: 16.05.2003
41. <http://www.probertencyclopedia.com>
Ziyaret Tarihi: 31.01.2004
42. <http://www.robertwellscollection.com/allstarfish/lyrepage.htm>
Robert Wells Collection
Ziyaret Tarihi: 02.02.2004
43. <http://www.s-hamilton.k12.ia.us/antiqua/rebec.htm>
Ziyaret Tarihi: 13.08.2003

44. <http://www.si.umich.edu/chico/instrument/pages/lute-gnrl.html>
Cultural Heritage Initiative for Community Outreach
W. K. Kellogg Foundation
Ziyaret Tarihi: 22.04.2004
45. <http://www.si.umich.edu/chico/instrument/pages/rebab-gnrl.html>
Ziyaret Tarihi: 22.04.2004
46. <http://www.si.umich.edu/CHICO/MHN/enclpdia.html>
Ziyaret Tarihi: 22.04.2004
47. <http://www.theviolaworkshop.com/page4.html>
A Brief History of the Viola-David Milward
Ziyaret Tarihi: 20.03.2003
48. <http://www.theviolaworkshop.com/page5.html>
Ziyaret Tarihi: 20.03.2003
49. <http://www.usd.edu/smm/bowstg.html#4203>
National Music Museum
Ziyaret Tarihi: 24.11.2003
50. <http://www.usd.edu/smm/pressler1.html>
Ziyaret Tarihi: 24.11.2003
51. <http://www.vanedwards.co.uk/bowbassviol>
Ziyaret Tarihi: 18.02.2004
52. <http://www.vanedwards.co.uk/bowtenorviol>
Ziyaret Tarihi: 18.02.2004
53. <http://www.vanedwards.co.uk/bowtrebleviol>
Ziyaret Tarihi: 18.02.2004
54. <http://www.vanedwards.co.uk/bowvioladabbraccio>
Ziyaret Tarihi: 18.02.2004
55. <http://www.vdgsa.org/img/viol1.jpg>
Viola da Gamba Society of America
Ziyaret Tarihi: 19.04.2003
56. <http://www.viola.com/menu-articles.html>
David Dalton "Violas and Violists"
Maxine Komlos. "Why There Are So Few Viola Soli in String Quartets" (The Case of the Tuneless Viola)
Ziyaret Tarihi: 26.04.2003

57. http://www.violadabbraccio.com/classical_violin/#

Dmitry Badiarov

Ziyaret Tarihi: 29.04.2003

58. <http://www.violadabbraccio.com/pictues>

Ziyaret Tarihi: 29.04.2003

59. http://www.violadabbraccio.com/violin_research/germv.shtml#bass-bar

Ziyaret Tarihi: 29.04.2003

60. <http://www.violadagamba.com/bassviol>

Ziyaret Tarihi: 09.03.2004

61. <http://www.violadamore.com/avd.asp>

Thomas Georgi

Ziyaret Tarihi: 03.04.2003

62. <http://www.windandroses.com/images/vlnavlapale.jpg>

Ziyaret Tarihi: 06.05.2003

ÖZGEÇMİŞ

KİŞİSEL BİLGİLER:

Adı, Soyadı : Sibel AKYÜREK
 Doğum Yeri ve Yılı : İzmir- Karşıyaka, 1972
 Adres : Kurtuluş Mahallesi Şinasi Efendi sok. Ata Apt. A Blok K:3 D:9
 Seyhan/ADANA
 İş Adresi : Ç.Ü. Devlet Konservatuvarı Balcalı/ADANA
 İş Telefonu : 338 62 64/142
 E-Mail : sibelakyurek@hotmail.com

EĞİTİMİ :

2002-2004 : Yüksek Lisans Ç.Ü. Devl.Kons. ADANA
 1987-1997 : Dokuz Eylül Üniv. Devlet Kons. Viyola Bölümü İZMİR

YABANCI DİL :

İngilizce : İyi Derecede.

İŞ TECRÜBESİ :

1997-1998 İzmir Devlet Senfoni Orkestrası ve İzmir Devlet Opera ve Balesi'nde orkestra elemanı
 1998 Çukurova Devlet Senfoni Orkestrası'nda orkestra elemanı
 1999 Ç.Ü. Devlet Konservatuvarı Viyola Öğretim Görevlisi ve Yaylı Çalgılar Ana Sanat Dalı Başkanı